

റിപ്പോർട്ട്

നമുക്കിടയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരുമ്മ 19

സെറിബ്രൽ പാൾസിയുടെ
കാണാക്കയത്തിലേയ്ക്ക്
മുങ്ങിത്താഴുമായിരുന്ന
മകനെ അക്ഷരത്തിന്റേയും
അറിവിന്റേയും ലോകത്തേയ്ക്ക്
കൊണ്ടുവരാൻ ഒരുമ്മ അനുഭവിച്ചു
ക്രൈസ്തവസഭയുടെയും
സഹനത്തിന്റേയും കഥയാണ്
ബിനു കെ.പ്രസാദ് അന്വേഷിക്കുന്നത്

നോട്ടീസ്

മുറ്റത്തുനിന്നും കഥ 46

സാനാ തോമസ്
എഴുതിയ നോവൽ
തുടങ്ങുന്നു

ദൈവത്തിനും കടലിനും മദ്ധ്യേ 26

മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പിളർപ്പ്
കേരള മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ
സൃഷ്ടിച്ച പ്രതിസന്ധികളെക്കുറിച്ച്
താഹ മാടായിയുടെ റിപ്പോർട്ട്

എഴുത്തിന്റെ കാണാപ്പുറങ്ങൾ

56 സാഹിത്യവാരഫലം

പുസ്തകം: അതികഥനങ്ങളിൽ
ജീവിക്കുന്ന അടിമകൾ

എം.കൃഷ്ണൻ നായർ
പി.കൃഷ്ണസ്വാമി 60

പുസ്തകം: കിട്ടാക്കടത്തിനുപിന്നിൽ
പ്രൊഫ. കെ. അരവിന്ദാക്ഷൻ 62

പുസ്തകം: കനകധാരാ പ്രവാഹവും
മുതലയും
എസ്.ജയചന്ദ്രൻനായർ 63

പുസ്തകം: കുറുപ്പിപ്പ് 64

മുഖ്യപ്രസംഗം

എത്ര, എത്ര സത്യനേശന്മാർ 7

പംക്തികൾ

ഭാര്യ: കെ.സുകുമാരൻ
കെ.പി.രാജമോഹൻ 6
ദുരന്ദേശം: ജാനകി 68
ജീവിതരേഖ: പി.വി.രാഘവവാരിയരുടെ
ജീവിതം: രാജാസ് 72
ജീവിതം എന്നെ എന്തുപഠിപ്പിച്ചു:
ശൈലൻ 74
സമ്പാദകൻ: ടി.എൻ.ജയചന്ദ്രൻ

സമകാലികം

റിപ്പോർട്ട്: നേതാക്കൾ
വില്ലനച്ചരക്കുകൾ
എം.ഗൗർ 8
റിപ്പോർട്ട്: ഒരു വേട്ടയാടൽ
അവസാനിക്കുന്നു
കളത്തിൽ രാമകൃഷ്ണൻ 10
ലേഖനം: സുഖചിന്തിതസ്യം
ദുഃഖചിന്തിതസ്യം
സുകുമാർ അഴീക്കോട് 13
ലേഖനം: ഉപദേശം എന്ന അപരം
തോട്ടം രാജശേഖരൻ 14
കുറിപ്പ്: കേരളീയരുടെ നിഷേധാത്മകത
റ്റി.റ്റി. തോമസ് 18
ലേഖനം: ഭാരതദേശം പുനർവായന
തൃശ്ശൂർ വിശ്വദേശൻ 31
ലേഖനം: മലയാളിയുടെ
സംഗീതാനുഭവം
രവിമനോൻ 37
യാത്ര: കശുവണ്ടിയും കളിമണ്ണും
കാട്ടാക്കട ദിവാകരൻ 41
ഭാര്യ: നന്ദിയോടെ
കലാമണ്ഡലം ശങ്കരൻ എമ്പാത്തിരി 65
ലേഖനം: സോഷ്യലിസവും
ഇക്കോളജിയും
ജെയിംസ് ഒ.കൊണേൻ
പുനരാഖ്യാനം: ജി.മധുസൂദനൻ 69

സാഹിത്യം

കവിത: ഒരു ഗസൽ
സച്ചിദാനന്ദൻ 45
കവിത: വിള്ളൽ
ഹൃഷികേശൻ.പി.ബി 45
കവിത: കനവിലെ മഴ
രേവതി 45
കഥ: പെയ്തൊഴിയാത്ത മഴ
എം.ചന്ദ്രശേഖരൻ 50
നൂറുണ്ടുകഥ: അത്ഭുതസംഭവങ്ങൾ
ടി.ശോഭിനാഥ് 54

പള്ളി പള്ളിക്കാരുടെത്

പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇവിടെയെത്തുന്നതിനും മുമ്പുതന്നെ കേരളത്തിൽ അനേകം പള്ളികളും പള്ളികൾക്ക് സമ്പത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പള്ളികൾ ഓരോന്നും അതത് പള്ളിക്കാർ പണം മുടക്കി അവരുടെ ആരാധനാവസ്തുക്കൾക്കായി പണിയിച്ചവയായിരുന്നു. ഓരോ പള്ളിയിലെയും പള്ളിയോഗമാണ് പള്ളിയുടെ ഭൗതികകാര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നടത്തിപ്പാക്കുന്നത്. പള്ളികളുടെ സ്വത്തിന്മേൽ പൂരോഹിതർക്കോ മെത്രാനോ ഒരവകാശവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കീഴിൽ വളർന്ന പാശ്ചാത്യ-പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ മെത്രാന്മാർക്കും പാത്രിയാർക്കായർക്കുമായിരുന്നു പള്ളികളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം. കാരണം മിക്ക പള്ളികളും പണിയിച്ചത് രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരുമായിരുന്നു. അവരിൽ നിന്നും ഈ പള്ളികളുടെ മേലുള്ള അധികാരം മെത്രാന്മാർക്കു ലഭിച്ചു. കേരളത്തിലെ പള്ളികൾ പണിയിച്ചത് രാജാക്കന്മാരോ മെത്രാന്മാരോ അല്ല. അതതു സ്ഥലത്തെ വിശ്വാസികളായിരുന്നു. ഓരോ പള്ളിക്കും മറ്റൊരു പള്ളിയുടെ മേൽ അധികാരാവകാശങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തികച്ചും ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയിലായിരുന്നു പള്ളിഭരണം നടത്തിപ്പാക്കുന്നത്. ഈ ഭരണവ്യവസ്ഥ 'മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും' അഥവാ 'മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം' എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

ഇന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നടക്കുന്ന കൈയാങ്കളിന്റെ കാരണം പള്ളിസ്വത്ത് ഏതു മെത്രാന്റെതാണ് എന്ന തർക്കമാണ്. പള്ളിസ്വത്ത് മെത്രാന്റെയല്ല പണ്ഡിതന്മാർക്കു കീഴിലാണ് എന്നതാണ് പള്ളികൾ പള്ളിക്കാരുടേതാണെന്ന മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം നടപ്പിലാക്കുമെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇന്നത്തെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ഇന്ന് മുമ്പുള്ളതൊക്കെ സമൂഹസമ്പത്ത് 'വെലി' നിയമത്തിന് കീഴിലാണ് ഭരിക്കപ്പെട്ടത്. ഹിന്ദു ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ നിയമത്തിന് കീഴിലാണ് ഭരിക്കപ്പെട്ടത്. ഭരണഘടന 25-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച്, മതസ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്വത്തിനെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളാകാൻ പാർലമെന്റിനവകാശമുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ അതിപുരാതന പാരമ്പര്യമായ മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമനുസരിച്ച് ഓരോ പള്ളിയുടെയും ഭൗതികാധികാരം പള്ളിയോഗത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള നിയമങ്ങളാക്കി, പ്രവർത്തിച്ച് പരിഹാരം കണ്ടെത്തുകയാണ് ഏകമാർഗ്ഗം. ഓരോ പള്ളിക്കാരും യോഗം ചേർന്ന് ഭൂരിപക്ഷ തീരുമാനപ്രകാരം, ഏതു ബാവയെ ആധുനിക ക്രിസ്ത്യൻ സഭയ്ക്കായി സ്വീകരിക്കണമെന്നു തീരുമാനിക്കട്ടെ. ബാവമാർക്കും പുരോഹിതർക്കും പള്ളിസ്വത്തിന്മേൽ ഒരധികാരവും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. എങ്കിൽ, സ്വത്തിന്മേലുള്ള ഈ വഴക്ക് സഭയ്ക്ക് അവസാനിക്കും.

ജോസഫ് പൂലിക്കുന്നേൽ ഓഗസ്താ മൗണ്ട്

ഇത് വിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യം

മലയാളം വാരികയിൽ വന്ന സുറിയാനി സഭയിലെ തർക്കത്തെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ടിൽ തർക്കത്തിന്റെ മുഖ്യാങ്കണത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റ് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും എഴുതാതെ ഇത് വെറും സമ്പത്തിനും അധികാരത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു തർക്കമാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് ഉചിതമായില്ല.

യേശുക്രിസ്തു നൽകാത്തതും തോമാശ്ലീഹ ആശീർവ്വദിച്ചതുമായ സിംഹാസനമാണ് ഇന്നത്തെ സഭയ്ക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തത്. കാരണം, മെത്രാൻ കക്ഷിക്കു മാത്രമായി കിട്ടിയ ഈ സിംഹാസനം ഉടലെടുത്തത് 1912-ൽ ഉണ്ടായ സഭാഭേദത്തിൽ നിന്നാണ്. ഈ സഭാഭേദം സിംഹാസനവാദത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള ചേതോവികാരം തോമാശ്ലീഹയോടുള്ള ഭക്തിയോ സന്തോഷമോ കൊണ്ട് ഉത്ഭവിച്ചതല്ല മറിച്ച് ദൈവത്താൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പരമേശ്വര ശ്രീഹൃദയിൽ തുടങ്ങി വിവിധ പാത്രിയാർക്കിസ്മത്താൽ പിന്തുടർന്നുവരുന്ന സത്യവിശ്വാസത്തെയും അധികാരത്തെയും ധിക്കരിക്കുക എന്നതാണ്. സഭയുടെ ആദ്യം, റ്റാങ്ങുകളിലെ വേദ വിപരീതകളായ അറിയോസിന്റെയും മക്കദോനിയോസിന്റെയും ദുരന്തമാക്കാണ് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പുതിയ വേഷത്തിൽ സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിശ്വാസികളെ തെറ്റിച്ചുപിടിച്ചു നന്നാക്കുകയാണ് ഇന്നും സഭയിൽ മെത്രാൻ കക്ഷി നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നത്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിനും ഹിതത്തിനും എതിരായി നേരിട്ടുനിൽക്കുന്ന ഈ സഭാഭേദം സത്യവിശ്വാസികളുടെ പള്ളിയിൽ കയറി പള്ളികൾ അശുദ്ധമാക്കുവാൻ ഒരു കാരണവശാലും അനുവദിക്കുകയല്ല എന്നുള്ളത് സഭാവികാരികൾക്കും മാത്രം അവിടെയാണ് പള്ളികളെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കം ഉണ്ടാകുന്നത്. മറിച്ച് സുവർത്തിയും അധികാരത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രശ്നമല്ല.

കെട്ടുവാറും അഴിക്കുവാറും അധികാരമുള്ള, സാർവ്വത്രികമായി താക്കോൽ, വഹിക്കുന്ന പാത്രിയാർക്കിസ് ബാവയാൽ യാക്കോബായ സഭയുടെ കത്തോലിക്കയായി പുതിയതായി വാഴിച്ചെത്തിയ തോമസ് പ്രഥമൻ ബാവ തിരുമേനിക്കു വിശ്വാസികൾ സ്വീകരണം നൽകുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ തന്നെ ദേവലോകം ബാവയ്ക്ക് സ്വീകരണം നൽകുന്ന ചടങ്ങ് സംഘടിപ്പിക്കുന്നതാണ് മെത്രാൻ കക്ഷിയുടെ ഒരു പുതിയ വിനോദം. ഇത് പലയിടത്തും പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കും എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പിശാചു പോലും ചെയാൻ മടിക്കുന്ന വികൃതികളാണ് ഈ ജനാധിപത്യ മഹാരാജ്യത്തിൽ ദേവലോകത്തെ സഭ ചെല്ലുവരുന്നത്.

മെത്രാൻ കക്ഷിയുടെ അംഗസംഖ്യ, സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റിയുള്ള കണക്കും തെറ്റാണ്. ബാവ കക്ഷിയുടെ അംഗങ്ങളെയും പള്ളികളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയാണ് ഫാ. ജേക്കബ് കുര്യൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ ഏതാണ്ട് 70 ലക്ഷം ക്രൈസ്തവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും കത്തോലിക്കരാണ്. പിന്നെ എങ്ങനെ 34 ലക്ഷം (20+14) സുറിയാനിക്കാർ ഉണ്ടാകും. മെത്രാൻ കക്ഷിയുടെ അംഗസംഖ്യ (20-14= 6ലക്ഷം) ഇങ്ങനെ കണക്കാക്കുന്നതാണ് ശരി. ഈ ന്യൂനപക്ഷമാണ് ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തെയും അവരുടെ പരിശുദ്ധ ദേവാലയങ്ങളെയും പിടിച്ചെടുത്ത് മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹൃദ അറിയാത്ത സിംഹാസനത്തിൽ പട്ടിച്ചിട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

മെത്രാൻ കക്ഷി നേതൃത്വത്തിൽ കീഴിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ കാര്യം കഷ്ടം തന്നെ. നൂറ്റാണ്ടുകളായി തലമുറ തലമുറയായി കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുവന്ന പരിശുദ്ധ വിശ്വാസ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ വെള്ളം ചേർത്തും വിഷം കലർത്തിയും വികലമാക്കി ജനത്തെ ദൈവവിരോ

ധികളാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തിനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഹിതത്തിനും എതിരായി പാപിക്കുകയും അതിന്റെ പേരിൽ വികാരം ഇളക്കിവിട്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ ദേവാലയങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കാൻ തെരുവിലേക്കിറങ്ങി പോർവിളി നടത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും കല്ലെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാരുടെ പുതിയ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം. വിശ്വാസികളെ നയിക്കുന്നത് സർഗ്ഗത്തിലേക്കോ, നരകത്തിലേക്കോ, യേശുവിന്റെ മക്കളായിട്ടോ, പിശാചിന്റെ മക്കളായിട്ടോ? നാട്ടിൽ ക്രമസ്ഥാപനം തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കൂടാതെ 38 എം.എൽ.എ.മാരെ പിൻവലിച്ച് സന്ധ്യാനടരണം ന്യൂനീകരിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നു. (എം.പി.മാരെ പിൻവലിക്കാത്തതുകൊണ്ട് കേന്ദ്രഭരണം നിലകൊള്ളുന്നില്ല) ഇതൊക്കെയോണോ സഭയുടെ രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങൾ?

മെത്രാൻ കക്ഷിനേതൃത്വത്തിനു സൽബുദ്ധിയും മാനസാന്തരവും ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നതാണ് വിശ്വാസികളുടെ ഏക ദൗത്യം. അത് ബാവ കക്ഷിക്കാർ ചെയ്യുവാനുള്ളത് അതിന്റെ പലമായി മണർകാട് പള്ളി പിടിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള തീരുമാനം ഉപേക്ഷിച്ചു.

കഴിഞ്ഞ 90 വർഷങ്ങളായി ശത്രുക്കളായി നിന്ന് കോടികൾ കേസിനായി ചെലവഴിച്ചും പരസ്പരം അവഹേളിച്ചും ആക്രമിച്ചും നിൽക്കുന്ന സഭകൾ ഒന്നാകുക എന്നത് എത്ര ദുഷ്കരം. 1947 മുതൽ ഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യമാണെന്നും ഓരോ പൗരനും ഇഷ്ടമുള്ള വിശ്വാസം അനുഷ്ഠിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കിയാലും.

ചെറിയാൻ തോമസ് മുട്ടട

നോയി തുടരണം

മലയാളം വാരികയിൽ ഷെ.പ. കെ.വി. പൗലോസ് സഭ രണ്ടായി പിരിയുകയാണോ കരണിയം എന്ന ശീർഷകത്തിൽ, സഭ രണ്ടായി പിരിയുകയാണ് കരണിയം എന്ന് ഏകപക്ഷീയമായി സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നത് ഭേദനകർത്താവിന്റെ പക്ഷപാതയെ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടാകുന്നില്ല. നല്ലത് ഒന്നാകുന്നതാണെന്നുള്ള ഉത്തരമാണ് എനിക്കു നൽകാനുള്ളത്.

- 1. മേൽസ്ഥാനി, കീഴ്സ്ഥാനി എന്ന പ്രയോഗം സുപ്രീം കോടതിവിധിയിലില്ലാത്തതാകുന്നു.
- 2. ബി.എൻ. കൃപാജി ഇഡ്ലി, സഭ രണ്ടാകുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് സുപ്രീം കോടതിയുടെ പുറത്തുവെച്ചു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം പിന്നീട് നമിമാന്റെ വാദപ്രകാരം പിൻവലിച്ചതാണ്.
- 3. സഭ autophalons ആണോ അല്ലയോ എന്നു പറയുന്നില്ലെന്നല്ലാതെ അല്ല എന്നു പറയുന്നില്ല. വിധിയിലില്ല.
- 4. 'ആഗോളതലവൻ' എന്ന പ്രയോഗം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനു മാത്രമുള്ളതെ പാത്രിയാർക്കിസിന് നൽകുന്നില്ല. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആഗോളതലവൻ പാപ്പയാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം പോലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിലില്ല.
- 5. പാത്രിയാർക്കിസിന് ആത്മീയ അധികാരം പറയുന്നവെങ്കിലും ഭരണാധികാരം അപര്യക്ഷമാകുന്ന ഘടകമാണെന്ന് വ്യക്തമായി സുപ്രീം കോടതി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
- 6. മജിസ്ട്രേറ്റ് മാറ്റണമെന്ന വാദം സുപ്രീം കോടതി തള്ളിയതാണ്. വെറും നിരീക്ഷകനെന്ന വാദം

- വ്യം തള്ളിയതാണ്.
- 7. ഭാരതത്തിന്റെ സുപ്രീം കോടതി വിധിച്ചിരിക്കുന്നത് മലങ്കരസഭ ഏകമാണെന്നും യാക്കോബായ വിഭാഗം വിധിക്കുശേഷം നിലനിൽക്കുന്നില്ലെന്നും ഒരു കത്തോലിക്കാ, ഒരു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത, ഒരു അസോസിയേഷൻ, ഒരു ഭരണഘടന, ഒരു സിനഡ് എന്നൊക്കെയായിരിക്കെ, സമാ പ്രഥമൻ പാത്രിയാർക്കിസ് ഭരണഘടനയ്ക്കെതിരായി ഒരു കത്തോലിക്കയെ വാഴിച്ചതിനാൽ സഭയ്ക്ക് മലങ്കരസഭയോടുള്ള ബന്ധം അദ്ദേഹം ചേർച്ചയിരിക്കുന്നു. "അധികാരത്തോടു മറുകൂന്നുവാൻ ദൈവവ്യവസ്ഥയോടു മറുകൂന്നൂ" (റോമർ 13:2)
- 8. പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പള്ളി വെട്ടുകൊടുത്ത്, സഭ രണ്ടാക്കാമെന്ന നിർദ്ദേശം വിജ്ഞാപനം ഉറപ്പിച്ച് വീണ്ടും കേസിന് വാതിൽ തുറക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ ലേഖകൻ ന്യൂ ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ് (സെപ്റ്റംബർ 12) മംഗളം (സെപ്റ്റംബർ 17) പത്രത്തിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും ഭീനതന്മയിരിക്കാതെ രണ്ടു വിഭാഗവുമുള്ള പള്ളികളിൽ തർക്കം ഓരോ പള്ളിയിലും ഭൂരിപക്ഷ ന്യൂനപക്ഷത്തിന് തവണ അനുവദിക്കണമെന്നാണ്.
- 9. ശവക്കോട്ടകൾ ഇരുവിഭാഗവും ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആവശ്യമെന്ന് ഈ ലേഖനം വ്യക്തമാക്കുന്നു.
- 10. സുപ്രീം കോടതിവിധിയെ നിസ്സാരമാക്കി ഷെ.പ. കെ.വി. പൗലോസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്, യാക്കോബായക്കാരുടെ പഴയ വാദം ആവർത്തിക്കുക മാത്രമാണ്.
- 11. ക്രൈസ്തവരുടെ സൗഹൃദം മേലേഴുത്തും ദൈവത്തിന്റേതാകയാൽ ക്രൈസ്തവരുള്ളതു മൂഴുവനും ദൈവത്തിന്റേതാണ്. ദൈവം പാതി, ക്രൈസ്തവർ പാതി എന്ന ചിന്ത സ്വീകാര്യമല്ല.
- 12. എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളും ഏകപക്ഷീയമാണെന്ന് വായനക്കാർക്കു തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ അത് സഭയുടെ ഏകത്വം വീണ്ടെടുക്കാനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാൽ നന്നു്.
- 13. ഇരുപക്ഷത്തെയും ഒന്നാക്കുവാൻ സഭാതലവൻ യേശുക്രിസ്തു ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന ഉറപ്പു വിശ്വാസമാണ്. ഈ ചെറുലേഖനത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നത്.
- ഡോ. ഗിവർഗീസ് മാർ ഒസ്ത്യാന്യോസ് നിരണം ഭദ്രാസനാധിപൻ

വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കുക

മലങ്കരസഭയിലെ പിളർപ്പിന് വേദപുസ്തകം, വിശ്വാസം, ആചാരം, അനുഷ്ഠാനം എന്നിവയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. അധികാരവും സമ്പത്തുമാണ് പള്ളിപ്പക്ഷിന്റെ മുഖകാരണമെന്ന മലയാളത്തിന്റെ കണ്ടെത്തൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാണ്. മലയാളം ഉൾപ്പെടെ പല മാതൃഭാഷകളും ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ആരും പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

1995 ജൂൺ 20-ന് മലങ്കര സഭാ തർക്കത്തിൽ സുപ്രീം കോടതി അന്തിമവിധി പ്രഖ്യാപിച്ചു. തുടർന്ന് ഡിക്രിയും പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഒരു പാത്രിയാർക്കിസ്, ഒരു ഭരണഘടന, ഒരു കത്തോലിക്ക അങ്ങനെ ഇരുവിഭാഗങ്ങളും ചേർന്നു സഭ ഏകമാണെന്നാണ് സുപ്രീം കോടതി വിധിയുടെ സാരം. സുപ്രീം കോടതി വിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലങ്കര അസോസിയേഷനും പരമേശ്വരയിൽ നടന്നു.

ഇരുവിഭാഗവും കോടതി പറഞ്ഞതു കെട്ടിവിട്ടു. പിന്നീട് മുടന്തൻ നായരാണ് ചുണ്ടിക്കാണിച്ച് ദിവാനാസോസ് ശ്രീപൂ പരമേശ്വര അസോസിയേഷൻ ബഹിഷ്കരിച്ചു. ബഹിഷ്കരിച്ച ശ്രീപൂനോട് ഒരു ലക്ഷം രൂപ കെട്ടിവയ്ക്കാൻ വീണ്ടും കോടതി ഉത്തരവിട്ടു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? യാക്കോബായ സഭ, പുതിയ ഭരണഘടന, പുതിയ സഭ ഇത്തരം വാദഗതികൾക്ക് നിയമത്തിന്റെ മുന്നിൽ യാതൊരു വിലയും ഇല്ലെന്ന് വിവേകമുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതിൽപ്പരം തെളിവു വല്ലതും ആവശ്യമുണ്ടോ?

എന്നിട്ടും മലയാളത്തിൽ ബാവാകക്ഷി, മെത്രാൻ കക്ഷി എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇതു ശരിയല്ല. കാരണം പരമേശ്വര അസോസിയേഷനുശേഷം മലങ്കരയിൽ രണ്ടു സഭയില്ല. ഒരു വിമത ശ്രീപൂണ്. മലയാളത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന അംഗസംഖ്യയുടെ കണക്ക് വിചിത്രമാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗം 20 ലക്ഷം, പാത്രിയാർക്കിസ് വിഭാഗം 14 ലക്ഷം എന്നിങ്ങനെയുള്ള കണക്കുകൾ തീർത്തും അസത്യമാണ്. 14 ലക്ഷം വിശ്വാസികൾ ദിവാനാസോസ് ശ്രീപൂണ്ണെങ്കിൽ അവരേതാണ് പരമേശ്വര അസോസിയേഷൻ ബഹിഷ്കരിച്ചു? അസോസിയേഷനിൽ അവർക്ക് ഭൂരിപക്ഷം നേടാമായിരുന്നില്ലേ? മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയിൽ മാത്രം 20 ലക്ഷം വിശ്വാസികൾ. 20 ലക്ഷത്തിൽ ഏകദേശം അഞ്ചുലക്ഷം ദിവാനാസോസ് അനുഭാവികൾ. മറിച്ച് പള്ളി കണക്കുകൾ അതിശയോക്തിപരമാണ്.

1975 മുതൽ വ്യവഹാരങ്ങൾ തകുതിയായി നടന്നു. മുൻ പാത്രിയാർക്കാ വിഭാഗത്തിന് അയ്യങ്കുലമായി നിയമത്തിന്റെ യാതൊരുവിധ പരിഷ്കാരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. വ്യവഹാരങ്ങളിൽ അന്വേ പരമേശ്വരയുടെ പട്ടുകഴിയിൽ നിപത്തിച്ചിരിക്കുന്ന ദിവാനാസോസ് ഇപ്പോൾ ജനശക്തിയിലാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ 1975 മുതൽ അദ്ദേഹം എന്തിന് കേസു പറഞ്ഞു? അന്നും ഇന്നും ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ!

മോർ ദിവാനാസോസു ശ്രീപൂലേ തോമസ് മാർ തിമോഥിയോസിന്റെ മലയാളത്തിലെ പ്രസ്താവനകൾ മറുപടി അർഹിക്കുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തു രൂപാന്തരവർ പുതിയ പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ച് സന്തം വിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക. മറ്റ് മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റുമാനൂർ കാരണമാക്കുന്നത്.

എന്നാകട്ടെ ഇല്ലാത്തവർ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വരുമാനമുള്ള പള്ളിയുടെ ലിസ്റ്റിൽ മുളയ്ക്കുരുത്തി പള്ളിയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. കോതമംഗലം, കരിങ്ങാച്ചിറ പള്ളികളിലെ വരുമാനത്തിന്റെ നാലിൽ ഒന്ന് വരുമാനംപോലും മുളയ്ക്കുരുത്തിയിൽ ഇല്ല. മാർത്തോമാൻ പള്ളിയിൽ 20 ശതമാനം വിശ്വാസികൾ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയിലെ അംഗങ്ങളാണ്. മലയാളത്തിൽ പത്തുശതമാനം എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നത് അവാസ്തവമാണ്. അതുപോലെ കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളി കണ്ടനാടു ഭദ്രാസനത്തിലെ പള്ളിയല്ല. പ്രസ്തുത പള്ളി അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിലാണ്.

മുളയ്ക്കുരുത്തി സുന്നഹദോസ് (1876) റോയൽ കോടതിവിധി (1889) എന്നിവയിലൂടെ മലങ്കരസഭ അതിന്റെ യഥാർത്ഥചരിത്രം വിസ്മരിച്ചു. അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധത്തിലായിപ്പിരിയ്ക്കാതെ അബദ്ധങ്ങൾ പിണച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു ചരിത്രം മലങ്കരസഭ, നവീകരണക്കാരെ തോല്പിക്കുവാൻവേണ്ടി (പാലക്കുന്നത്ത് അ

ത്താനാസോസിനെ) ഔദ്യോഗികതലങ്ങളിൽ അംഗീകരിച്ചു. 1665-ൽ ആദ്യമായി ഒരു അന്ത്യോഖ്യൻ മെത്രാൻ മലങ്കരയിൽവന്നു. അതുവരെ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുമായി മലങ്കരസഭയ്ക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലായിരുന്നു. 1876-നു മുൻപ് അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയാർക്കിസിനെ സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു കക്ഷിയോ സഭാവിഭാഗമോ ഇവിടെയില്ലായിരുന്നു. ഇവിടെയുള്ള പള്ളികളും സ്വത്തുകളും എല്ലാം ഇന്നാട്ടുകാർ അദ്ധ്വാനിച്ചുണ്ടാക്കിയട്ടുള്ളതാണ്. അവരുടെ സന്തതികളിൽ കുറേപേർ മാറിനിന്ന് അത് പാത്രിയാർക്കിസിന്റേതാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അത് ചരിത്രവസ്തുതയല്ല.

മലങ്കരസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാത്രിയാർക്കിസ്മമായിട്ടുള്ള ബന്ധം ഫലത്തിൽ ബന്ധനമായി. മലങ്കരയിലെ എല്ലാ കുഴപ്പങ്ങൾക്കും കാരണം പാത്രിയാർക്കിസമാണ്. ഒരു വ്യവസ്ഥാപിതബന്ധത്തിന് പാത്രിയാർക്കിസിന് തയ്യാറാകത്തക്കതാണ് എല്ലാ കുഴപ്പങ്ങൾക്കും കാരണം. 1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ നിന്നും, തുല്യദൈവികതയും പാത്രിയാർക്കിസിന്റെ നാമം ദുരികരിച്ച് മലങ്കരസഭയെ ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതായ കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യയിലെ സകലമാന നിയമങ്ങളെയും വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് ബാൽ കത്തോലിക്കയെ വാഴിച്ച അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയാർക്കിസിന്റെ പുണ്യനാമം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭ സ്വീകരിക്കുന്നതുതന്നെ മഹാപാതകമാണ്.

ഫാ. ഡാർജി എടപ്പള്ളി മുളയ്ക്കുരുത്തി.

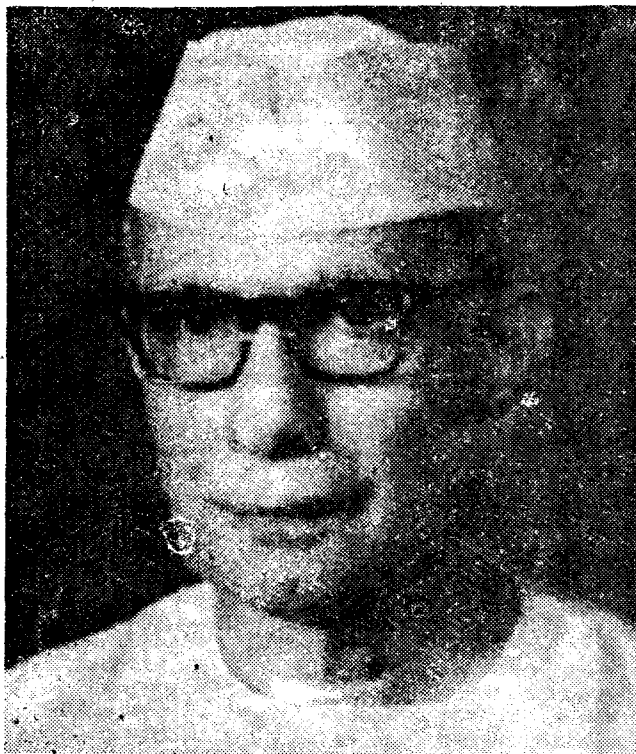
കണക്ക് ശരിയല്ല

'പിളർപ്പിന്റെ വ്യധിതി' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ സൂജി ജെയിംസ് എഴുതിയ റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചു. ലേഖകന്റെ കണക്കനുസരിച്ച് 34 ലക്ഷം വിശ്വാസികൾ മെത്രാൻ, ബാവ കക്ഷികളിലുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും അവസാനത്തെ സെൻസസ് സരിച്ച് 20 ശതമാനത്തിനും 23 ശതമാനത്തിനും ഇടയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ട്. ഇക്കണക്കിന് ആകെയുള്ള മുന്നുകോടി 90 ലക്ഷം ജനസംഖ്യയിൽ, ആകെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ 85 ലക്ഷം വരും. അതിൽ 34 ലക്ഷം മെത്രാൻ, ബാവ കക്ഷിയിലുള്ളവരാണെങ്കിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികളിലെ പ്രധാന വിഭാഗമായ കത്തോലിക്കാസഭ മറ്റ് പ്രധാന വിഭാഗങ്ങളായ മലങ്കര കത്തോലിക്കാ, മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ, സി.എസ്.ഐ. കൽദായ, മലങ്കര ക്നാനായ, പെന്തീകോസ്റ്റൽ സഭകളിൽ എല്ലാകൂടി 51 ലക്ഷം (85-34) മാത്രം ഉണ്ടെന്നുള്ള കണക്ക് ലേഖനത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെ ബാധിച്ചു. രണ്ടു സഭകളുടെയും ഉത്തരവാദിത്തപ്പെട്ടവർ തന്ന കണക്കൊന്നെങ്കിൽകൂടി അതിന്റെ സത്യസന്ധത ലേഖകൻ സഭയ്ക്ക് വിലയിരുത്തേണ്ടതായിരുന്നു.

ബിജു ജോൺ കൂണ്ടറ

പരിഹസിക്കുന്നോ?

മലയാളം വാരികയിൽ 'മിശിഖം' എന്ന പേരിൽ വായിച്ചപ്പോൾ വർദ്ധനക്കാരെ പരിഹസിക്കുകയാണോ എന്നു തോന്നിപ്പോയി. ഒരു ബോധൻ സിനിമയെ ഇങ്ങനെ സത്യാതിശയംകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത് മലയാള സിനിമയെ പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാനാണോ? ഇത്തരം സിനിമകൾ കെട്ടിയെഴുതണമെന്ന് സിനിമയെ രക്ഷിക്കുന്നതിലും ഒരേ സിനിമ മരിക്കുന്നതുതന്നെ. സി.കെ.മുഹമ്മദ് നരിക്കുനി

കെ.സുകുമാരൻ (1901-1982)

കേരള പ്രസ്ഥാനത്തിന് ചരിത്രത്തിന് ഒരിക്കലും മാറ്റാനാവാത്ത നാമധേയമാണ് കെ.സുകുമാരന്റെ. 1982 സെപ്റ്റംബർ 18ന് അന്തരിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം തന്റെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞുവച്ചതായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, പുതിയ തലമുറ മറന്നുകാണും. കൃഷ്ണസിംഹമായ വിമോചനസമരം. ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ഭരണകൂടത്തിനെതിരായി സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ജാതി-മതശക്തികൾ നടത്തിയ ആ സമരം വർഗീയശക്തികൾക്ക് പൊതുജീവിതത്തിൽ നിർണ്ണായകസ്ഥാനം നേടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഇ.എം.എസ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മന്ത്രിസഭ കൊണ്ടുവന്ന വിദ്യാഭ്യാസ ബില്ലായിരുന്നു ആ ശക്തികളെ സമരരംഗത്ത് കൊണ്ടുവന്നത്. അവസാനം ഒരു ജനകീയ മന്ത്രിസഭയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ട്മാക്കാൻ ഇന്ത്യ കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ ജനാധിപത്യസംഹരിക്കലായിരുന്നു നെഹ്റു നിർബന്ധിതനായി. ബഹുജനജീവിതകളെന്ന് സ്വയം അഭിമാനിച്ചിരുന്ന വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ ആ സമരത്തെ ആകണ്ഠം പിന്തുണയ്ക്കുകയോ. അതിനെ എതിർക്കാൻ ഒരു

കെ.സുകുമാരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രമായ കേരള കൗതുകം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സ്വന്തം സമുദായത്തോടുംപോലും വിമോചന സമരത്തിനോടൊപ്പം നിന്നപ്പോൾ, സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്ക് ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തപ്പെട്ട പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങളുടെ മാതൃകയായ ഇടതുപക്ഷ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ സാധിക്കുകയെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ശ്രീനാരായണഗോദാമിയിൽ അടിയറവ് വെച്ചിരുന്ന കെ.സുകുമാരൻ തന്റെ പത്രത്തെ അതിന്റെ തിളങ്ങുന്ന പ്രതീകമാക്കി മാറ്റി.

1901-ൽ സി.വി.കുഞ്ഞുരാമന്റെ മകനായി ജനിച്ച കെ.സുകുമാരൻ ബിരുദാനന്തരം ഗവൺമെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായെങ്കിലും അധികകാലം അതിൽ തുടർന്നില്ല. കേരളകൗതുകം ദിനപത്രത്തിന്റെ സ്ഥാപക പത്രാധിപരായ അദ്ദേഹം 1944 മുതൽ 47 വരെ ശ്രീമൂലം അസംബ്ലി അംഗമായിരുന്നു. പത്രപ്രവർത്തനത്തിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞ അദ്ദേഹം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തൂലികയെ പടവാളാക്കുകയുണ്ടായി.

കെ.പി.രാജമോഹൻ

മലയാളം

പുസ്തകം ആറ്, ലക്കം ഇരുപത്തിയൊന്ന്
2002 സെപ്റ്റംബർ 27 : 1178 കന്നി 11

പത്രാധിപർ
എസ്. ജയചന്ദ്രൻ നായർ
ചിത്രമെഴുത്ത: നമ്പൂതിരി
സ്ഥിര പംക്തികൾ
സാഹിത്യം : എം. കുഞ്ഞുനായർ
സംസ്കാരം : ഒ.പി. വിജയൻ
പത്രാധിപ സമിതി
എം.വി. ബെന്നി, എൻ.ജെ. ഗിരിഷ്
ബിന്ദു കെ. പ്രസാദ് (ഗവേഷണം)
സജി ജെയിംസ്
സ്വന്തം ലേഖകന്മാർ
എം. ശങ്കർ (തിരുവനന്തപുരം)
ജോണി എം.എൽ. (തൃശ്ശൂർ)
അക്കിത്തം നാരായണൻ (പാലക്കാട്)
ഉണ്ണി നാരായണൻ നമ്പൂതിരി (ലണ്ടൻ)
കെ. മോഹനചന്ദ്രൻ (ട്രൈപ്പൂർ)
മുസാഫിർ (ഗൾഫ്)
രൂപകല്പന
നാരായണ ഭട്ടതിരി,
ഷാജൻ സി. കുമാർ, കെ. ഗോപകുമാർ
റീജണൽ മാനേജർ : എച്ച്.വി.ഡി. പ്രസാദ്

സീനിയർ ബിസിനസ് മാനേജർ :
സുനിൽ നമ്പ്യാർ
അസി. പ്രൊഡക്ഷൻ മാനേജർ:
കുരിയാസ് എൻ. ചാക്കോ
നല്ല ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ് ഗ്രൂപ്പ് പ്രസിഡൻ്റ്
A New Indian Express Group Publication
Express House, Kaloor, Kochi - 682 017
Phone : 402220, 400667. Fax : 0484-401799
Web Site : <http://www.malayalamvarikha.com>

Chairman of the Board
Manoj Kumar Sonthalia
Editorial Advisor: T.J.S George
Vice President (Finance): V. Bhaskaran
Vice President (Mktg): Vinod Kumar
Vice President (Sales): V.K. Bansal
General Manager (PAP): M.G. Balakrishnan
General Manager (Technical): K. Nanda Kumar

Space Marketing Offices:
Bangalore: R. Sureshkumar
Phone : 2860959. Fax : 080-2866617
Bhubaneswar: Prasanna Panda
Phone : 535274. Fax : 0674-535634
Calcutta: Alok Kapur
Phone : 2430857. Fax : 033-2205814
Chennai: Lakshmi Menon
Phone : 8461262. Fax : 044-8461829/30
Delhi: Avnish Singh
Phone : 4317917. Fax : 011-4317907
Hyderabad: A.N. Chatterjee
Phone : 3413910/3413912. Fax : 040-3413909
Kochi: Sunil Nambiar
Phone : 400218. Fax : 0484-401799
Mumbai: M.S. Akthar
Phone : 2882996. Fax : 022-2886954

Samakalika Malayalam Vaarika
Printed and published by H.V.D. Prasad,
on behalf of Express Publications (Madurai) Ltd.,
at Express Press, Kaloar, Kochi - 17, Kerala
Editor : S. Jayachandran Nair
55, Vrindavan Colony,
Patnam, Trivandrum - 4

എത്ര, എത്ര സത്യനേശമാർ

പതിനെട്ടുപേരുടെ മരണത്തിനു കാരണമായ മദ്യരന്തത്തിലെന്നായകനായ മണിച്ചന്ദ്രൻ മാർക്സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യനേശനാണ്. പാർട്ടിയിലെ സമുന്നതൻ. എട്ടു പ്രാവശ്യം നിയമസഭാ സ്ഥാനാർത്ഥി. അങ്ങനെ ഒരു നേതാവിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ദുരിതപരിഹാരത്തിനായി കൈയെച്ച സഹായിച്ച മണിച്ചന്ദ്രൻ, ആരുമില്ലാത്ത ഇതേവരെ ഒരു ഫിലാന്ത്രോപ്പിസ്റ്റായി വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിട്ടില്ല. സമർത്ഥനായൊരു കച്ചവടക്കാരൻ. കച്ചവടം നടത്തി ലക്ഷങ്ങളോ കോടികളോ ലഭിച്ചുണ്ടാക്കാൻ, അദ്ദേഹം ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ഏതും പറയുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയാണ് നായനാർ മുഖ്യമന്ത്രിയായി ഇടയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ നേരത്തെയുള്ള കലയളവിൽ കൂലിലനായിരുന്ന മണിച്ചന്ദ്രൻ കൂലിനേതാവായി. ഈ വിധം വൈശ്വര്യമായി വിരാജിക്കുമ്പോൾ, ആ സ്ഥാനത്ത് എത്താൻ തന്നെ സഹായിച്ചവരെ കൈയെച്ച സഹായിക്കുകയുണ്ടായി. ആ സഹായം കിട്ടിയവരിൽ, അനേകരിൽ ഒരാൾമാത്രമാണ് സത്യനേശൻ.

ഈ വിധം മണിച്ചന്ദ്രൻ ഭിക്ഷ വാങ്ങിയവർ മാർക്സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലും കോൺഗ്രസിലും മറ്റു ലോട്ടുലോട്ടുക്കു പാർട്ടികളിലും പെട്ട നിരവധി പേരുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ മുഖ്യസ്ഥാനത്താണ് മാർക്സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി. എന്തുകൊണ്ടായിരുന്നു അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതെന്ന് പകൽപോലെ വ്യക്തം. പൊലീസ് നായനാരുടെയും എക്സൈസ് ശിവാസമേനോന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. മണിച്ചന്ദ്രൻ ആവശ്യം ആ രണ്ടു വകുപ്പുകളുടെ തണലായിരുന്നു. ആവോളം അതു കിട്ടിയിരുന്നുവെന്നാണല്ലോ, മണിച്ചന്ദ്രൻ 'സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ആഴവും പരപ്പും' കാണിക്കുന്നത്. സത്യമിതായിരിക്കേ, ഒരു സത്യനേശനെ പടിയടച്ചു പിണ്ഡംവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം മറയിട്ട് മുടിവയ്ക്കാവുന്നതാണോ കൈക്കലിയുടെയും ധനമോഹത്തിന്റെയും അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തിന്റെയും ചലം പൊട്ടിയൊലിക്കുന്ന വ്രണങ്ങൾ. അങ്ങനെ മാർക്സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വം വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടാവാം. പക്ഷേ, മറ്റുള്ളവർ അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുമോ?

ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചത്, രോഗലക്ഷണമല്ലായെന്ന് ആ പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തെ സമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. രോഗഗുസ്തമായ ശരീരത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ വെട്ടിമുറിച്ചുകളഞ്ഞാൽ രക്ഷപ്പെടുമെന്ന വിശ്വാസമാണ് അവർക്കുള്ളത്. എന്നാൽ, കിമോതെറാപ്പി ഉപശാന്തി നൽകുന്ന ഒരു പഴയ പ്രയോഗമാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. രോഗിയേയും കൊണ്ടേ കാൻസർ പോകൂ.

അധികാര സേച്ഛാപ്രമത്തയുടെയും അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തിന്റെയും അഴിമതിയുടെയും എത്രയെത്ര കഥകൾ നിറഞ്ഞതാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനചരിത്രം. അപമാനിക്കാതെ വെ

ടിവച്ചുകൊല്ലയെന്ന് സ്റ്റാലിനെനോക്കി ബുദ്ധിമുട്ടി കരഞ്ഞതിൽ തുടങ്ങുന്നതോ ഒടുങ്ങുന്നതോ അല്ല അത്. കോടാലികൊണ്ട് ഭ്രോട്സ്കിയെ അടിച്ചുകൊന്നതും ഒരു സഖലിതമായിരുന്നില്ല. സ്റ്റാലിന്റെ കിങ്കരന്മാരുടെ കൈയിൽപ്പെടാതെ രാജ്യംവിടാൻ മാർക്സിംഗോർക്കിയെ ലെനിൻ ഉപദേശിക്കുന്നതിലും തുടങ്ങുന്നതല്ല അത്. കെ.ജി.ബി ഷാർ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ ഐസക് ബേബിലിനെ കൊന്നവർ അദ്ദേഹം സുഖമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയോട് നുണപറഞ്ഞതിലും അത് അവസാനിക്കുന്നില്ല. സർണ്ണംകൊണ്ട് സന്നാഹം നിർമ്മിച്ച ചെസസ്കൂവിന്റെ അത് തുടരുകയാണ്. അതിപ്പോൾ കേരളത്തിൽ എത്തിയെന്നല്ല, മറന്നിരിക്കി പുറത്തുവന്നുവെന്ന യാദൃച്ഛികതയെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. ഇത്രയുംകാലം അതു വൈകിയതിന് കാരണമുണ്ട്. എ.കെ.ജിയുടെയും ഇ.എം.എസ്സിന്റെയും മരിച്ചിട്ടും മരിക്കാത്ത സാന്നിദ്ധ്യം ആ പാർട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്നു. അതും അവസാനിച്ചു. ഇനി? ആ പാർട്ടിയിലുള്ളവർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്, പ്രത്യയശാസ്ത്രം കൈമോശം വന്നുവെന്ന്. അധികാരമോഹംകൊണ്ടുമാത്രം ജീവിക്കുന്ന കുറേ നേതാക്കൾ. അവർ, അവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പാവ നാടകക്കാരന്റെ കൈമിടുക്കോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, പതിനായിരക്കണക്കിനു പാവപ്പെട്ട പ്രവർത്തകരെ കബളിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്. ഈ കബളിപ്പിക്കൽ എത്രനാൾ തുടരാനാവും. മരണത്തിന്റെ വക്കിലെത്തിയ കുട്ടിക്ക് അപ്പം വാങ്ങാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ, സ്വന്തം കോട്ട് പണയപ്പെടുത്തിയ മഹാനായ ആ താടിക്കാരന്റെ ഓർമ്മയെപ്പോലും കെടുത്തുന്ന ഈ വഞ്ചന ഇനി ആരു സഹിക്കും. ഒറ്റക്കാര്യമേ ഇനി ഈ നേതാക്കൾക്ക് ചെയ്യാനുള്ളൂ. അവരത് ചെയ്യണം. വരുതലമുറയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ലാതെ, ജീവിക്കാനായി നേതാക്കൾ സ്വയം ഒഴിയണം. അതെങ്കിലും ചെയ്യാനുള്ള മര്യാദ അവരിൽനിന്നും ആ പാർട്ടിയെ സന്നേഹിക്കുന്നവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഇതോടൊപ്പം മുഖ്യമന്ത്രിയെന്ന നിലയിൽ ആന്റണിയിൽനിന്നും വ്യക്തമായൊരു നിലപാട് ഉണ്ടാവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൊതുജീവിതത്തിലെ പരിശുദ്ധിക്കുവേണ്ടിയാണല്ലോ അദ്ദേഹം നിലകൊള്ളുന്നത്. 'മണിച്ചന്ദ്രൻ സംഭവ'ത്തെപ്പറ്റി പരസ്പരബോധം നടത്തണം. കുറ്റക്കാരെ ആരൊക്കെയെന്ന് ജനങ്ങൾ അറിയട്ടെ. പൊലീസിലും എക്സൈസിലും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളിലും പെട്ട അത്തരക്കാരെ പൊതുജനങ്ങളുടെ മുൻപിൽ കൊണ്ടുവരണം. അതെങ്കിലും ചെയ്ത്, ഭരണസാരഥിയെന്ന നിലയിൽ നിന്നും അർപ്പിതമായ ഉത്തരവാദിത്വം അദ്ദേഹം നിർവഹിക്കണം.

വാൽക്കഷണം: ഇടയ്ക്കുന്നതിനായി വീണ്ടും അധികാരത്തിലേക്കിറുകയും മദ്യരന്തം സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, എത്രയെത്ര സത്യനേശന്മാരെ കേരളത്തിന് കിട്ടുമായിരുന്നുവെന്ന ആലോചന ആരെയൊണ് പേടിപ്പിക്കാത്തത്!

സി.പി.എമ്മിലെ ഭൂകമ്പങ്ങൾ

എം. ശങ്കർ

നേതാക്കൾ വിലമ്പിച്ചരക്കുകൾ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യ (മാർക്സിസ്റ്റ്)യുടെ മുൻ തിരുവനന്തപുരം ജില്ലാ സെക്രട്ടറിയും ഇക്കഴിഞ്ഞ 16-ാം തീയതി പുറത്താക്കപ്പെട്ടതുമായ സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി അംഗവുമായിരുന്ന എം.സത്യനേശൻ പൊതുവെ ചിരിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരനല്ല. കോൾഗേറ്റ് ചിരിയുമായി കൃഷ്ണത്തുമിരുന്ന ശൃംഗാരക്കുഴമ്പന്മാരുടെ രീതികൾ അദ്ദേഹത്തിനു പരിചയമില്ല. മയമില്ലാത്ത ആ ഗൗരവഭാവത്തിനുപിന്നിൽ കർക്കശക്കാരനായ ഒരു പാർട്ടി ബ്യൂറോക്രാറ്റിന്റെ കരളുറപ്പുണ്ട്. പാർട്ടി നേതൃത്വത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകാലത്ത് അദ്ദേഹം അന്തസ്സോടെ ജീവിച്ചു. വെട്ടേണ്ടവരെ വെട്ടി. അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കേണ്ട സമയത്ത് അതു ചെയ്തു. ഒരുക്കേണ്ടവരെ ഒരുക്കി. സഹായവും സംരക്ഷണവുമായവശ്യപ്പെട്ട് എത്തിയവരെ സഹായിച്ചു. കണക്കുപറഞ്ഞ പണം വാങ്ങിച്ചു. മുപ്പതുവർഷത്തോളം പ്രവർത്തിച്ച പാർട്ടി ഒരു ദിവസം രാവിലെ കരിവേപ്പിലപോലെ കൂടത്തെറിഞ്ഞുകുളഞ്ഞപ്പോഴും ഒരക്ഷരംപോലും

മറുത്തുപറയാതെ അന്തസ്സോടെ ഇറങ്ങിപ്പോന്നു. തിങ്കളാഴ്ച സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ തനിക്കെതിരെയുള്ള വിധിപറച്ചിൽ കേട്ട് ഇറങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ദൈവത്തിനു നന്ദി പറഞ്ഞിരിക്കണം! “ഈശ്വര, ചെയ്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ അവരെ വെടിവെച്ചുകൊല്ലുമായിരുന്നല്ലോ.” പക്ഷേ, ഇന്ത്യ ചൈനയല്ല. നരേന്ദ്രമോഡിയെപ്പോലുള്ള നരായണൻ പിന്നോട്ടു വലിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും ഇന്ത്യക്കാരുടെ സിരകളിൽ സഹിഷ്ണുതയുടെയും ജനാധിപത്യബോധത്തിന്റെയും വെളിച്ചമൊഴുകുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ആ ശുദ്ധവായുവിനെ അകത്തേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കാൻ അനുവദിക്കാതെ തങ്ങളുടെ വാതിലും ജനാലകളും കൊട്ടിയടച്ചിരിക്കുകയാണ് സി.പി.എം. മണിച്ചന്റെ ഭൂഗർഭ അറപോലെ ഒരു അടഞ്ഞ ലോകമായി ആ കക്ഷി മാറിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിനകത്ത് വികലതകളും സംവേദനശൂന്യതകളും വളരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ഒരാളെ അതിനുള്ളിൽ

നിന്ന് പുറത്തേയ്ക്കു വലിച്ചെറിയുമ്പോൾ തങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന ബോധംപോലും സി.പി.എമ്മിനുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സത്യനേശനെ പുറത്താക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു മഹത്തായ കാര്യമാണ് സി.പി.എം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവർ ഒരു മനുഷ്യനെ അധികാരത്തിന്റെയും ജീർണ്ണതയുടെയും ഭൂഗർഭ അറയിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു തള്ളിയിരിക്കുകയാണ്. ആ മനുഷ്യൻ ഇപ്പോൾ പുറത്തെ ശുദ്ധവായുവിൽ, സതന്ത്രമായ പ്രസരിപ്പിൽ ആ ഏകാന്തതയുടെ കഴിയുന്നു. എന്നിട്ടും സത്യനേശനെ പുറത്താക്കിയതിലൂടെ സി.പി.എമ്മിനു മികവ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന മുദ്രസർഗ്ഗത്തിൽ ആ പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വം കഴിയുന്നുവെങ്കിൽ അത് സംവേദനശൂന്യതയുടെയും രാഷ്ട്രീയ പാപ്പരത്തത്തിന്റെയും ആഴമാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ബുദ്ധിയിലും അനുഭവജ്ഞാനത്തിലും സമ്പന്നമായ ഒരു വലിയ

വിഭാഗമാണ് കേരളത്തിലെ മാർക്സിസ്റ്റ് സംഘടനയിലുള്ളത്. എന്നിട്ടും ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇനിയും യഥാർത്ഥ്യമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കാനും തുറന്ന മനസ്സുള്ള ഒന്നാകാനും തയ്യാറാകാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ഞെട്ടലോടെ മാത്രമേ നമുക്ക് ഓർക്കാനാകൂ. സി.പി.എമ്മിൽ ഇന്നുള്ള ഏറ്റവും ഗുരുതരമായ പ്രശ്നം അതിലെ ഒരുപം വ്യക്തിപരമായ നേട്ടത്തിനുവേണ്ടി നടത്തുന്ന അഴിമതി അല്ല. ഒരു പാർട്ടി സംഘടന എന്ന നിലയ്ക്കുതന്നെ പ്രതിലോമകരമായ ആശയങ്ങളെ കൂടിയിരുത്താൻ അവർ മടിക്കാണിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഒരു വ്യക്തി നടത്തുന്ന അഴിമതി സാഹചര്യങ്ങളുടെയോ സാമൂഹിക വൈകല്യത്തിന്റെയോ മാത്രം സൃഷ്ടിയാണ്. അതേസമയം ഒരു സംഘടന നടത്തുന്ന വഴിവിട്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ ആസ്വദിക്കാനും ബോധപൂർവ്വമായ ക്രിമിനൽ കുറ്റമാണ്. പാർട്ടിയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന ‘ഫണ്ടുപിരിവ്’ തെറ്റല്ല എന്നാണ് സി.പി.എം അവകാശപ്പെടുന്നത്. അതായത് കൂട്ടായ അഴിമതി കുറ്റകരമല്ല എന്നും വ്യക്തി സംഘമറിയാതെ ഒറ്റയ്ക്കു നടത്തുന്ന അഴിമതി മാത്രമേ കുറ്റകരമാകൂ എന്നുമാണ് ഈ യുക്തിയുടെ ന്യായം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമൂഹത്തെ പൊതുതിരുല്ലാസിക്കാനാകാതെ വരുമ്പോൾ ശത്രു അവരെ മധ്യരത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ വെടിയുണ്ടകൾക്കൊണ്ട് കീഴടക്കും എന്ന് മാവോ സേതുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു. ഇതുതന്നെയാണ് കേരളത്തിൽ സി.പി.എമ്മിനു സംഭവിച്ചത്. അടിസ്ഥാനവർഗ്ഗം ചോരയും വിയർപ്പുമൊഴുകിയാണ് ഈ രാഷ്ട്രീയസംഘടനയെ കെട്ടിപ്പടുത്തത്. അതിന് അവരുമായി ഒരു ഉടമ്പടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടിയുള്ള സമരങ്ങൾക്കും അധികാരം ലഭിച്ചാൽ അവരുടെ ആശയം ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റാനുള്ള പ്രതിബദ്ധതയ്ക്കും തങ്ങൾ മുൻകൈ എടുക്കുമെന്ന് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഉടമ്പടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അടിസ്ഥാനവർഗ്ഗം, രാഷ്ട്രീയ കേന്ദ്രങ്ങൾ, പാർട്ടി നേതൃത്വം ഇവർക്കിടയിൽ ഒരു താല്പര്യം രൂപപ്പെട്ടു. മാവോയുടെതന്നെ മറ്റൊരു ഉപമ ഉപയോഗിച്ചുപറഞ്ഞാൽ ഒരു പീയനോ വായിക്കുന്നയാളുടെ കൈവിരലുകൾപോലെ മനോഹരമായി ഈ പ്രസ്ഥാനം പ്രവർത്തിച്ചു. അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലെ താളം ശത്രുക്കളിൽപ്പോലും അസൂയയും ആദരവും ഉളവാക്കി. പക്ഷേ, കേരളത്തിലെ അടിസ്ഥാനവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആശയം ആവേശവുമായിരുന്ന ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാക്കളെ ഇന്ന് വിപണിയിൽ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാമെന്നായിരിക്കുന്നു. സന്തം പാർട്ടി നേതൃത്വംപോലും വില്പനച്ചരക്കായി മാറുമ്പോൾ ഒരു വിപണിസമൂഹത്തെ എതിർക്കാൻ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് എന്ത് ധാർമ്മികാവകാശമാണുള്ളതെന്ന് നമുക്ക് ചോദിക്കാതിരിക്കാം. ആദ്യകാല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാക്കൾക്കും തങ്ങളുടെ വർഗ്ഗപ്രതിയോഗികളുമായി സൗഹൃദബന്ധങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസമെന്നു കേട്ടാൽ ഭോഷാകുലനാകുമായിരുന്ന കെ.സി. മാമ്മൻമാപ്പിളയോടു പി.കൃഷ്ണപിള്ള നല്ല സൗഹൃദം സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. മാമ്മൻമാപ്പിളയിൽനിന്ന് സാമ്പത്തികസഹായം സ്വീകരിക്കാനും കൃഷ്ണപിള്ള തയ്യാറായിരുന്നതായി ആദ്യം പറഞ്ഞയാളുടെ ആത്മകഥയിൽ വായിക്കാം. പക്ഷേ, മാമ്മൻമാപ്പിളയ്ക്ക് ഒരിക്കലും കൃഷ്ണപിള്ളയെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാനാകുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഇന്ന് കേരളത്തിൽ വഴിവിട്ട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകിടന്നായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെ വിലയ്ക്കെടുക്കാനാകുമെന്നുവന്നാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം ലളിതമാണ്. സാരമായ എന്തോ തകരാറ് പ്രസ്ഥാനത്തെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് കേവലം വ്യക്തിയുടെ അപ്രഭുരം മാത്രമല്ല, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ വർഗ്ഗപ്രതിയോഗികളിൽത്തന്നെ സാരമായ ഏതോ വ്യതിയാനം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാനവർഗ്ഗത്തോടുള്ള രാഷ്ട്രീയ പ്രതിബദ്ധത അതിന് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം വ്യതിയാനങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതകരമായി ഒന്നുമില്ല. ഇന്നത്തെ കേരളീയ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യബോധവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം വ്യതിയാനങ്ങൾ സി.പി.എമ്മിലും രൂപപ്പെട്ടത്. ഇന്ന് അഴിമതി കടന്നുചെല്ലാത്ത ഒരു മേഖലയും കേരളീയ സമൂഹത്തിലില്ല എന്ന് വിനയത്തോടെയും സത്യസന്ധതയോടെയും അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറായാൽ സി.പി.എമ്മിനകത്തെ പ്രശ്നങ്ങളെ ഭിന്നമായ ഒരു പരിപ്രേക്ഷ്യത്തിൽകൂടി കാണാനാകുമെന്നു തോന്നുന്നു.

പുറത്താക്കലിനുശേഷം

സത്യനേശനെ പുറത്താക്കുന്ന നടപടി സ്വീകരിച്ചതിലൂടെ തങ്ങളെ നിരന്തരം വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നത്തെ കണ്ണിൽക്കണ്ണിൽ നോക്കാനെങ്കിലും സി.പി.എം തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. പാർട്ടിയിൽ ഇത്തരമൊരു കൂറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്ന ആൾക്കെതിരെ സ്വീകരിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും കടുത്ത നടപടിയെടുത്തതിലൂടെ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഗുരുതരവും സി.പി.എം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും പാർട്ടിയിലെ പ്രബലരായ പലരെയും രക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് സത്യനേശനെ ബലിയാടാക്കിയതെന്നാണ് വിമർശകർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചും മണിച്ചനെപ്പോലുള്ള ഒരാളെ നിയമവിരുദ്ധമായി സഹായിച്ചതിൽ ഭരണനേതൃത്വത്തിനും പങ്കുണ്ടെന്ന കാര്യം വിമർശകർ ഉന്നയിക്കുമ്പോൾ അക്കാരുത്തിൽ വ്യക്തമായ മറുപടി നൽകാൻ സി.പി.എമ്മിനു കഴിയാതെ വരുന്നു. സത്യനേശനെ പുറത്താക്കാൻ സി.പി.എം തയ്യാറായത് ആ കക്ഷിക്കകത്തുള്ള ഗ്രൂപ്പുവൈരങ്ങളുടെ ഭാഗമാണെന്ന് വിമർശകർ പറയുന്നുണ്ട്. ഇത്തരമൊരു നടപടിക്കുപിന്നിൽ ഒരു ‘രാഷ്ട്രീയ’മുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പലരും വാദിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ നടപടിക്കുപിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തെന്നല്ല. അതിന്റെ പരിണത

ഫലം എന്താണ് എന്നതിലാണ് രാഷ്ട്രീയ നിരീക്ഷകർ ഊന്നൽ നൽകേണ്ടത്. ഇത്തരമൊരു നടപടി സ്വീകരിക്കുകയും അതിലൂടെ തങ്ങൾക്കുനേരതന്നെ കണ്ണാടി തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്തതിലൂടെ അഴിമതിയും അധികാരവും ഉയർത്തുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ കണക്കിലെടുക്കാൻ സി.പി.എം നിർബന്ധിതമായിരിക്കുന്നു. ഈ നടപടി അതിന്റേതായ ഒരു ‘ചെയിൻ റിയാക്ഷൻ’തന്നെ ഉണ്ടാക്കും. ഒരു ജനാധിപത്യ സംവിധാനത്തിനകത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതായതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പ്രതികരണങ്ങൾ പലതും പൊതുസമൂഹത്തിൽ അവയുടേതായ അനുരണനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. സി.പി.എം അതിന്റെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി പൊതുസമൂഹവുമായി ഒരു ഏറ്റുമുട്ടലിനു തയ്യാറാകുന്ന അവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. മുൻപൊക്കെ പൊതുസമൂഹത്തിനുമേൽ ഒരതരം ആധികാരികത അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ മുന്നിൽ മറുപടി പറയാൻ ബാധ്യസ്ഥരല്ല എന്ന ധാർഷ്ട്യം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇനിമേൽ ഈ ധാർഷ്ട്യവുമായി പൊതുജനങ്ങളെ സമീപിക്കാൻ സി.പി.എമ്മിനു സാധിക്കില്ല. പൊതുജനങ്ങളോടു മറുപടി പറയാൻ തങ്ങൾക്ക് ബാധ്യതയില്ല എന്ന സമീപനം പുലർത്താൻ സി.പി.എം കേന്ദ്രമാർക്ക് ഇനിമുതൽ സാധ്യമല്ല. തങ്ങൾക്കുമേൽ ആധികാരികതയുടെ പരിവേഷവുമായി വന്നുനിൽക്കുന്ന അവർക്കെതിരെ ‘സത്യനേശൻ’ എന്ന തുരുപ്പച്ചീട്ടിറക്കി വെട്ടാൻ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഇനി അവസരം ലഭിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സി.പി.എം ഇനിമുതൽ കേരളീയ ജനതയുടെ മുന്നിൽ ഒരു ഡിഫൻസിവ് ഗെയിം മാത്രമായിരിക്കും കളിക്കുക. ഇത്തരം അവസരങ്ങൾ ഒരുക്കിത്തരുന്നതുകൊണ്ടാണ് സത്യനേശനെ പുറത്താക്കിയ നടപടി ഒരു വിപ്ലവപോലെ മധ്യമുളളതായിത്തീരുന്നത്. സി.പി.എമ്മിന് ഗുണകരമായി മാറാനുള്ള ഒരവസരം ഈ സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. പൊതുസമൂഹത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിയമവ്യവസ്ഥയും നൈതികതയും ജനാധിപത്യബോധവും അംഗീകരിക്കാൻ ഇതിലൂടെ സി.പി.എം തയ്യാറാകുമെങ്കിൽ അത് വലിയ മാറ്റത്തിന്റെ തുടക്കമായിരിക്കും. ഈ യഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് കേന്ദ്ര നേതൃത്വത്തിലുള്ളവർക്ക് തിരിച്ചറിവുണ്ട്. പക്ഷേ, അവർ അധികാരമില്ലാത്ത ഒരു ദുർബലവിഭാഗം മാത്രമാണ്. യഥാർത്ഥ അധികാരം സംസ്ഥാനത്തിലെ ചില ഇടപ്രഭുക്കന്മാരിലാണ്. ആളും അർത്ഥവുമുള്ളതിനാൽ പാർട്ടിയെ സ്വന്തം വികലമായ വഴികളിലൂടെ തെളിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ അവർക്കാവുന്നു. മാറ്റങ്ങൾക്കുനേരെ കണ്ണടക്കാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നു. പക്ഷേ, ഇനി അത്ര എളുപ്പമല്ല എന്ന് സത്യനേശന്റെ പുറത്താക്കൽ നടപടി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ യർത്ഥത്തിൽ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളോടു സി.പി.എം വളരെ ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു കാര്യമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

റിപ്പോർട്ട്

ഒരു വേട്ടയാടൽ അവസാനിക്കുന്നു

കളത്തിൽ രാമകൃഷ്ണൻ

ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിൽ ആത്മാഭിമാനത്തോടെ തുടരാൻ കഴിയാതെ കേരളം വിടാൻ നിർബന്ധിതനാവുന്ന രാജ്യ നാരായണസ്വാമിക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത് അതിക്രൂരമായ വേട്ടയാടലായിരുന്നു.

കാസർകോട് ജില്ലാ കളക്ടറായിരുന്ന രാജ്യ നാരായണസ്വാമി ഒട്ടുവിൽ ഐ.എ.എ സ്റ്റിനോടും ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തോടും വിട പറയുകയാണ്. കേരളത്തിലെ അതിശക്തമായ ഒരു വിഭാഗം രാഷ്ട്രീയ ലോബിയും കാസർകോടിന്റേതായ ചില മാഫിയാശക്തികളും കൂടിയാണ് ഈ ബലികീയ ഒരുക്കിയത്. ഇനി രാജ്യ നാരായണസ്വാമിക്ക് ന്യൂനമായാണത്രെ ഒരു കിടസ്വാമന്മാരും. തന്റെ മേലധികാരികളിൽ നിന്നും ഒരു വിഭാഗം രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരിൽ നിന്നുമുള്ള നിരന്തരമായ ഭീഷണികൾ നേരിടേണ്ടി കോളുകളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം മാപിതനായിരിക്കുകയാണ്. കാസർകോട് കളക്ടറായിരുന്ന രാജ്യ നാരായണസ്വാമി ഒരു താഴ്ന്ന പോസ്റ്റിലേക്കാണ് സ്ഥലംമാറ്റപ്പെട്ടത്. ആറുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഇരുന്ന എഫ്.ജോയ്ന്മെന്റ് ആൻഡ് ട്രെയിനിങ് ഡയറക്ടറുടെ കസേരയിലേക്ക്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ പാഞ്ഞാൽ ക്ലാർക്കിനെ പൂണാക്കിയതുപോലെ പക്ഷേ, അഭിമാനിയായ രാജ്യ നാരായണസ്വാമി എന്ന ഐ.എ.എ.എസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഈ പദവിയിൽ തുടരാൻ വിസമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പുതിയ പോസ്റ്റിൽ ജോയിൻ ചെയ്ത ഉടനെ അദ്ദേഹം നീണ്ട അവിധിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയാണ്. അതിനുശേഷം രണ്ടുമൂന്നു മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം യൂണൈറ്റഡ് കോസ്റ്റാലിൻഡ് പാർസിബിൾ പോലീസ്. അവിടെ യൂണൈറ്റഡ് കോസ്റ്റാലിൻഡ് പാർസിബിൾ പോലീസ് കൺസൾട്ടന്റ് പദവി അദ്ദേഹത്തെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

സമാരണവകുപ്പുമന്ത്രിയും കാസർകോട് സ്വദേശിയുമായ ചെറക്കളം അബ്ദുള്ളയുടേതാണെന്നാണ് രാഷ്ട്രീയകേന്ദ്രങ്ങൾ നൽകുന്ന സൂചന. രാജ്യ നാരായണസ്വാമിയെ കാസർകോട്ടനിന്നും സ്ഥലം മാറ്റണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയുമായി മുഖ്യമന്ത്രി എ.കെ. ആന്റണിയുടെ മേൽ അദ്ദേഹം നിരന്തരം സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുകയായിരുന്നുവത്രെ. കാസർകോട് കളക്ടറായി സ്ഥാനമേറ്റതോടെ മന്ത്രിയുടെ കണ്ണിലെ കറടായി മാറുകയായിരുന്നു. രാജ്യ നാരായണസ്വാമി.തന്റെ ദൗദ്യോഗിക കാര്യങ്ങളിൽ മന്ത്രിമാരോ രാഷ്ട്രീയക്കാരോ പറയുന്നത് ഒന്നും തന്നെ വഴിവിട്ടു ചെല്ലുകൊടുക്കാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം രാഷ്ട്രീയ ലോബിക്ക് അനഭിമതനായി. ഏറ്റവുമൊടുവിൽ അദ്ദേഹം മന്ത്രിയുടെ അപ്രിയത്തിനും ശകാരത്തിനും പാത്രമായത് മന്ത്രിയുടെ ഒരു അടുത്തബന്ധു തന്റെ ആശുപത്രിയിൽ തുടങ്ങാനുദ്ദേശിച്ച കോഴ്സിനെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. ഉപ്പളയിലുള്ള പ്രസ്തുത ആശുപത്രിയിൽ പരാമെമിക്കൽ കോഴ്സുകൾ തുടങ്ങാൻ മന്ത്രിയുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ പരിപാടിയിട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ കോഴ്സുകൾ നടത്താനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ പ്രസ്തുത ആശുപത്രിയിൽ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കളക്ടറുടെ അനുകൂലമായ റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ചാൽ മാത്രമേ ആശുപത്രിക്ക് കോഴ്സുകൾ തുടങ്ങാനുള്ള അംഗീകാരം കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഇക്കാര്യത്തിൽ മന്ത്രി ചെറക്കളം അബ്ദുള്ള രാജ്യ നാരായണസ്വാമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രസ്തുത ആശുപത്രിയിൽ പരാമെമിക്കൽ കോഴ്സുകൾ തുടങ്ങാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ട് കളക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ട് അയയ്ക്കാൻ മന്ത്രി അവസരപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, ദൗദ്യോഗിക കാര്യങ്ങളിൽ എന്നും സത്യസന്ധത പുലർത്തി

യിട്ടുള്ള രാജ്യ നാരായണസ്വാമി മന്ത്രിയുടെ അഭ്യർത്ഥന നിരസിക്കുകയുണ്ടായി. ഇക്കാര്യത്തിൽ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് മന്ത്രി കളക്ടർക്ക് വ്യക്തിപരമായി ഒരു കത്ത് അയച്ചിരുന്നുവെന്ന് കളക്ടറോട് അടുപ്പമുള്ള വൃത്തങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മാത്രവുമല്ല, മന്ത്രിയുടെ ഡ്രൈവർ സെക്രട്ടറിയും കളക്ടർക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ കത്തയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. നിയമത്തിന്റെ തലനാശികൾ കീറിമുറിക്കാതെ ഇക്കാര്യത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞുവെന്ന് ചെമ്പുതരണമെന്നായിരുന്നു കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഈ രണ്ടു കത്തുകളും കളക്ടറുടെ സകാര്യകത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇപ്പോഴും വിശ്രയിക്കുകയാണ്.

വനം മാഫിയ

ഇല്ലായിൽ ചാർജ്ജുള്ളതായ ഉടനെ ഗകൻ മായ വനം-ടിംബർ മാഫിയയോടായിരുന്നു രാജ്യ നാരായണസാഹിക്ക് ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവന്നത്. ദേശപ്രദീയിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപയുടെ ഈട്ടിത്തടി മുറിച്ചുവിട്ട സംഭവത്തിൽ കളക്ടർ വിജിലൻസ് അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിടുകയാണായി. ഈട്ടിത്തടികൾ വെറും അയ്യായിരം രൂപയ്ക്കായിരുന്നു ലേലത്തിൽ വിറ്റിരുന്നത്. ഈ സംഭവത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട തഹസിൽദാരെയും മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും വെസ്റ്റർവാപ്പ് പീനീസ് സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

ദേശപാടി സംവത്സോടുകൂടി ജില്ലയിലെ ടി.ബി. ലോബി രാജ്യ നാരായണസാമിളക്ക തിരെ. കരുനിക്ക. നടത്തിത്തുടങ്ങി. അതിനു ശേഷമായിരുന്നു കാസർകോട് ടൗണിലെ അൽമരം മുറിക്കാനുള്ള ശ്രമം വിവാദമായത്. മരം മുറിക്കാനുള്ള ശ്രമം കളക്ടർ തന്റെ പ്രത്യേക അധികാരം ഉപയോഗിച്ചു നടയുകയാ

യിരുന്നു. പട്ടണത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് യാത്രക്കാർക്ക് തണലേകി നിന്നിരുന്ന ആൽമരം മുറിക്കാൻ പി.ഡബ്ല്യു.ഡിയും സാമൂഹ്യ വനം വകുപ്പും ഉത്തരവ് ഇറക്കുകയുണ്ടായി. മരം ദ്രവിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ പൊതുജനത്തിന് ഭീഷണിയായി നിൽക്കുകയാണെന്നും അതുകൊണ്ട് എത്രയും വേഗം പ്രസ്തുത ആൽമരം മുറിച്ചുനീക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്നുമായിരുന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ റിപ്പോർട്ട്. മരം മുറിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ കളക്ടർ ഉടനെപ്പോൾ അതു നിർത്തിവയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. കോടലിയും കയറുമായി എത്തിയവർ ഉടൻ സ്ഥലംവിട്ടു. കളക്ടർ ബന്ധപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ചേബറിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി വിശദീകരണം ചോദിച്ചു. അവരുടെ മറുപടി തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ല. കേന്ദ്രതോട്ടവിള ഗവേഷണ സ്ഥാപനത്തിലെ (സി.പി.സി.ആർ.ഐ) ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരോട് ആൽമരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ട് നൽകാൻ കളക്ടർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. സി.പി.സി.ആർ.ഐയായും റിപ്പോർട്ടിൽ അൽമരത്തിന്റെ കോടാനിലമെന്നും മരം ഇനിയും വർഷങ്ങളോളം നിലനിൽക്കുമെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു..

ഭീഷണികൾ

മരച്ചുറ്റി വിവാദത്തോടനുബന്ധിച്ച് കളക്ടർക്ക് അറിയാത്തതായ ഭീഷണി നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് അടുപ്പമുള്ള വൃത്തങ്ങൾ പറയുന്നു. മതിയും ടിംബർ ലോബിയുമായിരുന്നു ഭീഷണിക്കു പുറകിൽ. അതിനുശേഷം ബോധിപ്പിക്കാനത് തണൽമരച്ചുറ്റിക്കുന്നുകളെ ചില നിഗൂഢശക്തികളുടെ ശ്രമം കളക്ടർ വിഫലമാക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷവും പല ഭാഗത്തുനിന്നുമുള്ള നിരന്തരമായ ഭീഷണി അദ്ദേഹത്തിനു നേരിടേണ്ടി വന്നു. പിന്നീട് നടന്നത് ആർ.ഡി.ഒ ഷെയ്ഖ് കാപ്പൂരിമിന്റെ സസ്പെൻഷൻ സംബന്ധമായ വിവാദമാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് അർഹമായ പട്ടം വേറൊരു വ്യക്തിക്ക് നൽകിയെന്ന ആരോപണത്തിലാണ് ആർ.ഡി.ഒയുടെ സസ്പെൻഷൻ കളക്ടർ ശുപാർശ നൽകിയത്. ആർ.ഡി.ഒയുടെ സസ്പെൻഷൻ പിൻവലിക്കാൻ ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പലരും അദ്ദേഹത്തിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ കളക്ടർ തീരുമാനത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതിനുശേഷം കോളാട്ടമുക്കത്തെ വ്യാപകമായ പട്ടയത്തട്ടിപ്പ് കളക്ടർ പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയും ബന്ധപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭവനനിർമ്മാണത്തട്ടിപ്പ്

ഏറ്റുവുമൊടുവിൽ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ അപ്രീതി നേടിയത് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ വീടുന്നിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വായ്പയിലെ അടിമതി തടഞ്ഞ സംഭവമായിരുന്നു. ജില്ലയിലുള്ള ഏറ്റവും പാവപ്പെട്ട മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്ക് നാലുന്നിനായിരം രൂപ ഫിഷറീമെൻ്റ്

സ്പെർമിഫയർ ഫണ്ടിൽ നിന്ന് വീക്ഷഭോ
 ളും അനുവദിക്കാറുണ്ട്. ജില്ലയിലെ അമ്പത്തി
 രണ്ടോളം പാവപ്പെട്ട മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ
 ക്ക് ഇതിൽനിന്നു വീടുവയ്ക്കാറുള്ള വായ്പ
 ലഭിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് 292
 അപേക്ഷകരിൽ നിന്നും ഈ വർഷം 52 പേരെ
 നാശപ്പെടുത്തി അവാർക്ക് വായ്പ അനുവദിക്കു
 കയാണ് ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ, സാ
 ധാരണയായി ഒരു വിഭാഗം രാഷ്ട്രീയപാർട്ടി
 കൾ ചെയ്യുന്നത്, ഗുണഭോക്താക്കളാൽ നിന്നും
 നോക്കിയിരുന്ന രൂപ വീതം വാങ്ങി അവരുടെ കീഴ്
 നിറയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ബാക്കി മുപ്പത്തിയാ
 റായിരം രൂപ മാത്രമേ പാവപ്പെട്ട മത്സ്യത്തൊ
 ഴിലാളികളുടെ അപേക്ഷകൾക്ക് കൊടുക്കാറുള്ളൂ. ഗു
 ണഭോക്താക്കളെ നാശിപ്പിച്ച് തീരുമാനിക്കണ
 മെന്നാണ് സർക്കാർ നിയമം. എന്നാൽ ഉദ്യോഗ
 സ്ഥന്മാർ സാധാരണയായി രാഷ്ട്രീയ നേതാ
 കളോടുകൂടി ഈ കളിക്ക് ഒത്താശ ചെയ്തുകൊ
 ട്ടുമാണ് പതിവ്. എന്നാൽ, ഇത്തവണ രാ
 ഷ്ട്രീയ നേതാക്കളോടുകൂടി ഈ പിച്ചട്ടിയിൽ
 കൈയിട്ടു വാരുമ്പോൾ സമ്പന്നരും അവസാനിപ്പി
 കാൻ കളകൾ തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം രാ
 ഷ്ട്രീയനേതാക്കളോടുകൂടിയും മത്സ്യത്തൊഴിലാ

മഴുവിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട ആൽമരം

ഉകളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ നറുക്കെടുത്ത് ഗുണഭോക്താക്കളെ തീരുമാനിക്കുകയായിരുന്നു.

സമർത്ഥനായ വിദ്യാർത്ഥി

പ്രൊഫ. കെ.എസ്. വെങ്കിടാചലത്തു
 രുടെയും പ്രൊഫ. എൽ. രാജാമ്മാളിന്റെയും
 മകനായി ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ 1968 മെയ് 24
 -നു ഇനിച്ച് രാജു നാരായണസ്വാമി എസ്.എ

സി.എൽ.സി മുതൽ ഐ.എ.എസ് വരെ ജയിച്ചത് ഫസ്റ്റ് റാങ്കോടുകൂടിയാണ്. ഇത് അപൂർവ്വമായ ഒരു അക്കാഡമിക് നേട്ടമാണ് തന്നെയാണിരുന്നത്. 1983-ൽ എസ്.എസ്.എൽ.സി പരീക്ഷയ്ക്ക് ഒന്നാം റാങ്ക്, തുടർന്ന് 1985-ൽ പ്രീഡിഗ്രിക്ക് ഒന്നാം റാങ്ക്, ചെന്നൈ ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ടെക്നോളജി (ഐ.ഐ.ടി) യിൽ നിന്ന് കമ്പ്യൂട്ടർ സയൻസിൽ ഒന്നാം റാങ്ക്, 1991-ൽ ഐ.എ.എസ്.സി ഫസ്റ്റ് റാങ്ക്, 1993-ൽ ഐ.എ.എസ് ടെക്നിക്കൽ ഫസ്റ്റ് റാങ്ക്... അങ്ങനെ ജീവിതത്തിന്റെ പടവുകൾ ഓരോന്നായി രാജ്യ നാരായണസ്വമി, അസാമാന്യമായ മേധാശക്തിയോടുകൂടി ചവിട്ടിക്കയറുകയായിരുന്നു. ചെറുപ്പമുതലേ സത്യസന്ധതയിലും സാമൂഹ്യമൂല്യങ്ങളിലും ഉറച്ചവിശ്വാസിച്ചിരുന്ന സ്വമി തന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾക്കായിരുന്നു എക്കാലവും പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരുന്നത്. ഫസ്റ്റ് റാങ്കോടുകൂടി ഐ.എ.എസ് പാസ്സായ സ്വമിക്ക് ഇന്ത്യൻ ഫോറിൻ സർവ്വീസിൽ ചേരാനായിരുന്നു താല്പര്യം. എന്നാൽ താൻ ജീവിയ സഹസ്രാത്ത്: ജനങ്ങളെ സേവിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതിനായിരുന്നു കേരള കേഡർ അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തത്. തന്റെ തലച്ചോറും ബുദ്ധിയും നാട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് ഉറച്ച വിശ്വാസിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു സ്വമി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എൻജിനീയറിങ് ഡിഗ്രി പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ ചുരുങ്ങിയത് ആറു-ഏഴ് ലക്ഷം രൂപ പൊതുഖജനാവിൽ നിന്ന് അവനെ പഠിപ്പിക്കാൻ സർക്കാർ ചെലവഴിക്കുന്നുണ്ട്.

സോഫ്റ്റ്‌വെയർ

എ.എ.എസ് ലഭിച്ച ആദ്യവർഷങ്ങളിൽ
ത്തന്നെ തന്റേതായ സംഭാവന ഭരണരംഗങ്ങ
ളിൽ അദ്ദേഹം നൽകുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യ മു
ഴുവനും ഇന്നുപയോഗിക്കുന്ന 'ഗ്രാഫിക് കം
പ്യൂട്ടറൈസേഷൻ ഓഫ് ലാന്റ് റെക്കോർ
ഡ്സ്' (Graphic Computerisation of Land
Records) എന്ന സോഫ്റ്റ്‌വെയർ വികസിപ്പി
ച്ചെടുത്തത് രാജ്യ നാരായണസ്വാമി എന്ന കം
പ്യൂട്ടർ ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്. കേരളത്തിലെ എം
പ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്പ്രെസ്സ് കമ്പ്യൂട്ടറൈ
സേഷൻ പ്രക്രിയയിൽ രാജ്യ നാരായണസ്വാ
മിയുടെ സംഭാവന വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു. കാ
ഞ്ഞങ്ങാട് ആടുത്തകലാത്ത് അരക്കിട്ടു സയൻ
സ് പാർക്കിന്റെ സാങ്കേതികവിദ്യ വികസിപ്പി
ച്ചെടുത്തത് സ്വാമി തന്നെയായിരുന്നു.

ചെറു.എ.എസ്.സിൽ ചേർന്നതിനുശേഷം അമ്മ
രിക്കയിലെ മസാധ്യസെന്റർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ്
ടെക്നോളജിയും അവിടെത്തന്നെയുള്ള സ്റ്റാൻ
ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയും രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത
തന്നെയാണ് ഫെലോഷിപ്പും ജോലിയും വാ
ഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ സാമ്പിൾ റിപ്പോ
ർട്ടിലെ പേരാണ് വയക്തൃത്വമായിരുന്നത് ചെ
സ്തൻ. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കാരണം ജീവിതത്തി
ലെ ചില ആവശ്യങ്ങൾ കൊണ്ടായിരുന്നുവെ

രാജനാരായണസ്വാമി: അവസാനം മോചനം.

നാണ് സ്വാമി. പറയുന്നത്.

എതിർപ്പുകൾ

ഐ.എ.എസ് ജീവിതകാലത്ത് പലപ്പോഴും ഭരണാധികാരികളുടെ അപ്രിയങ്ങൾക്ക് പാത്രമാകേണ്ടിവന്നെങ്കിലും തന്റെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിൽ പല കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിനു പരിപൂർണ്ണ തൃപ്തിയുണ്ടായിരുന്നു. കളക്ടർ എന്ന നിലയിൽ രാജ്യ നാരായണസ്വാമിയെ കാണാൻ ആർക്കും കടന്നുവരാമായിരുന്നു. തന്റെ കാർ ഔദ്യോഗികമായി മാത്രമേ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അടുത്ത ജില്ലയിൽ പോലും വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് പോകുമ്പോഴും അദ്ദേഹം ഔദ്യോഗിക വാഹനം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. ആലപ്പുഴ സബ് കളക്ടറായിരിക്കുമ്പോൾ ചേർത്തല ആശുപത്രിയുടെ ഔട്ട് പേഷ്യന്റ് വാർഡ് നിർമ്മിച്ചതും തൃശൂരിൽ അഞ്ചു റോഡുകൾ വീതി കൂട്ടിയതും റാണിപുരം ടൂറിസം പദ്ധതി പുനരാവിഷ്കരിച്ചതും ചന്ദ്രഗിരിക്കോട്ട ബ്ലട്ടിഫിക്കേഷൻ പദ്ധതി ആവിഷ്കരിച്ചതും കാണുന്നെടുത്ത ആർട്ട് ഗാലറിയും സ്വയംസ് പാർക്കും സ്ഥാപിച്ചതും തന്റെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുകളാണെന്ന് രാജ്യ നാരായണസ്വാമി കരുതുന്നു.

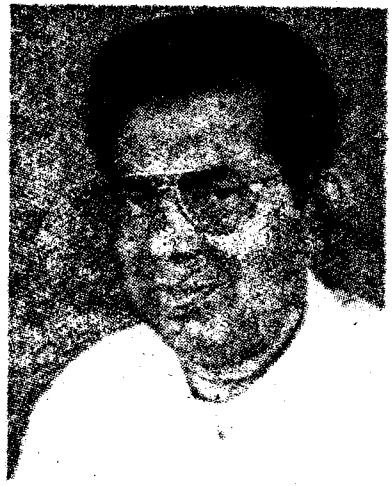
തന്റെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിൽ ശക്തമായ രാഷ്ട്രീയ ലോബികൾ രാജ്യ നാരായണ

സ്വാമിയെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കോട്ടയം സബ് കളക്ടറായിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു ഒരു രാഷ്ട്രീയ നേതാവുമായി സ്വാമിക്ക് ഇടയേണ്ടി വന്നത്. ഇദ്ദേഹം സർക്കാരിനു ലക്ഷങ്ങൾ നികുതിയായി അടയ്ക്കാനുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സർക്കാരിന് അടയ്ക്കാനുണ്ടായിരുന്ന 41.50 ലക്ഷം രൂപ എഴുതിത്തള്ളണമെന്ന ഫയൽ കളക്ടർക്കു കിട്ടി. സ്വാമി ഫയൽ നിരസിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതി ഇക്കാര്യത്തിൽ കളക്ടറുടെ സത്യസന്ധതയെ അഭിനന്ദിച്ചു. പക്ഷേ, അന്നു രാത്രിതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ കോട്ടയം സബ് കളക്ടർ സ്ഥാനത്തുനിന്നും സ്ഥലം മാറ്റി.

തൃശൂർ ജില്ലാ കളക്ടറായിരിക്കുമ്പോഴാണ് നഗരത്തിലെ അഞ്ചു റോഡുകൾ വീതി കൂട്ടാനുള്ള പരിശ്രമം തുടങ്ങിയത്. അതിനുവേണ്ട സ്ഥലം ആദ്യമേ അകയർ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അകയർ ചെയ്ത സ്ഥലത്തുള്ളവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയില്ല. അതിനുശേഷം അവിടെയുള്ള പഴയ മൂന്നു നിലക്കെട്ടിടം ഇടിച്ചുനിരത്തി റോഡുകൾക്കു വീതി കൂട്ടി. പക്ഷേ, അന്നും ടെലിഫോണിൽ കൂടിയുള്ള ഭീഷണി ഉണ്ടായിരുന്നു.

തൃശൂരിലെ ഒരു അബ്കാരി കോൺട്രാക്ടർ ഒരു മുന്തിയുടെ അടുത്ത ആളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹം സർക്കാരിലേക്ക് 11 കോടി രൂപ അബ്കാരി ഇനത്തിൽ അടയ്ക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അബ്കാരിയുടെ വീട് ജപ്തി ചെയ്ത് വീട്ടുപകരണങ്ങളും സാധനങ്ങളും ലേലത്തിനുവെച്ചു. എന്നാൽ അന്നുരാവി ഉൾപ്പെടെ അബ്കാരി കോൺട്രാക്ടർ 11 കോടി രൂപ സർക്കാരിൽ അടച്ച് രസീത് കൈപ്പറ്റി. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം കേന്ദ്ര ഗവൺ

ചെറിക്കുളം അബ്ദുള്ള: ലക്ഷ്യം നേടി

മെന്റിന്റെ റവന്യൂ റിക്കവറി വിഭാഗത്തിന്റെ 'ലെറ്റർ ഓഫ് അപ്രീസിയേഷൻ' സ്വാമിക്ക് കിട്ടുകയുണ്ടായി. തൃശൂരിൽത്തന്നെ കുത്തകക്കാർ ഷേൻ ധാന്യം പൂഴ്ത്തിവെച്ച സംഭവമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പൊലീസിനെ ഉപയോഗിച്ച് പൂഴ്ത്തിവെച്ച ഷേൻ അരി പുറത്തെടുത്തു. ഈ സംഭവത്തിലും പൊതുജനങ്ങളുടെ പിന്തുണ രാജ്യ നാരായണസ്വാമിക്കായിരുന്നു.

തൃശൂർ കളക്ടറായിരിക്കുമ്പോൾ അന്ന് എൽ.ഡി.എഫിലെ ഒരു പ്രമുഖ മുന്തിയുമായി സ്വാമിക്ക് ഇടയേണ്ടിവന്നു. ജില്ലയിൽ എന്തു കൊണ്ടും സ്വാമിയെ വെട്ടുപൊരുപ്പിക്കില്ലെന്ന് മുന്തി ഉറച്ചു തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ പ്രത്യുല്പാദനമായിരുന്നു 'കില' കാർ സംഭവം. തന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു തഹസീൽദാർ ഉപയോഗിച്ച് കിലയുടെ കാർ ക്രെയിൻ ഉപയോഗിച്ചു പൊക്കിയെടുക്കുകയായിരുന്നു. റവന്യൂ റിക്കവറി നടത്താൻ വേണ്ടി മറ്റു വകുപ്പുകളിലെ വാഹനങ്ങൾ കളക്ടർ ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ ഭാഗമായിട്ടായിരുന്നു 'കില'യുടെ കാർ ക്രെയിനുപയോഗിച്ച് പൊക്കിയെടുത്തത്. എന്നാൽ, ഈ സംഭവത്തിൽ രാജ്യ നാരായണസ്വാമിക്ക് യാതൊരു പങ്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മാധ്യമങ്ങളിൽ അക്കാലത്ത് വിവാദം സൃഷ്ടിച്ച ഒന്നായിരുന്നു കില കാർ സംഭവം. അതിനുശേഷം ഹൈക്കോടതി ഈ സംഭവത്തിൽ സ്വാമിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയുണ്ടായി. "സത്യസന്ധനായ ഒരു ജ്യോഗസ്ഥനെ കില കാർ തട്ടിയെടുത്തു എന്ന വ്യാജകാരണത്താൽ സ്ഥലംമാറ്റാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിയിറുത്തതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. ഈ സംഭവമെല്ലാം നടക്കുന്നത് എൽ.ഡി.എഫിന്റെ ഭരണകാലത്തായിരുന്നു. ഏകദേശം പതിനെട്ടു മാസത്തോളം ഒരു പോസ്റ്റിങ്ങായിട്ടായിരുന്നു സ്വാമിയെ എൽ.ഡി.എഫ് സർക്കാർ മാറ്റിനിർത്തുകയുണ്ടായി. അതിനുശേഷം യു.ഡി.എഫ് മുന്തിസഭ അധികാരത്തിൽ വന്നതിനുശേഷമാണ് സ്വാമിക്ക് കാസർകോട് ജില്ലാ കളക്ടറായി നിയമനം ലഭിച്ചത്.

സ്വന്തം നാട്ടിൽ സത്യസന്ധമായും ആർജ്ജ്വരമായും കൂടി ജോലിചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ച ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ വേദന നിറഞ്ഞ അനുഭവമാണ് രാജ്യ നാരായണസ്വാമിയുടെ ഔദ്യോഗിക കഥ. ഒരു ഐ.എ.എസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കേവലം ഒരു ട്രാൻസ്ഫർ പ്രശ്നം മാത്രമല്ല രാജ്യ നാരായണസ്വാമിയുടെ കാര്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മറ്റു പല ഗൗരവമായ പ്രശ്നങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്, ഗാന്ധിയൻ മൂല്യങ്ങളായ അഴിമതിരഹിതമായ ഭരണവ്യവസ്ഥ, ഔദ്യോഗിക തലത്തിലുള്ള സത്യസന്ധത എന്നിവയ്ക്ക് പ്രായോഗിക തലത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അപചയങ്ങൾ. ഇത്തരം മൂല്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നവർക്ക് ഭരണസംവിധാനങ്ങളിൽ എന്നും പരാജയമായിരിക്കുമെന്നുള്ള തിരിച്ചറിവ്. ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് രാജ്യ നാരായണസ്വാമിയുടെ സ്ഥലം മാറ്റം പുതിയ തലമുറയ്ക്കു നൽകുന്ന നിഷേധാത്മകമായ സന്ദേശമാണ്.

ലേഖനം

സുഖചികിത്സയും ദുഃഖചികിത്സയും

സുകുമാർ അഴീക്കോട്

മുന്തിസഭയെ ചികിത്സയ്ക്കു വിധേയമാക്കേണ്ട കാലമായിരിക്കുന്നു

എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആളുകളിനായാത്ത രഹസ്യങ്ങൾ അധികമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. എനിക്കും മുന്തിമാർക്കും തമ്മിലുള്ള ഒരേയൊരു രസ്യം, അവരുടേതുപോലെ എന്റെയും ജീവിതം സുതാര്യമാണ്; പോരെങ്കിൽ തുറന്ന പുസ്തകവുമാണ് എന്നതാണ്. ഇത് നിയമസഭയിൽ വെച്ചു പുഞ്ചിരിയ്ക്കി പറയാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് മാത്രമേ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യത്യാസമുള്ളൂ.

രഹസ്യമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും, പലരും അറിയാത്ത ഒരു വസ്തുതയുണ്ട് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ- കോളേജിൽ ചേരുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു കൊല്ലം ഞാൻ വൈദ്യം പഠിച്ചിരുന്നു. കോട്ടയം ആശുപത്രിയിലെ ഓരോ ആശുപത്രിയിലും ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചുപോയി. ഈ ദുഃഖവർഷകമായ ചോദ്യം സുഖചികിത്സയുടെ ഇടയിൽ മുന്തിക്ക് പൊതുക്കാനാകുമോ എന്നെനിക്ക് ഞ്ഞുകൂടാ.

എന്റെ ചോദ്യം തികച്ചും തോന്നാസമല്ല. അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിലെ വിധിയനുസരിച്ച്, സ്വസ്ഥത നേടാൻ "ഒറ്റയ്ക്ക് സുഖിക്കരുത്"- "നൈക: സുഖീ" എന്ന വിദ്യരത്നത്തിൽ നിന്ന് പ്രമാണം ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. സുഖചികിത്സ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാൾ മേലറഞ്ഞ സുഖവിധിക്കെതിരായിട്ട് ചികിത്സ തുടങ്ങിയത് ശരിയായില്ലെന്നാണ് എന്റെ നിസ്സാരമായ ആയുർവേദ വിജ്ഞാനം മുൻനിർത്തി എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

ജനങ്ങൾ ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ സുഖചികിത്സയ്ക്കു പോയത് നന്നായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനുള്ളത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ ജനരോഷത്തിൽ നിന്നുയർന്നുവന്ന സമരജാലകൾ ഏറ് കരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, തേച്ചുകുളിച്ചു ചവിട്ടിത്തിരുമ്മലും രസായനസേവയും അരിഷ്ടപാമ്പും നവരച്ചോറും മറ്റു പന്യാഹാരങ്ങളുമായി സാക്ഷാൽ വിദ്യുന്മുതിരി തിരുവനന്തപുരം വീട്ട് തൃത്താലയ്ക്കടുത്ത് മേലുത്തൂരിലേക്ക് പലായനം ചെയ്തും സഹസചിവന്മാരെ ചൊടിപ്പിച്ചെന്നു തോന്നുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് വിദേശവാസികൾ പോലും സുഖചികിത്സ നടത്താൻ വരുന്നുവെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഇതിനായിവന്ന മുന്തി തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും നിവർത്തനം ചെയ്തത് ഉചിതമായില്ലെന്നാണ് അവരുടെ വികാരസമിതി.

കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ സൗകര്യങ്ങളുടെ വിശ്വവിശാല വികാസം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി മുന്തി ഉത്തരായനിക സങ്കാഘ്യമുള്ള ഒരുത്തരും പറഞ്ഞിട്ടു

പോയത് സുഖചികിത്സയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ പ്രശാന്തതയിലേക്കാണ്. ജനങ്ങളെയാസകലം താൻ ദുഃഖചികിത്സയ്ക്ക് വിധേയരാക്കുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം സഹപ്രവർത്തകർക്കും അതേ ചികിത്സ വിധിച്ച് എല്ലാവരെയും ദുഃഖമെന്ന ചികിത്സയ്ക്കു മുന്നിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞതിനു ശേഷം താൻ മാത്രം സുഖചികിത്സയ്ക്ക് പോകണമെന്ന് വൈദ്യശിമുന്തി നിശ്ചയിച്ചത് അതിക്രമമെന്നു പറയേണ്ടു. ഒരു മുന്തി ഇങ്ങനെ ഒറ്റയ്ക്ക് സുഖിക്കുമോ? സങ്കാരവർത്തകരെന്നതിന്റെ പുതിയ രാഷ്ട്രകന്തം അനുസരിച്ച് മുന്തിമാരുടെ സുഖം അവർക്കു മാത്രം സങ്കാരവുമായുള്ളതാണെന്ന് നമുക്കറിയാമെങ്കിലും, ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചുപോയി. ഈ ദുഃഖവർഷകമായ ചോദ്യം സുഖചികിത്സയുടെ ഇടയിൽ മുന്തിക്ക് പൊതുക്കാനാകുമോ എന്നെനിക്ക് ഞ്ഞുകൂടാ.

എന്റെ ചോദ്യം തികച്ചും തോന്നാസമല്ല. അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിലെ വിധിയനുസരിച്ച്, സ്വസ്ഥത നേടാൻ "ഒറ്റയ്ക്ക് സുഖിക്കരുത്"- "നൈക: സുഖീ" എന്ന വിദ്യരത്നത്തിൽ നിന്ന് പ്രമാണം ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. സുഖചികിത്സ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാൾ മേലറഞ്ഞ സുഖവിധിക്കെതിരായിട്ട് ചികിത്സ തുടങ്ങിയത് ശരിയായില്ലെന്നാണ് എന്റെ നിസ്സാരമായ ആയുർവേദ വിജ്ഞാനം മുൻനിർത്തി എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

ജനങ്ങൾ ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ സുഖചികിത്സയ്ക്കു പോയത് നന്നായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനുള്ളത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ ജനരോഷത്തിൽ നിന്നുയർന്നുവന്ന സമരജാലകൾ ഏറ് കരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, തേച്ചുകുളിച്ചു ചവിട്ടിത്തിരുമ്മലും രസായനസേവയും അരിഷ്ടപാമ്പും നവരച്ചോറും മറ്റു പന്യാഹാരങ്ങളുമായി സാക്ഷാൽ വിദ്യുന്മുതിരി തിരുവനന്തപുരം വീട്ട് തൃത്താലയ്ക്കടുത്ത് മേലുത്തൂരിലേക്ക് പലായനം ചെയ്തും സഹസചിവന്മാരെ ചൊടിപ്പിച്ചെന്നു തോന്നുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് വിദേശവാസികൾ പോലും സുഖചികിത്സ നടത്താൻ വരുന്നുവെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഇതിനായിവന്ന മുന്തി തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും നിവർത്തനം ചെയ്തത് ഉചിതമായില്ലെന്നാണ് അവരുടെ വികാരസമിതി.

കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ സൗകര്യങ്ങളുടെ വിശ്വവിശാല വികാസം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി മുന്തി ഉത്തരായനിക സങ്കാഘ്യമുള്ള ഒരുത്തരും പറഞ്ഞിട്ടു

ണ്ട്. പക്ഷേ അതൊക്കെ എഴുതുന്ന തീയിൽ എണ്ണയാറുകയേയുള്ളൂ. ദീർഘസമയം വിശദാംശങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി ചർച്ച ചെയ്യുകയും നിങ്ങളെ മാനങ്ങൾ തരണം ചെയ്യുന്നത് ആവശ്യമായി വരികയും ചെയ്യുന്ന നയപരമായ സുപ്രധാനമായ ചർച്ചകൾ അഭിമുഖമായിട്ടല്ലാതെ ഫോൺ വഴി നടക്കുകയല്ല. പകരം ഫോണും ഫാക്സും ഇ-മെയിലും മറ്റും മതി എന്ന വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ മുന്തി ഒരിക്കലും പറയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഭരണത്തെ നിസ്സാരിക്കിട്ടു സംസാരിക്കരുതായിരുന്നു.

ചികിത്സ തനിക്കേ ആവശ്യമുള്ളൂ എന്ന് കടവൂർ ശിവദാസൻ കരുതിയതുതന്നെ ഒട്ടും ശരിയല്ല. മുന്തിസഭ മൊത്തമായി ചികിത്സിക്കപ്പെടേണ്ട അവസ്ഥയിലാണ്. ഈ സുഖചികിത്സ മുന്തിസഭാ തീരുമാനമായിട്ടു വരേണ്ടതായിരുന്നു. പഞ്ചകർമ്മപ്രയോഗം കൊണ്ട് മുന്തിസഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് പൊതുവെ സമബുദ്ധി വരുത്തേണ്ടത് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പൊതു ആവശ്യമാണ്. മുന്തിസഭാംഗങ്ങൾ മിക്കവാറും അതുമിതും പറയുന്നതിലാണ് മിടുക്ക് കാട്ടുന്നത്. മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ചിന്തകളിലും വാക്കുകളിലും സുഖകരമല്ലാത്ത മനഃശാഞ്ചലും നിഴലിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. എന്തുവന്നാലും വിദ്യുച്ഛക്തിയിൽ വിലക്കയറ്റത്തിൽ ഇളവില്ലെന്ന് ഉഗ്രസരത്തിൽ ഗർജ്ജിച്ച മുഖ്യൻ അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ പറയുന്നു. മേലിൽ സൂക്ഷ്മമായി എല്ലാം പര്യാലോചിച്ചല്ലാതെ വിദ്യുച്ഛക്തിയിൽ കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കില്ലെന്ന് പിടിവാശിയിൽ വന്ന മാറ്റം സാഗതാർഹം തന്നെ. പക്ഷേ ആദ്യത്തെ ഗർജ്ജനം ഒഴിവാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു വമ്പൻ പ്രതിഷേധസമരവും അനുബന്ധങ്ങളായ കളേഗനാശങ്ങളും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ തീരുമാനം വേണ്ടത്ര ആലോചനയില്ലാത്തതായിപ്പോയെന്ന കുറ്റസമതവും രണ്ടാമത്തെ പ്രസ്താവനയിലുണ്ട്. ഇതൊന്നും ഇവർക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുമില്ല.

മാനസികമായ ഈ ചാഞ്ചലും മറ്റു മുന്തിമാരെയും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുന്തിസഭയ്ക്ക് ഏകകണ്ഠവും ഏകമുഖ്യവും ഏകചിന്തയും എന്നാണ് ജനാധിപത്യ മര്യാദ. ഭിന്നസംഘം പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതിനാണ് പ്രതിപക്ഷം എന്ന വേറൊരു തൊണ്ടയെ നിയമസഭയിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ മുന്തിസഭാധ്യക്ഷത്തിൽ എല്ലാ കൈകളും ഒരേ മട്ടിൽ പൊക്കിയവർ. വെളിയിലിറങ്ങി പല താളത്തിൽ ശബ്ദിക്കുമ്പോൾ

കാബിനറ്റ് മീറ്റിംഗ് മഴക്കാലത്തെ പൊട്ടക്കുളത്തിലെ കേരളാമയ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഓർമ്മിപ്പിട നടത്തിന്റെ പിറ്റേന്ന് മറ്റൊരു മന്ത്രിയുടെ സോളോ പരിപാടി നടക്കുന്നു. തന്റെ ഒരു സഹപാഠിയെക്കൊണ്ട് മന്ത്രിയാകാൻ കൊള്ളുന്നവർ വേറെയുണ്ടെന്ന് പിന്നെ തർക്കവും വ്യാഖ്യാനവുമായി നാളുകൾ കൊഴുത്തുവരുന്നു. ഒരു മന്ത്രിയുടെ വക കോമിക് ഷോ നടക്കുന്ന ഏറ്റവും നല്ല ചാനൽ ഈ മന്ത്രിസഭ തന്നെ!

തിരുവനന്തപുരത്ത് കാബിനറ്റ് മുറിയിലും വെളിയിലും മന്ത്രിമാരായി അഭിനയിക്കുന്നവർ സദസ്സിനെ തല്ലിച്ചതച്ചതിനുശേഷം തമ്മിൽത്തമ്മിൽ തല തല്ലിത്തകർത്ത് അലറുകയാണ്. അരങ്ങിന് ഭ്രാന്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം!

ചികിത്സ വേണമെന്നു വ്യക്തം. തുത്താലയിൽ വേണമോ കോട്ടയ്ക്കൽ വേണമോ തൃപ്പൂണിത്തുറ വേണമോ കൂതിരവട്ടത്ത് വേണമോ ഒല്ലൂർ വേണമോ തിരുവനന്തപുരത്ത് മതിയോ എന്നൊക്കെ തീരുമാനം എടുക്കാൻ മന്ത്രിസഭയെ അനുവദിക്കരുത് എന്ന എനിക്ക് പറയാനുണ്ട്. അത് ഒരു വിദഗ്ദ്ധ വൈദ്യ-ഡോക്ടർ സ്ഥിതിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. വൈദ്യത്തിമതിയുടെ സുഖചികിത്സ നടന്നപ്പോൾ വൈദ്യമാം സമരക്കാരന്റെ എതിർപ്പിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടത് ആ സ്ഥാപനത്തോട് ജനങ്ങൾക്കുള്ള ആദരത്തിനേക്കാൾ മൂലമാണ്. ഈ വിട്ടുവീഴ്ച ആവർത്തിക്കപ്പെടണമെന്നില്ല. അതിനാൽ സമരമാഴിഞ്ഞ ഈ സമയം പഴക്കാക്കത്ത നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭാഗ്യവിധാതാക്കളായ സചിവശേഷന്മാർക്ക് മാനസികമായി ഒരു പുനർനിർമ്മാണം നടത്താനുള്ള അവസരം ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.

ഭരണം എന്നത് ഒരു മുൾക്കിരിടമാണ് എന്നൊക്കെ പണ്ട് കരുതിയിരുന്നെങ്കിലും പക്ഷേ ആധുനികകാലത്തെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണതയും സങ്കീർണ്ണതയും ഭീകരതയും കാരണം ഭരണകർത്താക്കളായി വരുന്നവർ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മനോരോഗ സാധ്യതയുള്ളവരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഇക്കാലത്തെ കഠിനമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. അത് കണക്കിലെടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഭരണം 'മുതിയെക്കാൾ ഭയാനകം' ആയെന്നു വരും. ഈ വശത്തേയ്ക്ക് ഗവൺമെന്റിന്റെയും നാട്ടുകാരുടെയും ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുകയാണ് എന്റെ ലക്ഷ്യം.

വിദ്യുച്ഛക്തിനയം രാജ്യത്തെ വൻകുഴപ്പങ്ങളിലേക്ക് തള്ളിവിടുകിലും ഒരു സംഗതിയുടെ പേരിൽ ഞാൻ അതിനെ അനുഭവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ മന്ത്രിമാരുടെ മാനസികമായ സന്ധ്യത നിലനിർത്താൻ അവരെ ആറാറുമാസം കൂടുമ്പോഴെങ്കിലും ഒന്നടങ്കം ചികിത്സയ്ക്ക് വിധേയരാക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് ഇപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്ക് തോന്നിക്കാണെന്നും.

ഇത് കേരളത്തിന്റെ പ്രഥമ ഗണനിയമായ ആവശ്യമാണ്. മറ്റു വിഷയങ്ങളെല്ലാം ഇത് നടന്നതിനുശേഷം നടക്കേണ്ടവയാണ്. മന്ത്രിസഭ എന്ന ചുമർ തെളിഞ്ഞുകിടന്നില്ലെങ്കിൽ ഭരണത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ അതിൽ എഴുതാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ.

ലേഖനം

ഉപരോധം എന്ന അപരോധം

തോട്ടം രാജശേഖരൻ

വനപർവവും ഭീഷ്മപർവവും ശല്യപർവവും സ്ത്രീപർവവും പിന്നിട്ട് സർവനാശത്തിന്റെ മഹാപ്രസ്ഥാനത്തിലെത്തി നിൽക്കയാണോ കേരള രാഷ്ട്രീയം

പത്തുദിവസത്തെ യുദ്ധംകഴിഞ്ഞ് ജനകീയ പോരാളികൾ ചുവപ്പുകൊടികൾ ചുരുട്ടിവയ്ക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഉള്ളിലെവിടെയോ ഒരു ചോദ്യം കിരുകിരയ്ക്കുകയുണ്ടാകുന്നു! എന്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു ഈ കൂത്തിയിരുപ്പ്? ആർക്കെതിരെയായിരുന്നു പൊള്ളുന്ന വെയിലത്ത് ഈ പ്രക്ഷോഭം?

കാലഹരണപ്പെട്ട മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ വിളിച്ച് ചെറുചെറുപോയിരുന്നു. രണ്ടാഴ്ചക്കാലം പണിക്കു പോകാതിരുന്നതിനാൽ പോക്കറ്റ് കാലി. എന്നാലും എത്രകാലമായി ആകാശത്തേയ്ക്കു മുഷ്ടിചുരുട്ടി ഇടിച്ച് അലറിവിളിച്ചിട്ട്. റോഡടച്ച് നിർത്തി ജനങ്ങളെ വഴിതടഞ്ഞിട്ട്, കമ്പിൽ ഉടുപ്പുവെച്ച് കെട്ടി കോലമുണ്ടാക്കി കത്തിച്ച് കാക്കിക്കാറെ എറിഞ്ഞിട്ട്; ബൗളർ ഹർബ്ബൻ സിംഗിന്റെ വിറോടെ കല്ലു വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ട്; റോഡിൽക്കണ്ട വാഹനങ്ങൾ അടിച്ചുതകർത്തിട്ട്; ബസ് യാത്രക്കാരെ പെരുവഴിയിലാക്കിയിട്ട്; ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടിക്കാർ ഭരിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഈ അഭ്യാസങ്ങൾ പുറത്തെടുക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയില്ല. ഭരണം കൈവിട്ടശേഷം നാടുവാഴി സാമ്രാജ്യത്വ മുദ്രാചിഹ്നങ്ങളൊന്നും പര്യവർത്തിന് ശത്രുവായി കിട്ടാത്തതിനാൽ തെരുവുയുദ്ധത്തിന് ഇതുവരെ സാധിച്ചില്ല. ഭരണത്തിലിരുന്നപ്പോൾ വിഴുങ്ങിയ കോടികൾ എയർകണ്ടിഷൻ ഡിംഗിളുമായിൽ കുന്നോൾ കിടന്ന് ദഹിപ്പിച്ചശേഷം നേതാക്കൾ ഉണർന്നപ്പോഴേയ്ക്കും അണികളിലാകെ ഒരുതരം മരവിപ്പായിരുന്നു. 'കൈകളിയിലൂടെ താടിക്കാരും നീണ്ട ജൂബ്ബക്കാരും എ.ഡി.ബി മന്ത്രി തുടരെ ഇപിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കതിന്റെ പൊരുൾ പിടികിട്ടിയിരുന്നില്ല. എന്നാലും ഇങ്ങനെ അങ്കവും പോരും ഇല്ലാത്ത അഭ്യാസികൾ എത്രകാലം പടകാളിമുറ്റത്ത് അടങ്ങിനിൽക്കും? വാർ

ദ്ധ്യം പിടിച്ചുകയറിയിരുന്ന പല ആശാരിമാർക്കും മെയ്യന്മാർ വയ്യാണ്ടായി. ദണ്ഡു മുത്താൽ നേരെച്ചാമ്പ്യ ചികിത്സിക്കാൻ അമേരിക്കയിലോ ബ്രിട്ടനിലോ സർക്കാർ ചെലവിൽ പോകാൻ ഇപ്പോൾ പാങ്ങില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവിടെത്തെ പിഴിച്ചിലും കഷ്ടതയും ആയിക്കഴിയുന്നു. റഷ്യയിലെ പുറംസഖാക്കൾക്കുള്ള ധർമ്മശുപതി എല്ലാം പൂട്ടി. നമ്മുടെ സഖാക്കൾ ചുമച്ചും വലിച്ചും ഞരങ്ങിയും ചെന്നാൽ ചൈനക്കാർ തിരെ മൈൻഡ് ചെയ്യുന്നില്ല. അതിനാൽ സെക്രട്ടേറിയറ്റിൽ സസ്യം വാണപ്പോൾ അച്ചടിച്ചിറക്കിയ വലിയ കിത്താബുകൾ മെത്തയാക്കി, വ്യാജമൃഗം സർണ്ണവനിയായി മാറ്റുന്ന നല്ലൊരു നാളെ വീണ്ടും വരുമെന്ന് സിപിഐകൾ അവർ കുറേ ഉറങ്ങി.

അപ്പോഴാണ് മുരച്ചികളുടെ ലണ്ടനിൽനിന്ന് ആരോപവും ഊർജ്ജവും റിചാർജ് ചെയ്ത് എത്തിയ പടനായകനായ ആനന്ദൻ മലമുകളിലും താഴ്വരകളിലും കടലോരങ്ങളിലും തടി ഡിപ്പോകളിലും ഓടിനടന്ന് പാഞ്ചജന്യം മുഴക്കിയത്. ഇനി വാഗ്ദത്തമുതിയിലെ വലിയ കസേരയിലിരുന്നശേഷമേ താൻ അടങ്ങൂ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനപ്രഘോഷങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കി. ശബ്ദം ഇടറിയാലും അദ്ദേഹം രാഗവും താളവും മാറ്റി ആലാപനം തുടരുന്നു. വിമാനക്കമ്പനികളുടെ ബ്രാൻഡ് അബാസിഡായ ഉപനായകൻ വടക്കൻ വീശാമയ്ക്ക് പുതിയ ഊണങ്ങൾ ചുമയ്ക്കുന്നു. മാർക്സിസത്തിന് മറ്റിടങ്ങളിൽ വന്നുപെട്ട കെട്ടുതികൾ ഇവിടെ 'മണിച്ചിനിസം' കൊണ്ടും ബക്കറ്റ് വിപ്ലവംകൊണ്ടും, ബേബിയുടെ സ്വരയെക്കൊണ്ടും, ഗ്രൂപ്പുകളെ തമ്മിൽ തല്ലിച്ചും നാട്ടുകാരിയായ പാർട്ടിയെക്കൊണ്ട് നടക്കാമെന്ന് ഈ കരിവന്നൂർ വീരൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ആർക്കെതിരെ?

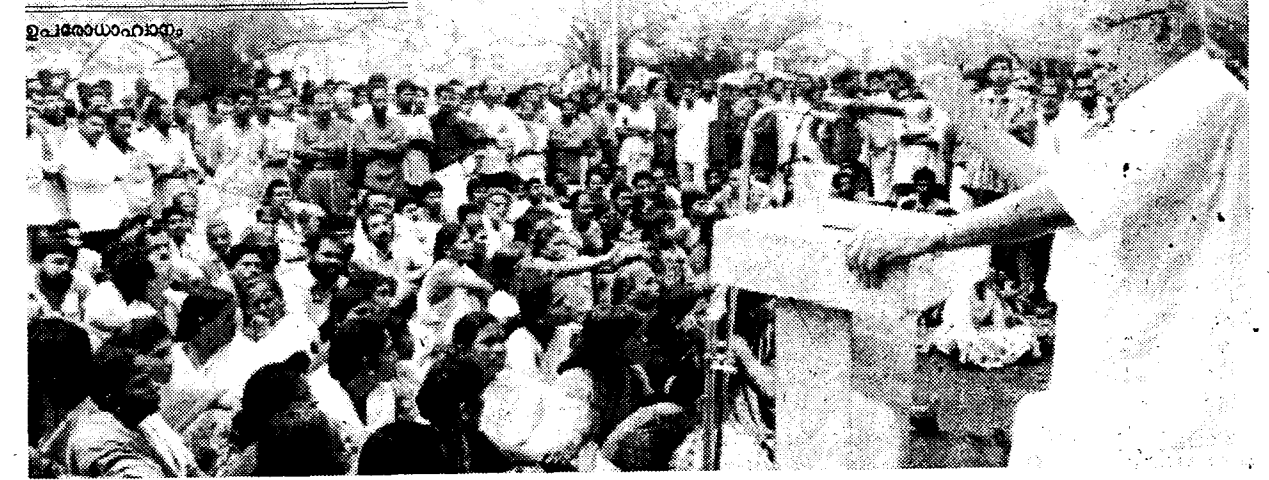
ന്നു. എന്തായാലും അങ്കം വൈകിച്ചുകൂടെന്ന് വ്യഭസംഘത്തിനും കൈതരിച്ച് നിൽക്കുന്ന ഉണ്ണികൾക്കും തോന്നി.

പടയണികൾ

എതിർഭാഗത്തെ അണികൾ മുറിഞ്ഞ അഞ്ച് ഗ്രൂപ്പുകൾ എട്ടരയോഗമായി തുടയിലും തോളത്തും മൂപ്പിച്ച് പിരിമുറുക്കിനിൽക്കുന്ന ഈ അവസരം പോർവിളിക്ക് പറ്റിയതാണ്. ഏരിയയിലും ഇല്ലയിലും പടയണി 'ഫാൾ ഇൻ' ആയെങ്കിലും ഉൾത്തള കമാണ്ടർമാർ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അല്പം അറച്ചുനിന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ സമരങ്ങൾക്ക് നായകന്മാർ ആവശ്യമില്ലാത്തതിനാൽ പയറ്റിത്തെളിഞ്ഞ പഴയ തന്ത്രങ്ങളും മുറുകളും മുറുകെപ്പിടിച്ച് എടുത്തുപാടാൻ അണികൾ തീരുമാനിച്ചു. ഇയിൽക്കേറോ, റെയിൽറോക്കോ, രാസ്താരോക്കോ, ഘരാവോ, ധർമ്മ എന്നീ ഗോസായി അടവുകളിൽ നാട്ടിലെ യോദ്ധാക്കൾക്ക് ഏറ്റവും പഥ്യം രാസ്താരോക്കോ എന്ന വഴിതടയലും. ഘരാവോ എന്ന കബഡികളിയുമാണ്. തീവയ്പും നല്ലൊരു വിനോ

ദമാണ്. സിനിമാസ്റ്റണ്ടിലും ഭീകരവിളയാട്ടചിത്രങ്ങളിലും കണ്ടിട്ടുള്ള ബസ്ഹനം ആരോമുണ്ണികളെ ഹരംപിടിപ്പിക്കുന്നു. ഭരണം നമ്മുടെ ആളുകളുടെ കീഴയിലല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം കത്തിയമരണമെന്ന വിപ്ലവപാമാണ്യല്ലോ ഗുരുമുഖത്തുനിന്ന് പഠിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. ധർമ്മനിതി സ്ഥാപനത്തിനുള്ള സഹനസമരമെന്ന നിലയിൽനിന്ന് ഗാന്ധിജിയുടെ സത്യഹരത്തേ സർവവും സംഹരിക്കുക എന്ന പ്രാകൃതമായ അരാജകത്വത്തിലെത്തിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ ദുരാഗ്രഹികളായ രാഷ്ട്രീയപ്രവിമോഹികൾ. സനാതനധർമ്മത്തെപ്പറ്റി നിർത്താതെ പുലമ്പുന്ന കൂങ്കുമപ്പൊട്ടുകാരുടെപോലും സഹനീപ്പുറത്തെ അജ്ഞാത സംഹാരമാണ്. അധികാര ബാധത്തിനുള്ളിൽ എത്തിനോക്കാൻപോലും പാങ്ങില്ലാതെ എത്രകാലം ഇങ്ങനെ അമ്പലവും ഉത്സവവും ഹിന്ദുത്വവുമായി എരിയ്ക്കുവെയിലത്ത് കയ്യിലുക്കുത്തി നടക്കും? ഇനി. വയ്യ. മറ്റ് പാർട്ടികളിലെ മന്ത്രിമാരും നമ്മുടെ പാർട്ടിയിലെ കേന്ദ്രന്മാരും ശീതീകരിച്ച ടയോട്ടകളിൽ വിലസുമ്പോൾ എത്രനാൾ തേങ്ങലോടെ നോക്കിനിൽക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് 'മന്ത്രിമാരെ പിടിയെടാ' എന്ന് ശ്രീപത്മനാഭനെ സാക്ഷിനിർത്തി കൊച്ചുപത്മനാഭൻ ഗർജിച്ചത്. കൂങ്കുമവും ചുവപ്പാണല്ലോ. അങ്ങനെ അവ

രും പടനിലത്തേയ്ക്കു പാഞ്ഞു. ഇവരെല്ലാം ചേർന്ന് റവന്യൂ പിരിവുകാരുടെ ആപ്പീസുകൾക്കുപുറത്ത് ഉപരോധം സൃഷ്ടിച്ച് ഭീഷ്മരെയും ശകുനിയെയും അശ്വത്ഥമാവിനെയുക്കൊണ്ട് ആദ്യവേടി മുഴക്കി യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്തിനാണ് ഈ പോരെന്നും. എന്താണ് ലക്ഷ്യമെന്നും ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതല്ല. ബജനാവ് നിറയ്ക്കുന്ന ആപ്പീസുകൾ പൂട്ടിക്കണം. കാക്കിക്കാർ വന്ന് വിളിക്കുമ്പോൾ വാനിൽക്കയറി ഇയിലിൽ ചെന്ന് കുറച്ചുനാൾ കുളിച്ചുണ്ട് കൊച്ചുവർത്തമാനം പറഞ്ഞ് ഭാവിപെൻഷൻ ഉറപ്പുവരുത്തണം. പൊലീസ് തട്ടുകയോ മുട്ടുകയോ ചെയ്താൽ കണ്ടതെല്ലാം നശിപ്പിച്ച് അതിന്റെ പേരിൽ നാലുനാൾ പർത്താൽ. ബസ് ഹനം, സിവിൽ പണിമുടക്ക്, ഉഗ്രൻ പണിമുടക്ക് എന്നിവ നടത്തി ലോക്കൽ ഗുണ്ടകളുടെ ഒത്താശയോടെ നാട്ടിൽ ഭീകരാവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കണം. ഇതൊക്കെയായിരുന്നു ഏകദേശധാരണം. ഇയിലിൽ ചെന്നാൽ തങ്ങളുടെ പുതിയ രക്ഷകനായ മണിച്ചനെയും കഴിഞ്ഞ ഓണത്തിന് ഇയിലിൽ മഹാബലിവേഷംകെട്ടിയ അഭീഷ്ടദായകനായ മണിച്ചൻ മാനേജർ സുരേന്ദ്രനെയും അവരുടെ 'ഏ' റ്റിമിലെയും 'ബി' റ്റിമിലെയും വിശ്രുത 'മിക്സിംഗ്' ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെയും

നേരിൽ കണ്ടുവന്നെത്തുന്ന കരുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ നാടൊട്ടുക്കും പടയാളികൾ കണ്ടത് അങ്ങിങ്ങ് നിഷ്കരിയരായിരിക്കുന്ന പൊലീസുകാരെ മാത്രം. കോലം കത്തിച്ച് അവരുടെമേൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടും കാക്കിക്കുള്ളിലെ 'ഇടിയൻ' ചലിക്കുന്നില്ല. തലയ്ക്കുമീതെനിന്ന് സൂര്യൻ തിന്മാനമായിരുന്നു. വഴിപോക്കർപോലും ഈ യുദ്ധം കണ്ടതായി ഭാവിക്കുന്നില്ല. ഉപരോധിച്ച ആപ്പിസുകളിലെ എൻ.ജി.ഒ സഖാക്കളും ഗസറ്റഡ് ആശാമാരും വീട്ടിലിരുന്ന് റ്റി.വി കണ്ടും വിശേഷാൽപതിപ്പുകൾ വായിച്ചും ഫോണിലൂടെ സൊളളിയും, ഭക്ഷണം കഴിച്ചും സുഖമായി ഉറങ്ങിയും നാൾ പോകുന്നു. പ്രൊട്ടക്ടറഡ് അഡ്വാപകരുടെ സൗഖ്യം അവരും കൂറോൾ നുകരട്ടെ. സർക്കാർ ആപ്പിസുകൾ എത്രകാലം അടച്ചിട്ടാലും ആർക്കും ഒരു ചേതവ്യമില്ലെന്നിയാവുന്ന മുഖമുന്തി ഇതിൽ സന്തോഷിച്ചു. കറന്റ് പാർജ്ജ്, കനത്ത ഫോൺ പാർജ്ജ്, പെട്രോൾ, റ്റി.എ എന്നീ ഇനങ്ങളിൽ സർക്കാരിന് ലക്ഷങ്ങളുടെ ലാഭം. ഓണം പ്രമാണിച്ച് കഴിഞ്ഞമാസം നേരത്തെ ശമ്പളം പറ്റിപ്പോയതിനാൽ മാസാഭ്യം അല്പം റെറ്റാണ്. അതിനാൽ ഈ നിർബന്ധിത അവധി അവർ ആഘോഷിച്ചു. തുരുമ്പിലെ സ്ഥിരം വാക്യങ്ങൾ കൊടുക്കുവയിലത്തിരുന്ന് പടയാളികൾ ഉരുവിട്ടപ്പോൾ നൊണ്ട വരണ്ടു. നാലുനാൾ കഴിഞ്ഞ് മഴത്തുള്ളിയെറിഞ്ഞ് ആകാശം പീഡിപ്പിച്ചപ്പോഴും സഹിച്ചു. ജയിലിൽ സുഖവാസത്തിന് വന്ന വരെ വഴിയലിട്ട് പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനെതിരെ പാർട്ടി സെക്രട്ടറി സഖാർ ജയിലിട്ടു. പൊലീസ് നിർബീര്യമോ? സർക്കാർ നിശ്ചലമോ? അറസ്റ്റ് കരോ! ജയിൽ ഭരോ! നിലവിളിച്ചു. ആരു കേൾക്കാനാണ്. പിടർ ചെട്ടുപ്പൊൻ ആളില്ല. അടിക്കാനും പിടിക്കാനും പൊലീസും മറന്നിരിക്കുന്നു. രക്തസാക്ഷികളെ കിട്ടാതെ എന്ത് ഹർത്താൽ, എന്ത് പണിമുടക്ക്, എന്ത് വഴിതടയൽ! സെക്രട്ടറി കടുത്ത നിരാശപൂർണ്ണ വെളിച്ചപ്പാട് തുള്ളി.

ചാനൽ ഗന്ധർവന്മാർ

ഈ നിരാശയ്ക്കും പരിഭ്രമത്തിനുമിടയിൽ ആശാസത്തിന്റെ കുളിർകാറ്റായി സാന്ത്വനപ്പിച്ചത് ക്യാമറയുമായി ഓടിയെത്തിയ ചാനൽ ഗന്ധർവന്മാരും വൈദ്യുതി മിന്നുന്ന പത്ത് എറിഞ്ഞുതന്ന എ.കെ. ആന്റണിയുമാണ്. വാർത്തയുടെ ഉറവിടം അന്വേഷിച്ച് ഭാരിച്ച ക്യാമറയുമായി ഓടിനടക്കുന്നതിനുപകരം റെഡിയോയ്ക്ക് വാർത്ത ഇൻസ്റ്റന്റായി കിട്ടുന്നേടത്തുചെന്ന് ആകുഷണം കട്ടും പറയാനാണ് റ്റി.വി ഛായാകാൻ താല്പര്യം. സെക്രട്ടേറിയറ്റ് ഗേറ്റും, പ്രസ്ക്ലബ്ബും, കരുണാകര സിംഹാസനവും ബാലകൃഷ്ണപിള്ളസന്നിധിയും വെള്ളാപ്പള്ളിയുടെ ചിരിയും ബുള്ളറ്റിനുകളിലെ സ്ഥിരം ന്യൂയിസർസായിത്തീരുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. ടെലിവിഷൻ ക്യാമറ മിഴിതറക്കുമ്പോൾ തണുത്ത സത്യഗ്രഹം ആകുഷണിലേയ്ക്ക് കുതിക്കുന്നു; നേതാക്കളുടെ വാഞ്ചയം ചട്ടലമാവുന്നു. മഹാഭാരതത്തിലെ സഞ്ജയവർണ്ണനപോലെ ചാ

നലുകൾ ഓരോ ദിവസവും ഉപരോധത്തെ പൂർണ്ണം ഗംഭീരം. ഐതിഹാസികം, അത്യുപർദ്ദ്ധം, ധീരോദാത്തം എന്നീ വിശേഷണങ്ങളാൽ കൊണ്ടാടുന്നു. ക്യാമറയ്ക്കുമുന്നിൽ പൊലീസ് വ്യൂഹം ഭേദിച്ച് തള്ളിക്കയറി ആഫീസ് ഫയൽ നശിപ്പിക്കുന്ന പോരാളി 'ഹീറോ' ആകുന്നു. ഉപരോധംകൊണ്ട് നിരപരാധികളായ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായ ക്ലേശത്തെയും നഷ്ടത്തെയും വിപത്തുകളെയുംപറ്റി ആരും അന്വേഷിച്ചില്ല. അക്രമികൾ നശിപ്പിച്ച ഫയലുകളിൽ വികലാംഗരുടെ പെൻഷൻ അപേക്ഷയും, അടിയന്തര ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് ധനസഹായം തേടിയുള്ള ഹർജിയും, ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അനുനാട്ടിൽ പോവേണ്ട പാവപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ അഭ്യർത്ഥനയും, കൃഷിനാശത്തിനും ദുരിതത്തിനും നഷ്ടപരിഹാരം കിട്ടാനുള്ള പ്രാർത്ഥനയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ലേ? സമരത്തിന്റെ പേരിൽ സ്വന്തം ആഫീസിന്റെ ഏഴുലത്തുപോലും വരാതെ വീട്ടിലിരുന്ന് ശമ്പള ഒഴിവ് സുഖവാസമാക്കിയവരുടെ വിനോദം ഇൻവെസ്റ്റിഗേറ്റ് ചെയ്യാവുന്ന സുറ്റോറിയല്ലേ? രാജ്യം അരാജകത്വത്തിലേയ്ക്ക് വഴുതിവീഴുമ്പോൾ അതിനിടയാക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഇനങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ടത് ചാനൽ വാർത്താകാരന്റെ കടമയല്ലേ? ആന്റണി പ്രതിപക്ഷത്തായിരുന്നപ്പോഴും അച്യുതാനന്ദൻ ആ സ്ഥാനത്തെത്തിയപ്പോഴും സ്ഥിരമായി അരങ്ങേറിയ വാക്ക് ഔട്ടും, തുടർന്നുള്ള ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോയും, ലോബിയെ മൈതാനമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഡയലോഗുകളും അസഹ്യമായ സ്ഥിരം പംക്തിയാക്കി മാറ്റിയത് ടെലിവിഷൻ ന്യൂസുകാരല്ലേ? ഒരു ഭരണാധികാരി എന്ന നിലയ്ക്കും രാഷ്ട്രീയ നേതാവ് എന്ന നിലയ്ക്കും എ.കെ. ആന്റണിയുടെ പിടിപ്പുകേട് ഈ സമരം ഒന്നുകൂടെ വ്യക്തമാക്കി. വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യംകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകൻ സമൂഹത്തിന് നന്മയും സമാധാനവും നൽകുന്ന ഭരണാധികാരിയാവണമെന്നില്ല. പ്രതിസന്ധികളിൽ ഉറച്ച തീരുമാനം എടുക്കാതിരിക്കുകയും അനവസരത്തിൽ തെറ്റായ നിശ്ചയങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുകയും യുക്തിബദ്ധമായി അവ വിശദീകരിക്കാനുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയുമാണ് ഭരണാധികാരിയായ, ആന്റണിയുടെ പ്രധാന പോരായ്മ. ഒരണസമരക്കാലം മുതൽ കറണ്ട് കരിഞ്ഞ്നയ്ക്ക് പോയി ഷോക്കേറ്റ് ഈ വരണ്ട സെപ്തംബർ വരെ അതാണദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലി. ഈ അഴുകൊഴുപ്പന്തയം കലാപങ്ങൾക്കിട നൽകി കോടതികൾ പ്രശ്നങ്ങളിന്മേൽ തീർപ്പ് കല്പിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം അനങ്ങുന്നത്. കോടതിവിധി അനുസരിക്കുന്ന ഭരണകർത്താവ് എന്ന ഖ്യാതിയും പൂർണ്ണമായി അദ്ദേഹത്തിന് ഇണങ്ങുകയില്ല. അവിടെയും സന്തംസ്ഥാനത്തിന് ഇടിവ് തട്ടില്ലെന്ന് ഉറപ്പായാൽ മാത്രമേ വിധി നടപ്പാക്കണമോ എന്ന് അദ്ദേഹം ആലോചിക്കുകയുള്ളൂ. മെത്രാൻകക്ഷി- ബാവാകക്ഷി വടവലിയിൽ സുപ്രീംകോടതിയുടെ അസന്നിഗ്ദ്ധമായ വിധിതീർപ്പുണ്ടായിട്ടും

എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ സംരക്ഷണം ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷിക്ക് നൽകാൻ അദ്ദേഹം മടിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ ഉദാഹരണം. എന്ത് ആദർശത്തോടാണ് ഈ 'ആദർശക്കാർ'ന്റെ പ്രതിബദ്ധതയെന്ന് കൂടെനിന്നിട്ടുള്ള ആർക്കും ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ത്യാഗവും നീതിബോധവും ആണ് ഒരു ഐഡിയ ലിസ്റ്റിനെ നയിക്കേണ്ട പ്രധാന തത്ത്വങ്ങൾ. ആന്റണി സ്ഥാനങ്ങൾ തുളിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം മെച്ചപ്പെട്ട മറ്റ് സ്ഥാനങ്ങളിൽ കണ്ണുവച്ചായിരുന്നു. എന്നാൽ മിക്കപ്പോഴും കണക്കുകൂട്ടലുകൾ തെറ്റിപ്പോയെന്നുമാത്രം. ചേതമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീതിബോധത്തിന്റെ വെളുത്ത പുക ഉയർന്നുകണ്ടിട്ടുള്ളു.

കരുണാകരരോഷം

ഇന്നത്തെ കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിലെ അപഹാരങ്ങളുടെയും ഗ്രഹചലനങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രാലകബിന്ദു കരുണാകരൻ ആന്റണിയോടുള്ള പക്ഷയാണ്. സക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് ലീഡർ ഗ്രഹത്തെ വലിച്ചിറക്കിയ പാപഗ്രഹമാണ് ആന്റണിയെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യമല്ല, രണ്ടുതവണ അകാലത്തിൽ മുഖമുന്തിസ്ഥാനത്തുനിന്ന് അപഹാസ്യനായിത്തീർന്ന് പുറത്തുപോകേണ്ടിവന്നത് ആന്റണിയുടെ ശക്തികളുടെ അരങ്ങത്തും അണിയറയിലുമുള്ള ആശാസ്യമല്ലാത്ത നീക്കങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് സകാരണമായിത്തന്നെ ലീഡർ കരുതുന്നു. അതിനാൽ വീടപറയുമ്പോൾ കൂറച്ചനാളെങ്കിലും വീണ്ടും മുഖമുന്തിക്കേസേരയിൽ ഇരുന്നരുളാമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് കലശലായ മോഹം; വെറും മോഹം മാത്രമല്ല. ഉള്ളിൽ നിറയുന്ന ഒരു പ്രതികാരത്തിന്റെ നിർവഹണം കൂടിയാണ്. ആർക്കും ഊഹിക്കാവുന്ന ഈ സത്യം മന:പൂർവ്വം ഉള്ളിലൊതുക്കിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് മാധ്യമങ്ങൾ വാർത്തകൾ ചമയ്ക്കുന്നത്. തന്റെ വരുതിക്ക് നിൽക്കുന്ന അഷ്ടദിക്പാലന്മാരെ അതത് കോണുകളിൽ ഉറപ്പിച്ചശേഷമാണ് ഈ പരികർമ്മി യജ്ഞം തുടങ്ങിയത്. മാർക്സിസ്റ്റുകാർക്ക് ഇന്ന് പുജനിയനാണ് ലീഡർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനാമൃതങ്ങൾ 'കൈരളി' വാണിയെ വിശുദ്ധമാക്കുന്നു. എല്ലാ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും സന്തം ബ്രാൻ്റ് ഉപേക്ഷിച്ച് പുതിയ ലേബലുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ കഴുത്തുനീട്ടി നിൽക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് പാർട്ടിയുടെ പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യങ്ങളും തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങളും ഒന്നും അധികാരം പങ്കിടുന്നതിന് തടസ്സമല്ല. അനന്മാണ് സത്യം. സർണ്ണമാണ് സപ്തം. ആരുമായും കൈകോർക്കാൻ എല്ലാവരും തയ്യാർ. അതിനാൽ മാർക്സിസ്റ്റുകാരായുള്ള രാഷ്ട്രീയ വാണിജ്ഞിന് റെഡിപറയുന്ന വെള്ളക്കൊടി അദ്ദേഹം വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജയിൽഭരോ മാർച്ചിന് ഭേദി മുഴക്കാൻ അദ്ദേഹം മുൻപിലുണ്ടായിരുന്നു. വ്യാജരേഖയുടെ തിരക്കഥയും കേരളീയർക്ക് സുപരിചിതമായ കൈകളാൽ വിരചിതം. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ശതകത്തിനിടയ്ക്ക് ആദ്യമായി പൊലീസ് തീർത്തും

തന്നെ കൈവെട്ടിപ്പോവുന്നത് ലീഡർക്ക് സഹിക്കാനാവില്ല. വരവിൽക്കവിഞ്ഞ സമ്പാദ്യക്കേസന്വേഷണത്തിൽപോലും കൂടെ നിന്നവരാണ് അവർ. ഇപ്പോൾ ലോക്കൽ പൊലീസ് സറ്റേഷൻവരെ തന്റെ കീഴ്നോട്ടത്തിൽ അപ്രാപ്യം. കാക്കിക്കാർ കൂടെയില്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെ ഗ്രൂപ്പ് വളർത്തും? പൊലീസ് സെല്യൂട്ട് കണ്ടുണരാത്ത പ്രഭാതങ്ങൾ എത്ര നിർജീവം? അതുകൊണ്ടാണ് കഥ ക്ലൈമാക്സിലെത്തുമ്പോൾ പേ തിരനോട്ടത്തിനുപോലും നിൽക്കാതെ ലീഡർ അങ്കത്തട്ടിൽ ചാടിവിടുന്നത്. ഗണേശമന്ത്രിയെക്കൊണ്ട് സുപ്പിയെ തള്ളിപ്പറയിച്ചതും, എം.പി സ്ഥാനത്തിന്റെ ത്രിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ഇത്തിരി ആകുഷൻ സ്കോപ്പുള്ള റോൾ തേടുന്ന ഇ. അഹമ്മദിനെ മാലത്തിന്റെ അടുത്തേയ്ക്കയച്ചതും, മുന്നണി പുന:സംവിധാനം ഈസി ഓപ്പറേഷനാണെന്ന് ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെ കൊണ്ട് പലവുരു പറയിച്ചതും കളിയുടെ തുടക്കമാണ്. കോൺഗ്രസ്സുകാർ അഖിലേന്ത്യാതലത്തിൽ മാർക്സിസ്റ്റുകാർക്ക് ഇന്ന് പ്രിയപ്പെട്ട സഖാക്കളാണ്. അതിനാൽ അവരെയും ലീഡറിലെ അഹമ്മദ് ഗ്രൂപ്പിനെയും, ബാലകൃഷ്ണപിള്ള കുടുംബത്തെയും, ബാവാകക്ഷിപ്രമുഖനായ ജേക്കബ് ഗ്രൂപ്പിനെയും മാർക്സിസ്റ്റ് വലിയ തോട്ടന്റെ അനിയന്മാരെയും ചേർത്ത് ഒരു വിശാലമുന്നണി ഉണ്ടാക്കിയാൽ, ഇതേ കക്ഷികളുടെ ആശിസ്സോടെ പ്രധാനമന്ത്രിയാകാൻ കണക്കുകൂട്ടിയിരിക്കുന്ന സോണിയാഗാന്ധി പിന്തുണ നൽകും എന്ന ആശ്വസ്തികൊണ്ടാണ് ലീഡർ ഷട്ടിംഗ് സ്ക്വിപ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നത്. പ്രിയപുത്രൻ ആദ്യം ഗസ്റ്റ് ആർട്ടിസ്റ്റായും പിന്നീട് ഉപനായകനായും ചേർന്നുകൊള്ളുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് പഴയ വൈദ്യുതിമന്ത്രി പിണറായി മൈത്തേയുത്ത പത്ത് ബോർഡ് ചെയർമാനേടുത്ത് ഇപ്പോഴത്തെ കറന്റുമന്ത്രിക്ക് കൊടുത്തതും. ആ ദാസൻ ലീഡറുടെ കണ്ണിറുകലിന്റെ പിന്തുണയോടെ ആന്റണിക്ക് കിക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്തതും മുഖ്യൻ മുണ്ടും മടക്കിക്കുത്തി ഉയരത്തിലടിച്ച് കാലുപൊള്ളി മലർന്നുവീണതും. ഇവിടെയും മാസമെത്തുമ്പോഴുള്ള 'സിസേറിയ'നാണ് കൂട്ടിയെ ചാപിള്ളയാക്കിയതും തള്ളിയെ വലിച്ചതും.

ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ് ഒരു കാലത്തും സുപ്രഭാതവും ആദർശഭാവ്യം ലക്ഷ്യബോധമുള്ള പാർട്ടിയായിരുന്നിട്ടില്ലല്ലോ. ഭിന്നിച്ചുനിൽക്കുന്ന നിക്ഷിപ്ത താല്പര്യക്കാരുടെ ഏച്ചുകെട്ടിയ ഫെഡറേഷനാണ് ഈ കൂട്ടായ്മ. അവ എന്നും കലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ കലമ്പൽ പരീക്ഷയിൽ റാങ്ക് വാങ്ങി ജയിച്ച അഭിനേതാവാണ് കരുണാകരൻ. കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസിന്റെ -കേ. കോ. കൾ ഉൾപ്പെടെ- ക്രിസ്ത്യൻ ബേസ് ശക്തമായതിനാൽ ആന്റണിയെ ലീഡർ നേരിട്ടുകിടക്കില്ല. പുച്ചു എലിയെ വിരട്ടുന്നതുപോലെ നാടകീയമായേ ചുവടുകൾ വയ്ക്കാറുള്ളൂ. എതിരാളിയുടെ കൂടെനിൽക്കുന്നവരെ വശത്തിനുപിടിച്ച് ഉറ്റാലിൽ കേറ്റിക്കൊണ്ടാവും. ഓരോ നീക്കവും. ഇതിനായിരുന്ന ആന്റണി വിരണ്ടുപോവുന്നു. മുഖ

ത്തുനോക്കി അധിക്ഷേപിക്കുന്നവർക്ക് ശക്തമായ ഭാഷയിൽ മറുപടി പറയാത്ത ആത്മാഭിമാനമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഭരണാധികാരി ഭൂമുഖത്തുണ്ടോ? ഇവിടെ ആന്റണി ഓരോ അമ്പിനും ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നു. സ്വന്തം നിലപാട് വിശദമാക്കാനോ തനത് സ്ഥിപനം വ്യക്തമാക്കാനോ അദ്ദേഹം തയ്യാറാവില്ല. ആന്റണി ഭരണമറ്റപ്പോൾ മേശപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന വമ്പന്മാരുടെ പേരിലുള്ള അഴിമതിക്കേസുകൾ-കർണാകരൻ, മുൻ ചീഫ് സെക്രട്ടറി രാമചന്ദ്രൻനായർ, ആർ.ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, സഖരിയ മാത്യു തുടങ്ങിയവരുടെ മേലുള്ള നടപടികൾ- ആരെ പേടിപ്പിച്ചാണ് ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിധത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ നാട്ടിലെ ദേവന്മാരുടെയും അനുരന്മാരുടെയും ഹോഡ്വാനുകളിലേയ്ക്കൊഴുകുന്ന സ്പിരിറ്റ് ഗംശകൾക്കു തലകാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നത് ഏതു ഭഗീരഥനാണ്? ഈ നിസ്സഹായതയുടെ മർമ്മത്താണ് ഭരണകൂടത്തിൽ കച്ചവടക്കണ്ണുള്ള കഴുകന്മാർ നോട്ടമിട്ടിരിക്കുന്നത്. മഹാഭാരതത്തിൽ ഭീമൻ കൃത്യക്ഷേത്ര യുദ്ധത്തിനൊടുവിൽ ഗാന്ധിയോട് ഉള്ളുരുക്കി പറഞ്ഞപോലെ: "അധർമ്മമോ ധർമ്മമോ ഞാനെന്ന് പേടിച്ച് ചെയ്തുപോയ" ആത്മരക്ഷ കൊതിച്ചാണ്, നിയെനിൽ ക്ഷമിക്കേണം!" എന്ന് കേരളീയരുടെ മുന്നിൽ കൈകുപ്പി തരളചിത്തനായ് നിൽക്കുകയാണ് ആന്റണി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ പരസ്യം. വാക്യങ്ങൾ മുറിയുന്നു. ചിരി ദയനീയമാവുന്നു. അർദ്ധോക്തി സംസാരത്തിന്റെ സ്ഥിരം രീതിയാവുന്നു.

മഹാപ്രസ്ഥാനം

ഉറച്ച സോഷ്യൽ കമ്മിറ്റ്മെന്റോ ജനകീയ അടിത്തറയോ ധാർമ്മിക പിൻബലമോ ഇല്ലാത്ത കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഇന്നത്തെ 'തത്ത്വസംഹിതയും' (അച്യുതാനന്ദന്റെയും വെളിയത്തിന്റെയും) 'വിശദീകരണം'വും (പിണറായിയുടെയും ചിത്തരഞ്ജന്റെയും) അവസരവാദിത്തമെന്ന പഴയ റിവിഷനിസമാണ്. മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലെ അനേകം മുന്നിയ നേതാക്കന്മാർ ഒരു വ്യാജമുത്തമ്പുരാനിൽനിന്ന് ലക്ഷങ്ങൾ കൈപ്പറ്റിയെന്ന് പാർട്ടി നിയോഗിച്ച കമ്മീഷൻ നൽകിയ റിപ്പോർട്ട് സത്യമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞപ്പോൾ പാർട്ടി സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു അത് പാർട്ടിയുടെ ആഭ്യന്തര കാര്യമാണെന്ന്! വ്യാജമുറ. ഒഴുക്കി നിരവധി പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ജീവഹാനി വരുത്തിയ ഘാതകനിൽനിന്ന് പാർട്ടി നേതാക്കൾ ലക്ഷങ്ങൾ വാങ്ങിയത് ആഭ്യന്തരകാര്യമാണുപോലും! മറ്റേതെങ്കിലും പൊതുപ്രവർത്തകർ ഇതുപോലെ ചെയ്താൽ അത് അധർമ്മികമാണെന്ന് കൂട്ടിച്ചേർക്കാനും അദ്ദേഹം മറന്നില്ല! ഇനി അവർ ഒരു പരസ്യകുബസാരവും കൂടെ നടത്തിയാൽ സംഗതി ക്ലിൻ! ഇതെല്ലാം മറച്ചുവെച്ച് ജനങ്ങളെ ക്ലേശിപ്പിക്കുകയും വികസനത്തെ മുരടിപ്പി

ക്കുകയും എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും അരാജകത്വം അഴിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി, അനുസരിക്കാൻമാത്രം അറിയാവുന്ന ചെറുപ്പക്കാരെയും അനുയായികളെയും, ഉപരോധങ്ങൾക്കും ആക്രമണങ്ങൾക്കും നശീകരണത്തിനും എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും വ്യഭഞ്ചന്മാരും നേട്ടങ്ങൾ കൊയ്യാൻ അറിവാളുമെന്തി വരമ്പിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തന്ത്രമാണ് പാർട്ടി ഇന്ന് പ്രയോഗിക്കുന്നത്. എങ്ങനെയും അധികാരം എന്ന ഒറ്റ അളുണ്ടയേ ഇന്ന് പാർട്ടിക്കുള്ളൂ. മറ്റാരും ഭരിക്കരുതെന്ന ശാഠ്യവും. ഇന്നത്തെ കേരള രാഷ്ട്രീയം മഹാഭാരതത്തിലെന്നപോലെ വനപർവവും (ജാനുചരിതവും) മതികെട്ടാൻ സർഗ്ഗവും ഭീഷ്മപർവവും (തന്റെ അശാഭമായ അവസാനിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ലീഡർ പ്രഖ്യാപിച്ച ശതാഭിഷേക പെരുന്നാളുകൾ) ശല്യപർവവും (ബാലകൃഷ്ണപിള്ള വക) സ്ത്രീപർവവും (സ്ത്രീപീഡനവും ചെങ്ങന്നൂർ 'ദേവി' വിളയാട്ടവും പതർജ്ജ ദിഗ്വിജയവും) കഴിഞ്ഞ് സർവനാശത്തിന്റെ മഹാപ്രസ്ഥാനത്തിലെത്തിനിൽക്കുകയാണ്. സർവവും അനാഥം. വാ പിളർക്കുകയും അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഖജനാവില്ല്യം ലഹരി നൂറുമായി ബാറുകളിലും മാത്രമുണ്ട് ആളവനും. വിദ്യാഭ്യാസക്കുപ്പവും പൊടിപുരയായി നടക്കുന്നു. ഗാന്ധി കണ്ട കൃത്യക്ഷേത്രപോലെ ഈ ദൈവത്തിന്റെ നാട്ടിലും കബന്ധങ്ങളും കിരീടങ്ങളും കൊടിമരങ്ങളും പൂഴിമണ്ണിൽ വീണുകിടക്കുന്നു. കാവി അണിഞ്ഞവരും ഛോഹയിട്ടവരും യുദ്ധത്തിന്റെ പാതയിൽ. കോടികളുടെ ചന്ദനത്തിയും തൈലവും കനത്ത പൂട്ടിട്ട കലവറയിൽനിന്ന് ഉയർന്ന് ആകാശത്തിൽ സുഗന്ധമായി ലയിക്കുന്നു. ആർ.റ്റി.ഓമാർ പുറമായി കൊള്ള നടത്തുന്നു. അഴിമതി അംഗീകൃത ജീവിതശൈലിയായി മാറുന്നു. കഥകളിയും കൂത്തും കൂടിയാട്ടവുംപോലും ഷെയ്ക്കിന്റെ നാട്ടിലേയ്ക്ക് കൂടിയേറുന്നു. അങ്ങനെ ഉണ്ണായി വാര്യരും ഇരയിമ്മൻതമ്പിയും പ്രവാസിയാകുന്നു. നല്ല മലയാളം പഠിക്കാൻ എഴുത്തുകാർ ജർമ്മനിയിലേയ്ക്കും അമേരിക്കയിലേയ്ക്കും തീർത്ഥാടനം നടത്തുന്നു. ഏത് ദൈവത്തിന്റെ നാടാണിത്? ഡോളർ ദൈവത്തിന്റെയോ? റിയൽ ദൈവത്തിന്റെയോ? ഗാന്ധിനോട്ട് ദൈവത്തിന്റെയോ? ഈ ഇരുളിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ വജ്രശക്തികൾ പടർത്തേണ്ട കരങ്ങളാണ് ഉപരോധിച്ചും, ബസ് കത്തിച്ചും, ജനങ്ങളെ വഴിതടഞ്ഞും, അടിയും ഇടിയും ഏറ്റുവാങ്ങിയും ഊർജ്ജവും സമയവും ആരോഗ്യവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത്. അവർ ശക്തമായി ഉപരോധിക്കേണ്ടത് കാലഹരണപ്പെട്ട, ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്ത സാർവ്വതീയലോലപായ അവരുടെ നേതൃത്വത്തോടാണ്- എല്ലാ പാർട്ടികളിലെയും യുവാക്കൾ. അവർ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ മറന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഉപരോധംകൊണ്ട് മന്ത്രിമാർക്കോ, സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്കോ, സമ്പന്നന്മാർക്കോ ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടാനില്ല. ജനങ്ങൾക്കെതിരെയാണ് യുദ്ധമെന്ന് അവർ അറിയണം. അതിനാൽ സ്വന്തം കോട്ടകളിലാക്കട്ടെ അവരുടെ ഇനിയുള്ള ഉപരോധവും ശുദ്ധീകരണവും. ■

കേരളീയരുടെ നിഷേധാത്മകത

റ്റി.റ്റി.തോമസ്

ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുള്ള ഒരു സമൂഹത്തെ വാർത്തെടുക്കാൻ കഴിയാത്തതെന്ത്?

ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും സാക്ഷരൻ നമ്മൾ കേരളീയരാണ്. മാനവിക വികസന സൂചകങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, ഇതര സംസ്ഥാനങ്ങളേക്കാളും മറ്റു പല വികസിത രാജ്യങ്ങളേക്കാളും മുന്നിലായിരിക്കണം. സാഹിത്യത്തിന്റെ മെച്ചപ്പെട്ട മേഖലകളെക്കുറിച്ച് അറിവുള്ളവനാണ് ശരാശരി മലയാളി. നമ്മുടെ സിനിമയ്ക്ക് ദേശീയ, അന്തർദ്ദേശീയ അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും കവരേജ് ഉള്ളത് കേരളത്തിലാണ്. ലോകത്തിലേയ്ക്ക് ഏറ്റവും മികച്ച പ്രതപരായണത്തോടെ ഉള്ളതും നമ്മുടെ നാട്ടിലാണ്. നമ്മുടെ വിശകലന, വാദപ്രതിവാദ പാടവവും, ഉയർന്ന നിലവാരമുള്ളതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ നാം ബുദ്ധിരാക്ഷസന്മാരാണ്.

എന്നാൽ നിർണ്ണായകമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ നാം എന്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു? നാം എന്തിനൊക്കെവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നില്ലാതെ കണ്ണടക്കുകയോ, ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം ലഭിക്കാനുള്ള എളുപ്പവഴി. ഇപ്പോഴത്തെ ചുടുപിടിച്ച പ്രശ്നമായ വൈദ്യുതി നിരക്കുകളുടെ കാര്യമെടുക്കാം. ബോർഡിനെ സകാര്യവൽക്കരിക്കുന്നതിന് നാം എന്തിനാണ്. തൊഴിലവസരങ്ങൾ കുറയുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുന്നതിനെതിരാണ്, പ്രമോഷൻ സാധ്യതകൾ കുറയുമെന്നതുകൊണ്ട് ബോർഡിന്റെ പുനഃസംഘടനയ്ക്കും എതിരാണ്. പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുമെന്തിനാണ് ഇലവൈദ്യുതിക്കെതിരാണ്. (നമ്മുടെ വനം കയ്യേറണമെന്നുള്ളത് മറ്റൊരു കാര്യം.) ഉപഭോക്താവിനോടു ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ മാനുവൽ ചെലവ് ഉണ്ടെന്നതിനോടും നാം എതിരാണ്. കാരണം അപ്പോൾ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്ന നിലയിലുള്ള അധികാരബോധത്തിനു ശോഷണം സംഭവിക്കും. അതുമായി പരിചയിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ കാര്യക്ഷമതയോടും നമ്മുടെ എതിർപ്പാണ്. നമ്മുടെ കാൻസർ വാർഡിന് സഹായം കിട്ടുമെന്ന് വിചാരിച്ച്, വൈദ്യുത പ്രോജക്ടുകൾക്ക് നാം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് ക്യാമ്പസുകാരെയാണ്. ഒരു പാശ്ചാത്യ ഗുഡ്ലോപനയായതിനാൽ നാം എ.ഡി.ബി. വായ്പ്പ് കൈമാറുന്നു. പിൻവാതിലിലൂടെയുള്ള കോളനിവൽക്കരണമായതിനാൽ വിദേശനിക്ഷേപത്തിന് നാം എതിരാണ്. നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ ആഴത്തിൽ മറവുചെയ്ത ഈ

സ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിയുടെ പ്രേതഭയം നമ്മെ ഗ്രസിക്കുന്നു. രണ്ടുതട്ടിലുള്ള പൗരന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുമെന്നതിനാൽ സകാര്യമേഖലയിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും നാം എതിരാണ്. സമ്പന്നർക്കു മാത്രമേ ഗുണമുണ്ടാവൂ എന്നതുകൊണ്ട് സകാര്യമേഖലയിലെ എൻജിനീയറിംഗ് മെഡിക്കൽ കോളേജുകളെ നാം വിരോധിക്കുന്നു.

ആർക്കുവേണ്ടി

പണ്ട് നാം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപ് അതിനോട് സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ അഭിപ്രായമെന്തെന്ന് ആരാജ്ഞാപിക്കാറില്ല. പിന്നീട് ആ സ്ഥാനം ചൈനയ്ക്കു നൽകി. പുതിയ മുതലാളിത്തനയങ്ങളോട് രാജ്യാധിപനേക്കാളും വലിയ രാജ്യകേന്ദ്രിയാണ് ചൈന പുലർത്തുന്നത് എന്നറിഞ്ഞ് നമ്മൾ ഹതാശരായി. ഇന്ന്, ഏതു സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരം നടപ്പിലാക്കാനും ഒരു കീഴ്വഴക്കത്തിനായി പശ്ചാത്തപ്തം ഗാളിലേയ്ക്ക് തുടരും വലതും പക്ഷങ്ങൾ ഉദ്യോഗസ്ഥരാണ്. നമ്മുടെയോടൊക്കെ ഒരു വികസിതസമൂഹം എന്തിനാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ അംഗീകാരം കാക്കിക്കുന്നത്? നമ്മുടെ നമ്മുടെയോടൊക്കെ എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായിക്കൂടാ?

ആദ്യം നാം കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ട്രാക്ടറുകളേയും, ടില്ലറുകളേയും എന്തിനാണ്. പിന്നീട് ബാങ്കുകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഓഫീസുകളുടെ കമ്പ്യൂട്ടർവൽക്കരണത്തെ എതിർത്തു. ഇന്ന് രണ്ടും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. മാറ്റങ്ങളേയും നവീന സാങ്കേതികവിദ്യകളേയും അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ കേരളം ഏതാണ്ട് ഇരുപതുവർഷം പിന്നിലാണ്.

നാം എന്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നുവെന്ന് ആരെങ്കിലും കൈ ഉയർത്തിപറയാമോ? ഒരിക്കൽ നാം സാർവ്വലോകിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സമ്പൂർണ്ണരോഗ പരിരക്ഷയ്ക്കും ഭൂപരിഷ്കരണത്തിനും വേണ്ടി നിലകൊണ്ടു. എന്നാൽ ആഗോള തൊഴിൽവിപണിയിൽ ഒരു സ്ഥാനവും രാജ്യത്തെ ഭരണ, സാങ്കേതികമേഖലകളിലെ ഉച്ചശ്രേണികളിൽ കേരളീയർ അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനവും ലഭ്യമാക്കാൻ ഉതകുന്ന മെച്ചപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി നാം നിലകൊള്ളുന്നുവെന്ന് ഇന്ന് നമ്മുടെ പാരമ്പര്യം കഴിയുമോ? പൊതു ആരോഗ്യമേഖലയിലെ ഗുണ

നിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിനും കാര്യക്ഷമതയിലായി ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലകളിലും കഴിവിന് അംഗീകാരം നൽകുന്നതിനും വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുമോ? ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് പ്രാമുഖ്യം നൽകുന്ന സമൂഹങ്ങളിൽ കേരളീയർ വളരെ നല്ല പ്രകടനം കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. ലഘുതമ സാധാരണ നിലവാരത്തിനുപകരം ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലകളിലും ഉന്നത നിലവാരങ്ങളെ അംഗീകരിച്ച് കേരളത്തെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു പ്രാമുഖ്യം നൽകുന്ന ഒരു സമൂഹം എന്തുകൊണ്ടാക്കിക്കൂടാ. സംസ്ഥാന വരുമാനത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും തിന്നുതീർക്കുന്ന ഭരണയന്ത്രത്തിന്റെ വലിപ്പം കുറയ്ക്കണമെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ വലിയ വൈഭവമൊന്നും വേണ്ട. എന്നാൽ മാത്രമേ, സമൂഹത്തിലെ ദരിദ്രർക്കും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങൾക്കും താങ്ങാൻ കഴിയാത്തതു ചെലവേറിയതായി മാറുന്ന ആരോഗ്യപരിപാലനംപോലെയുള്ള സേവനമേഖലകളുടെ നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്താനായി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിഭവങ്ങൾ അധികമായി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയൂ.

എല്ലാത്തരം ചൂഷണങ്ങൾക്കുമെതിരെ നാം ശബ്ദമുയർത്താറുണ്ടെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ നാം ഒരു ചൂഷക സമൂഹമാണ്. വിദേശത്തും ഇതര സംസ്ഥാനങ്ങളിലും നമ്മുടെ സ്വന്തക്കാർ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്ത് ഉണ്ടാക്കുന്ന പണത്തിന്റെ പിൻബലത്തിലാണ് മൂലധനാധിപങ്ങൾ മുഴക്കി നാം ജീവിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ പണമയ്ക്കാൻ അവരുടെ ജോലി നിലനിർത്താൻ തിരിച്ച ജോലിസ്ഥലത്തെത്താൻ ട്രെയിനോ വിമാനമോ പിടിക്കാൻ മുതിരുന്ന അവരെ ഹർത്താലുകൾ നടത്തി നാം തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു. നമ്മുടെ തൊഴിൽ സംസ്കാരം മാറ്റി ഉല്പാദനത്തിനും സമ്പത്തിന്റെ സൃഷ്ടിക്കും വേണ്ടി നാം നിലകൊള്ളേണ്ടത് അവരോടുള്ള നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണ്. പക്ഷതയുള്ള ഇനാധിപത്യരാജ്യങ്ങളിൽ രാജ്യതാല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ പരസ്പരമിരോധം ഉണ്ടാക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കെകാരും ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രായോഗികമല്ലാത്ത നവം അനുഭവപരിചയവുമുള്ള അനേകം വിശിഷ്ടവ്യക്തികളാൽ അനുഗൃഹീതമാണ് നമ്മുടെ പൊതുജീവിതവും കേരളാ നിയമസഭയും. എന്നാൽ പരസ്പരം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടല്ല, പരസ്പരം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ വ്യത്യസ്ത ചിന്താസരണികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. സാങ്കേതികശാസ്ത്രം നിയമകർമ്മാവാൻ പോകുന്ന ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള വെല്ലുവിളികൾ പിന്നിട്ട യുഗങ്ങളിലേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുമെന്ന് ആസൂത്രമാക്കി അടുത്ത പതിനഞ്ച്-ഇരുപത് വർഷത്തേയ്ക്കുള്ള പരസ്പരം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രവർത്തന പരിപാടി വിഭാവനം ചെയ്ത് സമർപ്പിക്കാൻ കേരള നിയമസഭയ്ക്കു കഴിയുമോ?

ഫാക്ട് ചെയ്യാനും മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുമായിരുന്നു ലേഖകൻ

അൻജൻ

നമുക്കിടയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരമ്മ

ബിന്ദു കെ. പ്രസാദ്

സഹനത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും അസാധാരണമായ കഥ. മകനുവേണ്ടി ഒരമ്മ അനുഭവിച്ച വേദനയുടേയും ക്ലേശങ്ങളുടേയും ഒപ്പം അല്പം ആശ്വാസത്തിന്റേയും.

മൂന്നു വയസ്സുള്ള മകനേയും കൊണ്ട് ലതിക പതിവുപോലെ സ്കൂളിലെത്തിയപ്പോൾ മതിലിനു മുകളിലിരുന്ന് ഒരു കാക്ക കയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കാക്ക കൊക്കുപിളർത്തുന്നതു കണ്ട് അൻജൻ ചോദിച്ചു.

“അമ്മേ, കാക്ക കരയുകയാണോ?”
“അതെ,” ലതികയുടെ മറുപടി.
“അമ്മയ്ക്കു കേൾക്കാമോ?” അവൻ വീണ്ടും.
“ഉവ്വ്.”
“അച്ഛനു കേൾക്കാമോ?” അമ്മയുടെ ചൂണ്ടനക്കംനോക്കി അവൻ പിന്നെയും അന്വദിക്കുകയായി ചോദിച്ചു.
“ഉവ്വ്.”
“ചേട്ടനു കേൾക്കാമോ?”
“ഉവ്വ്.”
“എനിക്കു കേൾക്കാൻ പറ്റുന്നില്ലല്ലോ!”
ലതികയ്ക്ക് ഏതാനും നിമിഷത്തേക്കു ശബ്ദം പുറത്തു വന്നില്ല. പിന്നെ അവർ സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചു. മകനെ അകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഓരോ കുട്ടികളെയായി പേരുവിളിച്ച് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“മോനേ, നിന്റെ ഈ കുട്ടുകാർക്കൊന്നും കാക്ക കരയുന്നതു കേൾക്കാനാവില്ല. കണ്ണു കാണാത്തതും ബുദ്ധിമുട്ടായതും അച്ഛനുമമ്മയും ഇല്ലാത്തതുമൊക്കെയായ ധാരാളം കുട്ടികൾ വേറെയുമുണ്ട്.” അങ്ങനെ ലതിക അവനെ ബോധ്യ

പെട്ടെന്നി. ഇത് അവന്റെ മാത്രം അവസ്ഥയല്ലെന്ന്. എറണാകുളത്തെ മകനും മെമ്മോറിയൽ സ്പെഷ്യൽ റ്റുക്കുളിയാണ് അൻജൻ പഠിച്ചിരുന്നത്. ബധിരരും മുകുരുമായ കുട്ടികൾക്കുള്ള ഒരു പ്രീ സ്കൂൾ ആണിത്.

87 സെപ്തംബറിലാണ് ഹൈഡാൽ ബാങ്ക് തുറന്നിറങ്ങിയത്. ബാങ്കിലെ അസിസ്റ്റന്റ് മാനേജറായ സതീഷ് കുമാറിന്റെയും കേരളാ ഹൈക്കോടതി ജീവനക്കാരിയായ ലതികയുടെയും രണ്ടാമത്തെ മകനായി അൻജൻ പിറന്നത്. ചന്ദനനിറമുള്ള സുന്ദരനായ കുഞ്ഞ്. സുഖപ്രസവമായിരുന്നു. ഹൈസ്പെട്രോ, വാക്വ എക്സ്ക്രക്റ്ററോ പോലും ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. കുട്ടി മുലപ്പാൽ ശരിക്കും വലിച്ചു കുടിക്കുന്നില്ല എന്നൊരു പ്രശ്നം മാത്രം. എപ്പോഴും കരച്ചിലും. നവജാതശിശുവിൽ ഇതൊന്നും അസാധാരണമല്ല. കുറച്ചു ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ ശരിയാകുമെന്ന് എല്ലാവരും കരുതി. നാലാം ദിവസം വീട്ടിലേക്കു വന്നു. പത്തു പതിനഞ്ചുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും കരച്ചിലിന് കുറവില്ല. പലവട്ടം ഗിഗ്ഗരോഗിവിഭാഗം അടുത്തേക്ക് കുഞ്ഞിനെയും കൊണ്ടോടി. പെറിവേദനയായിരിക്കും. വയറുവേദനയായിരിക്കും എന്നെല്ലാം കരുതി ഓരോ മരുന്നുകൾ കൊടുക്കും. അപ്പോഴും മുലപ്പാൽ ശരിക്കും കുടിച്ചിരുന്നില്ല. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുഞ്ഞിന്റെ കണ്ണിനെയോ തൊട്ടിയിലോ ഡോക്ടർക്ക് തോന്നി. വിശാലരോഗിയായിട്ട് ഗ്ലോക്കോമ

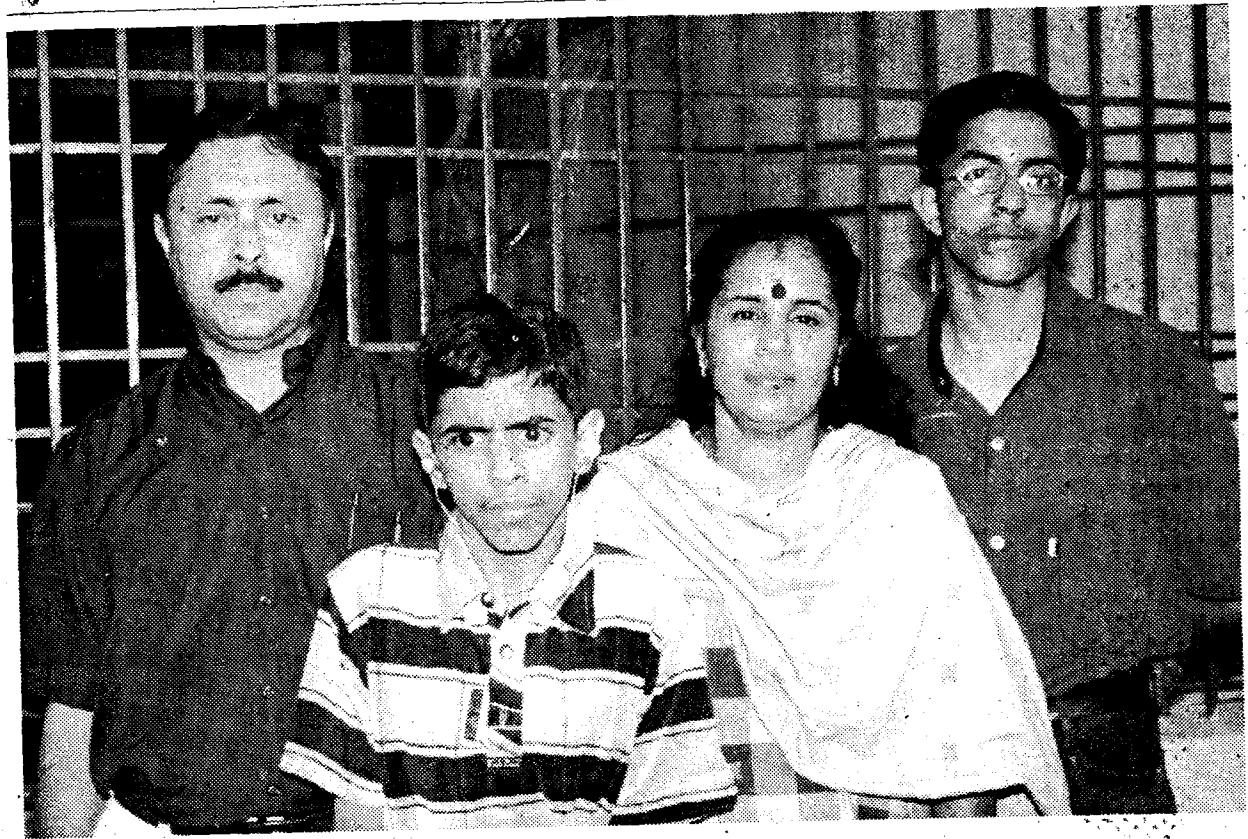
(കണ്ണിൽ പ്രഷർ കൂടിയ അവസ്ഥ) മൂലം കണ്ണിനു കാഴ്ചയില്ലെന്നു മനസ്സിലായി. പാൽ വലിച്ചു കുടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ കണ്ണ് വേദനിക്കുന്നുണ്ടാകും. കരച്ചിലിന്റെയും പാൽ കുടിക്കാത്തതിന്റെയും ഒക്കെ കാരണം ഇതായിരിക്കും എന്നാണു കരുതിയത്. ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്താൽ കാഴ്ചകിട്ടും എന്നു ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞതിനാൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടുകണ്ണിലും ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്തു. അതോടെ എല്ലാം ശരിയായി എന്ന ആശ്വാസത്തിലായിരുന്നു. അൻജൻ ആദ്യ മാസമായി. അപ്പോഴാണ് കുട്ടിക്ക് ശ്രവണശക്തി പോരുന്നത് സതീഷിനും ലതികയ്ക്കും തോന്നിയത്. അവൻ ശബ്ദങ്ങളോടു പ്രതികരിക്കുന്നില്ല. വളർച്ചയും ക്രമാനുഗതമായി ഇല്ല. കരുതിയതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടോ എന്നു സംശയം. ഒന്നര വയസ്സു വരെ ചില ആയുർവ്വേദ മരുന്നുകൾ കൊടുത്തു. മാത്രമല്ല, പലരും പറയുന്നതു കേട്ട് റെയ്ക്കി, പ്രണിക ഹിലിങ് തുടങ്ങി ആശ്രയിക്കാത്ത ശാസ്ത്രങ്ങളില്ല. കുട്ടിയുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ അച്ഛനമ്മമാർക്കപ്പോഴും അറിയാമായിരുന്നു.

സത്യമറിയുന്നു

ഒന്നു കൊണ്ടും ഫലം കാണാത്തത്. ഒന്നര വയസ്സിൽ അൻജനെ ദില്ലി ഓൾ ഇന്ത്യാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മെഡിക്കൽ സയൻസിൽ കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ വെച്ചാണ് കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായത്. "കുട്ടിക്ക് സെറിബ്രൽ പാൾസിയാണെന്ന് അവർ തുറന്നു പറഞ്ഞു. ആ വാക്കു തന്നെ ഞാൻ ആദ്യമായി കേട്ടത് അപ്പോഴാണ്. എന്തെല്ലാം തകരാറുകളുണ്ടാവുമെന്ന് വളർന്നു വരുമ്പോഴേ അറിയാൻ കഴിയും എന്നും അവർ പറഞ്ഞു. ലതിക ഓർമ്മിക്കുന്നു. "ഇക്കാര്യം ഇവിടത്തെ ഡോക്ടർമാർക്കൊന്നും മനസ്സിലാവാത്തതിനാലാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷേ ആരും ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞില്ല. എന്തായാലും സത്യം ഏതെങ്കിലുമൊരു ഡോക്ടർക്ക് ഒരിക്കൽ പറയേണ്ടിവരും. എനിക്കുതോന്നുന്നത്, കുറഞ്ഞപക്ഷം ഈ അവസ്ഥയുടേതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ, അഞ്ചുവയസ്സിൽ 'ഇനിമൊന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല' എന്നു പറയുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം ആദ്യ മാസമുള്ളപ്പോൾ 'ഇതാണ് അവസ്ഥ, ഇന്നു കാര്യങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ ചെയ്യുന്നോക്കൂ. ഉടൻ ഫലമുണ്ടായില്ലെങ്കിലും ക്രമേണ അല്പം ഫലമുണ്ടാകും' എന്ന സത്യം പറയുന്നതാണ്. സതീഷ് പറയുന്നു. സെറിബ്രൽ പാൾസിയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ആറാം മാസം മുതലേങ്കിലും വേണ്ട പരിശീലനം കൊടുത്താൽ പതിനൊന്നോ പന്ത്രണ്ടോ വയസ്സാ വുമ്പോഴേക്കും സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാനാകുമെന്നാണ് സതീഷിന്റെ അഭിപ്രായം. അവർക്ക് കാര്യമായ ബുദ്ധിമാന്യമില്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേകിച്ചും.

ഒന്നര വയസ്സിൽ അൻജന്റെ കേൾവി ശരിയല്ലെന്നു തോന്നി, ഡോക്ടറെ സമീപിച്ചപ്പോൾ മൂന്നു വയസ്സാകട്ടെ. എന്നിട്ടു നോക്കാം എന്നായിരുന്നു പതികരണം. "ഈ കുട്ടിയെ വളർത്തിയതിന്റെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ പറയുന്നു, അത് ശരിയായ ഉപദേശമായിരുന്നില്ല. സെറിബ്രൽ പാൾസിയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഏറ്റവും നേരത്തെയുള്ള ചികിത്സയും അതിനേക്കാളുപരി പരിശീലനവും കൊടുക്കണം. കേൾവിയില്ലെന്നു തോന്നിയപ്പോഴേ വേണ്ടതു ചെയ്യരുതെങ്കിലും തുറന്നു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ മെച്ചപ്പെടേണം. ലതിക പറയുന്നു.

"ബ്രഹ്മാവ് വിഷ്ണുവിനോടു ചോദിച്ചു: 'അടുത്തത് ഒരു സവിശേഷ സൃഷ്ടിയാണ്. ആ സൃഷ്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കളാകാൻ യോഗ്യരായവർ ആരാണു ഭൂമിയിലുള്ളത്?' - വിഷ്ണു നിങ്ങളെയൊക്കെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ആ സവിശേഷ സൃഷ്ടിയൊക്കെ നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞു! അതിനെ പരിപാലിച്ചു വളർത്തേണ്ട ചുമതല നിങ്ങളുടേതാണ്" - രണ്ടു വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിനെയും കൊണ്ട് മൈസൂറിലെ മാനസംഗോത്രി എന്ന സ്കൂളിൽ അൻജൻ ഹിയറിംഗ് സെന്ററിൽ ചെന്നപ്പോൾ സ്വീകരണമുറിയുടെ ചുവരിൽ കണ്ട ഈ വാക്കുകളുടെ സന്ദേശം അതേപടി ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുകയാണു സതീഷും ലതികയും ചെയ്യുന്നത്. കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥയിൽ ലതിക ആദ്യം ചെയ്തത് അഞ്ചു വർഷത്തെ ലീവ് എടുക്കലാണ്. തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച സവിശേഷ സൃഷ്ടിയെ അവർ എല്ലാ പരിചരണങ്ങളും പരിശീലനങ്ങളും നൽകി, പൊന്നുപോലെ വളർത്തുന്നു.

അൻജനും അമ്മ ലതികയും അച്ഛൻ സതീഷും ചേട്ടൻ അശിനും.

ഒന്നര വയസ്സിൽ അൻജൻ കാലുകൾ മുട്ടിനിന്നപ്പോൾ പുറകോട്ടു മടക്കി, വളയാനും പോസിൽ, ആണ് ഇരുന്നിരുന്നത്. സി.പിയുള്ളവരുടെ സ്ഥിര പോസ് ആണിതെന്ന് സതീഷ് പറയുന്നു. നാലു വയസ്സായിട്ടും നടക്കാൻ പഠിച്ചില്ല. കൈകൾക്ക് ചലനശേഷിയുണ്ടെങ്കിലും നിയന്ത്രണം ഇല്ല. ശ്രവണശക്തിയില്ലാത്തതിനാൽ സംസാരശേഷിയും ഇല്ല. കേൾക്കുന്ന ശബ്ദം ആവർത്തിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഒരു സാധാരണ കുട്ടി സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കുന്നത്. ബധിരനായ ഒരാൾ മുകനാകുന്നത് ശബ്ദം കേൾക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. കേൾക്കാത്ത ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ. സെറിബ്രൽ പാൾസി ഉള്ള കുട്ടികളിൽ നല്ലൊരു ശതമാനത്തിന് ബുദ്ധിമാന്യം ഉണ്ടാവാറുള്ളതാണ്. ഭാഗ്യത്തിന് അൻജന് ബുദ്ധിമാന്യം ഇല്ല. കാഴ്ചയുമുണ്ട്. (കുട്ടി സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ഒരു കണ്ണിനെ കാഴ്ചയുള്ളു എന്നറിഞ്ഞത്) ഈ ഇത്തിരി വെട്ടത്തിലായിരുന്നു ലതികയുടേയും സതീഷിന്റെയും മുഴുവൻ പ്രതീക്ഷയും.

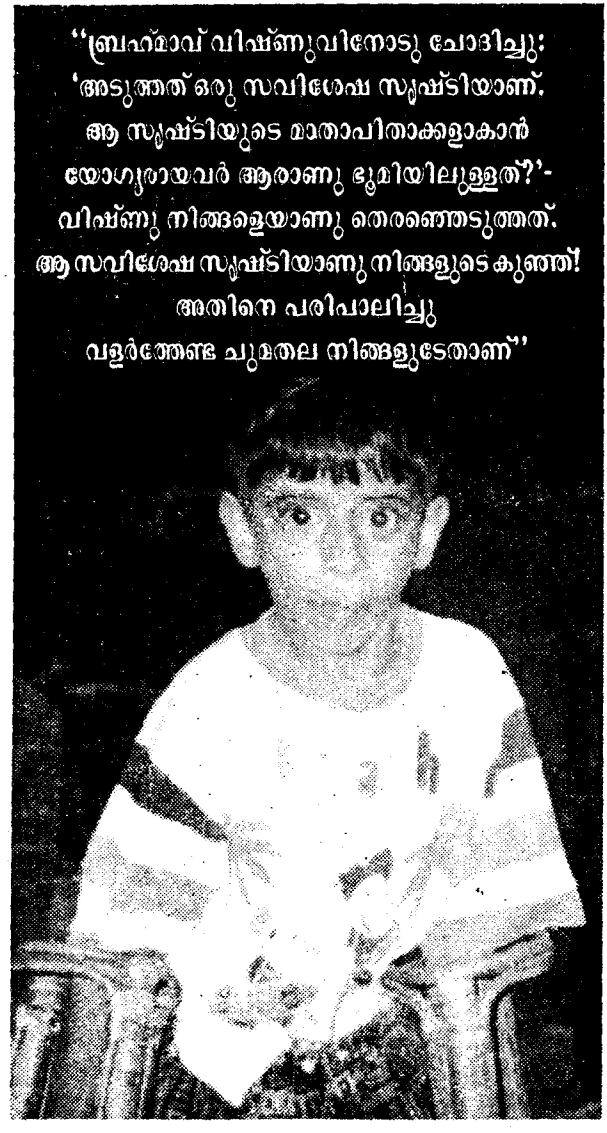
സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കുന്നു

മൂന്നു വയസ്സായപ്പോൾ അൻജനെ അച്ഛനമ്മമ്മയും എറണാകുളം ലിസി ആശുപത്രിയിലെ സ്കൂളിൽ തൊപ്പിപ്പിള്ളിയിൽ കൊണ്ടുപോയി. ലിസിയുടെ വെച്ചു പഠിപ്പിച്ച ഒരു സ്കൂളിൽ നിന്നുമാണ് ശാസിനഗരിയുള്ള മുക്തൻ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂളിൽ തൊപ്പി സ്കൂളിൽ നെക്കുറിച്ചും അവിടത്തെ ഭാരവാഹിയായ ഇ.എൻ.ടി സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ് ഡോ. കെ.സി. കുര്യനെക്കുറിച്ചും അറിഞ്ഞത്. മോനെയും കൊണ്ട് ലതികയും സതീഷും ലിസി ജംഗ്ഷനിൽ നിന്ന് ബസ് കയറി കടവുതലിൽ താമസിക്കുന്ന ഡോ.കുര്യന്റെ അടുത്തെത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ശാസിനഗരിയിലെ സ്കൂളിൽ പോയെങ്കിലും പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചു. ശ്രവണശക്തിയില്ലാത്തതിനാൽ സംസാരിക്കാനാകാത്ത കുട്ടികളെ നേരത്തെ പരിശീലിപ്പിച്ച് അഞ്ചാം വയസ്സിൽ തന്നെ സാധാരണ സ്കൂളിൽ ചേർക്കാൻ തയ്യാറാക്കുന്ന ഒരു പ്രീസ്കൂൾ ആണിത്.

ശാരീരികബലഹീനതകളുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ അവിടെ എടുക്കുന്നത് പല അസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുമെന്നാണ് പ്രിൻസിപ്പൽ പറഞ്ഞത്. "അദ്ധ്യാപകർ വരുമ്പോൾ കുട്ടികൾ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കണമെന്നാണ് ചട്ടം. ഈ കുട്ടിക്ക് എഴുന്നേൽക്കാനാവില്ല. അത്ഭുതം മറ്റു കുഞ്ഞുങ്ങളും എഴുന്നേൽക്കാനിരിക്കും." ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണമായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സതീഷും ലതികയും വീണ്ടും കുര്യനെ വന്നു കണ്ടു. പിന്നെ കുര്യന്റെ പ്രത്യേക താല്പര്യപ്രകാരമാണ് അഡ്മിഷൻ കിട്ടിയത്. എറണാകുളത്തു നിന്ന് 20 കിലോമീറ്ററോളം അകലെയുള്ള വെണ്ണിക്കുളത്ത് സതീഷിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ലതികയും കുടുംബവും കുട്ടിയുടെ സൗകര്യത്തിനായി ശാസിനഗരിയിലേക്കു താമസം മാറ്റി.

ഇതോടൊപ്പം മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ 'രക്ഷ'യിലും ചേർത്തു. സെറിബ്രൽ പാൾസി ഉൾപ്പെടെ അനേകം വൈകല്യങ്ങളുള്ള കുട്ടികൾക്കു വേണ്ട പരിശീലനവും തൊപ്പിയും കൊടുക്കുന്ന സ്പെഷ്യൽ സ്കൂളാണ് 'രക്ഷ'. രാവിലെ മുക്തൻ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂളിലും ഉച്ചയ്ക്ക് രക്ഷയിലുമായി മൂന്നു വർഷം അൻജനെ കൊണ്ടുപോയി.

മുക്തൻ മെമ്മോറിയൽ സ്കൂളിലെ പരിശീലനത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയെക്കുറിച്ച് ലതിക പറയുന്നു. "സാധാരണ മുക-ബധിര വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ആംഗ്ലോഷ്യാണ് പഠിപ്പിക്കുക. അവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ നാവും ചെവിയിലും തീരെ ഉപയോഗിക്കില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ അവർ ആംഗ്ലോഷ്യാ അറിയുന്നവരോട് -മിക്സെഡും ബധിരരും മുകുരുമായവരോട്- മാത്രം സംസാരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലായിരിക്കും എത്തിച്ചേരുക. നാം ശ്രമിച്ചാൽ അറിയാം. ഇക്കൂട്ടർ എപ്പോഴും ഒരുമിച്ചായിരിക്കും. കളിയും ചിരിയും വികാരങ്ങൾ പങ്കുവെക്കലുമെല്ലാം അവർക്കിടയിൽ മാത്രം. പുറത്തുള്ളവരുമായുള്ള അവരുടെ ബന്ധം തികച്ചും ഔപചാരികമായിരിക്കും. അതുവശം വേണ്ടകാര്യങ്ങൾ അവർ ആംഗ്ലോഷ്യാലോ എഴുതിയോ നമ്മെ അറിയിക്കും. നമ്മോടും അങ്ങനെ തന്നെ. എന്നാൽ ഇവരെ മുഖ്യധാരയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുകയാണു വേണ്ടത്. അതിനു തക്ക പരിശീലനമാണ് ആവശ്യം." അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

"ബ്രഹ്മാവ് വിഷ്ണുവിനോടു ചോദിച്ചു: 'അടുത്തത് ഒരു സവിശേഷ സൃഷ്ടിയാണ്. ആ സൃഷ്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കളാകാൻ യോഗ്യരായവർ ആരാണു ഭൂമിയിലുള്ളത്?' - വിഷ്ണു നിങ്ങളെയൊക്കെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ആ സവിശേഷ സൃഷ്ടിയൊക്കെ നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞു! അതിനെ പരിപാലിച്ചു വളർത്തേണ്ട ചുമതല നിങ്ങളുടേതാണ്"

മുകുന്ദൻ മെമ്മോറിയലിൽ ആംഗുഭാഷയുപയോഗിക്കാൻ കൂട്ടികളെയോ അമ്മാക്കെയോ അനുവദിക്കില്ല. ചുണ്ടുകളുടെ ചലനം നോക്കി മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നത് മനസ്സിലാക്കാനും (ലിപ് റീഡിങ്) അതുപോലെ ചുണ്ടുകൾ ചലിപ്പിച്ച് സംസാരിക്കാനുമാണ് അവിടത്തെ പരിശീലനം. സാധാരണക്കുട്ടികൾ ശബ്ദം കേട്ട് തിരിച്ചറിയുകയും അതാവർത്തിച്ച് സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു സമാനമായ രീതിയാണിത്. ഈ രീതി ശീലിക്കുന്നവർക്ക് സാധാരണക്കാരുമായി ഇടപെടാൻ താരതമ്യേന എളുപ്പമായിരിക്കും. മുഖത്തു നോക്കി സംസാരിച്ചാൽ ചുണ്ടുകൾ നോക്കി അവർ കാര്യം മനസ്സിലാക്കും. ഉച്ചാരണസ്പന്ദയോടെയല്ലെങ്കിലും സംസാരിക്കാനും പറ്റും.

എഴുത്തും വായനയും

ലിപിയും വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവും പഠിപ്പിക്കാനും ആ സ്കൂളിലെ രീതികൾ വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു. "അമ്മ എന്നവാക്ക് പഠിപ്പിക്കുന്നത് എന്റെ പടമൊട്ടിച്ച കാർഡും അമ്മ എന്നെഴുതിയ കാർഡും അടുത്തടുത്തു വച്ച്. 'അമ്മ...അമ്മ...' എന്നു കൂട്ടിയുടെ മുഖത്തു നോക്കി ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ എന്റെ രൂപവും അമ്മ എന്ന വാക്കിലെ അക്ഷരങ്ങളുടെ രൂപവും കൂട്ടിയുടെ മനസ്സിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട് പതിയുന്നു. ഒപ്പം ആ വാക്ക് ഉച്ചരിക്കാൻ ചുണ്ടുകൾ എങ്ങനെ ചലിക്കണമെന്നും. ഇതു പോലെയാണ് ഓരോ വാക്കും പഠിപ്പിച്ചത്. പിന്നെ വാക്കുകളെഴുതിയ കാർഡുകളും ചിത്രക്കാർഡുകളും കൂട്ടിക്കുലർത്തി വെയ്ക്കും. എന്നിട്ട് ഓരോ ചിത്രക്കാർഡും അതിന്റെ അക്ഷരക്കാർഡും തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ പറയും. ആ വാക്ക് ഉച്ചരിക്കാനും പറയും. പിന്നെ പഠിച്ച ചിത്രങ്ങളും വാക്കുകളും പുസ്തകങ്ങളിലും മറ്റും കാണിച്ചു തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടോ, ശരിക്കുച്ചരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കും. വീട്ടിൽ വെച്ചും കാർഡുകളും ചിത്രപ്പുസ്തകങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം." ലതീക പറയുന്നു. കുറെ വാക്കുകൾ പഠിച്ചപ്പോൾ ആ വാക്കുകളുപയോഗിച്ചുള്ള ചെറിയ വാചകങ്ങൾ ഈ രീതിയിൽ തന്നെ പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. വഴിയിൽ കാണുന്ന ബോർഡുകളും മറ്റും അൻജൻ കൊണ്ട് വായിപ്പിക്കും. ഇതു കണ്ട് ആളുകൾ അമ്മയെയും മകനെയും കൗതുകത്തോടെ നോക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ ലതീക അതു കാര്യമാക്കില്ല. ബസ്സിലും മറ്റുമിരുന്ന് ഇങ്ങനെയോരോന്ന് പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ പലരും ചോദിക്കും. 'മോൻ പരീക്ഷയാണോ' എന്ന്. 'എനിക്കും എന്റെ മോനും എന്നും പരീക്ഷയാണ്', ഇതായിരിക്കും പലപ്പോഴും ലതീകയുടെ മറുപടി.

സമയം നോക്കാനും സമയം എത്രയായി എന്ന ചോദ്യം ചോദിക്കാനും ഉത്തരം പറയാനും പഠിപ്പിച്ച രീതിയും ലതീക വിവരിച്ചു: കാർഡ് ബോർഡ് കൊണ്ട് ക്ലോക്കിന്റെ മോഡൽ ഉണ്ടാക്കും. എന്നിട്ട് ഒരു കടലാസിൽ 'സമയം എത്രയായി?' എന്നെഴുതി 'എത്ര' എന്ന വാക്കിന്റെ അടിയിൽ വരയിടും. വീണ്ടും താഴെ 'സമയം --- ആയി' എന്നെഴുതും. ഈ ചോദ്യവും ഉത്തരവും കൂട്ടിയുടെ മുഖത്തു നോക്കി ആവർത്തിക്കും. കൂട്ടി, ക്ലോക്ക് നോക്കി --- ഇട്ട സ്ഥലത്ത് സമയം എഴുതണം. ചോദ്യവും ഉത്തരവും പറയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ക്ലോക്കിലെ സൂചി തിരിച്ചുവെച്ച് പരിശീലനം ആവർത്തിക്കും. സാധാരണക്കുട്ടികൾ ശരിക്കു സമയം നോക്കാൻ പഠിക്കുന്നതിന് ഏഴോ എട്ടോ വയസ്സാകും. എന്നാൽ അൻജൻ അഞ്ചുവയസ്സിൽ കൃത്യമായി സമയം നോക്കുമായിരുന്നു എന്ന് സതീഷ് അഭിമാനത്തോടെ പറയുന്നു. ഓരോ ദിവസവും എഴുതിത്തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് അന്നത്തെ തീയതിയും ആഴ്ച

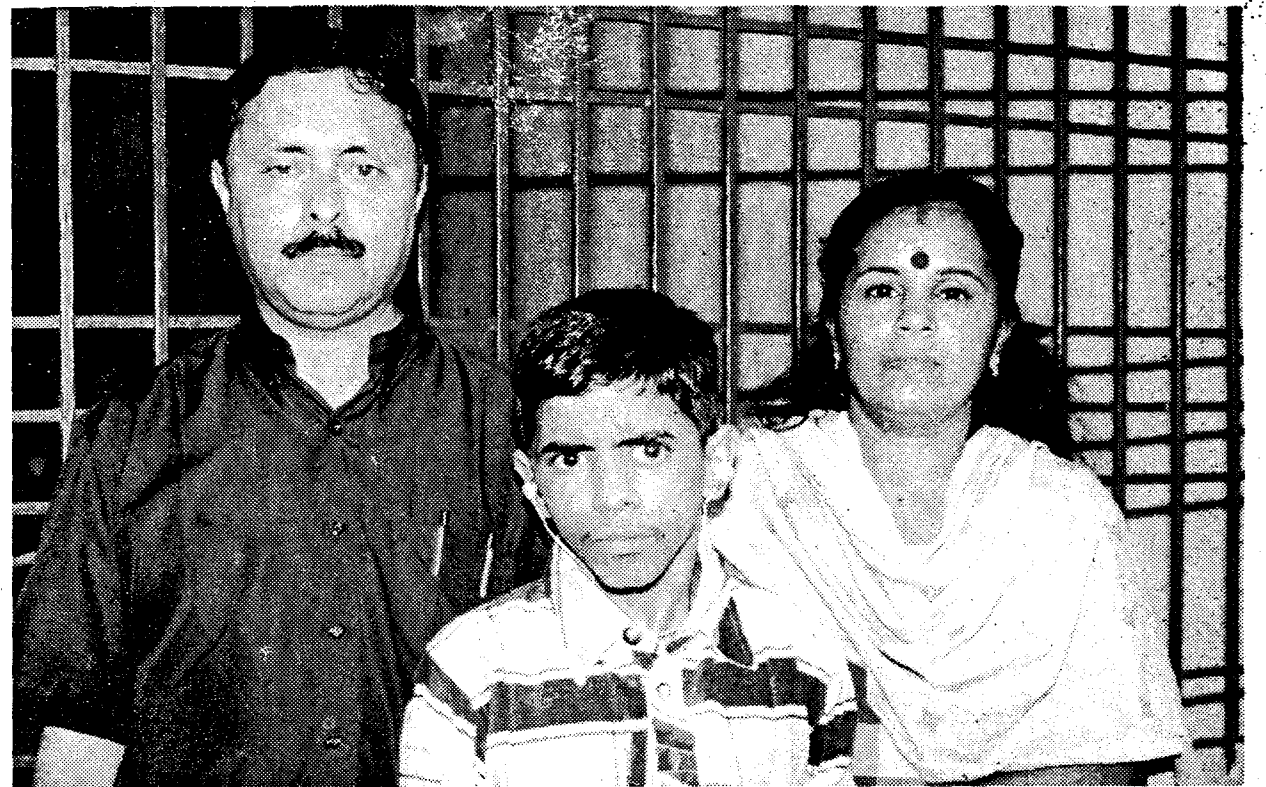
യും നിർബന്ധമായും എഴുതിക്കും. എല്ലാദിവസവും എഴുതലും നിർബന്ധമാണ്. ഒരു ദിവസം 1-1-1990, തിങ്കൾ, എന്നെഴുതിയാൽ അടുത്ത ദിവസം എഴുതുന്നത് 2-1-1990, ചൊവ്വ എന്നാണല്ലോ. മാസവും വർഷവും കഴിയുമ്പോൾ ആ കോളങ്ങളിലെ നമ്പർ മാറ്റും. മുറതെറ്റാതെ ഇതു തുടർന്നപ്പോൾ കൂട്ടിക്ക് തീയതിയെക്കുറിച്ചും ദിവസത്തെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ വ്യക്തമായൊരു സങ്കല്പം ലഭിച്ചു. പ്രത്യേകശ്രമമൊന്നും നടത്താതെതന്നെ ദിവസങ്ങളുടേയും മാസങ്ങളുടേയുമൊക്കെ പേരുകൾ ക്രമമായി മനസ്സിലായുകയും ചെയ്തു. ദിവസവും മാതൃഭൂമി പത്രം നോക്കിയാണ് തീയതി എഴുതിയിരുന്നത്. അതോടൊപ്പം പഠിച്ചവാക്കുകൾ പത്രത്തിൽ നിന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു വായിക്കാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. "കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പത്രവും ചായയുമുണ്ടെങ്കിലേ രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കൂ എന്ന സ്ഥിതിയായി. ഇപ്പോൾ അവൻ പത്രം കമ്പോടു കമ്പ് വായിച്ചു നമുക്കു കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു തരും. സ്വപോർട്സും രാഷ്ട്രീയവും വിദേശവാർത്തകളും അവനറിയാം. നഗരത്തിലെ ഗതാഗതം, വൈദ്യുതി, ശുദ്ധജലവിതരണം തുടങ്ങിയവയിൽ ചിലദിവസങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യേകനിയന്ത്രണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഹർത്താലിനെക്കുറിച്ചും എല്ലാം ആദ്യം ഞങ്ങളറിയുന്നത് അൻജൻ പറഞ്ഞിട്ടാണ്." സതീഷ് പറയുന്നു. ഈ പഠനത്തോടൊപ്പം ഫിസിക്കോതെറാപ്പി മുതലായ ശാരീരിക പരിശീലനങ്ങളും തുടർന്നു.

സാധാരണ സ്കൂളിൽ

അഞ്ചാംവയസ്സിൽ തന്നെ കൂട്ടിയെ ഒന്നാം ക്ലാസിൽ ചേർക്കാൻ പ്രാപ്തനാക്കി. എന്നാൽ ശ്രവണശക്തിയില്ലാത്ത, നടക്കാൻ വയ്യാത്ത, സംസാരവും സാധാരണരീതിയില്ലാത്ത കുഞ്ഞിനെ ഒന്നാം ക്ലാസിൽ ചേർക്കാൻ, അന്ന് ഡിവിഷൻ ഫോളിന്റെ ഭേദിപ്പാതിരുന്നതുകൊണ്ടാകാം. സമീപത്തുള്ള സർക്കാർ സ്കൂളുകൾ പോലും തയ്യാറായില്ല. നിങ്ങളൊന്നും ചെയ്യണ്ട, പഠിപ്പിക്കാനും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. 'അഡ്മിഷൻ മാത്രം തന്നാൽ മതി.' കൂട്ടിയെ ക്ലാസിലിരുത്തി ഞാൻ പുറത്തിരുന്നോളാം' എന്നു ലതീക പറഞ്ഞു. ഫലിച്ചില്ല. അവസാനം തൃപ്പൂണിത്തറയിലെ സെന്റ് മേരീസ് എന്ന ക്രിസ്ത്യൻ എഡ്ഡഡ് സ്കൂളാണ് കൂട്ടിയെ എടുത്തത്. അഞ്ചാം ക്ലാസ് മുതൽ തൃപ്പൂണിത്തറ ആർ.എൽ.വി. യു.പി. സ്കൂളിലാണ്.

അഞ്ചാം ക്ലാസ് വരെ അൻജൻ 70 ശതമാനം മാർക്കുവാങ്ങിയാണ് ഇയിച്ചത്. പിന്നീട് പഠനഭാരം കൂടിയപ്പോൾ ടീച്ചറുടെ ചുണ്ടനക്കം നോക്കി മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമായിത്തുടങ്ങി. പരിചിതമല്ലാത്ത വാക്കുകളുപയോഗിച്ച് പുതിയ കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് ബുദ്ധിമുട്ട് എങ്കിലും അഞ്ജൻ ശരാശരി വിദ്യാർത്ഥിയായി തുടർന്ന്, കഴിഞ്ഞതിന്റെ

ചിത്രമെഴുത്തുകാരനായ അൻജൻ

സ്നേഹവും ത്യാഗവും: ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ നീഡി

തലേ വർഷം ഏഴാം ക്ലാസ് ഇയിച്ചു. ഇതോടൊപ്പം തൃപ്പൂണിത്തറയിലെ ആദർശ് സ്വപേഷ്യൽ സ്കൂളിൽ ഫിസിയോതെറാപ്പിക്കും പോയിരുന്നു. സെറിബ്രൽ പാൾസിയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേക പരിചരണം കൊടുക്കുന്ന കേരളത്തിലെ അപൂർവ്വ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. അവിടത്തെ ടെക്നിക്കൽ ഡയറക്ടർ കൂടിയായ ഫിസിയോതെറാപ്പിസ്റ്റ് രാമകൃഷ്ണന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം കഴിഞ്ഞവർഷമായിരുന്നു കാലിലെ സർജറി. മണിപ്പാൽ കസ്റ്റർബാ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ വച്ച്. രണ്ടു കാലിലും കൂടി രണ്ടുപ്രാവശ്യമായി പതിനാലു സ്ഥലത്ത് സർജറി നടത്തി. എട്ടുമാസത്തിന്റെ വ്യത്യാസത്തിലായിരുന്നു. സർജറികൾ. ആദ്യ സർജറി കഴിഞ്ഞ് ആറുമാസത്തോളം കഠിനമായ വേദനയായിരുന്നു. ആ വേദന സഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഫിസിയോതെറാപ്പി ചെയ്തത്. രണ്ടാമത്തെ ഓപ്പറേഷൻ കഴിഞ്ഞിട്ടും ആദ്യത്തെ ഒന്നുമൊന്നും നല്ല വേദനയുണ്ടായിരുന്നു. കരഞ്ഞുകൊണ്ടാണെങ്കിലും ഫിസിയോതെറാപ്പിയിൽ അവൻ പരമാവധി സഹകരിച്ചു. കണ്ടുനിൽക്കാനാവാത്തതായിരുന്നു ആ രംഗം എന്ന് ലതീക ഓർക്കുന്നു. ഓപ്പറേഷനുകളും അനുബന്ധപരിപാടികളുമായി മൊത്തം ഒന്നരവർഷമെടുത്തു. അതിനു മുമ്പുവരെ രണ്ടു തുടയെല്ലുകളും അന്യോന്യം വളരെ ചേർന്നായിരുന്നു. തുടകൾ തമ്മിൽ അകത്താൻ പറ്റില്ല. അതിനാൽ സാലോവികമായും കാലുകൾ പാദംവരെ അന്യോന്യം വളരെ അടുത്തിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയായിരുന്നു. വോക്കറിന്റെയും പിന്നീട് ക്രച്ചസിന്റെയും സഹായത്തോടെ രണ്ടു കാലുകളും ഒരുമിച്ചു പൊക്കി, ചാടിപ്പാടിയാണ് നടന്നിരുന്നത്. ഇങ്ങനെ ചാടിപ്പാടി അവൻ വീടിനുമുൻവശത്തുള്ള ഇടവഴിയിൽ കളിക്കുന്ന കുട്ടികളോടൊപ്പം കൂടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ കുറച്ചു കാലം മുമ്പ് കൂട്ടികളോടൊപ്പം കൂടാൻ പഴയ ഉത്സാഹം ഇല്ലെന്ന് ലതീകയും സതീഷും ശ്രദ്ധിച്ചു. കളി നോക്കി മാറിയിരിക്കാനാണു താല്പര്യം. വലിയ കൂട്ടിയായപ്പോൾ ശരിക്കുതന്നെ ഭാരം കൂടിയതിനാൽ പഴയതു പോലെ ചാടിനടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണിതെന്നു അവർക്കു മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ടാണു കഴിഞ്ഞവർഷം ഓപ്പറേഷൻ നടത്തിയത്. ഇപ്പോൾ കാലുകൾ അകത്തി വെയ്ക്കാം. മുന്നൂറാസമേ ആയുർജ്ജ ക്രച്ചസ് ഉപ

യോഗിച്ച് നടന്നു തുടങ്ങിയിട്ട് ക്രച്ചസ് ഉണ്ടെങ്കിൽ അൻജൻ എത്ര ലേണെങ്കിലും നടക്കും. അടുത്ത വീട്ടിൽ നിന്ന് പേപ്പറും കടയിൽ നിന്നു പാലും മേടിച്ച് കൊണ്ടുവരും.

ഓപ്പറേഷൻ കാരണം ഒരുവർഷം പഠിക്കാൻ പറ്റാത്തതിനാൽ അൻജൻ ഇപ്പോഴും എട്ടാം ക്ലാസിലാണ്. ഇപ്പോൾ തൃപ്പൂണിത്തറയിലെ ആദർശ് സ്വപേഷ്യൽ സ്കൂളിലാണു പോകുന്നത്. അവിടെയാകുമ്പോൾ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധകൊടുത്ത് പഠിപ്പിക്കുമല്ലോ എന്നു കരുതിയിട്ടാണെന്ന് ലതീക. അടുത്ത വർഷം സാധാരണ സ്കൂളിൽത്തന്നെ ബന്ധതാം ക്ലാസിൽ വിടാമെന്ന ഒരാലോചനയുണ്ട്. ആദർശിൽ തന്നെ പഠിപ്പിച്ച് സാക്ഷണൽ ഓപ്പൺ സ്കൂളിന്റെ പത്താം ക്ലാസ് എഴുതിക്കണോ എന്നും ചിന്തിക്കുന്നു. അതാവുമ്പോൾ പലവിഷയങ്ങൾ പലപ്രാവശ്യമായി എഴുതിയെടുക്കാം. അക്കാരുത്തിൽ തീരുമാനമായിട്ടില്ല.

തളരാത്ത യജ്ഞം

ഇത്തരം കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കലും പരിശീലിപ്പിക്കലും അതീവ ക്ഷമ ആവശ്യമുള്ള നിരന്തരമായ ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. വളരെ സാമ്പാധനമേ പുരോഗതിയുണ്ടാകൂ. കൂട്ടിയുടെ കഴിവുകളുടെ പരമാവധിയെത്തിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടടുത്തു പ്രയത്നമാണിത്. പല ലക്ഷ്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ലക്ഷ്യം, എന്നും അവികൃതവുമാണ്. പരിശീലനം മുടങ്ങിയാൽ ഗതി പിന്നോട്ടാവുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും മാതാപിതാക്കളുടെ ജീവിതാവസാനം വരെ തുടരുന്നതാണ് ഈ പ്രക്രിയ. ഇതിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ സുഖവും സന്തോഷവും വിശ്രമവുമെല്ലാം ഇതിൽ തന്നെ.

"മനസ്സു മടുത്തിട്ടോ വിധിയെ പഴിച്ചതുകൊണ്ടോ കാര്യമില്ല. എന്നു വെച്ച് എനിക്ക് ഒരിക്കലും മടുത്തിട്ടില്ല എന്നല്ല. പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും മറ്റും ചിലപ്പോൾ തളർന്ന് ഇനി വരുന്നതുപോലെ വരട്ടെ എന്നു കരുതി മിണ്ടാതിരിക്കും. അല്പം കഴിയുമ്പോൾ മനസ്സമാധാനമില്ലാതെയാകും. 'ഞാൻ നോക്കിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആരാണ് എന്റെ കു

ത്തിന്റെ കാര്യം നോക്കുക? എന്നാലോചിക്കും. അപ്പോൾ വീണ്ടും ശക്തി കിട്ടും...“ ലതിക പറയുന്നു.

മാതാപിതാക്കളുടെ കാമപ്രയത്നമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അന്ത്യം ഇന്നും മടങ്ങിയ കാലമായി ഒരു മുലകിരിക്കും. വിദ്യാഭ്യാസമോ ലോകപരിചയമോ ഇല്ലാത്ത ഒരു സാധാരണ കുട്ടിയുടെ പോലെ തന്നെയാണ് അന്ത്യന്റെ ജീവിതം. പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന ചേട്ടൻ അഗതിയായി അടിപിടിയും കളിയും തമാശയുമെല്ലാമുണ്ട്. സന്ദീപ്തം ലതികയും അന്ത്യനെ എല്ലായിടത്തും കൊണ്ടു പോകും. തിരക്കുള്ള ഉത്സവപ്പാമ്പിലും സിനിമകളും കലാപരിപാടികളിലും “അവനും എല്ലാം കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യേണ്ട?” ലതിക ചോദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇരുപതോളം പരിചയക്കാരനും വരാത്ത ചടങ്ങുകൾക്ക് അന്ത്യൻ പോകാറില്ല. അവനറിയാം അവിടെ ചെന്നാൽ ബോധിപ്പിക്കുമെന്ന്. സധും ഈ തീരുമാനം എടുക്കുന്നതുവരെ അന്ത്യനെ തങ്ങൾ പങ്കെടുക്കുന്ന എല്ലാ ചടങ്ങുകൾക്കും മാതാപിതാക്കൾ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. അതിഥികൾ വരുമ്പോൾ അവർ അവനെ അകത്തിരുത്താറില്ല. അവനും എല്ലാ വർക്കുമൊപ്പമിരിക്കും. സംസാരിക്കും. അവനെ വീട്ടിലൊറ്റക്കിരുത്തി പോകാൻ അവർക്കിനി യേമില്ല. സാധാരണ ഏതു സാഹചര്യവും അവൻ ഓടുകാര്യം ചെയ്യും. രാത്രി മുറിയിലൊറ്റക്കാണ് കിടന്നുറങ്ങുന്നത് പോലുമത്രേ.

“മാനസികബുദ്ധിമുട്ടു മാത്രമല്ല ഒരുപാടു ശാരീരിക ബുദ്ധിമുട്ടും ഇതിനുണ്ട്. എന്റെ ശരീരവലിയി ആകെ തകരാറാണ്. വലുതായിട്ടും എത്ര കാലമാണ് എടുത്തു നടന്നത്. ശരീരം മുഴുവനും എപ്പോഴും വേദനയാണ്. ഓഫീസിൽ വച്ച് കുറച്ചെഴുതുമ്പോഴും കൈ ഒടിഞ്ഞു പോകുന്നത് പോലെ തോന്നും...” ലതിക പറയുന്നു.

കുട്ടിയുടെ പകുതയാണ് കാര്യങ്ങളിത്രയും മെച്ചപ്പെടാൻ സഹായിച്ചതെന്ന് ലതിക എടുത്തുപറഞ്ഞു. അന്ത്യനെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ ആദ്യം അവർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവനേക്കാൾ കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്നവരുണ്ടെന്ന കാര്യവും ശ്രമിച്ചാൽ അവൻ ഒരുപാടു പുരോഗതിക്കുവേണ്ട കാര്യവും അവന്റെ മനസ്സിൽ ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചു. ബുദ്ധിമാനായ കുട്ടി കാര്യം മനസ്സിലാക്കി എന്നോടു സഹകരിച്ചു.

ഒരുപാടു വർഷങ്ങൾ ലതിക ലീവ് എടുത്തു. ഇപ്പോൾ ജോലിക്കു പോയിത്തുടങ്ങിയെങ്കിലും മിക്കവാറും മോന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കായി അവയിൽ തന്നെയാണ്. “മറ്റുള്ളവരുടെ നോട്ടത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ ഞാൻ ലീവ് കളയുന്നതും ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതും കശുവെപ്പാടുകൾക്കും സാത്തനമാകുന്നു. ഒക്കെ വിഡ്ഢിത്തമാകാം. അവർ നോക്കുമ്പോൾ കുട്ടിക്ക് പണ്ടും ചെവി കേൾക്കില്ല; ഇന്നും കേൾക്കില്ല. പണ്ടും സാധാരണകുട്ടിയെപ്പോലെ സംസാരിക്കില്ല; ഇപ്പോഴുമില്ല. പണ്ടും ശരിക്കു നടക്കില്ല; ഇപ്പോഴും ശരിക്കു നടക്കില്ല... അവനെ എന്റെയോ നിങ്ങളുടെയോ പോലുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാക്കാനല്ല ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നത്. പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അവന്റെ ജീവിതം പരമാവധി മെച്ചപ്പെടുത്താനാണ് ഞങ്ങളുടെ ശ്രമം. അവന്റെ മൊത്തമായ അവസ്ഥ ആദ്യത്തേക്കാൾ എത്ര പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അത് അവന്റെയും അച്ഛനമ്മമാരുടെയും ജീവിതത്തിൽ എത്രത്തോളം വ്യത്യസ്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾക്കേ അറിയാം.” പരമാവധി തന്റെ കുട്ടിക്കു വേണ്ടി ചെയ്യൂ എന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യം ലതികയുടെ എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും സാത്തനമാകുന്നു.

ഇളയമകനു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കേണ്ടി വന്നതിനാൽ മുത്തമകനെ വേണ്ടത്ര പരിചരിക്കാനായില്ല എന്ന ദുഃഖം കുട്ടി ഈ അമ്മയ്ക്കുണ്ട്. അഗതിന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ അച്ഛനമ്മ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവനിപ്പോൾ തിരിച്ചറിവുമായി. “എങ്കിലും മുത്തവന് തന്നോടുള്ള അടുപ്പം ഇളയവനില്ല” എന്നാണ് ലതികയുടെ എപ്പോഴുമുള്ള തോന്നൽ.

കാഴ്ചപ്പാടു മാറ്റണം

കുറെ നാൾ മുമ്പ് ഇത്തരം കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി നടത്തിയ സ്പഷ്യൽ സ്കൂൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ചില പുത്രങ്ങൾ ക്രൂരതയെന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതിനെ സന്ദർശിച്ചു. സദാവികാലമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും കുടുതൽ നോക്കുന്ന ശ്രമമാണ് മത്സരങ്ങളിൽ നടക്കുന്നത്. മനുഷ്യർക്കു പൊതുവെ എന്നപോലെ ഇവർക്കും സ്പോർട്ട്സിൽ സഹജ

മായ വാസനയുണ്ട്. ഇതിനൊന്നും ഇവരെ ആരും നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. എല്ലാത്തിനും പോസ്റ്റാഹനം കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതു താല്പര്യമില്ലാത്ത വരെ ചേർക്കില്ല. സച്ചിൻ ടെൻഡുൽക്കറുടെയും സെറിന വില്ലൂസിന്റെയും ആരാധകരായിവർ. വെയിലുകൊണ്ടാലും ഫിറ്റ്സ് വന്നാലും വിരോധമില്ല. കളിയിൽ പങ്കെടുക്കണം എന്നാണവരുടെ ആഗ്രഹം. ഇങ്ങനെയൊക്കെ തന്നെ ദിവസം പത്തു പ്രാവശ്യം ഇതിൽ പലർക്കും ഫിറ്റ്സ് വരാറുണ്ട്. എന്നാൽ പിന്നെ കളിക്കാൻ പോയിട്ട് ഫിറ്റ്സ് വരണമെങ്കിൽ വരട്ടെ എന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ കുട്ടികൾക്ക് ഇതിലൊന്നും പങ്കെടുക്കാൻ അവസരം കൊടുത്തില്ലെങ്കിലാണു ക്രൂരത. ശാരീരികമായ മാനസികമായ ആയ ബലഹീനതകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇവരും നമ്മുടെപോലെ എല്ലാവിധകാര്യങ്ങളും ആഗ്രഹിക്കുന്നുമുള്ള മനുഷ്യരാണ്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ എല്ലാ അവകാശങ്ങൾക്കും ഇവർ അർഹരാണ്. അതു വേണ്ടവിധത്തിൽ അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്നില്ല എന്നതാണ് ഇവരുടെ പ്രശ്നം. മാധ്യമങ്ങളും മറ്റും ഇടപെടേണ്ടത് അക്കാലത്തിലാണ്. ആദ്യേയും സഹതാപവും ഓരോരുത്തരും ഇവർക്കുവശം. ഇവർ ആത്മാടിമാനമുള്ളവരാണ്. ഇവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും സമൂഹത്തിന്റെ ഇവരുടെയുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിനെക്കുറിച്ചും ഇവരിൽ ഗൗരവമായ ബുദ്ധിമാനമുള്ളവർക്കൊഴിച്ച് ഏതൊക്കെ ധാരണയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇവരുടെ അഭിമാനം പെട്ടെന്ന് മുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവരും മനുഷ്യരാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് സമൂഹത്തിന് അടിസ്ഥാനപരമായി വേണ്ടത്. എന്നാലേ യഥാർത്ഥപ്രശ്നങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാനാകൂ.” ലതികയുടേയും സന്ദീപ്തയുടേയും ഉൾപ്പടെ ഈ മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരുടേയും അഭിപ്രായമാണിത്.

കംപ്യൂട്ടറും ചിത്രരചനയും

ആദ്യകാലത്ത് കൈയ്ക്ക് നിയന്ത്രണമില്ലാതിരുന്ന അന്ത്യൻ ഇന്ന് കംപ്യൂട്ടർ നന്നായി കൈകാര്യം ചെയ്യും. കൈയക്ഷരം ഭംഗിയുള്ളതാണ്. സാധാരണ കുട്ടികളുടെ വേഗതയിൽ തന്നെ എഴുതുകയും ചെയ്യും. മാത്രമല്ല അന്ത്യൻ ഒന്നാം തരമായി പെൻസിൽ സ്കെച്ചുകൾ വരക്കാനും പെയിന്റിങ് ചെയ്യാനുമറിയാം. വാജ്പേയി, അദാനി തുടങ്ങിയവരുടെ പെൻസിൽ സ്കെച്ചുകളും പെൻസിൽ ആക്രമണത്തിന്റേയും മറ്റും പെയിന്റിങ്ങുകളുമുൾപ്പെടെ അനേകം പടങ്ങൾ അന്ത്യൻ ഭംഗിയായി വരച്ചിരിക്കുന്നു. കൈകൾക്ക് നിയന്ത്രണം കിട്ടിത്തുടങ്ങിയ കാലത്തുതന്നെ ചിത്രരചനയിൽ വാസന പ്രകടിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും മനഃപൂർവ്വം അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ലതിക പറയുന്നു. പടവര കൂടിയായ സംസാരിക്കാനുള്ള ശ്രമം കുറയുമെന്നതാണ് കാരണം. “പിന്നെ എല്ലാം പടം വരച്ചു കാണിക്കാനുള്ള പ്രവണത വരും. ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ള അപകടമറിയാത്ത മറ്റുള്ളവർ നല്ല പടങ്ങൾ ഞൊടിയിടങ്ങളിൽ വരക്കുന്നത്. കണ്ട് അഭിനന്ദിക്കുക കൂടിയായാണോ കുട്ടിക്ക് അതിലാവും ഉത്സാഹം. പിന്നെ സംസാരം തീരെ നിലയ്ക്കും. പരിശീലനം നിർത്തിയാൽ നേടിയ കഴിവു പോലും നഷ്ടപ്പെടും. കാലിലെ ഓപ്പറേഷനുകൾ കഴിഞ്ഞ് വിശ്രമിക്കുന്ന സമയത്ത് കട്ടിലിൽ ചാരിയിരുന്ന് ഈ പടങ്ങളെല്ലാം വരച്ചത്. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എതിരായി നില്പു.” യഥാർത്ഥത്തിൽ മകന്റെ പ്രതിഭ അച്ഛനമ്മമാർക്കു പോലും ബോധ്യപ്പെട്ടത് ആ ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടപ്പോഴാണ്. അന്ത്യന്റെ ചിത്രങ്ങൾ ചെറിയ ചില വേദികളിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല മത്സരങ്ങളിലും സമ്മാനങ്ങളും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അമൃത ബാലവേദിയുടെ കഴിഞ്ഞ വാർഷികത്തിൽ അന്ത്യനായിരുന്നു മുഖ്യതിഥി. അന്ത്യനെ ബാലപ്രതിഭയായി ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ത്യന്റെ ചിത്രങ്ങളുടെ വിശാലമായ ഒരു പ്രദർശനം നടത്താൻ പദ്ധതിയുണ്ട്. കുട്ടിയെ സന്തോഷിപ്പിക്കലാണ് പ്രധാന ലക്ഷ്യം. മാത്രമല്ല, ഇത്തരം കുട്ടികളുടെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും ആത്മവിശ്വാസം വളർത്താനും ഈ പ്രദർശനത്തിന് കഴിയുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നു.

അനുകൂലസ്ഥിപനം വേണം

ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള പാതിവഴിപോലും ഈ കുടുംബം ഇപ്പോഴും പിന്നിട്ടിട്ടില്ല. ഇനിയുള്ള പാതയാണ് അതിദുർഘടം. കുട്ടി ഹൈ

സ്കൂളിലായിരിക്കുന്നു. പത്താം ക്ലാസെങ്കിലും അവനെ പാസ്സാക്കണം. അതു കഴിഞ്ഞാലേന്ത് എന്താണവനൊരു ജീവിതമാർഗ്ഗം? അവനുമൊരു കുടുംബജീവിതം വേണ്ടേ? ഇതൊന്നും ലതികയ്ക്കും സന്ദീപ്തയ്ക്കുമില്ല.

ഇത്തരം ബലഹീനതകളുള്ള കുട്ടികൾക്ക് പത്താം ക്ലാസിൽ കുറച്ചുകൂടി എളുപ്പമായ ഒരു സിലബസ് ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന് ലതിക അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ശ്രവണശക്തിയും സംസാരശേഷിയും ഇല്ലാത്തവർക്കും കുറഞ്ഞവർക്കും ഭാഷയുടെ ഉപയോഗക്കുറവ് മൂലം വ്യാകരണത്തെറ്റിപ്പോകാറുണ്ട്. എഴുതി ഫലിപ്പിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും. അന്ത്യൻ നന്നായി വായിക്കുകയും വേഗം എഴുതുകയും ചെയ്യുമെങ്കിലും സന്തോഷം വാചകങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഒറ്റ വാക്കിലുത്തരമെഴുതുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അന്ത്യൻ ശരിയ്ക്കത്തരമെഴുതും. ദീർഘമായ ഉത്തരങ്ങളാവശ്യപ്പെടുന്ന ചോദ്യങ്ങളാണവനെ കൂഴക്കുക. ജ്യോമിട്രിയും ഓൾജിബ്രയുമൊന്നും ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. എന്നാൽ വിശദമായി വഴിയെഴുതി ചെല്ലേണ്ട കണക്കുകൾ അവനെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നു. ഒറ്റ വാക്കിലുത്തരമെഴുതേണ്ട ചോദ്യങ്ങൾ കൂടുതലുൾപ്പെടുത്തിയ ചോദ്യപേപ്പർ അന്ത്യനെപ്പോലുള്ള കുട്ടികൾക്ക് സഹായകമാകും.

ആദ്യം പോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽ വളരെ ആത്യാവശ്യമാണ്. വീട്ടിലെ സഹോദരങ്ങൾ പഠിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ ഈ കുട്ടികൾക്കും പോകാനൊരിടം വേണ്ടേ? ആദ്യശിലെ കുട്ടികൾക്ക് ഒരു ദിവസം ആദ്യം മുടക്കാണെന്നു പറയുന്നത് അവരുടെ ജീവൻ പോകാൻ പോകുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനു തുല്യമാണ്. മാതാപിതാക്കൾക്കും ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ എല്ലാ നിലയിലും ഒരു തുണയാണ്. എന്നാൽ സർക്കാരിന്റെ സമീപനം ആശാവഹമല്ലെന്ന് ഈ രംഗത്തുള്ളവർ പറയുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, പുതിയ ശമ്പളക്കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ, ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിലോ ഗവൺമെന്റ് എയ്ഡഡ് സ്ഥാപനങ്ങളിലോ പഠിപ്പിക്കുന്ന വികലാംഗരായ കുട്ടികളുള്ള മാതാപിതാക്കൾക്ക് പ്രതിമാസം നൂറു രൂപ വീതം അലവൻസ് കൊടുക്കാൻ നിർദ്ദേശമുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതു ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപനത്തിലാണ് ഇത്തരം കുട്ടികൾക്കു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളുള്ളത് എന്ന് ലതിക ചോദിക്കുന്നു.

ഈ കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്ഥലം മാറ്റുമ്പോൾ അവരുടെ സൗകര്യത്തിനു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കാനും അധികൃതർ ശ്രമിക്കണം. “എന്റെ ജോലി തൃപ്പൂണിത്തുറയിലായതു വലിയ സഹായമായി. അല്ലെങ്കിൽ ലതികയുടെ ബുദ്ധിമുട്ട് ഇരട്ടിയാവുമായിരുന്നു”, അന്ത്യന്റെ അച്ഛൻ പറയുന്നു.

സെറിബ്രൽ പാൾസി ഒരുസമൂഹമല്ല എന്നാണ് ലതികയുടെ അഭിപ്രായം. “ഓരോ മനുഷ്യർക്കും ശാരീരികവും മാനസികവുമായി ബലങ്ങളും ബലഹീനതകളുമുണ്ടാവുമല്ലോ. അത് ഓരോ മനുഷ്യരുടേയും അവസ്ഥയാണ്. ഇതും അതുപോലെയാവസ്ഥയാണ്. ഓരോ കുട്ടിയുടേയും കഴിവുകൾ പരമാവധി വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാനാണല്ലോ കുട്ടിയുടെ അച്ഛനമ്മമാർ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇവിടെയും അതുതന്നെയാണ് സംഭവി

എന്താണ് സെറിബ്രൽ പാൾസി?

ശിശുവിന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തന ഘടകങ്ങളായ നെർവുകളുടെ കോശങ്ങൾക്ക് ശ്വേദകോശത്തോ പ്രസവസമയത്തോ പ്രസവാനന്തരമോ സംഭവിക്കുന്ന ക്ഷതങ്ങൾ മൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു അവസ്ഥയാണ് സെറിബ്രൽ പാൾസി. 1862-ൽ ലിറ്റിൽ എന്ന പേരുള്ള വിദേശ ഡോക്ടറാണ് ഈ അവസ്ഥയെ ആദ്യമായി വിശദീകരിച്ചത്. അതിനാൽ ലിറ്റിൽസ് ഡിസിസ് എന്നും ഇതറിയപ്പെടുന്നു.

ചില കാരണങ്ങൾ.

- മാസം തികയാതെയുള്ള പ്രസവം
- ശ്വേദകോശത്ത് ഉപയോഗിച്ച ഏതെങ്കിലും മരുന്നുകളുടെ റിയാക്ഷൻ
- കുഞ്ഞിന്റെ വളർച്ചക്കുറവ്, തൂക്കക്കുറവ്
- തലച്ചോറിലേക്കുള്ള രക്തസഞ്ചാരക്കുറവ്, പ്രസവത്തിനു നേരിടുന്ന താമസം
- ശ്വാസോച്ഛാസത്തിനു നേരിടുന്ന താമസവും തടസ്സവും
- കുഞ്ഞു കരയുന്നതിനും മൂലകുടിക്കുവാനുമുള്ള താമസം, പ്രസവിച്ച് ഉടനെയുണ്ടാകുന്ന അപസ്മാരം, മഞ്ഞപ്പിത്തം തുടങ്ങിയവ.
- ഗർഭിണികളിൽ കാണുന്ന പ്രമേഹം, രക്തസമ്മർദ്ദം, പോഷകാഹാരക്കുറവ്, രക്തക്കുറവ്, റൂബെല്ല ഇൻഫെക്ഷൻ, രക്തഗ്രൂപ്പുകളുടെ ചേർച്ചയില്ലായ്മ, അമിതമായ രക്തസ്രാവം തുടങ്ങിയവ.
- പ്രസവസമയത്ത് അടിയന്തരഘട്ടങ്ങളിൽ ഫോസെസ്സ്, വാക്വം എക്സ്ട്രാക്റ്റർ തുടങ്ങിയവ ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകാവുന്ന കൈപ്പിടകൾ ക്ഷതങ്ങൾ.

ലക്ഷണങ്ങൾ

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കഴുത്തുനയ്ക്കുവാനുള്ള താമസം, ദൃഷ്ടി കേന്ദ്രീകരിക്കാനുള്ള കഴിവുകുറവ്, കമിഴ്ന്നു വിഴുവാനുള്ള താമസം, കൈകാലുകളിലുള്ള അമിതമായ ബലം പി

ടുത്തും, ഞെട്ടൽ എന്നിവയാണ് ആദ്യലക്ഷണങ്ങൾ. പ്രായത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ചലനം, ചിരി, കളികൾ, സംസാരം, ബുദ്ധിശക്തി, കാഴ്ച, കേൾവി, ശ്രദ്ധ എന്നിവ എല്ലാമോ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലതോ കുറഞ്ഞു കാണുന്നു. സി.പി. പ്രധാനമായും കുട്ടികളുടെ ചലനശേഷിയോണ് ബാധിക്കുന്നത്. കൂടാതെ ഈ കുട്ടികൾ വളർച്ചയോടും ചെറിയതോതിൽ ബുദ്ധിമാന്ദ്യം, സംസാരശേഷിക്കുറവ്, കേൾവിക്കുറവ്, കാഴ്ചക്കുറവ്, അപസ്മാരം, പാമ്പവകല്യം തുടങ്ങിയ ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കാണുന്നു. ഈ എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും എല്ലാവരിലും കാണണമെന്നുമില്ല. സി.പി.യുള്ളവരിൽ ബുദ്ധിമാന്ദ്യം, ഉള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരുമുണ്ട്.

ചികിത്സ

ആധുനിക വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ സി.പി.യ്ക്ക് ചികിത്സയൊന്നും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സി.പി.നേരത്തെ തിരിച്ചറിയുകയും ആറാം മാസത്തിനകം തന്നെ ഉത്തേജനം, ഡിവലപ്മെന്റ് ഫിസിയോ തെറാപ്പി, സ്പെഷ്യൽ എജ്യൂക്കേഷൻ, ഒക്യുപേഷണൽ തെറാപ്പി, പ്രത്യേകമായ ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സഹായത്തോടെ ഹാബിളിറ്റേഷൻ ട്രെയിനിങ്ങിന് വിധേയമാക്കണം. കൂടാതെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് തുടർച്ചയായ വൈദ്യപരിശോധനയും ആവശ്യമായ ചികിത്സയും വേണം. ഇതെല്ലാം യഥാവിധി ചെയ്താൽ ഇവരുടെ ജീവിതനിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തി സമൂഹജീവിതത്തിന് പ്രാപ്തനാക്കാൻ സാധിക്കും. പലപ്പോഴും ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളിൽ ഈ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അസാധാരണ പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ളവരായി കാണാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിനൊന്നും മാതാപിതാക്കളുടെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെയും ക്ഷമയോടെയുമുള്ള നിരന്തരമായ സന്നദ്ധതയും സഹകരണവും ആവശ്യമാണ്.

കുഞ്ഞിനെ പറ്റിയാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കങ്ങളിലൊന്നും അവർക്കു താല്പര്യമില്ല. “സെറിബ്രൽ പാൾസിയുള്ള കുട്ടിയുടെ അച്ഛനമ്മമാർക്ക് അതൊരു രോഗമല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കാനാണിഷ്ടം,” തൃപ്പൂണിത്തുറയ്ക്കടുത്തുള്ള തിരുവാങ്കുളത്തു ജനിച്ചു വളർന്ന, തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ പഠിച്ച്, ഹൈക്കോളേജിൽ ജോലി നോക്കി, ഒരു ബാങ്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഭാര്യയും ഒരു സാധാരണ കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മയുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന അതിസാധാരണക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയിൽ നിന്നും അസാധാരണമായ കാര്യശേഷിയും വിവരവും ആത്മബലവുമുള്ള ഒരുമ്മയായി വളർന്ന ലതിക പറയുന്നു. അതോടൊപ്പം, നാമെല്ലാം മനസ്സിൽ വച്ച് ആരാധിക്കുന്ന മാതൃതം എന്ന സങ്കല്പത്തെ ലതിക സാർത്ഥകവുമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാലയങ്ങൾ: മുകുന്ദൻ മെമ്മോറിയൽ സ്പീച്ച് ആൻഡ് ഹിയറിങ് സെന്റർ, ഗാന്ധിനഗർ. ഫോൺ: 0484-203214, ആദർശ് സ്പെഷ്യൽ സ്കൂൾ, തൃപ്പൂണിത്തുറ ഫോൺ: 0484-784842, രക്ഷ സ്പെഷ്യൽ സ്കൂൾ, മട്ടാഞ്ചേരി ഫോൺ: 0484-227937, 227707

വൈവരത്തിനും കടലിനും മദ്ധ്യേ

താഹ മാടായി

മുജാഹിദ് പിളർപ്പ്
കേരള മുസ്ലീങ്ങൾക്കിടയിൽ
പുതിയ
പ്രതിസന്ധികൾ
സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു

തീർച്ചയായും അതൊരു ചെറിയ വാർത്തയായിരുന്നു. എന്നാൽ, കേരളത്തിലെ മുസ്ലീമുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് വളരെ

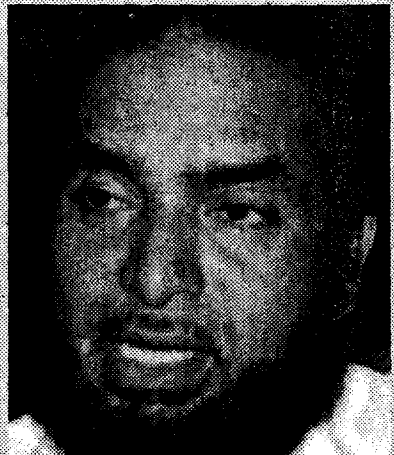
ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി, ഇസ്ലാമിക വിരുദ്ധ പ്രസ്ഥാനം

കേരള നാട്വരത്തു മുജാഹിദിൻ വിമതർക്കും ഇന്നാൽ സെക്രട്ടറി ഹുസൈൻ മടവൂരുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ

മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പിളർപ്പിനെ താങ്കൾ എങ്ങനെ കാണുന്നു?

ഇത് ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഈ പിളർപ്പിലേയ്ക്ക് പഴയ നേതൃത്വം ഞങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുന്നപറ്റും എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ

ലെ സമൂഹം- സാംസ്കാരികരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ഈ പിളർപ്പ് ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, പഴയ നേതൃത്വം ധൂതി കാട്ടി. വിശ്വാസത്തിലുള്ള അപചയമാണ് പിളർപ്പിനു കാരണം എന്ന് പറയുന്നുണ്ടല്ലോ? ഇത് ഇപ്പോൾ പറയുന്നതല്ല. കഴിഞ്ഞ മൂന്നുവർഷമായി അവരത് പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ആരോപണമൊക്കെ ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ട് പിൽ വലിച്ച മട്ടിലാണ്. വിശ്വാസത്തേക്കാൾ വലുതായി ഞങ്ങൾ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളെ കാണുന്നില്ല എന്ന് ഞങ്ങൾ കണക്കുസഹിതം ബോധിപ്പിച്ചു. പാവങ്ങൾക്ക് മരുണുകൊടുക്കുന്നതും മദ്യവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളും എയ്ഡ്സ് ബോധവൽക്കരണ പരിപാടികളും മരങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നതുമൊക്കെ തെറ്റാണോ? ഇതിനാണ് പഴയ നേതൃത്വം ഞങ്ങളെ പരിഹസിച്ചത്. മരുണു വേണോ മരുന്ന് എന്ന് ചോദിച്ച് ഒരു പ്രവാചകനും വന്നിട്ടില്ല. മരം വേണോ മരം എന്നു ചോദിച്ച് ഒരു പ്രവാചകനും വന്നിട്ടില്ല എന്നുപോലും അവർ കളിയാക്കി. മതം എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ വേദനകളും ദുഃഖങ്ങളും മാറ്റാനാണ്. അത്, വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. കുറ്റിപ്പുറം പ്രധാനം ഇവർ

ഓർക്കുന്നുണ്ടാവും. ചൊതുപ്രവർത്തനവും മതപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അത് അംഗീകരിക്കലാണ് നല്ലത്. സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനവും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ് മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം ഒരു നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനം. എന്ന നിലയിലേയ്ക്ക് ഉയരുന്നത് വിശ്വാസം മാത്രം പാ

വാർത്താപ്രധാനമായുള്ള നിർണ്ണായകവുമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. കേരള നാട്വരത്തു മുജാഹിദിൻ (കെ.എൻ.എം) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും പ്രബലമായ മുസ്ലീം സംഘടനയുടെ പിളർപ്പ് കേരളത്തിലെ സംഘടിത ഇസ്ലാമിക ഗ്രൂപ്പുകളെല്ലാം ഇന്ന് നേരിടുന്ന ആന്തരിക ദുർബ്ബലങ്ങളിലേയ്ക്ക് വിരൽചൂണ്ടുന്നു. ലോക മുസ്ലീം സമൂഹം അകത്തുനിന്നും പുറത്തുനിന്നുമുള്ള ആശയസംഘർഷങ്ങളിലൂടെയും കഠിനമായ പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെയും കടന്നുപോകുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ സയം വിളിച്ചുവരുത്തിയ വലിയൊരു ദുരന്തമായിട്ടാണ് മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പിളർപ്പിനെ പല

രും കാണുന്നത്. ആദർശപരം എന്നതിനേക്കാൾ അധികാരവിനിയോഗത്തെ ചൊല്ലിയുള്ള ഒരു തർക്കമാണ് കെ.എൻ.എം എന്ന കേരളത്തിലെ ഇസ്ലാമിക നവോത്ഥാന സംഘടനയുടെ പിളർപ്പിൽ കലാശിച്ചത്. അല്ലെങ്കിലും ജ്ഞാനികൾ എന്നവകാശപ്പെടുന്നവരുടെ അല്പജ്ഞാനവും അധികാരലബ്ധിക്കാവശ്യമായ ഉപജാപങ്ങളുമാണ് ഇസ്ലാമിക സമൂഹം എല്ലാ കാലത്തും നേരിട്ട തീവ്രമായ പരീക്ഷണം. ഒരു മതപരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനത്തെ ബാധിച്ച ജീർണ്ണതയുടെ ഒടുവിലത്തെ തീർപ്പാണ് കെ.എൻ.എമ്മിലെ പിളർപ്പ്. വിശദീകരണയോഗങ്ങളിലും പൂർണ്ണമായും വിശദീകരിക്കാനാവാത്ത ഒരു

പാട് അന്തർനാടകങ്ങൾ ഈ പിളർപ്പിനു പിറകിലുണ്ട് എന്ന് സംശയില്ല. അതിനുമുമ്പ് അല്പം ചരിത്രം.

കെ.എൻ.എം

നവോത്ഥാന പ്രക്രിയയുടെ ഒരു പ്രത്യേക ഘട്ടത്തിലാണ് കേരളത്തിൽ മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തുടക്കം. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെ പല വ്യക്തികളും മതനവോത്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വ്യക്തിഗതമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ലോകത്ത് പല ഭാഗത്തും മുസ്ലീംകൾ അനാചാരങ്ങളിലും അന്ധ

ബലത്തിനാൽ അത് ഒരു നവോത്ഥാന സംരംഭമായിട്ട് ഇത്തരക്കെ പറഞ്ഞതിനാണ് പഴയ നേതൃത്വം ആദർശവ്യതിയാനം എന്നുപറയുന്നത്. സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനം മതത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നിരിക്കെ, ഔദ്യോഗികപക്ഷം എന്തിനാണ് ഇത് ഒരു ആരോപണമായി ഉന്നയിക്കുന്നത്? അത് എനിക്ക് തോന്നുന്നത് ആ രംഗത്ത് നമ്മളൊക്കെ സജീവമായപ്പോൾ കുറച്ചുകൂടി ജനകീയത വന്നു. സാദാവികമായും ആ രീതിയിൽ കൂടുതൽ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ കൂടുതൽ ജനകീയരായും അങ്ങനെയല്ലാത്തവരെ ജനങ്ങൾ തള്ളും. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങളാൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവരാണ് ഇപ്പോൾ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. പിന്നെ പ്രബോധനപ്രവർത്തനംതന്നെ സമാധാനപരമായിരിക്കണം എന്നതാണ് പഴയകാലം തൊട്ടേയുള്ള ഒരു നിലപാട്. വക്കം മൗലവിയും കെ.എം. മൗലവിയും ഇത്തരം സമാധാനപരമായ പ്രബോധനത്തിന്റെ വക്താക്കളാണ്. വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകളുണ്ടെങ്കിലും അവർ ഒന്നിച്ചുപ്രവർത്തിച്ചു. കെ.എം. മൗലവിയും ബാഹക്കി അങ്ങലും മൊയ്തൂർമൗലവിയും കെ.പി.കേശവമനോനും... ഉദാഹരണങ്ങൾ പിന്നെയുമുണ്ട്. കെ.എം.മൗലവി, മൊയ്തൂർമൗലവി, അബ്ദുറഹിമാൻ സാഹിബ് തുടങ്ങിയവരൊക്കെ മുജാഹിദ്യകളായിരുന്നു. പക്ഷേ, രാഷ്ട്രീയം, അവർക്ക് താല്പര്യമുള്ള ഒരു മേഖലയായിരുന്നു. പക്ഷേ, പിൽക്കാലത്ത് വന്നവർ മതപ്രബോധനരംഗത്തുമാത്രം ഒരുങ്ങുകയും അതിന്റെ വാശിയും വൈരാഗ്യവുമായി പരസ്പരം പോർവിളിയുമായി നടക്കുകയും ചെയ്തു. സംഘർഷത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഒരു കാരണമാകരുത് മതം എന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പഴയ നേതൃത്വം ഞങ്ങളെ വീരും കുറഞ്ഞവരെന്നു പരിഹസിച്ചു.

എങ്ങനെ ജീവിക്കണം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി അവതരിപ്പിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയസങ്കല്പം ഇസ്ലാമിക വിരുദ്ധമാണ്. മുജാഹിദിൻ പല പല അദ്ധ്യായങ്ങളും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത പ്രസ്ഥാനമാണ് ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി. സർക്കാരിൽനിന്നുള്ള ആനുകൂല്യം കൈപ്പറ്റുക എന്നത് വൈവരത്തിൽ പങ്കുചേർക്കലാണ് എന്നു വരെ അവർ വാദിച്ചു. ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയിലേയ്ക്ക് ഏതു മദഹബിൾ വിശ്വാസിക്കുന്നവർക്കും വരാം. പക്ഷേ, നാട്വരത്തു മുജാഹിദിന് കൃത്യമായ ഒരു ആദർശപരിബദ്ധതയുണ്ട്. സുന്നികളുമായുള്ള പ്രശ്നം എന്താണ്? അവർ അസാധാരണസംഭവങ്ങളെ കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയമായും മതപരമായും അവതരിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. മുജാഹിദിനെയും ഹദീസുകളെയും അവർ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നു. സംഗീതം, കല, സൂഫിസം- ഇതിനോടൊക്കെ മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സമീപനം എങ്ങനെയാണ്?

വ്യതിയാനം സംഭവിച്ചത് എന്ന് അവർ വ്യക്തമാക്കണം. കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടിയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ നേതാവിനെ ഒരു മതപ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ മദ്ധ്യസ്ഥനാക്കിയത് വൈരുദ്ധ്യമല്ലേ? മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലായിരുന്നു. മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ എല്ലാവരും ഏതെങ്കിലും ചേരിയിലായ സാഹചര്യത്തിൽ മറ്റൊരു ചെറുപ്പം? കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി ഒരു മുജാഹിദ്യപോലുമല്ല എന്നതാണ് സത്യം. ഒരു കമ്മ്യൂണിസറ്റിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതുണ്ടല്ലോ. അതിന്റെ ഉറവിടം എവിടെയാണ്? അങ്ങനെ ഒരു പാട് കൃതികൾ പരസ്പരം പുറത്താക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവസാനം പുറത്താക്കിയതാണ് ഈ കൃതി. അത് വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? എനിക്ക് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. 180 പേജുണ്ട്. നീലപ്പുസ്തകം എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. അവരോട് ചോദിച്ചാൽ കിട്ടിയേക്കാം. പലർക്കും അവരത് കൊടുത്തതായി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ കൃതിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ വിരോധാഭാസംപോലെ അവർ ഒരു കമ്മീഷനെയും നിയമിച്ചിരുന്നു. ഇതൊരു ഗൂഢാലോചനയാണ്. വർത്തമാനം എന്ന പുതത്തിന്റെ ഭാവി എന്താണ്? അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുന്നുണ്ട്. ആ പുതത്തെ ഒരു വിഭാഗം കൈയൊഴിഞ്ഞു എന്നാണല്ലോ കേൾക്കുന്നത്? അതെന്തിനായില്ല. പിന്നെ 'വർത്തമാനം' മുജാഹിദ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ പുതമാണ് എന്ന ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ എങ്ങനെയോ പരന്നിട്ടുണ്ട്. അത് ശരിയല്ല. അതൊരു കമ്പനി പുറത്തിറക്കാൻ പോകുന്ന പുതമാണ്. അതിൽ അമുസ്ലീകൾക്കും ഷെയറുണ്ട്.

ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുമായിട്ടുള്ള അടുപ്പമാണോ ഈ പിളർപ്പിൽ കലാശിച്ചത്? തീർച്ചയായും അല്ല. ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന ചെറുപ്പക്കാരെ അതിൽ നിന്നു വിലക്കാനാണ് ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നത്. ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ കൃഴപ്പം എന്താണ്? ഒരു മതേതര രാഷ്ട്രത്തിൽ മുസ്ലീംകൾ

യതല്ല. അത് ഒരു ഇൻഡോ-ഗ്രീക്ക് പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണ്. ബ്രഹ്മചര്യവരെ പൂണുമായി കാണുന്ന സൂഫികളുണ്ടായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കാത്തവരുണ്ട്. ലഹരിക്കടമപ്പെട്ടവരുണ്ട്. ഭ്രാന്തരായി അലഞ്ഞ സൂഫികളുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ സൂഫിസം ശരിക്കും ഇസ്ലാമിക പാരമ്പര്യമല്ല. അപ്പോൾ ഇസ്ലാം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം എന്താണ്? എല്ലാ നന്മയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. എല്ലാ മനോഹാരിതയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. എല്ലാ വൃത്തിയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ നടന്ന പിളർപ്പിലേയ്ക്കുതന്നെ വരാം. ആദർശപരം എന്നതിനേക്കാൾ അധികാരലബ്ധിയാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉന്നംവയ്ക്കുന്നത്- എന്നു പറയുന്നുണ്ടല്ലോ? അല്ല. ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ല. സാമ്പത്തികലക്ഷ്യമില്ല. ഇനി പക്ഷേ, വന്നുകൂടാത്തകിട്ടല്ല. പഴയ നേതൃത്വമാണ് പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഐ.എസ്.എമ്മിനെ പിരിച്ചുവിട്ടതാണ് പ്രശ്നം. എവിടെയാണ് ആദർശ

വ്യതിയാനം സംഭവിച്ചത് എന്ന് അവർ വ്യക്തമാക്കണം. കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടിയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ നേതാവിനെ ഒരു മതപ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ മദ്ധ്യസ്ഥനാക്കിയത് വൈരുദ്ധ്യമല്ലേ? മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലായിരുന്നു. മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ എല്ലാവരും ഏതെങ്കിലും ചേരിയിലായ സാഹചര്യത്തിൽ മറ്റൊരു ചെറുപ്പം? കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി ഒരു മുജാഹിദ്യപോലുമല്ല എന്നതാണ് സത്യം. ഒരു കമ്മ്യൂണിസറ്റിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതുണ്ടല്ലോ. അതിന്റെ ഉറവിടം എവിടെയാണ്? അങ്ങനെ ഒരു പാട് കൃതികൾ പരസ്പരം പുറത്താക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവസാനം പുറത്താക്കിയതാണ് ഈ കൃതി. അത് വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? എനിക്ക് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. 180 പേജുണ്ട്. നീലപ്പുസ്തകം എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. അവരോട് ചോദിച്ചാൽ കിട്ടിയേക്കാം. പലർക്കും അവരത് കൊടുത്തതായി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ കൃതിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ വിരോധാഭാസംപോലെ അവർ ഒരു കമ്മീഷനെയും നിയമിച്ചിരുന്നു. ഇതൊരു ഗൂഢാലോചനയാണ്. വർത്തമാനം എന്ന പുതത്തിന്റെ ഭാവി എന്താണ്? അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുന്നുണ്ട്. ആ പുതത്തെ ഒരു വിഭാഗം കൈയൊഴിഞ്ഞു എന്നാണല്ലോ കേൾക്കുന്നത്? അതെന്തിനായില്ല. പിന്നെ 'വർത്തമാനം' മുജാഹിദ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ പുതമാണ് എന്ന ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ എങ്ങനെയോ പരന്നിട്ടുണ്ട്. അത് ശരിയല്ല. അതൊരു കമ്പനി പുറത്തിറക്കാൻ പോകുന്ന പുതമാണ്. അതിൽ അമുസ്ലീകൾക്കും ഷെയറുണ്ട്.

സത്യവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടത് പിളർപ്പിനു കാരണം

കെ.എൻ.എം. ഇന്നാൽ സെക്രട്ടറി എ. പി. അബ്ദുൽവാഹിദ് മാലവിയുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ

കെ.എൻ.എം. ഇമാമത്തെ ഇസ്ലാമിയിൽ നിന്നും എങ്ങനെയാണ് വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത്?

ഇമാമത്തെ ഇസ്ലാമി രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മതത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതാണ് മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനവും അവരുമായുള്ള ഭിന്നതയുടെ അടിസ്ഥാനം. മഹാദ്വീപക്ഷം മുസ്ലീംകൾ പാർക്കുന്ന ഇടങ്ങളിലുള്ള ഭരണകർത്താക്കളോടു പറയേണ്ട കാര്യങ്ങൾ മഹാദ്വീപക്ഷം അമുസ്ലീംകൾ താമസിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിൽ പരഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. ഇത് ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ അപ്രായോഗികമാണ്. മതത്തിന്റെ നിയമങ്ങളാണ് നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടത് എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ 12 ശതമാനം മാത്രം വരുന്ന മുസ്ലീംകൾക്ക് മാത്രമാണ് അത് ബാധകം. മറ്റുള്ളവരും ഇസ്ലാമിക നിയമം അനുസരിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് യുക്തിസഹമല്ല.

മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം മതംകൊണ്ട് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത് എന്താണ്?

ആത്മീയമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം നിലകൊള്ളുന്നത്. മതത്തിൽ ആത്മീയത മാത്രമാണ്. ഭൗതികമായി ഒന്നുമില്ല എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം സീക്രട്ടറി രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യം എന്താണ്?

ഞങ്ങൾക്കൊരു രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യവുമില്ല. പക്ഷേ, ഒരു രാഷ്ട്രീയലൈൻ ഉണ്ട്. മതത്തിന്റെ നിയമം വരികയാണെങ്കിൽ അതിനെ എതിർക്കാൻ ഇവിടെ നമ്മുടെ ഇനാധിപത്യ സ്വഭാവത്തിൽ ആർക്കും അവകാശമുണ്ട്. ഗുണകരമെന്നു തോന്നുന്ന ഏതു രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളിലും ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കാൻ മുജാഹിദ്യുകൾക്ക് തയ്യാറാണെന്നുമില്ല.

ലോകത്താകമാനം മുസ്ലീം തീവ്രവാദം അടുത്തകാലത്ത് ശക്തിപ്രാപിക്കാൻ കാരണം മതത്തെ രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണോ?

മതതീവ്രവാദത്തിനെതിരെ ഏറ്റവും ശക്തമായി പ്രതികരിച്ച സംഘടനയാണ് മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം. ഇതിൽ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയുമില്ല. മതത്തിന്റെ തത്ത്വത്തിൽ വിഴ്ച വരുത്താൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല. മതതീവ്രവാദം മതത്തിന് അറിയാത്തത് എന്തിനാണ്. എൻ.ഡി.എഫ് പോലുള്ള സംഘടനകളുമായി ഒരുതരത്തിലും ബന്ധം പുലർത്തരുതെന്ന് കെ.എൻ.എം. അതിലെ യുവാക്കളെ ശക്തമായി ആഹ്വാനം ചെയ്തിരുന്നു.

മുസ്ലീംലീഗുമായുള്ള കെ.എൻ.എമ്മിന്റെ ബന്ധം?

രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി കെ.എൻ.എം. പ്രവർത്തിക്കാറില്ല. ഇനാധിപത്യ സ്വഭാവം ഉപയോഗിച്ച് മുസ്ലീംകൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ എന്ത് സംഘടനയുമായി പ്രവർത്തിക്കാനും ഞങ്ങൾക്കു വിരോധമില്ല.

മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയോടുള്ള സമീപനം?

മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി മതത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങൾ അതേപടി സംരക്ഷിക്കണം എന്നു വിചാരിക്കുന്നവരല്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കില്ല. മുജാഹിദ്യുകൾ

ഇതിൽ മാർക്സിസ്റ്റുകൾ കുറവാണ്. ഇപ്പോൾ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ മതപരമായ സമീപനത്തിൽ മാറ്റം വരുന്നുണ്ട്. ഇത് മറ്റൊരു ചിന്തയ്ക്ക് വഴിവെയ്ക്കാം.

ഇപ്പോൾ കേരള മുസ്ലീംകൾക്കിടയിലെ മുഖ്യചർച്ചാവിഷയമാണല്ലോ കെ.എൻ.എമ്മിലെ പിളർപ്പ്. എന്താണ് യഥാർത്ഥ കാരണം?

യഥാർത്ഥ കാരണം ഇതാണ്. കെ.എൻ.എം. രൂപീകരിക്കാനുണ്ടായ സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്ന് മറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം ഇതിനകത്തുണ്ടായി. ഒരു വിശ്വാസപരമായ വീണ്ടെടുപ്പ് അതാണ് പ്രധാന ലക്ഷ്യം. വിശ്വാസപരമായ വീണ്ടെടുപ്പിനേക്കാൾ പ്രധാനമല്ല മറ്റൊന്നും. വിശ്വാസപരമായ വീണ്ടെടുപ്പോടെതന്നെ ഏതുതരം പ്രശ്നങ്ങളിലും മുസ്ലീം അമുസ്ലീം ഭേദമെന്യേ തുടരട്ടെയെന്നും വേണം. 1987-ൽ കുറ്റിപ്പുറത്തു നടന്ന സർവ്വേ കോൺഫറൻസിൽ ഇതിനെ നോക്കാതെത്തന്നെ സ്വന്തം അയൽവാസി പട്ടണി കിടക്കുന്നില്ല എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്താൻ മുജാഹിദ് പ്രവർത്തകന് ബാധ്യതയുണ്ട് എന്ന പ്രയത്നം ഞങ്ങൾ പാസാക്കുകയുണ്ടായി. അതുമാത്രം എടുത്തുപറഞ്ഞാണ് ഇപ്പോൾ ചിലർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മുസ്ലീമിനെ ബാധിക്കുന്ന വിശ്വാസപരമായ അപായത്തെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാക്കാൻ കെ.എൻ.എമ്മിന് ബാധ്യതയുണ്ട്. ആളുകൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് മാത്രം ചെയ്യുകയല്ല മതപ്രബോധനം. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള മോചനവും യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കുള്ള വീണ്ടെടുപ്പുമാണ് പ്രധാനം. അതിനു തയ്യാറാകാത്തവരെ പുറത്താക്കി.

മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം രൂപപ്പെട്ട കാലത്തുള്ള ജീർണ്ണത മുസ്ലീം സമൂഹത്തിൽ ഇപ്പോഴും ഉണ്ട് എന്നാണോ?

ഉണ്ട്. അന്ന് ഈ ജീർണ്ണതയ്ക്ക് താങ്ങിക സംരക്ഷകർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്ന് അതിനെ തത്ത്വം പാഞ്ഞുകൊണ്ടു സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഇന്ന് സംഘടിതമായിത്തന്നെ ഖബർ വ്യവസായങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും സംരക്ഷിക്കാൻ ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നിരിക്കെ അതിനെതിരെയുള്ള ബോധവൽക്കരണം ശക്തമാക്കേണ്ട സാഹചര്യമാണ് ഇന്ന് നിലവിലുള്ളത്.

ഇപ്പോൾ പുറത്താക്കിയവർ ഇമാമത്തെ

ഇസ്ലാമിയുടെ ലൈൻ സ്വീകരിച്ചു എന്നാണോ?

അതും കാരണമായിരിക്കാം. വിശ്വാസത്തിൽ മുറുകെ പിടിച്ച് വ്യതിചലിച്ചുപോകുന്നു എന്നത് മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഇമാമത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ ആരോപണമാണ്. മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് ഇമാമത്തെ ഇസ്ലാമി തെറ്റിപ്പോകുന്നുണ്ടായ കാരണമൊക്കെ ഇവരും ഇപ്പോൾ പറയുന്നു.

ആദർശപരം എന്നതിനേക്കാൾ അധികാരപരമാണ് പിളർപ്പിന്റെ മുഖ്യകാരണം?

സാമ്പത്തികമായ അധികാരമോ ആയി യാതൊരു പ്രശ്നവുമില്ല. ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാ

മ്പത്തികമായ ആരോപണങ്ങളൊന്നുംതന്നെ അവർ ഉന്നയിച്ചിട്ടുമില്ല. എല്ലാ മാസവും ഞങ്ങൾ എക്സിക്യൂട്ടീവ് വിളിക്കാറുണ്ട്. അതിൽ എല്ലാ കണക്കുകളും അവതരിപ്പിക്കാറുമുണ്ട്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിദേശസഹായം കേരളത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ഒരു മുസ്ലീം സംഘടന കേരള നവ്വത്തൽ മുജാഹിദിനാണ് ഞങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം കാരണമാണ് കാര്യം പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഈ പണമൊക്കെ കിട്ടുന്നത്.

ത്. ഇപ്പോൾ സാമ്പത്തിക വരുമാനം വർദ്ധിക്കുന്നു കണ്ടപ്പോൾ കെ.എൻ.എമ്മിനെ പിടിച്ചെടുക്കാം എന്ന് ചിലർ മോഹിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. ഏതായാലും ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാമ്പത്തിക ആരോപണമുണ്ടായിട്ടില്ല.

ഈ പ്രശ്നത്തെ ഇതര ഇസ്ലാമി ഗ്രൂപ്പുകൾ എങ്ങനെയാണ് നോക്കിക്കണ്ടത്?

എല്ലാവരും കാഴ്ചക്കാരായി നോക്കിനിൽക്കുകയാണ്. ആരും പക്ഷപാതയോടെ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല.

സുന്നികൾ ഈ പ്രശ്നത്തെ പരിഹസിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?

ഇപ്പോൾ അവരെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. അവർ പിളർന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കണ്ടതും അങ്ങനെയാണിരിക്കാം. ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരഭിപ്രായഭിന്നത വരാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. സുന്നികളുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരെയായി ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചത്. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളിൽനിന്നെ ചിലർ പറയുന്നു. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളൊക്കെ അവിടെ നിൽക്കട്ടെ. നമുക്ക് സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനം നടത്താമെന്ന്. അതു ശരിയല്ല. സാമൂഹ്യസേവനം നടത്തി മതംമാറ്റുന്ന പ്രവണത നല്ലതല്ല.

സുന്നികളെക്കുറിച്ചുള്ള താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ്?

വിശ്വാസപരമായി വളരെ അപകടകരമായ അവസ്ഥയിലാണ് അവർ ഇപ്പോൾ എത്തിനിൽക്കുന്നത്. അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്ക് അവർ മതത്തിന്റെ പരിവേഷം നൽകുന്നു. നാനൂറുകൊല്ലമുൻപ് മരിച്ചുപോയ സൈനുദ്ദീൻ മഖ്ദൂമിന്റെ നേർച്ച ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അഞ്ചു കൊല്ലമുൻപ് കാതപുരം അവിടെയും കൊടികുത്തി നേർച്ച തുടങ്ങി.

കാതപുരവുമായി വ്യക്തിപരമായ ബന്ധമുണ്ടോ?

ഇല്ല. അതേ അവസരത്തിൽ മുസ്ലീം ഐക്യവേദിയുടെ യോഗങ്ങളിൽ ഇ.കെ. അബൂബക്കർ മുസ്താഫയും തങ്ങളുമൊക്കെ കൂടാറുണ്ടായിരുന്നു. കാതപുരം ഇത്തരം സാഹസികങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കാറില്ല. വ്യക്തിപരമായി ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ വാഗ്വാദങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കാതപുരത്തിനെതിരെ വലിയ സാമ്പ

ത്തികാരോപണം ഉന്നയിച്ച് ഇ.കെ.എസ്.എഫ് പ്രസംഗിച്ചു നടന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് പക്ഷേ, ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ആ വശം തൊടാറില്ലായിരുന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ ഈ പിളർപ്പിനു കാരണമായി പലരും കമ്യൂണിസെയ്ക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്താണ് ആ പശ്ചാത്തകം? ഒന്നു വായിക്കാൻ തരുമോ?

അത് അവസാനം വന്നതാണ്. ഞങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ചിലർ തന്നെയാണ് അതിന്റെ പിറകിൽ. ഞങ്ങളുടെ മതിപ്പു കൂറയ്ക്കുക എന്നതാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അതിനുവേണ്ടി മോശമായ രീതിയിൽ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി എഴുതി. ഞങ്ങൾ വളരെയധികം ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന ഉമർ മാലവിയെപ്പറ്റിപോലും അതിൽ അസൂയയുണ്ടായി എഴുതിവെച്ചിരുന്നു. നവ്വത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെ കരിവാരിത്തേയ്ക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ആളും പേരും ഉള്ളത ആ ഗുഡ്ഗവണ്മെന്റ് ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ ആദർശവ്യതിയാനത്തിനു മുൻപറിയില്ലാത്തതായിരുന്നതായുള്ള നേതൃത്വത്തിന്റെ ഘടകമായിരുന്നു. അതായത് ഐ.എസ്.എം. അങ്ങനെയാണ് അത് പിരിച്ചുവിട്ടത്. ഐ.എസ്.എമ്മിനെ പിരിച്ചുവിട്ടപ്പോൾ ചിലർ പുതിയൊരു കെ.എൻ.എം. ഉണ്ടാക്കി. അപ്പോൾ ആരാണ് കുറ്റവാളികൾ എന്നു തെളിയുന്നില്ലേ? ഞാൻ കഴിഞ്ഞ നവ്വത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്ത് ഗുണ്ടകളെ ഇറക്കി. അവരെ കള്ളു കുടിപ്പിച്ചു എന്ന തരത്തിലുള്ള തരംതാണ ആരോപണങ്ങൾവരെ ഇക്കൂട്ടരിൽനിന്നുമുണ്ടായി. ഞങ്ങൾക്കെതിരെ രൂർബോധനം ചെയ്യാൻ വളണ്ടിയർകോർ എന്ന തീവ്രവാദിസംഘടനപോലും ഇവരുണ്ടാക്കി.

വർത്തമാനം എന്ന പത്രവുമായി നവ്വത്തൽ മുജാഹിദിനു ബന്ധമുണ്ടോ?

ഇല്ല. പക്ഷേ, ഐ.എസ്.എമ്മിലെ പിരിച്ചുവിട്ട പലർക്കും ആ പത്രവുമായി ബന്ധമുണ്ട് എന്നു തോന്നുന്നു. ഏതായാലും നവ്വത്തൽ മുജാഹിദിന് ഈ പത്രത്തിന്റെ പ്രചാരണത്തിന് ഇനി ശ്രമിക്കില്ല.

വിശ്വാസങ്ങളിലും കൂടുതൽ വ്യക്തിത്വത്തെ അധഃപതിച്ച ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. 1922-ലാണ് കേരളത്തിലെ ഇസ്ലാമിക നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങൾക്ക് ആദ്യമായി ഒരു സംഘടനാ രൂപം ഉണ്ടാകുന്നത്. 'കേരള മുസ്ലീം ഐക്യ സംഘം'. അതിനുശേഷം 1924-ൽ ഒരു മുസ്ലീം പണ്ഡിതന്മാർ (കേരള ജംഇയ്യത്തുൽ ഉലമ) യും നിലവിൽവന്നു. മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഇന്നങ്ങളിൽ പടർന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും അനുഷ്ഠാനപരമായ വ്യതിയാനങ്ങളെയും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു. ഈ സംഘടനകളുടെ ലക്ഷ്യം. 1950 ഏപ്രിൽ 20-ാം തീയതി 'കേരള നവ്വത്തൽ മുജാഹിദിന്' രൂ

പീകരിച്ചു. അതോടെ മതനവോത്ഥാന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കേരളത്തിൽ തുടക്കമിട്ടു. പരമ്പരാഗതമായ മുസ്ലീം ആചാരങ്ങൾക്കെതിരെയായി ആദ്യകാലത്തോടെ കെ.എൻ.എമ്മിന്റെ പ്രവർത്തനം. ഇത് പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ശക്തമായ എതിർപ്പുകൾ വിളിച്ചുവരുത്തി. പല നിലയ്ക്കും മുസ്ലീം സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ മുജാഹിദ്യുകൾ ഒറ്റപ്പെട്ടു. മുജാഹിദ്യുകൾക്കെതിരെയുള്ള പ്രതിരോധം എന്ന മട്ടിലാണ് സുന്നികൾക്ക് ഒരു സംഘടിത പ്രസ്ഥാനം നിലവിൽ വന്നത്. കേരള ജംഇയ്യത്തുൽ ഉലമയുടെ എതിർപ്രസ്ഥാനം എന്ന നിലയിലാണ് 'സമസ്ത കേരള ജംഇയ്യത്തുൽ

ഉലമ'യുടെ രൂപീകരണം. രാഷ്ട്രീയമായി കേരളത്തിലെ മുസ്ലീമുകളെ പ്രബുദ്ധരാക്കാൻ മുൻനിരയിലുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം മതപരിഷ്കരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും വ്യാപൃതരായിരുന്നു. മുഹമ്മദ് അബ്ദുറഹിമാൻ സാഹിബ്, സിതിസാഹിബ്, വക്കം മാലവി തുടങ്ങിയവർ മതപരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ നേതൃനിരയിലുണ്ടായിരുന്നു. അഖിലേന്ത്യാതലത്തിൽ മാലാറ അബ്ദുൾകലാം ആസാദിനായിരുന്നു ഈ നവോത്ഥാന പ്രവർത്തനത്തിന്റെ നേതൃപരമായ ചുമതല. ഇന്നയുടെ എതിർദിശയിലായിരുന്നു ആസാദിന്റെ കർമ്മമണ്ഡലം.

സുന്നികൾ

'അഹ്ലുൽസ്കന്നത്തിവൽഇമാഅ' എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നവരാണ് സുന്നികൾ. ഏതെങ്കിലുമൊരു നേതാവ് രൂപംകൊടുത്ത ഒരു വ്യവസ്ഥാപിത സംഘടനയല്ല ഇത്. നബിക്കുശേഷം ഖലീഫയൊരാൾ ഏറ്റവും അർഹനായ ആൾ അലിയായെന്ന് വിശ്വസിച്ച ഒരു സംഘം 'ശിയാ' എന്നും അല്ലാത്തവർ 'സുന്നി' എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. കേരളത്തിലെ സുന്നികൾ വളരെ യഥാസ്ഥിതികമായ ചിന്താഗതി പുലർത്തിപ്പോന്ന ഒരു വിഭാഗമായിരുന്നു. മതത്തെ അവർ ദുഷിച്ച പ്രവണത

കളുടെ വാസസ്ഥലമാക്കിത്തീർത്തു. ഇതിനൊരു മാറ്റം വരുമ്പോൾ മുജാഹിദ്. ഇമാമത്തെ ഇസ്ലാമി തുടങ്ങിയ മതപരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തോടെയാണ്. എന്നാൽ 1954-ൽ അബൂൽ അഅ്ലം മാദുദി സമാപിച്ച ഇമാമത്തെ ഇസ്ലാമി തുടക്കം മുതൽക്കുതന്നെ തീവ്രമായ മതമൗലികവാദം വച്ചുപുലർത്തുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ്. മതം 'ആത്മീയം' എന്നതുപോലെ അവർക്ക് 'രാഷ്ട്രീയ'വുമായിരുന്നു. ഇസ്ലാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രസങ്കല്പമാണ് ഇമാമത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ 'ഹിഡൻ അജണ്ട'. ബഹുജാതിമത സംസ്കാരങ്ങൾ വേർതിരിച്ചുള്ള ഇന്ത്യൻ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇമാ

മതത്തെ ഇസ്ലാമി മുഖോദ്യമയ്ക്കുന്ന രാഷ്ട്രസങ്കല്പത്തിന് യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ല. ഖുർആൻ അടിസ്ഥാനപരമായി സംബോധന ചെയ്യുന്നത് മുസ്ലീമുകളെയാണ്. ഖുർആനിലെ നിതിനിർദ്ദേശങ്ങൾ. ശരീഅാസ്ത്രം. ധനനത്തം. ശാസ്ത്രം. സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം ഉതെല്ലാം ഒരു ബഹുമത സംസ്കാരത്തിന്റെ പൊതുവായ ജീവിത സാമൂഹ്യഘടനയുമായി ഒത്തുപോകുന്നവയല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പ്രമാണങ്ങൾ ഒരു ബഹുമത സംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. എന്നാൽ ഏതൊരു രാഷ്ട്രത്തിലും ഹൈന്ദവത്തിന്റെ പരമാധികാരമാണ് ഇമാമത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ

ലക്ഷ്യം ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരം എന്ന രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യം അയഥാർത്ഥമായ ഒരു ഭാവന മാത്രമാണ്. ഇന്ത്യാ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതി ആധുനികകാലത്ത് അസാധ്യമായ ഒന്നാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇല്ലാതില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം കൂടാതെല്ലാം (നബിക്ക്) ലെലിഫാർക്കും ശേഷം ഇസ്ലാമിക ഭരണവ്യവസ്ഥ ലോകത്ത് നിലവിലുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഇമാഅത്ത ഇസ്ലാമി വാദിക്കും) കൂടുതലൊഴികെ രാജ്യഭരണത്തിന് അടിമപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. 1924-ൽ തുർക്കിയിലെ മുസ്തഫാ കമാൽ പാഷായാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ രാഷ്ട്രസങ്കല്പത്തെ കഠിനമായി നിരാകരിച്ചത്. ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരം എന്നത് 'ആത്മാവിന്റെ അധികാരം' എന്നതിനുപകരം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പരമാധികാരം എന്ന മാനകത്തിലേയ്ക്കു വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന അപകടങ്ങളെക്കുറിച്ച് കേരളത്തിലെ സുന്നികളും മുജാഹിദുകളും ഒരുപരിധി വരെ മെതിച്ചു. ബോധവാന്മാരായിരുന്നു, ആത്മാവിന്റെ ഉത്കർഷമാണ് മതം അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ന് അവർ വാദിച്ചു. മതത്തിലെ ജീർണ്ണതകളെ തുടച്ചുമാറ്റാൻ എന്നാൽ സുന്നികൾക്കോ, മുജാഹിദുകൾക്കോ, ഇമാഅത്ത ഇസ്ലാമിക്കോ സാധിച്ചില്ല. കല, വിദ്യാഭ്യാസം, സ്ത്രീസൗന്ദര്യം, സംഗീതം, കല തുടങ്ങിയവയിലൊക്കെ അനുമതിയും ഈ ഗ്രൂപ്പുകൾ ഒരു അടഞ്ഞ സമീപനമാണ് വച്ചുപുലർത്തുന്നത്. സ്ത്രീസൗന്ദര്യം, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങളിലൊഴികെ മറ്റു കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ ഒരു യഥാസ്ഥിതിക ജീർണ്ണനോഭാവമാണ് മുജാഹിദ് വിഭാഗവും പുലർത്തുന്നത്. കലയിലൂടെ മാത്രം അനുഭവിക്കാനാവുന്ന സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മധുരം നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അനുഷ്ഠാനപരവും വിശ്വാസപരവുമായ സൗന്ദര്യം മാത്രം നൽകുന്ന ഒരു മതമായി ഈ ഗ്രൂപ്പുകൾ ഉണ്ടാകും. ഇസ്ലാമിനെ ചുരുക്കിയെഴുതി, യഥാർത്ഥത്തിൽ കേരളത്തിൽ ഹൈന്ദവമുന്നേറ്റങ്ങളുടെ പുനരേകീകരണത്തിന് ശക്തി പകർന്നത് കേരളത്തിലെ ഇസ്ലാമിക സംഘടനകളുടെ സമീപകാല പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. ഇസ്ലാം മതപ്രബോധനസംരംഭങ്ങൾ കവലകൾ കയ്യടക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പുതിയൊരു സംഘബോധം ഹൈന്ദവസംഘടനകൾക്കുമുണ്ടായി. ഇത് പുതിയതും ചില ഏതുട്ടലുകൾക്കു കാരണമായി. പല ഗ്രൂപ്പുകൾ നൽകുന്ന 'ഫത്വ'കൾ ഒരുപക്ഷേ, ലോക മുസ്ലീമുകളെ തന്നെ ദൈവത്തിനും കടലിനും മദ്ധ്യേ എന്ന അവസ്ഥയിലാണ് എത്തിച്ചത്. ഭൂതവിഷ്കരപ്പോലെ ചിലർ ജിഹാദിന്റെ പേരിൽ കടലിലേയ്ക്ക് എടുത്തുപാടി.

തർക്കവിഷയം

കേരളത്തിലെ മുജാഹിദ്-സുന്നി- ഇമാഅത്ത ഇസ്ലാമി ഗ്രൂപ്പുകൾക്കൊക്കെ മതം എല്ലാകാലത്തും ഒരു തർക്കവിഷയമായിരുന്നു. നമസ്കാരത്തിലെ 'കൈകെട്ട്' മുതൽ 'സലാം

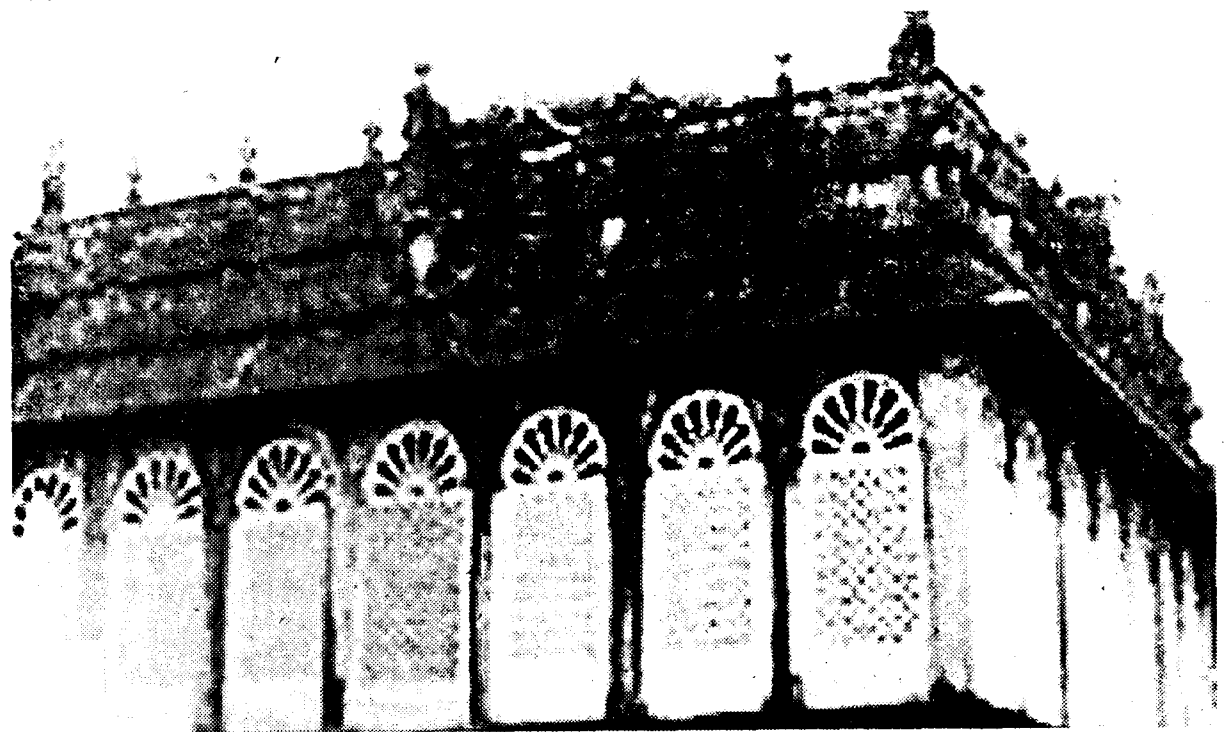
വിട്ടത്'വരെ അവർക്ക് ഒരു ചിന്താവിഷയമാണ്. തവസ്സൂൽ, ഇസ്തിഹാസ, നേർച്ച, സിയാറത്ത്, മൗലീദ് പാരായണം തുടങ്ങി എല്ലാ വിഷയത്തിലും ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഭിന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. ഈ അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ കാരണം മാനസികമായി സംഘർഷാവസ്ഥയിലായ എന്തോ മസ്ലിം കുടുംബങ്ങൾ കേരളത്തിലുണ്ട്. ഇസ്ലാമിൽ ജാതിവ്യവസ്ഥ ഇല്ലെങ്കിലും ഈ മതസംഘടനകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പലപ്പോഴും ജാതിസംഘടനകളുടെ പ്രവർത്തനപോലെ ഒരേ മതത്തിൽപ്പെട്ടവരെ തന്നെ പല കള്ളികളിലാക്കി മാറ്റിനിർത്തപ്പെട്ടു. കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മുസ്ലീം ലീഗ് ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതോടെയാണ് സുന്നി- മുജാഹിദ് ഗ്രൂപ്പുകൾക്കിടയിൽ ഒരു അനുരഞ്ജനം നിലവിൽവരുന്നത്. മുസ്ലീം ലീഗിൽ സുന്നികളും മുജാഹിദുകളും തുല്യശക്തികളാണ്. മതവേദിയിൽ പരസ്പരം പോർവിളിക്കുമ്പോഴും രാഷ്ട്രീയവേദികളിൽ അവർ കൈകോർത്തുപിടിച്ചു. 'അധികാരം കൊടുത്തു' എന്ന തത്ത്വചിന്ത മതസംഘടനാ നേതാക്കളെ പഠിപ്പിച്ചത്

ണ് 'അടിയൻ ലച്ചിപ്പോ' എന്ന മട്ടിൽ കൂഞ്ഞാലിക്കൂട്ടി ഈ പ്രശ്നത്തിൽ ഇടപെട്ടത് എന്നിട്ടും പിളർപ്പ് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കൂഞ്ഞാലിക്കൂട്ടിയെപ്പോലുള്ള ഒരു 'രാഷ്ട്രീയ' നേതാവിനെ മദ്ധ്യസ്ഥനാക്കുക എന്നതുതന്നെ മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം നേരിടുന്ന ആന്തരിക ദാർബല്യങ്ങളെയാണ് പകൽവെളിച്ചത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നത്. കേരളത്തിലെ മുസ്ലീം നവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ ദിശാവ്യതിയാനം കുറിച്ച കേരള നർവത്തുൽ മുജാഹിദിനും അതിന്റെ യുവജനവിഭാഗമായി 'ഇത്തിഫാദുസ്സുന്നി'ൽ മുജാഹിദി(ISM)'നുമാണ് വർഷങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്ന തർക്കത്തിനൊടുവിൽ ഇപ്പോൾ രണ്ടായി പിളർന്നത്. മതയാഥാസ്ഥിതിക്കത്തിന്റെ പരിഷ്കരണ വാദവുമായി നിലവിൽവന്ന കെ.എൻ.എമ്മിന്റെ പ്രവർത്തനചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും നിർണ്ണായകമായ ഒരു തീരുമാനമായിരുന്നു ഇത്. കോൺഗ്രസിലെ ഗ്രൂപ്പുകളിലുള്ളപ്പോലും നാണിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും വ്യാജനോട്ടീസുകളും ഭീഷണികളുമൊക്കെയാണ്

ഇസ്ലാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതി ആധുനികകാലത്ത് അസാധ്യമായ ഒന്നാണ്

ലീഗ് നേതൃത്വത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ വിജയമായിരുന്നു. സുന്നികളുടെ ആത്മീയചാര്യനായ ശിഹാബ് തങ്ങൾ ലീഗിന്റെ പ്രസിഡന്റ് പദവിയിലിരിക്കേതന്നെ മുജാഹിദ് വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ മുന്തിസ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുന്ന കാഴ്ച മുസ്ലീം ലീഗിൽ കാണാം. കേരളത്തിലെ സുന്നി ഗ്രൂപ്പിൽ കുറേ വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പുണ്ടായ ഒരു പിളർപ്പിനുകാരണം അധികാരസംബന്ധമായ ഇത്തരം ഒരു തർക്കമായിരുന്നു. എല്ലാ അധികാരങ്ങളും മുജാഹിദുകൾ കയ്യടക്കുന്നു എന്നു വന്നപ്പോഴുണ്ടായതാണ് അന്നത്തെ പിളർപ്പ്. ഇ.കെ.സുന്നി-കാതപ്പുരം സുന്നി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി പിളർന്ന സുന്നി വിഭാഗങ്ങൾ മതസംബന്ധമായി എവിടെയാണ് വിരോധിച്ച്, എവിടെയാണ് രഞ്ജിപ്പ് എന്നു തീർത്തുപോയതെ രണ്ടുവിഭാഗങ്ങളായിത്തന്നെ ഇപ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അധികാരമോഹവും ധനമോഹ പ്രവർത്തനങ്ങളും ആചാര്യപദവികളെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കവുമായിരുന്നു സുന്നിഗ്രൂപ്പുകളെയും ശൈഥില്യത്തിലേയ്ക്ക് നയിച്ചത്. ഇപ്പോൾ മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം വീണ്ടും പിളരുമ്പോൾ കരൾ പിളരുന്ന വേദന അനുഭവിക്കുന്നത് മുസ്ലീം ലീഗാണ്. മുജാഹിദുകൾ മുസ്ലീം ലീഗിന്റെ വോട്ടുബാങ്കാണ്. പിളർന്നുപോകുന്ന ഏതെങ്കിലുമൊരു ഗ്രൂപ്പ് എ.എൻ.എം-നോട് അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പുതിയൊരു രാഷ്ട്രീയവേദിക്ക് രൂപകൊടുക്കുകയോ ചെയ്താൽ തത്ക്കാലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും മുസ്ലീം ലീഗിന് അത് വലിയൊരു തലവേദനയാകും. അതുകൊണ്ടാ

ഈ പ്രബലമായ മതസംഘടനയുടെയും പിളർപ്പിനു കാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ഇത് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വിശ്വാസമുറപ്പിച്ച അംഗികളിൽ നിരോധന ജനിപ്പിക്കുന്നു. വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഏറ്റവും ഫണ്ട് ലഭിക്കുന്ന ഒരു മതസംഘടനയാണ് എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ മുജാഹിദ് വിഭാഗത്തിന്റെ പിളർപ്പിനു കാരണമായി പലരും എടുത്തുകാട്ടുന്നത് അധികാരവും ധനമോഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാരണങ്ങളാണ്. മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ശക്തമായ സാന്നിദ്ധ്യമായിരുന്ന കെ.പി.മുഹമ്മദ് മാലവിയുടെ നിരോധനത്തോടെയാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഭിന്നത തലപൊക്കുന്നത്. കെ.പിയുടെ മൃതദേഹം മറവുചെയ്യുമ്പോൾ എ.പി. അബ്ദുൽഖാദിർ മാലവിയെ കെ.എൻ.എം ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇത് ഒരു വിഭാഗത്തിൽ നിരസം ഉണ്ടാക്കി. എന്നാൽ ഈ നിരസം പച്ചയായി പുറത്തുവന്നില്ല. കെ.പി.മുഹമ്മദ് മാലവി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ സംഘടനയിലെ ഒരു വിഭാഗം അദ്ദേഹവുമായി അഭിപ്രായഭിന്നതയിലായിരുന്നു. അടുത്ത സെക്രട്ടറിയായി എ.പി. അബ്ദുൽഖാദിർ മാലവിയെ നേരത്തേത്തന്നെ നിർദ്ദേശിച്ചുവെന്നാണ് അവർ ഉന്നയിച്ച ആരോപണം. എന്നാൽ ഇത് ശരിയല്ലെന്നും നാഗ്വത്ത് നേതൃത്വം എ.പിയെ സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നുമാണ് ഔദ്യോഗിക നേതൃത്വം ഇപ്പോൾ പറയുന്നത്. എ.എസ്.എം ആസ്ഥാനമായ കോഴിക്കോട് ചാലപ്പാറത്തേ മർക്കസുദ്ദാസ് കെട്ടിടത്തി

ന്റെ ഉപസ്ഥാവകാശത്തെച്ചൊല്ലിയും കെ.പി.യും വിഘടിത വിഭാഗവും സ്വരപേർച്ചയിലായിരുന്നില്ല. എ.എസ്.എമ്മിന്റെ പേരിൽ പിരിവുനടത്തി പണിത കെട്ടിടം എ.ജി.പി എന്ന ട്രസ്റ്റിന്റെ കീഴിലാക്കിയതിലായിരുന്നു തർക്കം. ഇങ്ങനെ എ.എസ്.എം ഒരു സ്ഥാനത്തു സംഘടനയായി വളരാൻ തുടങ്ങിയത് കെ.എൻ.എം നേതൃത്വത്തിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. 2002 ഏപ്രിൽ 30ന് പുളിക്കൽ മദീനത്തുൽ ഉലൂം അറബി കോളേജിൽ നടന്ന കെ.എൻ.എം ഭരണസമിതി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഇരുവിഭാഗവും വാശിയോടെ രംഗത്തുവന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുമുമ്പേ ഇരുവിഭാഗവും പ്രത്യേക പാതൽ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. പിളർപ്പ് ഒഴിവാക്കാൻ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ മുന്നോട്ടുവന്നു. ഇരുവിഭാഗത്തിന്റെയും പാതൽ ചർച്ച ചെയ്ത് മദ്ധ്യസ്ഥർ ഒരു ഏകീകൃത പാതൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. ഈ പാതൽ ഔദ്യോഗിക നേതൃത്വത്തിന് അനുകൂലമായിരുന്നു. അതിനാൽതന്നെ എ.എസ്.എം വിഭാഗം വോട്ടെടുപ്പ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. രണ്ടു വോട്ടിന്റെ ഭൂരിപക്ഷത്തിൽ പാതൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഹാളിൽ ഇരുവിഭാഗവും യോജിപ്പോടെ പിറഞ്ഞെങ്കിലും പിന്നീട് ഭിന്നത മുറുപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഇരുവിഭാഗവും പ്രത്യേകം രഹസ്യയോഗങ്ങൾ ചേർന്നു. യോഗങ്ങളിൽ ആരോപണ പ്രത്യാരോപണങ്ങളുയർന്നു. ഇത് നോട്ടീസായും പട്ടികയായും കാമ്പസ്സുകളായും പുറത്തുവന്നു. യുവജനവിഭാഗത്തിന് പരോക്ഷമായി നേതൃത്വം നൽകുന്ന മാലവി ഹുസൈൻ മടവൂർ

എഴുതിയതായും പ്രസംഗിച്ചതായും പറയുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ മുജാഹിദ് ആശയങ്ങൾക്ക് നിരക്കുന്നതല്ലെന്ന് കെ.എൻ.എം നേതൃത്വം ആരോപിച്ചുതുടങ്ങിയതോടെ പ്രശ്നം വഷളാകാൻ തുടങ്ങി. ആശയവ്യതിയാനം എന്നു പേരിട്ട ഈ പ്രതിഭാസത്തെക്കുറിച്ച് ഇരുപക്ഷവും കഴിഞ്ഞവർഷം ജൂൺ ഏഴിന് പുളിക്കൽ അറബിക്കോളേജിൽ ഒരു ചർച്ചതന്നെ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഇരുവിഭാഗവും പരസ്പരം പ്രബന്ധങ്ങൾ കൈമാറി. ഈ യോഗത്തിനുശേഷം എ.എസ്.എം വിഭാഗത്തിന്റെ ആശിർവാദത്തോടെയാണ് എന്ന് സംശയിക്കുന്ന 180 പേജുള്ള പുസ്തകം പുറത്തിറങ്ങി. കെ.എൻ.എം ജനറൽ സെക്രട്ടറി എ.പി. അബ്ദുൽഖാദിർ മാലവിയെ അങ്ങേയറ്റം തേജോവധം ചെയ്യുന്ന രീതിയിലുള്ള ഈ പുസ്തകം പുറത്തിറക്കിയതിനെതിരെ കെ.എൻ.എമ്മിന്റെ പണ്ഡിതസഭയായ കേരള ജംഇയ്യത്തുൽ ഉലൂം (കെ.ജെ.യു) എ.എസ്.എമ്മിന് കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടീസ് നൽകി. എ.എസ്.എം സ്വന്തമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘടനയെന്ന രീതിയിൽ മാപ്പടി നൽകിയത് കെ.എൻ.എമ്മിന്റെ അധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യലായി. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ കെ.ജെ.യുവിന് ബദലെന്നോണം തങ്ങളുടെ പക്ഷത്ത് നിൽക്കുന്നവരെ മാത്രം ഉൾപ്പെടുത്തി എ.എസ്.എം സംഘടിപ്പിച്ച ഉലൂം കോൺഫറൻസ് കെ.എൻ.എം നേതൃത്വത്തെ ശരിക്കും ചൊടിപ്പിച്ചു. നേതൃപരമായ ഈ ചെറിയ പ്രശ്നങ്ങളും തർക്കങ്ങളുമാണ് ഒരു വലിയ മതസംഘടനയുടെ പിളർപ്പിൽ കലാശിച്ചത്.

'ക്ഷുദ്രകൃതി'

ഒരു 'ക്ഷുദ്രകൃതി'യെപ്പറ്റി മുജാഹിദ് നേതാക്കൾ പറയുന്നുണ്ട് (അഭിമുഖം വായിക്കുക) 'ആർശവിരൂപവും സംഘടനാവിരുദ്ധവും ഇസ്ലാഹി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ബോധത്തിന് കളങ്കം വരുത്തുന്ന പരാമർശം അടങ്ങിയതുമായ' 180 പേജുവരുന്ന ഒരു 'ക്ഷുദ്രകൃതി'യെന്നാണ് ഈ കൃതിയെപ്പറ്റി കെ.എൻ.എം വിശദീകരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു ധർമ്മപുരാനെന്ന് എന്നു സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന ഈ കൃതിയുടെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചവരെയാണ് പുറത്താക്കിയത് എന്നും അവർ പറയുന്നു. ഈ കൃതിയെ ഒരു 'നില്പുസ്തകം' എന്നാണ് ഹുസൈൻ മടവൂർ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ആയിരത്തൊന്നു രാവുകളിലെ എത്രയോ മനോഹരമായ അശ്ലീലകഥകൾ വായിച്ചുരസിച്ച് മലയാളിക്ക് ഉവർ പായുന്ന 'ക്ഷുദ്രകൃതി' വായിക്കാൻ വലിയ താല്പര്യമുണ്ടാവാതിരിക്കില്ല. ഏതായാലും വിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ വലിയൊരു പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരാമർശമുണ്ട്. ലോകാനുസ്മാത്തിനുശേഷം മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെട്ട മഹാസമ്മേളനസ്ഥലത്ത് അഥവാ മർഷാമിൽ ഓരോരുത്തനും അവന്റെ ഭൗതികജീവിതത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടു. നന്മ ചെയ്തവർക്ക് അവരുടെ വലംകൈയിലായിരിക്കും ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുക. ... എന്നാൽ ആർക്ക് തന്റെ ഏടുകൾ പിന്നിലൂടെ നൽകപ്പെടുന്നുണ്ടോ നാശം! എന്ന് അവർ നിലവിലിടും. (വി.ഭു. 84:1011)

ഭാരതദർശനം പുനരവായന

വ്യക്തിധർമ്മങ്ങളുടെ സംഘർഷം

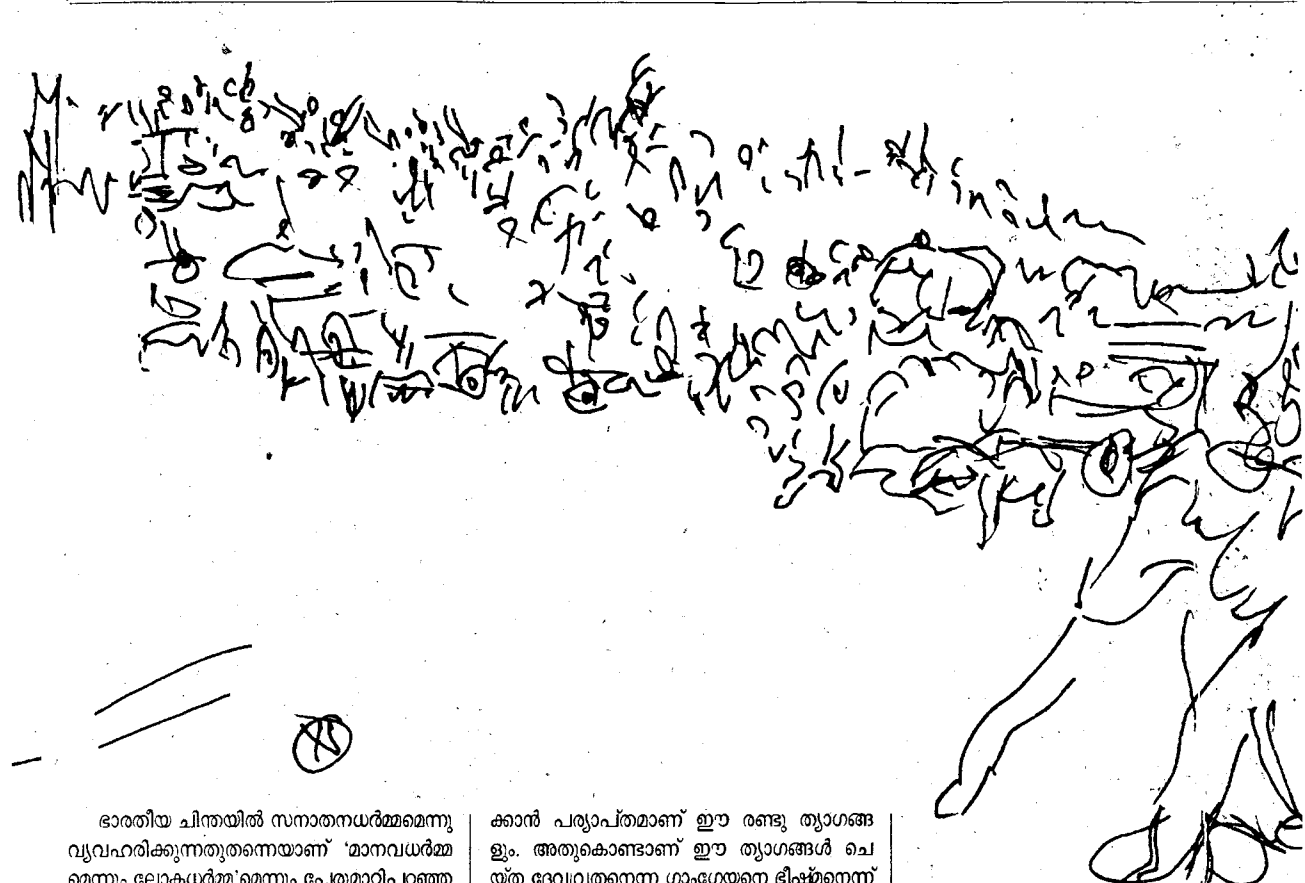
തുറവൂർ വിശ്വംഭരൻ

അനേകം വ്യക്തിധർമ്മങ്ങൾ നമുക്ക് സജീവിതത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടിവരും. ഇവയിൽ പലതും കുടുംബബന്ധങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞവയെന്നിട്ടുള്ളത്. പിതൃധർമ്മം, പുത്രധർമ്മം, മാതൃധർമ്മം, സഹോദരധർമ്മം തുടങ്ങി രക്തബന്ധത്തെ ആസ്പദമാക്കി നിലനിൽക്കുന്ന ധർമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം കുടുംബമാണ് അടിസ്ഥാനം. കുടുംബത്തിന്റേതിനേക്കാൾ വിശാലമാണ് സമൂഹത്തിലെ വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന സാമൂഹികധർമ്മം. താൻ ജീവിക്കുന്ന രാഷ്ട്രത്തിലെ ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ അത്യന്തം സൂക്ഷ്മവും സൂതിക്ഷിതവുമായ ധർമ്മാചരണം അനിവാര്യമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, വ്യക്തിധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ത്യാഗവും നിസാരതയും നിഷ്കാമതയും ഇതിന് ആവശ്യമാണ്. വ്യക്തിയും കുടുംബവും സമൂഹവും രാഷ്ട്രവും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ധർമ്മം മാനവധർമ്മത്തിന് അഥവാ ലോകധർമ്മത്തിന് വിരുദ്ധമാകാൻ പാടില്ല. എല്ലാ ധർമ്മങ്ങളും മാനവധർമ്മത്തിൽ അന്തർഭവിക്കുന്നുവെന്ന് ചുരുക്കം.

എന്താണ് ധർമ്മം? ഈ ദാർശനികസംജ്ഞയുടെ നിരൂകതത്തിലേയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ കടക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും, ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ച് ചെറിയൊരു സങ്കല്പം ഇവിടെ ആവശ്യമാണ്. "അഹിംസയാണ് പരമമായ ധർമ്മം. പരമമായ തപസ്സും അഹിംസതന്നെ. പരമമായ സത്യവും അഹിംസയാണ്. ധർമ്മവും തപസ്സും സത്യവും അഹിംസയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല." (മ. ഭാ. അനു. 115.25)

ധർമ്മത്തിന് അനേകം നിർവചനങ്ങൾ മഹാഭാരതത്തിന്റെ വിസ്തൃതിയിൽ, അവിടവിടെ വ്യാസൻ നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു കാണാം. അവയിൽ ഒന്നുമാത്രമാണിത്. വ്യാസന്റെ ഈ വിശുതമായ ധർമ്മസങ്കല്പം വേദസമ്മതവുമാണ്.

"ഋതം ച സത്യം ചാഭിമാ-
ത്തപസോയുജായത." (ഭൂഗോ. 10.90)

ഭാരതീയ ചിന്തയിൽ സനാതനധർമ്മമെന്നു വ്യവഹരിക്കുന്നതുതന്നെയാണ് 'മാനവധർമ്മമെന്നും ലോകധർമ്മമെന്നും പേരുമാറ്റിപ്പറഞ്ഞത്.

എന്തായാലും പുകഴ്ത്തപ്പെട്ടതാണ് ഭീഷ്മരുടെ ത്യാഗം. മഹാഭാരതകഥ കേട്ടവരും വായിച്ചവരും കണ്ടവരുമെല്ലാം ഭീഷ്മപ്രശംസയുടെ നിക്ഷേപത്തിലേയ്ക്ക് സ്വന്തം സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. നിക്ഷേപിച്ചവരാണ്. പുകഴ്ത്തപ്പെട്ടതിനെ വീണ്ടും വീണ്ടും പുകഴ്ത്തി നശിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ് പുകഴ്ത്തലിന്റെ ദുർഗതി.

ഭീഷ്മർ രണ്ടു ത്യാഗങ്ങളാണ് ഒരേസമയത്ത് ചെയ്തത്. രണ്ടും ദൃഷ്ടകരം. അസാധാരണം. അസാധ്യം, ഭീതിദം. അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു വേലിപ്പത്തലുപോലും നാം ഉപേക്ഷിക്കില്ല. നാം തിന്ന മീനിന്റെ മുളുളും അന്യന്റെ പറമ്പിൽ വിഴാതിരിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കും. ഭൂമി, അതിന്റെ ചന്ദ്രനോടുകൂടി, തീരാധാരം ചെയ്തു നമുക്കു കിട്ടിയാലും നമ്മുടെ ദൃശ്യമായ ധനതുഷ്ണ അതിന്റെ തിനാവുകൾ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളിലേയ്ക്കു നിട്ടിത്തുടങ്ങും. ലോകഗതി ഇതായിരിക്കെ ഒരാൾ തനിക്ക് പരമ്പരയാലഭിക്കേണ്ട രാജ്യവും ഭോഗൈശ്വര്യങ്ങളും നിശ്ചിതമായി പരിത്യജിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ മുഴക്കൊതിയന്മാരായ കൊതിയന്മാർക്കൊക്കെയും ഉൾക്കിടിലമുണ്ടാവുക സാധാവികമാണ്.

രാജ്യത്യാഗംകൊണ്ടുമാത്രം ലക്ഷ്യം നിറവേറുകില്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ സ്വന്തം ദാമ്പത്യജീവിതവും അദ്ദേഹം ഒരു കൂസലും കൂടാതെ ത്യജിച്ചു. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതം നിർമ്മമകമാ

ക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ് ഈ രണ്ടു ത്യാഗങ്ങളും. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്ത ദേവവ്രതനെ ഗാംഗേയനെ ഭീഷ്മനെന്നു ലോകർ വാഴ്ത്തിയത്.

ഇതുപോലെ വിചിത്രമായ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുകയും അത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽതന്നെ പാലിക്കുകയും ചെയ്ത ചരിത്രപുരുഷന്മാരെ നമുക്ക് ലോകചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയില്ല. ഒരാളുള്ളത് ശ്രീബുദ്ധനാണ്. അതുല്യനായ ആ മഹാത്മാവ് വിവാഹിതനും അച്ഛനുമായിരുന്നു. രാജ്യമുപേക്ഷിച്ചതോടെ അദ്ദേഹം സന്ന്യസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭീഷ്മർ അവിവാഹിതനും ബ്രഹ്മചാരിയുമായിത്തീർന്നു കൊണ്ട് ശതസന്യാസിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വാഴുകയും രാജ്യത്തിന്റെ ഭോഗൈശ്വര്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. കിരീടവും സിംഹാസനവും ചെങ്കോലും, ദുര്യോധനന്റെ കാലംവരെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധീനതയിലായിരുന്നു. അധികാരത്തിന്റെ ബാഹ്യസൗന്ദര്യം തീർത്ത തടവറയിൽ അതിന്റെ ആന്തരിക വൈരുദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ച് വ്യാകുലപ്പെടാതെയും ബന്ധവിമുക്തി നൽകുന്ന മഹാലോകത്തിന്റെ സാതന്ത്ര്യാനുഭൂതി ആസ്വദിക്കാതെയും അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു പോന്നു.

ഭീഷ്മരുടെ ഈ ജീവിച്ചുപോരൽ ഭാരതീയ ജീവിതശാസ്ത്രത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങളനുസരിച്ച് നിരീക്ഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കാരണം ബ്രഹ്മചര്യം, ഗാർഹസ്ഥ്യം, വാനപ്രസ്ഥം, സന്ന്യാസം എന്നീ ജീവിതവിധാനത്തിന്റെ ചാതുർവ്യൂഹങ്ങളിലൊന്നിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്യാഗോജ്വലമെന്ന് പ്രകീർത്തിതമായ, ജീവിതം ഉൾപ്പെടുത്തില്ല. ആശ്രമധർമ്മംകൊണ്ട് അതിരുകൾ

കല്പിച്ച ജീവിതമണ്ഡലത്തിനു പുറത്തുനിന്നു കൊണ്ട് ജീവിതം സാധ്യമല്ലെ എന്ന ചോദ്യം പ്രസക്തമാണ്. രാജ്യത്തിലെ ഒരു പ്രജയ്ക്ക് അങ്ങനെ ജീവിക്കാം. രാജ്യം ത്യജിച്ച രാജാവും രാജകുമാരനും സുനിശ്ചിതമായ ധർമ്മവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽത്തന്നെ ജീവിക്കണം. ഒരു പൗരന് ജോലിയൊന്നും ചെയ്യാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടാം. അതിൽ തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ ആ തെറ്റ് ആരും ഗൗരവമായി എടുക്കാറില്ല. എന്നാൽ സർക്കാര്യോഗസ്ഥനായ പൗരന് സർക്കാർ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സേവനവ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി ജോലി ചെയ്തേ പറ്റൂ. ഒരു പ്രജയുടെ പ്രവർത്തനസാമർത്ഥ്യം, ധർമ്മബദ്ധമായ ചന്ദ്രവംശത്തിലെ വർത്തമാനകാലകിരീടാവകാശിക്ക് ഇല്ല. അദ്ദേഹം, രാജ്യ ഭരണം വേണ്ടെന്നുവെച്ചാൽ, കൊട്ടാരവും രാജ്യവും ചീഞ്ഞ മാംസക്കഷണംപോലെ വെടിഞ്ഞ്, കാടുകോണം. അല്ലെങ്കിൽ തീർത്ഥാടനം ചെയ്തു ജീവിക്കണം. അവധൂതനാവാം. സന്ന്യസിതാവാം. തപസ്സു ചെയ്യാം. ജനവാസകേന്ദ്രങ്ങളിൽ വച്ച് ധർമ്മാചരണം ചെയ്യാം. പ്രായോപവേശം ചെയ്ത് ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുകപോലുമുണ്ടാം. സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാനമന്ത്രി മുതൽ അത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിവരെയുള്ള രാഷ്ട്രീയ ജീവികൾ, ഭരണഘടനയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ചവുട്ടിക്കൊണ്ട്,

നടത്തുന്ന താത്സാഹിത്യങ്ങൾ നിത്യസംഭവ മാധ്യമത്തിന്റെ നയം ചുരുക്കത്തിൽ അപരമായ ധർമ്മവ്യവസ്ഥയുടെ അപര നിയമ മനസ്സിലാക്കുകയും ആത്മീയത കോണിലൂടെ സമീപിച്ചാലും ഭീഷ്മർ പരിത്യജിച്ച രാജ്യത്തിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുനർനിവാസം ന്യായീകരിക്കാവതല്ല. നിയമപ്രകാരം ഉപേക്ഷിച്ച പത്നിയുടെ കൂടെ ഭർത്താവ് വീണ്ടും താമസിക്കുമോ? താമസിച്ചാൽ നിയമത്തിന്റെയും അതനുസരിച്ച കോടതിയുടെയും അത്തരം കോടതികൾ നിലനിൽക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്റെയും അവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അത്യന്തമുള്ളതായിരിക്കും?

രാജ്യത്തിൽ പ്രസക്തിയില്ലാത്ത വരുന്ന രാജ്യപുത്രൻ എന്തു ചെയ്യുന്നതാണുപിതമെന്ന് ഭീഷ്മരുടെ അപമാനം ചേട്ടൻ ഒരു കർമ്മമാകുക കാണിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ശാന്തനുവിന്റെ അച്ഛനായ പ്രതിപദ്ദേവപി, ശാന്തനു ബാലപ്രിയൻ എന്നു മുമ്പു മക്കളുണ്ടായിരുന്നു. പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് രാജാവായെങ്കിൽ യിരുന്നതായ പുത്രനായ ദേവപിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ കാട്ടുകേറി സന്ന്യസിച്ചു. ശാന്തനു കിരീടാവകാശിയായതിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു സന്ന്യാസത്തിന്റെ കഥ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. രാജ്യവും ദാമ്പത്യവും വിതരണം ഇവയോടു കർത്തവ്യമുള്ള എല്ലാ സാർവ്വത്രികവും വൈകാരികമായ രണ്ടു പ്രതിജ്ഞകളിലൂടെ അപ്രതീക്ഷിതമായി നിറവേറ്റേണ്ടിവന്ന ഭീഷ്മർ എന്തുകൊണ്ടാണ് തന്റെ പിതൃസഹോദരികൾ മുത്തയാളായ ദേവപിയുടെ വനവാസമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാത്തത്? ഇതിന്റെ ഉത്തരം മനുഷ്യന്റെ ചിത്തവൃത്തികളുടെ തമോഗർത്തത്തിൽ മനഃശാസ്ത്രപരമായ അന്വേഷണത്തിന്റെ പ്രകാശം പ്രസരിച്ചാലേ വെളിപ്പെടുകയുള്ളൂ. പ്രപഞ്ചത്തിനു തുല്യമായ മറ്റൊരു പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത് സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന പരമശില്പിയായ വ്യാസമഹർഷിയുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവജ്ഞാനത്തിന്റെ മഹിമയ്ക്ക് സർവ്വാർത്ഥനായ ഭീഷ്മപിതാമഹൻ ദുഷ്പരമായ ഒരു ധർമ്മസമസ്യ കൂടിയാണ്.

പിതൃധർമ്മം

പിതൃധർമ്മമില്ലെങ്കിൽ പുത്രധർമ്മവുമില്ല. മാനവ ധർമ്മമില്ലെങ്കിൽ ഇവ രണ്ടുമില്ല; അഥവാ, ധർമ്മസങ്കല്പങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെടുന്നു. നമുക്കത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗോമന്ദാവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആ മഹതിയുടെ ഭേദപുത്രൻ അവർക്ക് ചിലപ്പോൾ, അവന്റെ പ്രായപൂർത്തിയിൽ, സന്താനദാതാവ് കൂടിയായെന്നു വരാം. ഈ സമ്പ്രദായത്തെ നാം ഊഹിപ്പസ് കോപുകസ് എന്നുവിളിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുന്നില്ല. മൃഗജീവിതത്തിൽ ധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്ന് നമുക്കറിയാം. പിതൃധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ പുത്രധർമ്മവും അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നു വാദിക്കാനല്ല; ഇവിടെ ഒഴുക്കുണ്ട്.

ഭീഷ്മരെ തിരിയെക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഗംഗ

ഗംഗേവി ശാന്തനുവിനോടു പറഞ്ഞു: "അല്ലയോ രാജാവേ, ഇവൻ അത്യല്പനായ പുത്രൻമാണ്. വേദങ്ങളും വേദാംഗങ്ങളും വനിഷ്ഠനിൽനിന്ന് അഭ്യസിച്ചു. അസ്ത്രവിദ്യയിൽ ഇന്ദ്രതുല്യനാണ്. ഇവൻ ശുക്രാചാര്യന്റെയും പരശുരാമന്റെയും കീഴിൽ സമസ്തവിദ്യകളും ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ രാജധർമ്മങ്ങളും ഞാൻ വളർത്തിയ ഇവനിനെയും."

ഗംഗയുടെ ഈ പ്രസ്താവം, ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സകുളിന്റെ വരായിൽനിന്നുകൊണ്ട്, അവർ പടച്ച പരമബുദ്ധ്യയുടേതായ മക്കളെക്കുറിച്ച് ഇന്നത്തെ അമ്മമാർ തലങ്ങും വിലങ്ങും കിച്ചുന്ന. വീമ്പിളക്കലുകളിൽപ്പെടുത്താവുന്നതല്ല. ശാന്തിപർവ്വത്തിൽ, ശരശ്വയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട്, താൻ സമാർത്ഥിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനവിജ്ഞാനങ്ങളുടെ ആഴവും പരപ്പും ഭീഷ്മർ, ധർമ്മപുത്രൻ കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ധന്യവേദത്തിൽ അദ്ദേഹം അവിതീയനാണെന്നും കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തിൽ തെളിയുന്നുണ്ട്.

സത്യവതിപരിണയമെന്ന പിതൃപീഠം നിവർത്തിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ ഭീഷ്മർക്ക് ഏതാണ്ട് മുപ്പത്തിയാറു വയസ്സു പ്രായമായിരുന്നു. ബുദ്ധിയും പ്രജ്ഞയും വിദ്യയുടേതാണ് ദൃഢമായ ചിന്തയും ആലോചനയും ഒത്തിണങ്ങി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദുർലഭമായ ഒരു വ്യക്തിത്വമാണ് ഭീഷ്മരുടേത്. തന്റെ ഭാവിജീവിതത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു പ്രതിജ്ഞകളും സാഹചര്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദത്തിൽ, വിവേകശൂന്യമായി ചെയ്തതാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കാൻ ന്യായങ്ങളൊന്നുമില്ല.

ഒരു ത്യാഗത്തിന്റെ മേന്മയും മഹത്വവും നിശ്ചയിക്കുന്നത് ആ ത്യാഗത്തിന്റെ ഫലം വിലയിരുത്തിയാണ്.

മുത്ത പുത്രന് രാജാവകാശമെന്നതായിരുന്നു, സുര്യവംശത്തിന്റേതുപോലെ, ചന്ദ്രവംശത്തിന്റേയും പാരമ്പര്യം. എന്നാൽ, ഇതു ചിലപ്പോൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ശാന്തനുവിന്റെ മുത്ത പുത്രനായ ദേവപിയല്ല സിംഹാസനത്തിൽ അഭിഷിക്തനായത്. അദ്ദേഹം സന്ന്യസിക്കാതെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനായ ശാന്തനു അഭിഷിക്തനായി. ഇങ്ങനെ യല്ലാത്തതും ചന്ദ്രവംശത്തിലെ ഭരണപാരമ്പര്യം ലംഘിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദേവപിയുടെ പാരമ്പര്യലംഘനം അധർമ്മമല്ല. അധർമ്മികമായ മറ്റൊരു പാരമ്പര്യലംഘനം നാം ഇവിടെ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

യയാതി ആയിരുന്നു ഈ പാരമ്പര്യലംഘനം. അദ്ദേഹം ശുകശാപം നിമിത്തം ജ്വരാനരകം ബാധിച്ച് അവശനായി. മക്കളിലൊരാളിലുമായി അകാലവാർദ്ധക്യം വച്ചുമാറ്റാൻ കഴിയുമെന്ന് ശുകൻ ശാപമോക്ഷവും നൽകിയിരുന്നു. ദേവയാനിയെല്ലാം ശർമ്മിഷ്ഠിയെല്ലാം തനിക്കു ജീവിച്ച അഞ്ചു പുത്രന്മാരെയും വിളിച്ച് തന്റെ വാർദ്ധക്യം സീകരിച്ച് പകരം യൗവനം നൽകണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. നാലു മക്കളും അച്ഛന്റെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അച്ഛന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു

കൊടുത്ത് അവർ പുത്രധർമ്മമനുഷ്ഠിക്കാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നത് ധർമ്മമോ അധർമ്മമോ എന്ന് ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യുന്നില്ല.

കാമാസക്തി

രണ്ടു ഭാര്യമാരിൽ അഞ്ചു മക്കളുള്ള രാജാവുക്കുടിയായ പിതാവ്, രാജഭാരം മുത്ത പുത്രനായ യദുവിനെ ഏല്പിച്ച്, വാനപ്രസ്ഥം അവലംബിക്കാത്തതെന്ന് എന്നാണ് നിരൂപിക്കാറുള്ളത്. ശാപമോക്ഷം പ്രാപ്തമാക്കാനോ വേണ്ടയോ എന്ന് ശാപസ്മരണയാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടത്. ശാപം അനുഭവിച്ചതിന്റേക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിന് സാമന്തത്വമുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകന് മന്ത്രിയായേ തീരൂ എന്നില്ലല്ലോ. മന്ത്രിയാവാതിരുന്നെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം തുടരാൻ തടസ്സമൊന്നുമില്ല. പണ്ടൊരു അർദ്ധനഗ്നനായ വൃദ്ധൻ ധവളവാനന്മാരിൽനിന്ന് ഭാരതത്തിന് സാമന്തത്വം ലഭിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ പരമാധികാരസ്ഥാനത്ത് ചേർത്തുകൂടാൻ തിക്കിത്തരികിയ തവിട്ടുവാനന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ, ഹാജരായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയശിഷ്യൻ മുൻപന്തിയിൽത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.

തന്റെമേൽ നിപതിച്ച ശാപത്തിനകത്തിരുന്നു കൊണ്ട്, താൻ ആവോളം അനുഭവിച്ചതിലേറെ ഭോഗസുഖങ്ങളെ വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ട്, യയാതിക്ക് യദുവിനെ രാജാവാക്കുമായിരുന്നു. അതെന്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയില്ല? ഇത് മനുഷ്യജീവിതത്തെയും അവന്റെ ഭരണചരിത്രത്തെയും ധർമ്മസംഹിതയെയും ആസക്തം ബാധിക്കുന്ന തികച്ചും ദാർശനികമായ ചോദ്യമാണ്. കാമാസക്തിയുടെ ഇരയാണ് മനുഷ്യൻ. മനുഷ്യന്റെ സർവ്വപ്രവൃത്തികളുടെ പിന്നിലും അടക്കാനും കെടുക്കാനും കഴിയാത്ത കാമം അതിന്റെ വിഷംചീറ്റുന്ന പത്തികളൊരുക്കി പതുങ്ങിക്കഴിയുന്നു. അവസരം വരുമ്പോൾ, അടിമുടി കൂടത്തെയർന്നുണർന്നു തുള്ളി, പരിശുദ്ധാകെ വിഷംതൂപ്പി ലോകത്തെ നശിപ്പിച്ച് സന്തം സാർവ്വത്രിക നേടിയെടുക്കുന്നു. കൂടിയിട്ടും തിന്നിട്ടും മതിവരാത്ത ലൈംഗികാനുഭൂതിയും അധികാരാസക്തിയും ഇരിക്കപ്പെടുത്തിയില്ലാത്ത പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടാണ്, മക്കളോട് സാധാരണക്കാരായ ഗ്രാമീണ പിതാക്കൾ പോലും ചോദിക്കാനായ്ക്കുന്ന ചോദ്യം വേർജ്ജ്ഞം ധർമ്മജ്ഞനായ യയാതി ചോദിച്ചത്. ദേവയാനി പുത്രന്മാരായ ദ്രുഹ്യവും തുർവസ്യവും ശർമ്മിഷ്ഠാപുത്രന്മാരായ യദുഹ്യവും അനുവും അച്ഛന്റെ ആഗ്രഹം നിരാകരിച്ചു. ഏറ്റവും ഇളയവനായ പുരുവാണ് അച്ഛന്റെ അഭിഷിക്ത സ്ഥലമാക്കിക്കൊടുത്തത്. അത്രയും നന്ന്.

അധികാരം കൈയാളുന്നവനെ എതിർത്താൽ എതിർത്തവനും രാജ്യവും ജനങ്ങളും അതിന്റെ തിക്തഫലങ്ങളുടെ നാശിയാണു് വങ്ങളിൽ നീരിയേ മതിയാവൂ. അധികാരത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കാൾ ഭീകരവും വിനാശകരവുമാണ് അതിന്റെ പരോക്ഷപ്രവർത്തനങ്ങളെന്ന് നാം ദിവസവും കണ്ടു

കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാലു മക്കൾക്കുമെതിരെ യയാതിയുടെ ഉഗ്ര ശാസനത്തിന്റെ പള്ളിവാൾ ഉയർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്, തന്റെ ഇംഗിതം അധർമ്മികമായിരുന്നെങ്കിലും, അവരോടു ക്ഷമിക്കുമായിരുന്നു സഹജമായ വൈമനസ്യമെന്ന നിലയിൽ മക്കളുടെ പ്രവൃത്തിയെ കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കാമായിരുന്നു. യൗവനം തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്നുള്ള ഉറപ്പിൽ അവർക്ക് ശങ്കയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇതൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല.

യയാതി പറഞ്ഞു: "അച്ഛനെ എതിർക്കുന്ന പുത്രൻ പുത്രനല്ല. മഹാത്മാരുടെ അഭിപ്രായമതാണ്. മാതാപിതാക്കളുടെ ഹിതവും പത്നിയും നോക്കുന്ന പുത്രനാണ് യഥാർത്ഥ പുത്രൻ." യഥാർത്ഥ പിതാവിന്റെ ലക്ഷണമെന്താണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ തിരിച്ചു ചോദിച്ചില്ലെങ്കിലും അവർ ചോദിക്കാത്ത ആ ചോദ്യം വ്യാസവിവക്ഷയുടെ ഹൃദയത്തിൽ തിളങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

തന്റെ കാമത്തിനു വളമിട്ടുകൊടുത്ത് തെഴുപ്പിക്കുന്നു, കൊഴുപ്പിക്കുന്നു. മുതിരാത്തതിൽ പ്രകൃപിതനായിത്തീർന്ന യയാതി തന്റെ നാലു പുത്രന്മാരെയും ശപിച്ചുതുലച്ച് രാജ്യത്തിൽനിന്ന് നിഷ്കാസം ചെയ്തു. പുരുവിനെ സിംഹാസനത്തിൽ അവരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. ചന്ദ്രവംശത്തിന് പുരുവംശമെന്നുകൂടി പേരു വിഴാനുള്ള കാരണം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർഭണമായിരുന്നു.

ചിലപ്പോൾ എത്ര പാവനമായ നിയമവും ലംഘിക്കേണ്ടിവരും. ആ ലംഘനം ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽപ്പെടുകയും വേണം. പുതിയ അറിവിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇതുവരെ അനുവർത്തിച്ചുപോന്ന നിയമം അധർമ്മികമായിരുന്നുവെന്ന് കണ്ടെത്തണം. അടിമസ്വന്തായം തത്ത്വചിന്തകനായ പ്ലേറ്റോവിന്റെ കാലം മുതൽ നിലവിലിരുന്നതും, ലോകരാജ്യങ്ങൾ അനുവർത്തിച്ചുപോന്നതുമായ ഒരു പാമ്പര്യമായിരുന്നു. സിംഹ 63000 തടവുകാരെ അടിമകളായി വിറ്റു. അടിമത്തം സമൂഹത്തിന്റെ നിലനില്പിനും ഭദ്രതയ്ക്കും അനിവാര്യമാണെന്ന് അരിസ്റ്റോട്ടിൽ വാദിച്ചു. യൂറോപ്യൻ സാമ്രാജ്യത്വം ലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഏഷ്യയിൽനിന്നും ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നും മനുഷ്യരെപ്പിടിച്ച് കോളനികളിൽക്കൊണ്ടുപോയി അടിമകളാക്കി വിറ്റു. ഈ വില്പനയിലും വാങ്ങലിലും ആരും ഒരധർമ്മവും കണ്ടില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ നീതിന്യായക്കോടതിയുടെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസായിരുന്ന ലോർഡ് മാൻസ്ഫീൽഡ് 1772-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽക്കൊണ്ടുവരുന്ന ഏതെങ്കിലും സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള വിധിയെഴുതി. 1862-ൽ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് എബ്രഹാം ലിങ്കൺ അടിമസ്വന്തായം നിർത്തലാക്കിക്കൊണ്ട് പ്രഖ്യാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചു. യൂറോപ്യൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപകരായ പ്ലേറ്റോയുടെയും അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെയും അനുഗ്രഹമുണ്ടായിട്ടും അടിമസ

മ്പ്രദായത്തിന്റെ പാരമ്പര്യം അവസാനിപ്പിക്കുകയെന്ന ചെമ്പതു. മനുഷ്യസാമ്രാജ്യം ഏറ്റവും മഹത്താണെന്ന ബോധ്യമായിരുന്നു ഇതിന്റെ പിന്നിൽ. സാമന്തത്വനിഷേധത്തേക്കാൾ അധർമ്മികമായി മറ്റൊന്നുമില്ല. ഇപ്രകാരമെന്തെങ്കിലുമൊരു ധർമ്മത്തെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണോ യയാതി രാജാവകാശപാരമ്പര്യം ലംഘിച്ചത്. അല്ല, സ്വന്തം കാമനിവൃത്തിക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു. സാർവ്വത്രികതയുടെ സന്തർപ്പണത്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. രണ്ടു ഭാര്യമാരുടെ ഭർത്താവും അഞ്ചു പുത്രന്മാരുടെ പിതാവുമായ യയാതിക്ക് മനസ്സും ഇന്ദ്രിയങ്ങളും നിയന്ത്രിച്ച് വാനപ്രസ്ഥത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ കാലമായപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലൈംഗികാസക്തിയിലേയ്ക്കുള്ള ഈ കുതിച്ചുചാട്ടം. ഇതിലൂടെ ഒരു ധർമ്മവും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടില്ല. അധർമ്മം വരുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പിതൃധർമ്മം ലംഘിച്ചു. വംശത്തിന്റെ രാജാവകാശപാരമ്പര്യം ലംഘിച്ചു.

പുത്രന്മാർക്ക് അനുരൂപികളായ വധുക്കളെ തേടിപ്പിടിച്ചു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയെന്ന പിതൃധർമ്മത്തിന് വിഘാതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി. മുത്ത പുത്രനെ യുവരാജാവായി അഭിഷേകിച്ച് രാജ്യഭാരം ആ ഇളംതലമുറയിലേയ്ക്ക് പകരേണ്ട സമയത്ത്, ആ പിതൃധർമ്മമനുഷ്ഠിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അയാളെ ശപിച്ചു നാടുകടത്തുകയുണ്ടായി. പരമ്പരാഗതമായി, തനിക്കു കൈവന്ന രാജ്യമെടുത്ത്, തനക്ക് സാർവ്വത്രികതയെത്തിയ പുത്രന്, വ്യക്തിഗത സ്വത്തുപോലെ ദാനം ചെയ്യാൻ യയാതിക്ക് ഒരധികാരവുമില്ല. പുത്രൻ തന്റെ ആസക്തിക്ക് ഇരയായിത്തീർന്നുണ്ടോ എന്നതല്ല; അയാളുടെ പ്രവൃത്തികൾ ധർമ്മത്തിനു നിരക്കുന്നോ എന്നതാണ് പിതാവ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. ആരുടേതുമല്ലാത്ത രാജ്യത്തിന്റെ താൽക്കാലിക കാര്യകർത്താവ് മാത്രമായ രാജാവ് തന്റെ കാമസുഖത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ എണ്ണപകർന്നുകൊടുത്ത ആജ്ഞാനുവർത്തിയായ പുരുവിന്, ചിരന്തനായ നീതി ലംഘിച്ച്, താൻ ആ രാജ്യദാനത്തിന് അധികാരമില്ലാത്തതിനും രാജാവകാശം കനിഞ്ഞരുളിയത് കഠിനമായ അധർമ്മമായിരുന്നു.

കാമുവസ്തുക്കളിൽക്കിടന്നു രമിക്കുന്നതിൽ സംതൃപ്തി വരുകയും, പിന്നെ അതിൽ മടുപ്പു തോന്നുകയും അന്ത്യത്തിൽ പൂർണ്ണവിരക്തി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്ത്, കാമോപശോധത്തിന്റെ രണഭൂമിയിൽനിന്ന് എന്നെന്നേക്കുമായി പിൻവാങ്ങുകയെന്നല്ലാത്ത, ഇക്കാരണമായ ഭോഗസഞ്ചയമാകെ, വായുപിളർത്തി കാത്തു കിടക്കു പടഞ്ചുന്ദിയങ്ങളിൽ ഹോമിജെന്റക്കി നിർവൃതിപുണ്ടാകുമെന്നെന്ന് ആരാനും വിചാരിച്ചാൽ അവരുടെ പിന്നത്തെ സഞ്ചാരം അധർമ്മത്തിലൂടെയായിരിക്കുമെന്ന് കാണിക്കുകയാണ് യയാതിചരിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. യയാതിനെന്ന ഈ സത്യം സാക്ഷാത്കരിക്കുകയും വിരക്തനാവുകയും ചെയ്തു. അനുഗൃഹീതമായ ഈ മാനസികാവസ്ഥ കൈവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചു.

വിനോദ് കരിവെള്ളൂരിന്റെ ആദ്യ കഥാസമാഹാരം

ഇടവഴികൾ ഇല്ലാതാവുമ്പോൾ

പുതിയകഥയുടെ അടയാളങ്ങൾ

വില 35 ക.
M.O. അയയ്ക്കുക
സിക്രട്ടറി
ഇന്റർ
പബ്ലിക്കേഷൻസ്
കരിവെള്ളൂർ പി.ഒ. കണ്ണൂർ

കാമത്തെ അനുഭവിച്ച് ശമിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഹോമോസെക്സുവൽ ആയിട്ടുള്ളവർക്കും അഗ്നി ആളിക്കത്തുകയല്ലാതെ കെട്ടുകയല്ല. സുഖിച്ചുസുഖിച്ച് സുഖത്തിൽ തൃപ്തി വരുക്കുന്നതില്ല. ലോകത്തിലെ സർവ്വഭോഗസ്തുക്കളും ഒന്നിച്ചൊരാൾക്കു കിട്ടിയാലും സുഖം സകൽ ശമിക്കില്ല. തൃഷ്ണയെ കൈവിടണം. അതു വെടിഞ്ഞവനെ യഥാർത്ഥമായ സുഖം ലഭിക്കും.

(സംഭവപർവ്വം 12-16 വരെ ശ്ലോകങ്ങളുടെ ആശയം)

ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ അപൂർവ്വമായ ഈ ബോധോദയം രാജാവുകൾ നിഷേധത്തിനുമുമ്പ് യയാതിക്കു സിദ്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ചന്ദ്രവംശത്തിന്റെ ഗതി മറ്റൊരു വഴിക്കായിരുന്നു. കൂടാതെ അന്ധനായ ഒരു യാത്രികനായും രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളായും ഭരണാധികാരികളായും കാഴ്ചപ്പാടിനെ പിഴവുകൾക്കും എത്രയോ ജനജീവിതങ്ങളും രാജാവിനെപ്പറ്റി ദുരന്താനുഭവങ്ങളുടെ മുകൾക്കും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഗതിമാറി പ്രവഹിച്ചിരിക്കുന്നു. യയാതിയുടെ കഥ ചരിത്രത്തെ സന്നാതനധർമ്മത്തിന്റെ നിത്യതയിൽ വാർത്തെടുത്ത കലാസൃഷ്ടിയാണ്.

യയാതി കാമാവേശത്താൽച്ചെയ്ത സേവ്യാപരമമായ ഈ രാജാവിന്റെ കർമ്മഫലമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ അനേകം തലമുറകൾ കഴിഞ്ഞ്, ശാന്തനൂപിന്റെ കാലത്തിനുശേഷം, ചന്ദ്രവംശം വ്യാസാദികളായ അനുപുരുഷന്മാർ നാട്ടാചാര്യനായി ജനിച്ചിട്ടുവെങ്കിലും സന്തതികളും അവരുടെ പരമ്പരകളും കൊണ്ടുനിൽക്കുന്നു. അതോടെ ആരാധിച്ചു കൂട്ടാൻ കഴിഞ്ഞു. അതോടെ ആരാധിച്ചു കൂട്ടാൻ കഴിഞ്ഞു. അതോടെ ആരാധിച്ചു കൂട്ടാൻ കഴിഞ്ഞു.

എട്ടു പുത്രന്മാർ ഇനിക്കുവേണ്ട ഗംഗാദേവിയിൽ ശാന്തനൂപിനായി. ദേവിയുടെ വിധേയത്തിൽ രൂപിതനായ രാജാവ് രാഗദേഷാദികൾ വെടിഞ്ഞ് ധർമ്മമുരതിയായി പ്രജാപരിപാലനം ചെയ്തുപോന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ്, പരശുരാമൻപ്രഭുവിന്റെ ഗംഗാതീർത്ഥം കണ്ടെത്തിയതിന്റെ ദിവ്യസന്ദർഭത്തിലേക്ക് പ്രത്യേകമായി വയ്ക്കുന്നതിൽ ശാന്തനൂപൻ കാര്യം നിപത്തിച്ചത്. സത്യവതിയിൽ ഭരിച്ചെങ്കിലും ദാശരാജൻ വിശിയ നിബന്ധനകളുടെ വലയിൽ ശാന്തനൂപൻ കരുങ്ങിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിൽ ഉണർന്നുപ്രവർത്തിച്ച ധർമ്മബോധമാണ് ഇതിനു കാരണം. പുത്രനും ലഭിക്കേണ്ട രാജ്യം തന്റെ കാമസമ്പർത്തിക്ക് അടിവറവയ്ക്കുന്നത് പിതൃധർമ്മത്തിന്റെ ലംഘനമായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യൻ കൂടിക്കെട്ടിപ്പാർപ്പിച്ച് തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽതന്നെ നടപ്പിലായ ഒരേപോലാണ് പിതൃധർമ്മം. ഒരു പരിധിവരെ അത് ജനങ്ങളിലും കാണാം.

താൻ പ്രകൃതിയുടെ പ്രേരണയ്ക്ക് അടിപ്പെട്ട് ജനിച്ചിട്ടുവെങ്കിൽ സന്തതിക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതിനേക്കാൾ ചില കടമകൾ- ആ കടമകൾ

വിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ താൻ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ചില ത്യാഗങ്ങൾ- വേണ്ടിവന്നാൽ ആ ത്യാഗത്തിൽ സർവ്വസമ്പദ് മുടിഞ്ഞൊടുങ്ങി പ്രാണൻപോലും വെടിഞ്ഞ് സന്തതിക്കേണ്ടതിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ ആത്മാർപ്പണം ചെയ്യുക. പിതൃത്വത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ പലതുമുണ്ട്. സ്വപുത്രൻ അച്ഛന്റെ അഭിലാഷം നിറവേറ്റാനുള്ള ദുരന്തമായ കർമ്മത്തിൽപ്പെട്ട് രാജ്യവും ദാമ്പത്യജീവിതവും പരിത്യജിച്ച് ദാശരാജന്റെ അവിഹിതമായ ആവശ്യങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞകളിലൂടെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ പിതൃഭക്തനായ ആ സത്പുത്രന്റെ ജീവിതത്തെ സംരക്ഷിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് ശാന്തനൂപിനെ പിതൃധർമ്മം പിടഞ്ഞുണർന്ന് ആ മഹാത്മാവിനെ അസാധ്യമായ പ്രതിജ്ഞകളിൽനിന്ന് വിലക്കൊത്തത്? അതാണ് കാമത്തിന്റെ നിഗൂഢവൃത്തി.

യയാതി പുത്രന്മാരെ വിളിച്ച് ഹൃദയം തുറന്നുകാട്ടി. എന്നാൽ, ശാന്തനൂപൻ അതു ചെയ്തില്ല. എല്ലാ സുഖങ്ങളും തനിക്കുവേണ്ടിയിരിക്കാൻ ദുഃഖകാരണമെന്നു ചോദിച്ച ഭീഷ്മരോട് ശാന്തനൂപൻ അസത്യമാണ് പറഞ്ഞത്. ഒറ്റമകൻ മാത്രമാകുന്നത് മക്കളില്ലാത്തതിനു തുല്യമാണ്. അയാൾ വീരനുംകൂടിയായ സ്ഥിതിക്ക് ആരോടെങ്കിലുമേറ്റുമുട്ടി എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും മരിച്ചുപോയേക്കാം. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ വംശം നശിക്കും. രാജ്യം അരാജകമാകും. അതോർത്താണ് തന്റെ വേദന. കാമാർത്തനായൊരു പിതാവ് ധർമ്മാത്മാവുപിതൃഹിതാനുവർത്തിയുമായ ഒരു പുത്രനെ സൗമ്യമായ രീതിയിൽ കബളിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ലഘുനാടകമാണ് നാമിവിടെ കാണുന്നത്.

ഉള്ളിൽ ഒന്നു മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് വെളിയിൽ മറ്റൊന്നു കാണിക്കാൻ, അത് തന്റെ ഒരേയൊരു പുത്രനോട്, വേദജ്ഞനായ ശാന്തനൂപിന് എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു? കാമത്തിന്റെ അസമമായ പാച്ചിലിൽ, ലൈംഗികസങ്കീർണ്ണങ്ങളുടെ അനിയന്ത്രിതമായ കൃത്യചാട്ടത്തിൽ ധർമ്മചിന്തകളെല്ലാം തകർന്നടിഞ്ഞു. ഗംഗാദേവിയുടെ വേർപാടിന്റെ അഴൽ ചെയ്തെഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മൃഗത്തിയായുവർഷംകൊണ്ട് നേടിയെടുത്ത നിർലോപതയുടെ വിശുദ്ധിയും ഏകമുഖമായ കാമത്തിന്റെ സമാകാശമായ വേലിയേറ്റത്തിൽ ഒലിച്ചുപോയി.

അവിടെ പിതൃധർമ്മം കടപുഴകി മറിഞ്ഞു. അസത്യത്തിന്റെ ജലപ്പൊക്കം തളിർത്തുപുത്തു. ഉത്തമനായ പുത്രന്റെ ദാമ്പത്യജീവിതം നിലം പൊത്തി. വംശപാരമ്പര്യം കടങ്കഥയായി. ഭാവിയിൽ മുളച്ചുപൊങ്ങുന്നതിനുള്ള എല്ലാ കലഹങ്ങൾക്കും കലാപങ്ങൾക്കും നിലമൊരുക്കി വിത്തിട്ടു.

ശാന്തനൂപൻ ഭീഷ്മരുടെ നേരെ എയ്തുവിട്ടു നൂണ അനിവാര്യമായൊരു ശാപംപോലെ ആ വംശത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽത്തന്നെ തറച്ചു. വംശം അന്യംനിന്നുപോയെങ്കിലോ എന്നു ഭയമുണ്ടാണല്ലോ അദ്ദേഹം സത്യവതിയെ പരിണയിച്ചത്. ഇതായിരുന്നല്ലോ ഭീഷ്മരുടെ ധാരണ. ഏതൊരു നൂണ തട്ടിമുളിച്ചാണോ ഭീഷ്മരെ

കബളിപ്പിച്ചുവിട്ടത് അതേ നൂണ ആ വംശത്തിൽ, അഗ്നിപാതംപോലെ, വന്നുവെച്ചു. ഭാഗ്യവശാൽ, ദുരന്തപൂർണ്ണമായ ആ പന്തത്തിൽ ഉൾക്കിടിലംകൊണ്ടുഷണിക്കാൻ ശാന്തനൂപൻ മഹാരാജാവ് ജീവിച്ചിരുന്നു.

കർമ്മചക്രത്തിന്റെ നിർഭാഷണമായ തിരിച്ചിലിൽ സത്യവതിക്കുപോലും പക്ഷാഗതിക്കേണ്ടിവന്നു. ശാന്തനൂപൻ അധർമ്മത്തിന്റെയും കാപട്യത്തിന്റെയും കാഠിന്യംകൊണ്ടല്ല, തന്നെക്കൊതിച്ചിട്ട് ആ തരുണി രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും പ്രസവിച്ചു. ആ പുത്രന്മാരുടെയും അവരുടെ പിതാവിന്റെയും നിരൂപണത്തിനുശേഷം, ദുഷ്കരമായ ത്യാഗംകൊണ്ട് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭീഷ്മരുടെ അനീകത്തിൽപ്പെന്ന് ഭാര്യഭാര്യമാരിൽ സന്താനങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ച് വംശത്തെ നിലനിർത്താൻ യാചിക്കേണ്ടിവന്നത്? യാചിച്ചിട്ടോ? ആ സന്താനോല്പാദനത്തിൽ ഏതൊന്നും തടസ്സമില്ലാത്തതിനും കൂലുങ്ങാക്കളിയെന്ന ആ കടുംപിടുത്തക്കാർക്ക് തന്റെ നിലപാട് ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ച് ആ യാചന തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അതോർത്ത, ഭാരതത്തിന് ലോകദാർശനികമായ പരമാചാര്യനായിത്തീർന്ന വേദവ്യാസനെ പ്രസവിച്ചുതന്ന സത്യവതി എത്രമേൽ രൂപിച്ചിരിക്കണം. ലളിതമുഖികളായിരുന്നു. തന്റെ അഭിഷേകസമയത്ത് സത്യവതിയെ നായിത്തീർന്ന ശാന്തനൂപൻ സർവ്വദാർശനികമായ കടമ എന്ന് ഭീഷ്മർക്ക് സമ്മാനിച്ച വരം യുദ്ധാനന്തരം ശശശയ്യയിൽക്കിടന്നു വേദനിച്ചപ്പിടയാണ് മാത്രമേ ഉതകിയുള്ളൂ. ശാന്തനൂപൻ ഈ പാപത്തിന്റെ ഫലംകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശം മണ്ണടിഞ്ഞുപോയതും വ്യാസന്റെ സന്തതിപരമ്പരകൾക്കു കീഴടങ്ങിയതും.

വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ വിസ്മരിച്ച്, ധർമ്മത്തിൽ മനസ്സുറപ്പിച്ച് പരാർത്ഥമായി ജീവിക്കേണ്ട ഒരു ജനനായകൻ തന്നിഷ്ടമനുസരിച്ച് ജീവിച്ചപ്പോൾ ആ കുലത്തിനും രാജ്യത്തിനും വന്നുപിണഞ്ഞ വിപത്തിന്റെ അപരിഹാര്യതയോർത്ത് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സേവ്യാപരമമായ ജനനായകന്മാർ നൂറുവട്ടം നടുങ്ങണം. ഭാവിതലമുറയ്ക്ക് വായിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിക്കാൻ തക്കവിധത്തിൽ ധർമ്മധർമ്മ വിവേകത്തിന്റെ ഇതിഹാസം ചമച്ച്, നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ സ്ഥിരനികേചമായി, കാലത്തിന്റെ കൈകളിൽ നമുക്കായി എല്പിച്ചുതന്നിട്ടും അതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ അന്ധകാരത്തിൽക്കിടന്നു തപ്പുന്ന നമ്മുടെ നായകർ എത്ര മുദൂർ! അവരെ സ്വന്തം ചെലവിൽ ഊട്ടിവളർത്തുന്ന നാം എത്ര ശുദ്ധാത്മാക്കൾ!

തുടരും

ലേഖനം

എഴുപത്തഞ്ചു വയസ്സിലെത്തുന്ന ഒരു സംഗീതാനുഭവമാണ് പരവൂർ ദേവരാജൻ

രവിമേനോൻ

മലയാളിയുടെ സംഗീതാനുഭവം

മിരിച്ചുപോയവരെ രായ്ക്കുരാമനും 'ദൈവ'ങ്ങളാക്കി മാറ്റിയെടുക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക വിശുദ്ധതയുണ്ട് നമ്മൾ മലയാളികൾക്ക്. ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് പാവത്തിനെ തിരിഞ്ഞൊന്നു നോക്കാൻ മിനക്കൊടുത്തവർപോലുമുണ്ടാവും ആർഭാടപൂർവമായ ഈ 'വാഴ്ത്തൽ' നാടകത്തിനുപിന്നിൽ.

വെറുതെയല്ല എം.എസ്.ബാബുരാജിന്റെ സ്മരണയായി കോഴിക്കോട്ട് ഒരു സംഗീത അക്കാദമിക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുന്ന ചടങ്ങിൽ വച്ച്, തെന്നിന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും ആദരണീയനായ സംഗീതപ്രതിഭകളിലൊരാളായ എം.എസ്.വി.ശങ്കരനാഥൻ ഇത്തിരി നർമ്മവും ഇത്തിരി ഹൃദയവേദനയും ഇടകലർത്തി പറഞ്ഞത്:

"മഹാകലാകാരന്മാരെ മരണാനന്തരം ആദരിക്കുന്നതും, അവർക്ക് സ്മാരകങ്ങൾ പണിയുന്നതും നല്ല കാര്യംതന്നെ. പക്ഷേ, ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അവരെ ഒരുക്കെ സഹായിക്കുന്നതിലല്ല കൂടുതൽ ഔചിത്യം? ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്ത് പ്രതിഭകളെ കണ്ടിട്ടല്ലെന്ന് നടിച്ച്ശേഷം, മരണാനന്തരം അവർക്ക് കുറ്റൻ സ്മാരകങ്ങൾ പണിയുന്നതിലെന്താണ് കാര്യം?"

പലരുടെയും ചങ്കിൽ ചെന്നുതറച്ച ചോദ്യമായിരുന്നു അത്. പരിപാടി കണ്ടിരുന്ന പല

രുടെയും നെഞ്ചിൽ തികട്ടിവന്ന ആ സംശയം എം.എസ്.വിയുടെ വായിൽനിന്നും കൊഴിഞ്ഞു വീണപ്പോൾ, ടാഗോർ ഹാളിലെ നിറഞ്ഞ സദസ്സ് സന്ദർശനം കയ്യടിച്ചപ്പോൾ എന്താണ് സത്യം. വേദിയിലും മറ്റുമായി ചുറ്റിപ്പറ്റിനിന്ന സംഘാടകപ്രഭൃതികളിൽ ചിലരുടെയെങ്കിലും മുഖം കോടിപ്പോയിരിക്കണം.

ശരിയല്ലേ എം.എസ്.വി ചോദിച്ചത്? ബാബുരാജിന്റെ അന്ത്യനാളുകളിൽ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടാൽ ഉള്ളിനടന്നിരുന്നവർപോലുമുണ്ടായിരുന്നു സംഘാടക 'സൈന്യ'ത്തിൽ. ബാബുരാജിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടം ബാഗങ്ങളെ ആരും തിരിഞ്ഞുനോക്കാനില്ലായിരുന്ന കാലത്ത്, ചെന്നൈയിലും മറ്റുമുള്ള സംഗീതസംഗീതകളെ നേരിട്ടുചെന്നുകണ്ട് എഴുപത്തയ്യായിരത്തോളം രൂപ സമാഹരിച്ച്, അവർക്കെത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ മുൻകൈയെടുത്ത സംഗീതസംഘായകൻ ദേവരാജനെപ്പറ്റി അവിടെ ആരും പറഞ്ഞുകേട്ടില്ല.

ദേവരാജൻ മാസ്റ്റർക്ക് അക്കാലത്തിൽ പരാതി ഉണ്ടാകാനും ഇടയില്ല. അതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലി. ഈ ഹൃദയവിശാലതയെന്നാണ്. കറകളെ ഈ സർവ്വവിശ്വനേഹത്തെയാണ്, സമകാലീനരായ മറ്റു പല 'ലിവിംഗ് ലെജൻഡ്'കളിൽനിന്നും മാറ്റുരെ വേറിട്ടുനിർ

ത്തുന്നതും. മറ്റൊരു സംഗീതസംഘായകൻ നല്ലൊരു ഈണം മെന്തെത്തടുത്താൽ, അതിനെ ഹൃദയം തുറന്നുനോക്കാൻ മടിക്കാണിക്കാത്ത ഈ വ്യക്തിത്വം ഇന്ന് മലയാളസിനിമയിൽ അത്യപൂർവതയായിരിക്കുന്നു.

'റോസി'യിലെ 'അല്ലിയാമ്പൽ കടവിൽ' എന്ന ഗാനം പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ജനം എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കും എന്ന് എനിക്ക് ആശങ്കയുണ്ടായിരുന്നു. "സംഗീതസംഘായകൻ ജോബ് ഒരു കുടിക്കാഴ്ചയിൽ പറഞ്ഞത് ഓർമ്മ വരുന്നു. "ചെമ്മീനിലെ ഗാനങ്ങളും പുതണ്ടുതേ കാലത്താണ് ഇറങ്ങിയത്. അക്കാലത്തെ ഒരു പ്രമുഖ സംഗീതസംഘായകൻ അല്ലിയാമ്പലിനെ ഇന്നലെ ചെയ്ത മഴയ്ക്ക് മുളച്ച തകര എന്നുപറഞ്ഞു കളിയാക്കിയതായി അറിഞ്ഞപ്പോൾ വല്ലാത്ത ദുഃഖം തോന്നി. ആ വേദന നിങ്ങളിൽ ദേവരാജൻ മാസ്റ്ററുടെ അഭിനന്ദനം ലഭിച്ചപ്പോഴാണ്. പാട്ടു നന്നായി എന്നു മാസ്റ്റർ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ സന്തോഷംകൊണ്ട് എന്റെ കണ്ണുനീരാണ് പോയി."

അതാണ് ജി.ദേവരാജൻ. ബാബുരാജിന്റെ 'താമസമന്തേ'യും 'അഞ്ജനക്കണ്ണുഴുതി'യും കെ.രാഘവന്റെ 'നീലക്കുയിൽ' ഗാനങ്ങളും, ദക്ഷിണാമൂർത്തിയുടെ സപ്തമംഗളം 'പ്രിയമാനസാ നി. വാവാ'യും തനിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴി

1178 കന്നി 11 വേലായുധം 39

'സമ്പൂർണ്ണ അഷ്ടാംഗഹൃദയ'
 തിനു ശേഷം സുലഭ ബുക്സ്
 പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന മറ്റൊരു
 പ്രസിദ്ധ വൈദ്യഗ്രന്ഥം.

കൈക്കുളങ്ങര രാമവാര്യരുടെ
 വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ
ആരോഗ്യ കല്പദ്രുമം
 സമ്പൂർണ്ണ ബാലചികിത്സ
 വളരെക്കാലമായി ലഭ്യമാകാത്ത
 വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ്.

ശ്ലോകങ്ങളും, ലളിതമായ
വ്യാഖ്യാനങ്ങളും
 അഞ്ഞൂറിലേറെ ബാലരോഗങ്ങളും
 അവയുടെ വിശദമായ ചികിത്സാ
 വിധികളും.
 ക്ഷായങ്ങൾ, തൈലങ്ങൾ, ഘൃതങ്ങൾ,
 ഗുളികൾ, ലേപനങ്ങൾ,
 തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ച് സവിസ്തരമായ
 വിവരങ്ങൾ.
 വൈദ്യൻമാർക്കെന്നപോലെ
 സാധാരണക്കാർക്കും പ്രയോജനപ്രദം.
 ഓരോ വിദ്യയും സൂക്ഷിച്ചിരിക്കേണ്ട
 അമൂല്യ ഗ്രന്ഥം.

അറിയുവാൻ പേജ്.
വില. 350. ക.
 പ്രസിദ്ധീകരണം.
ഡിസംബർ 31, 2002.
പ്രീ പബ്ലിക്കേഷൻ സൗജന്യം.

നവംബർ 15, 2002 നകം
മുഴുവൻ പണവുമടച്ച് ബുക്കു
ചെയ്യുന്നവർക്ക് 250 കയ്ക്ക്
പുസ്തകം ലഭിക്കും.
തപാലിൽ ആവശ്യമുള്ളവർക്ക്
രജിസ്ട്രർ ചെയ്തയയ്ക്കുവാൻ
23 ക.പുറമെ.

ബുക്കു ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ
സംഖ്യയും ചേർത്തയയ്ക്കണം.
എം. ഒ./ ഡി. ഡി. അയയ്ക്കേണ്ടത്:

സുലഭ ബുക്സ്
 കാൽവരി റോഡ്, പുത്തേരി,
 തൃശ്ശൂർ - 680 004
 ഫോൺ: 0487- 384927
 റസി: 0487- 334133
 eyedia

ബോൾ മനസ്സിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ കിടന്നിരുന്ന അമ്മയുടെ ഈ ആലാപനശൈലി തന്നെ ഏറെ സാധിനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ദേവരാജൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

വയലാർ-ദേവരാജൻ

വയലാർ രചന നിർവഹിച്ച 221 ചിത്രങ്ങളിൽ 121-ലും സംഗീത സംവിധായകൻ ദേവരാജനായിരുന്നു. "ഏറെക്കാലം ഒരേ മുറി പങ്കിട്ടവരാണ് ഞങ്ങൾ. ഇഷ്ടപോലെ സന്ദേശം എഴുതി അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മദ്യപിക്കുമായിരുന്നു. തൊട്ടടുത്ത കിടക്കയിൽ കിടന്നുറങ്ങിയിട്ടുപോലും, ഞാൻ മദ്യം തൊടില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും, വയലാറിന് എന്നെ വലിയ കാര്യമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇത്തരം ഭയവും ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് സംശയം. വളരെ നല്ല മനുഷ്യൻ. വേറെയും കവിയോട് വിരോധമില്ല. തികച്ചും സൗഹൃദമനസ്കൻ," തന്റെ പ്രിയഗാന രചയിതാവെന്നെക്കുറിച്ച് ദേവരാജൻ ഒരഭിമുഖത്തിൽ പറഞ്ഞു.

'ബലികുടീരങ്ങളേ' എന്ന് പ്രശസ്ത ഗാനത്തിലൂടെയാണ് വയലാറും ദേവരാജനും ഒന്നിക്കുന്നത്. വർഷം 1957. ശിപ്പായിലഹളയുടെ ശതവാർഷികാഘോഷത്തിന്റെ ഭാഗമായി വി. ജെ.ടി ഹാളിൽ സംഘടിപ്പിച്ച ഒരു സമ്മേളനത്തിലാണ് ദേവരാജന്റെ സംഗീതത്തിൽ ഇരുപത്തഞ്ചോളം ഗായകർ ചേർന്ന് ഈ രക്തസാക്ഷി അനുസ്മരണഗാനം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ശ്രോതാക്കളിൽ അന്നത്തെ രാഷ്ട്രപതി രാജേന്ദ്രപ്രസാദുമുണ്ടായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് ഈ ഗാനം കെ.പി.എ.സി.യുടെ 'വിശിഷ്ട കാര്യവേണ്ട' എന്ന നാടകത്തിലും ഉപയോഗിച്ചു.

രണ്ടുവർഷംകഴിഞ്ഞ് പുറത്തിറങ്ങിയ 'ചതുരംഗം' ആണ് വയലാർ-ദേവരാജൻ കൂട്ടുകെട്ടിനു തുടക്കം കുറിച്ച ചലച്ചിത്രം. വാസന്തരാവിന്റെ (ജോർജ്ജ്, ഗാന പി.നായർ), കാറ്റോവാ കടലേ വാ തുടങ്ങി ചതുരംഗത്തിലെ ഗാനങ്ങളെല്ലാം ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. എങ്കിലും 1962-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ 'ഭാര്യ'യിലെ 'പെരിയാരേ' എന്ന ഗാനമാണ് ഈ സഖ്യത്തിന്റെ പ്രശസ്തി വാനോളമുയർത്തിയത്. ഇതേ ചിത്രത്തിലാണ് യേശുദാസ് ദേവരാജനുവേണ്ടി ആദ്യം പാടുന്നതും. 'പഞ്ചരസംഭാഷണമായി' ആയിരുന്നു ആ ഗാനം. ഗാനസന്ദർഭങ്ങളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങിപ്പോയി, കൃത്യമായോടെ ഗാനങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിൽ വയലാറിനെ നിഷ്പ്രഭനാക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ വേറെയില്ലെന്നുതന്നെ മാസ്റ്റർ കരുതുന്നു. നാടകത്തിലെമ്പോലെ സിനിമയിലും ഒ.എൻ.വി.യുടെ മികച്ച രചന കൾക്ക് അഭംഗം സംഗീതത്തിന്റെ പരിവേഷം അണിയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട് ദേവരാജൻ. മണി കൂവിയായുമായ് (കാട്ടുപൂക്കൾ), പൊൽത്തികൾക്കല (കുമാരസംഭവം) എന്നിവ അവയിൽ എടുത്തുപറയേണ്ട സൂക്ഷികളാണ്. ഗഹനതയായ ഒരു ഗാനത്തെ ഇത്രയും ലാളിത്യവും ഔചിത്യവും തികഞ്ഞതാക്കാൻ ഒരു സംഗീത സംവിധായകന് എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുവെന്ന് ഇന്നും നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഗാനമാണ് 'പൊൽത്തികൾ.' പി.ഭാസ്കരനും (നാദബ്രഹ്മത്തിൻ, മാറോടണച്ചു ഞാൻ), ശ്രീകുമാരൻതമ്പിക്കും (മദപൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന, രാക്കുയിലിൻ രാജസദസ്സിൽ), യു.സഫലിക്കും (പതിനാലാം രാവുവീച്ചത്. ഓമലാളേ, മുല്ലന്തേഴിക്കും (സൗരയുഗപഥത്തിലെനോ), എ.പി.ഗോപാലനും (ഉഷസേ നീയെന്നെ), കാവ്യാലത്തിനും (പൂലരിത്തുമ്പത്ത), മങ്കൊമ്പിനും (കണ്ണിർപ്പുവേ), എം.ഡി.രാജേന്ദ്രനും (സുന്ദരി, ആർ.കെ.ദാമോദരനും) (അനുഭവങ്ങളേ നന്ദി, ബിച്ചു തിരുമലയ്ക്കും (യാമശംഖൊലി), ചിറയിൻകീഴ് രാമകൃഷ്ണൻനായർക്കും (സർണ്ണയവനികയ്ക്കുള്ളിലെ) എല്ലാം ഒന്നിനൊന്ന് മികച്ച ഈണങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ട് ദേവരാജൻ.

രാഗങ്ങൾ, ഭാവങ്ങൾ

'മോഹന'ത്തിലാണ് നല്ലൊരു ഭാഗം ഗാനങ്ങളും ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, മറ്റു രാഗങ്ങളും അനുയോജ്യമായ ഭാവവിഷ്കരണത്തിനുവേണ്ടി ദേവരാജൻ സുലഭമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സിനിമാഗാനങ്ങളിൽ പതിവായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താറില്ലാത്ത രാഗങ്ങൾപോലും തന്റെ സുവർണ്ണസ്പർശത്താൽ എത്ര അനായാസമായാണ് അദ്ദേഹം അനശ്വരഗാനങ്ങളാക്കി മാറ്റിയിട്ടുള്ളതെന്നോർക്കുക. കാമവർദ്ധിനി (ശ്രീകോവിൽ ചുമരുകൾ ഇടിഞ്ഞുവീണ്), രാജകോദർ (എത്തിനില്പിളകൾ, ചക്രവർത്തിനി), ചെഞ്ചുരുട്ടി (എല്ലാം ശിവമയം), നാദൈരവി (ഒരിടത്തു ഇന്നം), ബിലഹരി (പ്രിയതമാ), ബീഹാസ് (ലളിതതല വംഗലതാ പരിശിലന), ബാളി (കരുണതൻ മണിദീപമേ), മിയാ കി മൽഹർ (ഇന്നെനിക്ക് പൊട്ടുകുത്താൻ), മിശ്രശിവരാത്രിനി (ആകാശദീപമേ), രവിചന്ദികാ രേവതി (പ്രഭാതം വിടരും), സരസ്വതി (സരസ്വതിയമ്മ കഴിഞ്ഞു) എന്നീ രാഗങ്ങൾ ഉദാഹരണം. "കഴുകിയ വെള്ളവസ്ത്രത്തിന്റെ ചുളിവുകൾ നിവർത്തി തേച്ചുമിനുക്കി പുതിയ വസ്ത്രമാക്കുന്നതുപോലെ, ഓരോ പാട്ടുകളേയും തേച്ചുമിനുക്കി ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിന്റെ സുഗന്ധമണിയിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ദേവരാജൻ ചെയ്തത്," കെ.പി.എ.സി.യുടെ ശില്പികളിലൊരാളും ദേവരാജന്റെ ഉത്തമസുഹൃത്തുമായ അഡ്വ. ജി.ജനാർദ്ദനക്കുറുപ്പിന്റെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മ വരുന്നു.

പുഷ്പപാദുക: പുറത്തുവച്ച് നഗ്നപാദായി നടന്നുവരുന്ന ചക്രവർത്തിനിയെയും, സന്ധ്യാദീപവുമായി പുണ്യാശ്രമത്തിലേയ്ക്ക് കാലുന്നുന്ന സന്യാസിനിയെയും, ശംഖുപുഷ്പം പോലെ മൈക്കണ്ണ് ചിമ്മിനിൽക്കുന്ന ശക്തനെയും ദേവരാജന്റെ സ്വരാഗനകളുടെ അകമ്പടയില്ലാതെ നമുക്ക് സങ്കല്പിക്കാൻ പറ്റുമോ? സംശയമാണ്.

ദേവരാജൻ മാസ്റ്ററുടെ 75-ാം ജന്മദിനം ആർഭാടപൂർവ്വം ആഘോഷിക്കാൻ ഒരുങ്ങുകയാണ് കൊച്ചി. വരുതലമുറകൾക്ക് നീധിപോലെ മനസ്സിൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻപോന്ന ഒരു മഹത്തായ സംഗീതസുഭാഷിതയെക്കുറിച്ചുപ്രതികരിക്കുക.

യാത്ര

കശുവണ്ടിയും കളിമണ്ണും

കാട്ടാക്കട ദിവാകരൻ

വ്യവസായശാലകൾ ഒന്നൊന്നായി നിൽപ്പലമാകുന്നു

മുഖപത്രമായൊന്നു കേരളം

ആകാശത്തിൽ പറിപ്പാക്കുന്ന പറവകളെ ഒന്നൊന്നായി പിടിച്ചു, തുരുത്തുരാ കഴുത്തു ഞെരിച്ച് കൊന്നെറിഞ്ഞുവെത്ര. അങ്ങനെ, കിളികൊല്ലൂർ- "ഭോഷ്ക്ക്, ശുദ്ധഭോഷ്ക്ക്"- ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലാരോ തുറന്നടിച്ച്.

"വരട്ടെ, സാൻ കഥ പറയട്ടെ." ഞാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. 1965 ലായിരുന്നു ആദ്യയാത്ര. സുസ്ഥമമായ ഒരു ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതാവും, അന്നത്തെ കിളികൊല്ലൂർ പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റുമായിരുന്ന മൈതിൻകുഞ്ഞിനോടും ചില സഹപ്രവർത്തകരോടൊപ്പം ഞങ്ങൾ, കിളികൊല്ലൂരിന്റെ ഗ്രാമവിമികളിലൂടെ, ഉത്സാഹഭരിതരായി നടക്കുകയായിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ, ദേശചരിത്രമറിയാവുന്ന സാൻ കഥ തുടർന്നു.

"പണ്ടുപണ്ട് ഭാഗിണനാട് രാജാവിന്റെ നെല്ലുകളിലൊന്നായിരുന്നു കിളികൊല്ലൂർ. ഭരണപരമായ ചുമതലകൾ, രാജാവിന്റെ ആൾപ്പേരുകാരിൽ 'വേങ്ങശ്ശേരി' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പുരാതന തറവാട്ടിലെ കാരണവരായ ഉണ്ണിത്താണെ എല്ലിച്ചിരുന്നു. തലമുറകളായി ആ അധികാരം കൈമാറിപ്പോന്നു. കിളികൊല്ലൂർ പഞ്ചായത്തിൽപ്പെട്ട 'പനയൻ കാട്ടുനൂറം' (ഇപ്പോൾ എൻജിനീയറിംഗ് കോളേജ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം) വിദേശികളായ (തമിഴർ) മറവന്മാരുടെ വിഹാരശാലമായിരുന്നു. കൊള്ളയും കൊലയും നിർബാധം അവിടെ നിലനിന്നുപോലും. ഈ അരാജകത്വം അവസാനിപ്പിക്കാൻ എന്താണു മാർഗ്ഗം? രാജാവ് വേങ്ങശ്ശേരി കാരണവർക്ക് കൊല്ലിനും കൊലയ്ക്കുവരെയുള്ള എല്ലാ അധികാരങ്ങളും നൽകി. കാരണവരകളെ, വിദഗ്ദ്ധമായ പരിശീലനം നേടിയ കുറെ പടയാളികളെ സംഘടിപ്പിച്ച്, കൊള്ളക്കാരെ അമർച്ച ചെയ്തു. കിളികളെ പിടിച്ചു കൊല്ലുന്നതുപോലെ കൊള്ളക്കാരെ കൊന്നൊടുക്കിയ ആ സ്ഥലത്തിന് 'കിളികൊല്ലൂർ' എന്ന് പേര് സിദ്ധിച്ചത്രെ. പഴമൊഴിയായി പ്രചാരമുള്ള ഈ 'ചരിത്രകഥ'യിൽ എത്രകണ്ട് സത്യമുണ്ടെന്ന് നിശ്ചയില്ല. പക്ഷേ, പ്രാചീനകാലത്ത്, പല വിരസാഹസികകൃത്യങ്ങൾക്കും കളമൊരുക്കിയ സംഭവങ്ങളുടെ സൂചനകൾ ഇവിടെ, ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്.

കഥാകഥനവും ചർച്ചയും വാദപ്രതിവാദങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുനിന്നിരുന്ന ഞങ്ങൾ നടന്നുനടന്ന് കശുവണ്ടിത്തൊഴിലാളികൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന ആ ഗ്രാമാന്തരത്തിലെത്തി.

ഗ്രാമീണർ, വിശിഷ്ട സ്ത്രീകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും, കശുവണ്ടിത്തൊഴിലാളികളാണ്. കിളികൊല്ലൂരിന്റെ രക്തവും ജീവനും തൊഴിൽശാലകൾ തന്നെ.

ഹാക്റ്ററിക്കുള്ളിൽ

കശുവണ്ടി ഹാക്റ്ററികളിലൊന്നിലേയ്ക്ക് കടക്കാം. നെടുനീളത്തിലുള്ള പല ഷെഡ്ഡുകൾ. ആദ്യത്തേതിലേയ്ക്ക് കടക്കുക. നെടുകെ, നാലു വരികളായിരുന്ന തോട്ടങ്ങി (വറുത്തത്) തല്ലുകയാണ് സ്ത്രീകൾ.

അങ്ങിതല്ലുന്ന ശബ്ദത്തിനോടൊപ്പം കറയും ചിതറിഞ്ഞെറിഞ്ഞിരിക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ കൈകളും ശരീരവും കറപുരണ്ടവയത്രെ- അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ കറ. ആ ഗ്രാമീണ വനിതകളുടെ മുഖങ്ങളിലും കാളിമ ദൃശ്യമാണ്.

പിള്ളപ്പുര

ഷെഡ്ഡുകളിൽ കയറിയിറങ്ങിയും കണ്ടും കേട്ടും ഹാക്റ്ററി കോമ്പുണ്ടിലെ ഒരൊഴിഞ്ഞ കോണിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു കുട്ടനിലവിളി കേട്ടു. കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ കരച്ചിൽ. ആട്ടാലപോലെയുള്ള ആ ഷെഡ്ഡിനടുത്തേത്തി. അകത്തേയ്ക്കൊന്ന് എത്തിനോക്കി: ഷെഡ്ഡിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം തൊട്ടിലുകൾ തുങ്ങുന്നു. വെറും നിലത്ത് ഇഴഞ്ഞു നടക്കുന്ന കുട്ടികളുമുണ്ട്. അവരെ പരിചരിക്കാൻ എണീറ്റുനടക്കാൻ വയ്യാത്ത ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കയും. നാലുതോളം കുട്ടികൾ ഒന്നിച്ചു നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവരെത്തു ചെല്ലാം! ഉറങ്ങുന്നത് ഉറങ്ങും; കരയുന്നത് കരയും.

'മടിനോട്ടം'

സഹനാപരഹിതനായ മറ്റൊരു രംഗവും കണ്ടു. ഉച്ചമണി മുഴങ്ങി. ഉച്ചയ്ക്ക് കുറച്ചിട വിശ്രമമുണ്ട്. ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ അവർ എണീറ്റ് നടുവിലിറങ്ങുന്നു. പുറത്തിറങ്ങാനുള്ള വെമ്പൽ! പലർക്കും അടിയന്തരാവസ്ഥയുണ്ട്. അത്രേനേരവും പ്രകൃതിയുടെ പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾ കടിച്ചമർത്തിക്കഴിയുന്നവർക്ക് മൂത്രപ്പുരയിലേയ്ക്കൊടാൻ ധൃതിയുണ്ട്. പാൽനിറഞ്ഞ്, മുലതരിച്ച് വിങ്ങുന്ന അമ്മമാർക്ക് പിള്ളപ്പുരയിലെത്തി സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ പാലുട്ടാനുള്ള വെമ്പൽ. രാവിലെ ഒന്നും കഴിക്കാൻ പറ്റാതെ പണിക്കു കയറിയവർക്ക് ഉച്ചയ്ക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാൻ ധൃതി.

പക്ഷേ, പണിപ്പുരയിൽ നിന്നിറങ്ങി പെട്ടെന്നുണ്ടെ യഥേഷ്ടം ഓടിപ്പോകാൻ പറ്റില്ല. പുറത്തിറങ്ങണമെന്നുള്ളവർ ഗേറ്റിനടുത്തു കാണുന്ന, മൂന്നുവശവും പനമ്പായ് കൊണ്ടു മാർച്ചിട്ടുള്ള പോളിംഗ്ബത്തിനെ പോലെയുള്ള മുറിക്കു മുന്നിലെത്തണം. ക്വറായി ഓരോരുത്തർ ഉള്ളിൽ കയറി മറുവശത്തുകൂടി ഇറങ്ങിപ്പോകണം. അവിടെ ഒരു സ്ത്രീ ഇരിപ്പുണ്ട്. അവരുടെ മുൻപിൽ ഉടുതുണി അഴിച്ച് കൂടയണമെന്നാണ് ചട്ടം. അങ്ങിപ്പരിപ്ലേജാനും ഒളിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ? (മിക്കവാറും അത്തരം ചൂഴ്ന്ന പരിശോധനകളുണ്ടാവാറില്ല. ചടങ്ങു തീർക്കാനാകാനും മതി) ഈ സമ്പ്രദായം- 'മടിനോട്ടം' എന്നാണിതിനു പേര്- ഒരു പരിഷ്കരണത്തേയ്ക്ക് ഒട്ടും യോജിക്കാത്ത ഏർപ്പാട്.

ഇന്നത്തെ കിളികൊല്ലൂർ

ഇന്ന് കിളികൊല്ലൂർ തിരക്കേറിയ ഒരു നഗരപദേശമാണ്. കൊല്ലം നഗരത്തോടുമുളളതുകൊണ്ടു ഈ ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മൂന്നു ദശകങ്ങളായി ഒരു ഉപനഗരമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു.

തിരക്കേറിയ ടൗൺപ്രദേശം. കടകമ്പോളങ്ങളും മന്ദിരശ്രേണികളും ചെറുതും വലുതുമായ തൊഴിൽശാലകളുമെല്ലാംകൂടി ജനബാഹുല്യമുള്ള ഒരു പട്ടണം. പക്ഷേ, പഞ്ചായത്തിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു കടന്നാലോ? മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുന്നപുകണ്ട ഗ്രാമങ്ങളിൽ നേരിയ മാറ്റങ്ങൾ മാത്രം. സാധാരണക്കാരുടെ, വിശപ്പ് വിവിധതരത്തിൽപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം കൂടുതൽ കളേശകരമായിട്ടുണ്ട്.

ഇല്ല വല്ലായ്മകളേറയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ചെറുതും വലുതുമായ ഒരു തൊഴിൽമേഖല മുൻപ് ഗ്രാമാന്തരങ്ങളെ സജീവമാക്കിയിരുന്നു. അന്നിവിടെ വലുതും ചെറുതുമായ ഇരുപതോളം കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികൾ സദാ പ്രവർത്തനനിരയിലായിരുന്നു. ആയിരക്കണക്കിന് ഗ്രാമീണർ, ഈ കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികളിൽ പണിയെടുത്തിരുന്നു.

തിരക്കേറിയ മണ്ണിടിച്ചിൽ തടയാൻ വേണ്ടി പോർട്ടുഗീസുകാർ തീരപ്രദേശത്ത് വച്ചുപിടിപ്പിച്ച കശുമാവിൻതൈകളാണ് നമ്മുടെ കശുമാവിൻതോട്ടങ്ങൾക്കു നിദാനം.

ഇതിൽ സ്ത്രീകൾ കശുവണ്ടി ചുട്ടു തല്ലിയെടുക്കുന്ന പരിപ്പ് വാങ്ങിച്ച് ഭോഗിയായി പായ്ക്ക് ചെയ്ത് വർണ്ണക്കടലാസുകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ് അമേരിക്ക തുടങ്ങിയ വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക് ചെറിയ തോതിൽ കയറ്റി അയച്ചുതുടങ്ങി. കൊല്ലം നഗരത്തിനു സമീപമുള്ള താമരക്കുളത്തായിരുന്നു ആ ഫാക്ടറി. 1928-1930 വരെ റോസ് എഡിന ഈ ബിസിനസിൽ പിടിച്ചുനിന്നു. അതിനുശേഷം ബിസിനസ് ക്ഷയോന്മുഖമാവുകയും അക്കാലമത്രയും കൂടെ സഹായിയായിക്കഴിഞ്ഞ 'സ്വാമിനാഥൻ' രഹ പ്രവേശം നടത്തുകയും ചെയ്തു. കയറ്റുമതി കൂടുതൽ വ്യാപകമാക്കി, 1932-33 കാലഘട്ടം സ്വാമിനാഥന്റേതായിരുന്നു. തുടർന്ന് കശുവണ്ടി വ്യവസായത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുവന്ന തങ്ങൾക്കുത്ത മുസലിയാർ ആരംഗത്ത് ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു. 1940-കളിൽ വ്യവസായം തഴച്ചുവളർന്നു. കൊല്ലം നഗരത്തോടു ചേർന്നു കിടക്കുന്ന കിളികൊല്ലരിൽ ആധുനിക സംസ്കരണ സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ വൻകിട കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികൾ ഉയർന്നുവന്നതോടെ, കിളികൊല്ലരിലെയും സമീപഗ്രാമങ്ങളിലെയും സാമ്പത്തിക മേഖലയിൽ വമ്പിച്ച പുരോഗതിയുണ്ടായി.

അന്ന്, കേരളത്തിൽ 120-ൽപരം കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികൾ നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഈ ബിസിനസ്സിലൂടെ പലരും ധനികരും പ്രമാണിമാരുമായി. ഒരുകാലത്ത് ഒന്നേ കാൽ ലക്ഷത്തോളം തൊഴിലാളികൾ കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികളിൽ പണിയെടുത്തിരുന്നു. ക്രമേണ തൊഴിലാളികൾ

സ്ഥിതിയൊക്കെ മാറി. പല കാലങ്ങളായി പല ഫാക്ടറികളും പട്ടിയിടപ്പെട്ടു. കിളികൊല്ലരിലെ ഗ്രാമീണ മേഖലയുടെ സമ്പൽസ്ഥിതിയെ ഏറെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ച സ്ഥിതിവിശേഷമാണിത്. കശുവണ്ടി വ്യവസായത്തിന്റെ മുഖ്യകേന്ദ്രമാണല്ലോ കൊല്ലം. ഈ വ്യവസായത്തിന്റെ കൃത്യത കൊല്ലം നഗരത്തിനും ഉപനഗരമായ കിളികൊല്ലരിനും ലഭിച്ചിട്ട് എത്രയോ പതിറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരർത്ഥത്തിൽ കൊല്ലത്തിന്റെ പര്യായംതന്നെയായിരുന്നു കശുവണ്ടി.

കാലക്രമേണ കശുമാവുകൃഷി വ്യാപകമായപ്പോൾ, കശുവണ്ടിയിൽ നിന്ന് പരിപ്പെടുത്ത് വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക് കയറ്റുമതി ചെയ്ത് ധനം സമ്പാദിക്കാനുള്ള എളിയ യത്നങ്ങളും ആരംഭിച്ചു. തമിഴ്നാട്ടിൽനിന്ന് കൊല്ലത്തു സ്ഥിരതാമസമാക്കിയ 'റോസ് എഡിന' എന്ന ഒരു ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യനാണ് ഈ വ്യവസായത്തിന്റെ തലമുതൽപ്പൻ. കുടിയിടക

ളിൽ വർഗ്ഗശബ്ദം വളർന്നു. മുതലാളിമാരുടെ ചൂഷണത്തിനെതിരെ അവർ അണിനിരന്നു. അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻവേണ്ടി, അവർ ഒറ്റക്കെട്ടായി പോരാടി. ന്യായമായ കൂലിയും മറ്റാനുകൂല്യങ്ങളും അവർ നേടിയെടുത്തു. 1950-കളിൽ ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി ബോണസ്സും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും നേടിയെടുത്തത് കൊല്ലത്തെ കശുവണ്ടി തൊഴിലാളികളാണ്.

അക്കാലത്ത്, കൊല്ലം പട്ടണത്തിലെ ശനിയാഴ്ച സായാഹ്നങ്ങൾ കൂടുതൽ ജനബാഹുലവും ഉത്സാഹഭരിതവുമായിരുന്നു. കശുവണ്ടി തൊഴിലാളികൾക്ക് ആഴ്ചശമ്പളം ലഭിക്കുന്ന ദിനം. കൈനിയെ കാശുമായി ഫാക്ടറികളിൽനിന്നിറങ്ങുന്നവർ നേരെ കൊല്ലം നഗരത്തിലേയ്ക്ക് വച്ചുപിടിക്കുന്നു. കിട്ടിയ കാശ് ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും ചെലവിട്ട്. മിക്കവാറും വെറുംകൈയോടെയാവും അവർ വീടണയുക. അന്നത്തെ നിറപ്പകിട്ടാർന്ന ആ സായാഹ്നങ്ങൾ ഇന്ന് കൊല്ലത്തിന് ഒരു സ്വപ്നം മാത്രം.

തകർച്ചയുടെ കാലം

ക്രമേണ പല കാലങ്ങളിലായി, ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നെന്ന മട്ടിൽ ഫാക്ടറികൾ പലതും പട്ടിയിടപ്പെട്ടു. ചിലവ, കുറഞ്ഞ കൂലിക്ക് തൊഴിലാളികളെ കിട്ടുന്ന തമിഴ്നാട്ടിലേയ്ക്ക് പറിച്ചുനടപ്പെട്ടു. കിളികൊല്ലരിലെയും കൊല്ലത്തെ മറ്റ് ഗ്രാമങ്ങളിലെയും ആയിരക്കണക്കിന് തൊഴിലാളി കുടുംബങ്ങൾ പട്ടിണിയിലായി. തൊഴിലുള്ളവർക്കുതന്നെ വർഷത്തിൽ ചുരുങ്ങിയ ദിവസങ്ങൾ മാത്രമേ ജോലി ലഭിക്കാറുള്ളൂ. കൂലി ക്രമാനുഗതമായി. വെട്ടിക്കുറയ്ക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ, കശുവണ്ടിമേഖലയാകെ തകർന്നു. എങ്കിലും കിളികൊല്ലരിലെ തൊഴിൽമേഖല നിഷ്ക്രിയമെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. ചുരുക്കംചില കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ, കുറേ തടിമില്ലുകൾ, ഈർച്ചമില്ലുകൾ, തീപ്പെട്ടിക്കമ്പനികൾ.

കശുവണ്ടി വ്യവസായപ്രമുഖനായിരുന്ന തങ്ങൾക്കുത്ത മുസലിയാർ സ്ഥാപിച്ച എൻജിനീയറിംഗ് കോളേജും ആർട്സ് കോളേജും കിളികൊല്ലരിലാണ്.

കൊല്ലം-ചെങ്കോട്ട റോഡും റെയിൽവേയും ഈവഴി കടന്നുപോകുന്നു. പഞ്ചായത്ത് ആസ്ഥാനമായ കിളികൊല്ലൂർ, പട്ടണത്തിന്റെ ധാടിയും മോടിയുമുള്ളതാണെങ്കിലും, മറ്റു പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം തനിഗ്രാമങ്ങൾതന്നെ. പഞ്ചായത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം 11.21 ചതുരശ്ര കിലോമീറ്റർ. ജനസംഖ്യ- 56773 (91-ലെ സെൻസസ്).

കിളികൊല്ലരിന്റെ ചരിത്രപ്രാധാന്യവും ശ്രദ്ധേയം. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകങ്ങളിൽ കൊല്ലത്ത് അധിശത്ഥം വഹിച്ചിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായി തുറന്ന ഏറ്റുമുട്ടലിനൊരുമ്പട്ട വേലുത്തമ്പിള്ളവയുടെ സൈനിക കേന്ദ്രംകൂടിയായിരുന്നു കിളികൊല്ലൂർ. 1909-ൽ രണ്ടു സൈന്യങ്ങളും ഇവിടെവച്ച് ഏറ്റുമുട്ടുകയും ചെയ്തു.

അനിതീക്കേതിരായ ഏറ്റുമുട്ടലുകൾക്ക് സദാ സന്നദ്ധരായ, രാഷ്ട്രീയബോധമുള്ള ജനതയാണ് തദ്ദേശീയർ. ആ സ്ഥരപാരമ്പര്യം അവർ പലവുരു തെളിയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്-തൊഴിലാളിസമരങ്ങളിൽ.

കളിമൺ (സെറാമിക്സ്) പാത്രങ്ങൾ

കുണ്ടറ

വെയിൽ മങ്ങിയ നേരം മുക്കട (കുണ്ടറ)യിൽ ബസ്സിറങ്ങിയ ഞാൻ ആദ്യമൊന്നമ്പരന്നു. എനിക്ക് ജംഗ്ഷൻ മാറിപ്പോയോ? ഇല്ല, ജംഗ്ഷനുസമീപം ആ പഴയ കുറ്റൻ തൊഴിൽശാല (അലിൻഡ്)യുടെ തലപ്പട്ട കാണാം. മറ്റു കെട്ടിടങ്ങളും പഴയ മട്ടിൽത്തന്നെയുണ്ട്. മുൻപാണെങ്കിൽ, വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ഈ കവലയിൽ നിന്നുതിരിയാൻ സ്ഥലം ലഭിച്ചെന്നു വരില്ല. വിവിധ വ്യവസായശാലകളിൽ പകലത്തെ ഷിഫ്റ്റ് കഴിഞ്ഞിറങ്ങുന്നവരും അടുത്ത നൈറ്റ് ഷിഫ്റ്റിന് വരുമ്പവരുമായ നൂറുകണക്കിന് തൊഴിലാളികളെ ജംഷണിലും പരിസരങ്ങളിലും കാണാനാകും.

മുക്കട ജംഗ്ഷനിൽനിന്ന് ഇടത്തോട്ട് തിരിയുന്ന റോഡിലൂടെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു കടക്കുക. കുണ്ടറയിലെ വിവിധ ഫാക്ടറികളിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന റോഡാണത്. പവർഹൗസും പഞ്ചായത്താഫീസും മാർക്കറ്റും കഴിഞ്ഞ് മുൻപോട്ടു പോകുമ്പോഴാണ് കുണ്ടറയെന്ന നഗരത്തിന്റെ പിന്നിലൊരു കായലുണ്ടെന്നറിയുക. അഷ്ടമുടിക്കായലിന്റെ ഒരു ശാഖയായ കാഞ്ഞരോട്ടു കായലിന്റെ തീരത്താണ് അലിൻഡ് എന്ന ആ വലിയ വ്യവസായസ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം. ഫാക്ടറി പരിസരത്തു വന്ന് മുട്ടിവിളിക്കുന്ന കായലിനെ വഴിതെളിച്ച് ഫാക്ടറി കോമ്പൗണ്ടിലേയ്ക്ക് കടത്തിവിട്ടിട്ടുണ്ട്. അടുത്ത കാലംവരെ കുണ്ടറയുടെയും കേരളത്തിലെ വ്യാവസായിക രംഗത്തെയും വളർച്ചയുടെ കുറ്റൻ പ്രതീക

മായിരുന്നു 'അലിൻഡ്'

1946-ൽ വെറും 10 ലക്ഷം രൂപയുടെ മൂലധനത്തോടെയാണ് അലിൻഡിന്റെ തുടക്കം. അലുമിനിയം കൺഡക്റ്ററുകൾ നിർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ആദ്യകാലത്ത് 1500 ടൺ ആയിരുന്നു ഫാക്ടറിയുടെ ഉല്പാദനശേഷി. 1957 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും കവേഡ് അലുമിനിയം കൺഡക്റ്ററുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള ഇൻഡ്യയിലെ ആദ്യത്തെ പ്ലാന്റ് കുണ്ടറയിൽ സ്ഥാപിതമായി.

ഇപ്പോൾ സാങ്കേതികസഹായം ലഭിച്ചതോടെ പുരോഗതിയുടെ പാതയിൽ പിന്നെയും ബഹുദൂരം മുന്നോട്ട് കഴിഞ്ഞു. ഉടമയും തൊഴിലാളികളും തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദബന്ധം അലിൻഡയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. തുടക്കത്തിൽ നൂറിനുതാഴെമാത്രം തൊഴിലാളികൾ പണി

യെടുത്തിരുന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ വിവിധ പ്ലാന്റുകളിലായി ആയിരത്തി ഒരുനൂറ്റോളം തൊഴിലാളികൾ പണിയെടുത്തിരുന്നു. ഉയർന്ന വേതനം, ആകർഷണീയമായ ബോണസ്, വേള്ത് ഇൻസെന്റീവ് സ്കീം അനുസരിച്ചുള്ള സ്പെഷ്യൽ ബോണസുകൾ, മനോഹരമായ പാർപ്പിടസൗകര്യങ്ങൾ, ഉന്നതമായ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ, വിനോദ പരിപാടികൾ ഇവയൊക്കെ തൊഴിലാളികൾക്ക് ഉറപ്പുവരുത്തിയിരുന്നു. അലിൻഡ് നിശ്ചലമായിട്ട് നാലഞ്ചുവർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. നൂറുകണക്കിന് തൊഴിലാളികൾക്ക് പണി നഷ്ടപ്പെട്ടു.

1946-ൽ ഒരു പബ്ലിക് ലിമിറ്റഡ് കമ്പനിയായി ആരംഭിച്ച 'ഇലക്ട്രിക്കൽ ആൻഡ് അലൈഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ്' വയറിംഗ് ഉപകരണങ്ങൾ, റെയിൽവേ സാമഗ്രികൾ എന്നിവ ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നു. 1952-ൽ കമ്പനി ദീർഘകാലത്തേയ്ക്ക് പട്ടിയിടപ്പെട്ടു. 1955-ൽ കമ്പനി ഗവൺമെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു. ഉല്പാദനപദ്ധതികൾ നവീകരിച്ചുവെങ്കിലും ഈ പ്രമുഖ വ്യവസായസ്ഥാപനവും ഇപ്പോൾ നിഷ്ക്രിയമാണ്. ഒരു പ്രമുഖ വ്യവസായ സ്ഥാപനമായിരുന്ന ലക്ഷ്മി സ്റ്റാർച്ച് ഫാക്ടറിയുടെയും പ്രവർത്തനം നിലച്ചു.

കേരള സിറാമിക്സ്

അഷ്ടമുടിക്കായലിന്റെ ഭാഗമായ കാഞ്ഞരോട്ടു കായലിനു സമീ

പം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കേരള സിറാജിക്സ് ഗവൺമെന്റ് ഉടമയിലുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാണ്. 1937-ൽ സർ സി.പി.രാമസ്വാമി അയ്യർ ദിവാനായിരുന്ന കാലത്ത് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. അന്നത്തെ പ്രമുഖ സിറാജിക്സ് ആയിരുന്ന ഡോൾബിംഗ് ആയിരുന്നു ആദ്യകാലപ്പേര്. 1940-ൽ നല്ല രീതിയിൽ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി.

അഷ്ടമുടിക്കായലിലെ മികച്ച നിലവാരമുള്ള കളിമണ്ണാണ് പ്രധാന അസംസ്കൃതവസ്തു. ചീനക്കളിമണ്ണ്, ഫെൽസ്പാർ, കാർട്ട്സ് എന്നീ അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളുപയോഗിച്ച് ഇവിടെ നിർമ്മിക്കുന്ന പോഴ്സിലെയിൽ ഉല്പന്നങ്ങൾ ഗുണമേന്മയോടെ പ്രസിദ്ധമാണ്. വിദേശങ്ങളിൽ നല്ല മാർക്കറ്റുണ്ട്. മൂന്ന് വർഷം തുണികളുള്ള വൻകിട ഫാക്ടറിയാണിത്. പോഴ്സിലെയിൽ കോക്കറി, ലോ ടെൻഷൻ ഇലക്ട്രിക്കൽ ഇൻസുലേറ്റേഴ്സ് എന്നിവ നിർമ്മിക്കുന്നതാണ് ഒന്നാമത്തെ യൂണിറ്റ്. സറ്റോൺവയർ പൈപ്പുകൾ, റിഫ്രാക്റ്ററികൾ, നിർമ്മിക്കാൻവേണ്ടി പുനഃസംഘടിപ്പിച്ച പഴയ ഫാക്ടറിയാണ് മറ്റൊന്ന്. മൂന്നാം യൂണിറ്റിൽ റിഫൈൻഡ് ചൈന കളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു.

മുൻപു സൂചിപ്പിച്ച വൻകിട വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾക്കുപുറമെ എസ്.വി. കാഷ്യൂ ഫാക്ടറി, എസ്.ജി. കാഷ്യൂ ഫാക്ടറി, ബോംബെ കമ്പനി (ഓണമ്പലത്ത്), വി.പി.കാഷ്യൂ ഫാക്ടറി (മുക്കുട്ട്) എന്നിങ്ങനെ പല കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികളിലായി നാലായിരത്തോളം തൊഴിലാളികൾ പണിയെടുത്തിരുന്നു. കാഞ്ഞിരോട്ടു വാർഡിലാണ് അലിൻഡ് തുടങ്ങിയ ഫാക്ടറികൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. പഞ്ചായത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തിയായ കായലോരങ്ങൾ താരതമ്യേന അവികസിത പ്രദേശങ്ങളാണ്. കുമ്പളം കായലിന്റെയും കാഞ്ഞിരോട്ടു കായലിന്റെയും ഉള്ളിലേയ്ക്കു നീങ്ങി ഏതാണ്ടാരു വിപുലപോലെയുള്ള ആ പ്രദേശങ്ങൾക്ക് 'കൃതിരമുനമ്പ്' എന്നാണ് പേര്. ചില ഭാഗങ്ങളിൽ 300 മീറ്റർവരെ വീതിയുണ്ടെങ്കിലും മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങളിൽ കഷ്ടിച്ച് പത്താളുകൾക്ക് നിൽക്കാൻ മാത്രമുള്ള വീതിയേ കാണുകയുള്ളൂ. ആ ഭാഗങ്ങളിലെ ഇനങ്ങളിൽ നല്ലൊരു ശതമാനം ഹരിജനങ്ങളാണ്.

കുണ്ടറ - അന്ന്

കായലും അഷ്ടമുടിക്കായലിന്റെ ശാഖയായ കാഞ്ഞിരോട്ടു കായലും കായലോരത്തെ കളിമണ്ണം (ചൈന കളെ) കുണ്ടറയുടെ വ്യവസായ സാധ്യതകൾ പുറംലോകത്തിന് കാട്ടിക്കൊടുത്തു. കുണ്ടറ പവർ ഹൗസ് വ്യവസായത്തിനാവശ്യമായ വിദ്യുച്ഛക്തി ലഭ്യമാക്കി. അദ്ധ്വാനിക്കാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്ന ഇനസഞ്ചയം സുലഭമായിരുന്നു കുണ്ടറയിലും സമീപഗ്രാമങ്ങളിലും. അങ്ങനെ കുണ്ടറ സിറാജിക്സിൽനിന്നും ഭിഷ്ക വ്യാവസായിക വളർച്ച ആ സമയത്തെ ഒരു വ്യവസായകേന്ദ്രമാക്കി. ഗ്രാമാന്തർഭാഗത്തെ കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികൾ തൊഴിൽമേഖല വ്യാപകമാക്കി. അങ്ങനെ, കേരളത്തിലെ മറ്റ് പല ഗ്രാമങ്ങളെയും അപേക്ഷിച്ച് കുണ്ടറയിലെ തൊഴിൽസാധ്യതകൾ ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചു. കഴിഞ്ഞ ചില ദശകങ്ങളിൽ തദ്ദേശീയർ മാത്രമല്ല മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവരും കുണ്ടറയിലെ വിവിധ തൊഴിൽ സ്ഥാപനങ്ങളിലും കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികളിലും തൊഴിൽതേടി ജീവിതം ഭ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. കേന്ദ്രീകൃതമായ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി വർദ്ധിച്ചു; ജീവിതനിലവാരമുയർന്നു. കുണ്ടറയുടെ അസുയറാവഹമായ അഭിവൃദ്ധി അയൽപ്രദേശങ്ങളെപ്പോലും അസുയറാലുക്കൊക്കി.

പക്ഷേ, ഈ വളർച്ചയും സമ്പന്നതയും ശാശ്വതമല്ലെന്ന ബോധം അന്നാർക്കുമുണ്ടായില്ല. കാലാകാലങ്ങളിൽ നാടു ഭരിച്ച ഭരണാധികാരികളുടെ പിടിപ്പുകേടും സ്വകാര്യ മുതലാളിമാരുടെ മുഷ്ക്കും തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശബോധത്തിന്റെ അതിപ്രസരവും എല്ലാകൂടി തഴച്ചുവളർന്നുവന്ന ഒരു വ്യവസായമേഖലയെ തറപറ്റിച്ചു. ചെറുകിട വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളും കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികളും ഒന്നൊന്നായി 'ചരമഗീതം' പാടി നിശ്ചലമായി. വൻകിട സ്ഥാപനങ്ങളും ആ വഴി പിന്തുടരുന്നപ്പോൾ, ഒരിക്കൽ സജീവവും ചലനാത്മകവുമായിരുന്ന വ്യവസായമേഖല മങ്ങിപ്പോയി; ഏറെക്കുറെ നിശ്ചലമായി. അതാണ് ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ.

തുടരും

ഗ്രീൻ ബുക്സ് വായനയുടെ ഹരിതലോകം

ഗ്രീൻ ബുക്സ് ഉദ്ഘാടനം സേതു നിർവ്വഹിക്കുന്നു. സി.വി. ശ്രീരാമൻ സമീപം

ഗ്രീനിയേൽ ഗാർസിയ മാർക്സിസ് • ഷുസേ സമോസ് • ടോണി മോറിസൺ • ആർതർ മില്ലർ • ഹെമിങ്വേ • സ്റ്റീഫൻ ഹോക്കിങ്സ് • ഡിൻ ഓർബിങ് • ചെഗുവേർ • ജിറ്റു കൃഷ്ണമൂർത്തി • ഓഷോ • നിത്യ ചൈതന്യത്തി • വിദ്യുതി ഭുഷൻ • ശ്രീകൃഷ്ണ ആലമ്പള്ളി • ടി.പത്മനാഭൻ • എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ • മാധവിക്കുട്ടി • കോവിലൻ • സി.വി. ശ്രീരാമൻ • രാജലക്ഷ്മി • യു.പി. ജയരാജ് • കൊച്ചുബാവ • ടി.പി. കിഷോർ • ഗിതഹിരണ്യം • വിക്ടർ ലീനസ് • പി. പാതരാജൻ • പി. രാമനൃണി • അശോ കൻചരുവിൽ • പി. സുരേഷ് • മുണ്ടൂർ കൃഷ്ണൻകുട്ടി • ബാലചന്ദ്രൻ വടക്കേടത്ത് • എം.എ. റഹ്മാൻ • ശത്രുഘ്നൻ • കെ.ആർ. പ്രസാദ് • കൃഷ്ണദാസ് • ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ • കെ.സി. നാരായണൻ • എസ്.കെ. വസന്തൻ • ദേശമൗലം രാമകൃഷ്ണൻ • വി.ആർ.സുധീഷ് • സി.ജി. ശാന്തകുമാർ • പി.ഗീത • ബോബൻ കൊള്ളന്നൂർ • കെ.പി. അപ്പൻ • വി. രാജകൃഷ്ണൻ • ടി.എൻ. ജയചന്ദ്രൻ • ഡോ. അരുൺകുമാർ • എൻ.കെ. ദാശ • ഗ്രാമപ്രകാശ് • വായനയുടെ ലോകത്തിലേക്ക് ഞങ്ങൾ സഹർഷം അവതരിപ്പിക്കുന്ന എഴുത്തു കാരുടെ നിര അവസാനിക്കുന്നില്ല.

നിങ്ങളുടെ പ്രതിമാസ ബഡ്ജറ്റുകൾക്ക് ഒട്ടും പോറലേൽക്കാതെ ഗ്രീൻ ബുക്സ് മെംബർഷിപ്പ് സ്കീമിൽ അംഗമാകാൻ ഒരു സുവർണ്ണാവസരം. ഗ്രീൻ ബുക്സ് പ്രവർത്തകർ നാട്ടിലും നഗരങ്ങളിലും നിങ്ങളെ തേടിയെത്തുന്നു. കേരളത്തിലുടനീളം ഞങ്ങളുടെ വിതരണ ശൃംഖല തയ്യാറായി കഴിഞ്ഞു. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുമായി നേരിൽ ബന്ധപ്പെടുക.

ഗ്രീൻ ബുക്സ്

അക്ഷരലോകത്തെ പ്രഥമ എൻ ആർ ഐ സംരംഭം.

ഗ്രീൻ ബുക്സ്
ശങ്കരയൂർ റോഡ്, തൃശ്ശൂർ-4
0487 - 381174
98474 10057

E-mail: greenbooks@rediffmail.com

കവിത

വെറുതെയെന്നെ

സച്ചിദാനന്ദൻ

വെറുതെയെന്നെ വിളിക്കേണ്ടെന്നതേ വരികയില്ലെന്റെ മുനിയെ വിട്ടു ഞാൻ ഇളയ ഭൂവിതിൻ പച്ചയുൾപ്പുവും മതിയെന്നിരിക്കെൻ കാലവും സൗഖ്യവും

മുതിയിലേയ്ക്കു നടക്കണം പൂല്ലിലും ടൊരു ചെറുതത്ത തോളിലുണ്ടാവണം ഒരു കുളിർകാറ്റു ചെമ്പകത്തിൻമണം ഉടലിലേറ്റിയെന്നൊപ്പം നടക്കണം

പൂതിയ വീട്ടിലെന്നെ കാത്തിരിക്കണം ഒരു പനിക്കുറക്കേ കാന്താരി. നാരകം ഒരു ബലിക്കാക്ക, ചീവീട്. നെയ്യുറു-ബൊരു കുറുകുഴൽ, ചന്ദ്രൻ. മഴ. മകൾ.

വിജയ്

ഹൃഷികേശൻ പി.ബി

ഏതു പെരുമ്പാർപ്പും പെട്ടെന്നു ചൂടാക്കുമ്പോൾ വലുതാവൻ ശ്രമിക്കും തണുത്ത വശങ്ങൾ പ്രതിരോധിക്കും.

അകത്തെയും പുറത്തെയും എത്ര ഊഷ്മളതയിലും ഉള്ളിൽ ചെറിയ ചെറിയ വിള്ളലുണ്ടാക്കും നമ്മൾ രണ്ടുപേരും ഒപ്പം ചൂടാവുകയും

തണുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നശിക്കുകയിൽ വിള്ളലുകളായില്ല.

നൃത്തം ചെയ്യുന്ന പൂതപ്പള്ളികൾ ഏഷൻ സംഗീതവുമായ് സ്ഫടിക പാനോജനം ഒറ്റച്ചുവടിൽ ടംബർ

ഹോർക്കിന്റെ വിരലുകളിൽ തമ്പല കണ്ണത്തവുമായി സ്പൺ ഇനിയുള്ള കാലം എങ്ങനെ എന്ന് ഒരേത്തും പിടിയും കിട്ടാതെ താടിക്കു കൈകൊടുത്ത് ഒറ്റയ്ക്ക് അവൾ. ഒന്നിനും നിഴൽ വീഴ്ത്താതെ ചുമരിൽ നിന്റെ ടൂബ്ബലൈറ്റ്

മനവില്ലെ

രേവതി

ഇത് അറിയാതെ പെയ്യുന്ന മഴ ചിലർക്കിത്തിരി സ്നേഹം ചിലർക്കിത്തിരി കണ്ണുനീർ ചിലർക്ക് വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഓർമ്മ ഇനിയും ചിലർക്ക് ഒത്തിരി സാന്ത്വനം ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങും കുഞ്ഞിൻ താരാട്ട്

എനിക്ക് ചിറകൊടിഞ്ഞ പാവയുടെ ചിതറിയ സപ്തം... പഴയ പുസ്തകങ്ങളിലെ ഇരട്ടിക്കാത്ത മയിൽപ്പിരി

ഉണ്ണിമയയുടെ കഥ

സാറാ തോമസ്

1 ഉണ്ണിമയ പതിവിലും നേരത്തേയ്ക്ക് നേർസസ് ഹോസ്പിറ്റലിൽനിന്നും തിരിച്ചത്. വഴിയിൽ 'അനുപമ'യിൽ കയറി വാസുവും നീലിമയും മോളുമായി കൂറുചുമച്ചു. ചെലവിടണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാളെയും ആശുപത്രിയിൽവെച്ച് മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും കാണാറുണ്ടെങ്കിലും വീട്ടുവീശ്ശിപ്പോൾ പറയാനും രോഹിണിക്കുട്ടിയുടെ കൊച്ചുവർത്തമാനങ്ങൾ കേൾക്കാനും സൗകര്യപ്പെട്ടില്ലല്ലോ- പക്ഷേ, അത്തരം ചെന്നപ്പോൾ ആവിടെ രോഹിണിയും ജാനകിയും മാത്രം. അകത്തുനിന്നു പുട്ടിയിരിക്കുന്ന ഗേറ്റിൽ കയറിനിന്ന് വഴിപോക്കരെ നോക്കിനിൽക്കുകയായിരുന്നു രോഹിണിക്കുട്ടി. തന്നെ കണ്ടപ്പോൾ ഉത്സാഹത്തോടെ താഴെ ചാടിയിറങ്ങി.

'ജാനകിയമ്മേ ഗേറ്റു തുറക്കൂ- ഇതാരാവണക്കണെന്നു കണ്ടില്ലേ!'

ഗേറ്റു തുറന്നു കിട്ടിയതും ഓടിവന്നു തന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് വലംചുറ്റി.

'ഇവിടെ ഇപ്പോ ഞാൻ മാത്രേയുള്ളൂ. അച്ഛനും അമ്മയും ടൗണിൽ പോയിരിക്കാൻ- ഡോക്ടർമാരുടെ മീറ്റിംഗിന്- വരാൻ വൈകുമെന്ന് മോളോട് പറഞ്ഞേക്കണം. ഇനിയിപ്പം മുത്തശ്ശി വന്നല്ലോ- ഞാൻ വിടില്ല- എനിക്ക് ഒരു കൂട്ടായി.'

'യക്ക്' ഈ കൂട്ടിടെ വിളി കേൾക്കുമ്പോളാ...

ജാനകിയുടെ നെറ്റി ചുളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

'കൂട്ടിടെ അച്ഛനേം അമ്മേംകാട്ടിലും എളയ ഒരാളെ ഇങ്ങനെ വിളിക്കണോ? കൂട്ടി തന്നെ പറയ്.'

'അതിനെന്താ ജാനകി- ഞാൻ അവളുടെ അച്ഛന്റെ ഇളയമ്മതന്നെയല്ലേ- അപ്പോ പിന്നെ ആ വിളിയിൽ എന്താ തെറ്റ്-'

'ഒക്കെ ശരിതന്നെ- പക്ഷേ, നാലാളു കേൾക്കുമ്പോൾ ഈ വിളിക്ക് ആളുമായി ഒരു ചേർച്ചയൊക്കെ വേണ്ടേ! അതും ഈ പൊറുപ്പാട്ടിലും- അല്ലെങ്കിലും ഈ പരിഷ്കാരം പിടിച്ച കാലത്ത് ആരായി മൊയൊക്കെ നോക്കിവിളിക്കണം! വെളുക്കെ തലനരച്ചവരെപ്പോലും കൂട്ടിയോളം ആന്റി എന്നു വിളിച്ചെങ്കിലും അവരുടെ മടുമാറുന്നതു കാണേണ്ടതാ...'.

ജാനകി ഉച്ചത്തിൽ ചിരിച്ചു.

'ആട്ടെ, കുഞ്ഞാത്തോല വന്ന കാലിൽ നിങ്ങളെ അകത്തേയ്ക്ക് വരു.'

'ഈ വിളി വേണ്ടെന്ന് ജാനകിയോട് എത്ര നാളായി പറഞ്ഞു ഞാൻ!- ഫലമുണ്ടോ? ജാനകി എന്നെ എന്തോ ചിത്തപാതയ്ക്കു എന്നാണിവടത്തുകാർക്കു തോന്നണം- മല്ലിപ്പുക്കാരി നാഗമ്മ ഒരിക്കൽ ചോദിക്കുകൂടി ചെയ്തു.'

'അതിനിപ്പോ എന്താ ചെയ്യാ- ഞാൻ കൂട്ടിക്കാലം തുടങ്ങി വിളിച്ചുശീലിച്ചുപോയില്ലേ- നാവിൽ ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ വരു-'

ഇല്ലാത്ത അടിച്ചതളിക്കാരി പാറുഅമ്മയുടെ മുത്തമകൾ ജാനകിയെ ഗോപുവാണ് നീലിമയുടെ പ്രസവസമയത്ത് ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി നാട്ടിൽനിന്നും ഇവിടെ കൊണ്ടാക്കിയത്. മക്കളും കൂട്ടിയുമില്ലാത്ത അവർ രോഹിണിക്കുട്ടി

യുടെ വളർത്തമ്മയായി ഇവിടെ കൂടാമെന്ന് സമ്മതിച്ചതു ഭാഗ്യമായി. അല്ലെങ്കിൽ ആശുപത്രിയിലെ ജോലിത്തീരത്തിനിടയിൽ രോഹിണിക്കുട്ടിയെ വളർത്താൻ അവർ രണ്ടാളും നന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിയേനെ- പ്രത്യേകിച്ച് നീലിമ! രോഹിണിക്കുട്ടി? തനിക്ക് ഒരിക്കലും ജനിക്കാൻ വിധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മകൾ- എന്തുകൊണ്ടോ അവളെ കാണുമ്പോഴൊക്കെ അങ്ങനെയെന്ന് മനസ്സു പറയുക. വിവരം ഉറപ്പാക്കത്തക്കവണ്ണം പായത്തിൽ താനും വാസുവും തങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കി ചില മണൽ സ്വപ്നങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ കൊണ്ടുനടന്നിരുന്നു എന്നത് വാസ്തവമാണ്. പക്ഷേ, അവയൊക്കെ കരിമൊട്ടുകളായിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ വിധി തല്ലിക്കൊഴിച്ചുകുത്തുന്നു- അതുകൊണ്ട് അത്തരത്തിൽ ചിന്തിക്കാൻ ന്യായീകരണമെന്നും കാണുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ, തനിക്കി ജന്മം മറ്റൊരു വിവാഹജീവിതമോ കൂടുതലോ എന്നും വിധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടാവാം അങ്ങനെ തോന്നിപ്പോകുന്നത്.

ഹോസ്പിറ്റലിലെ റൂംമേറ്റ് ശാരദ ഇടയ്ക്കിടെ പറയാറുണ്ട്.

'ചെച്ചിക്ക് ഇനിയും ഒരു വിവാഹം ആകാ വുന്നതേയുള്ളൂ. ഇക്കാലത്ത് മൂപ്പന്മാർക്ക് വയസ്സ്- അത്ര പ്രായമൊന്നുമില്ല- എന്റെ അമ്മ എപ്പോഴും പറയും. ഇപ്പോഴത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥ പെൺകുട്ടികൾ വിവാഹമത്ര കാര്യമായി എടുക്കുന്നില്ല. കുടുംബവും മക്കളും ഇല്ലാത്തതിന്റെ വിഷമം പെൺപുരുഷന്മാർ വീട്ടിൽ തനിച്ചു കൂത്തിയിരിക്കുമ്പോഴേ അറിയൂ എന്ന്.'

ഓരോ മാസവും വീട്ടിൽ പോയിട്ടുവരുമ്പോൾ പുതിയൊരു വിവാഹലോചനക്കാര്യവുമായി തന്റെയടുക്കൽ അഭിപ്രായം തേടുന്ന ശാരദ- പിറ്റേമാസം വീട്ടിൽ പോകുന്നതുവരെ അതേക്കുറിച്ച് വേവലാതിപ്പെടുന്ന ശാരദ- അവളോട് താൻ ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അത്ര കടന്നുചിന്തിക്കാറില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ജീവിതത്തിൽ മോഹിച്ചതൊന്നും നോക്കിയിട്ടില്ല- എന്തിന് മരണം പോലും! മുൻകൂട്ടി ഇത്തരം കണക്കുകൂട്ടലുകൾ ഇല്ലാതിരിക്കയാണ് മനസ്സിന് സൈറം എന്ന് ജീവിതം പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുറേനേരം രോഹിണിക്കുട്ടിയുടെ കൊഞ്ചലുകളും അച്ഛനേയും അമ്മയേയും കുറിച്ചുള്ള പരാതികളും കേട്ടിരുന്നു. ജാനകിക്കു ഗോപുനാട്ടിൽ നിന്നുവന്നപ്പോൾ കിട്ടിയ വിശേഷങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടും പറഞ്ഞിട്ടും തീരുന്നില്ല. ഗോപു, എപ്പോഴും മറന്നുകിട്ടാൻ ആശിക്കുന്ന ഓർമ്മകളെ ഉണർത്തുന്നു.

മനസ്സിന്റെ മൂന്നു അക്കറ്റാൻ ഓട്ടോ പിടിക്കാതെ നടന്നാണ് ഹോസ്പിറ്റലിലേയ്ക്ക് പോയത്. എന്നിട്ടും ഡ്യൂട്ടി റൂമിലെത്തിയപ്പോൾ സന്ധ്യ മയങ്ങിത്തുടങ്ങിയതേയുള്ളൂ. എട്ടുമണിക്ക് ഡ്യൂട്ടിയിൽ കയറിയാൽ മതി. ഇനി ഏറെനേരം ബാക്കി. മറ്റൊന്നും ചെയ്യാനില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മുടിപിന്നുകൾ ഊരി ഊറൻതലമുടി ഉണങ്ങാനായി വിതർത്തിട്ട് മേശപ്പുറത്ത് തലപായച്ച് കമിഴ്ന്നുകിടന്നു. കൂടക്കൂടെ അലട്ടുന്ന ജലദോഷം പിടിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

ഇത്തവണത്തെ തുലാമഴയത്ത് ഇല്ലത്തെ അടുക്കളയുടെ മോന്തായം ദ്രവിച്ച് അടർന്നു വീണെന്നും കുളക്കരയിലെ കുളിപ്പുറം നിലം പൊത്തിയെന്നും- അടുക്കള കിണറിന്റെ വക്കിടത്തുവീണെന്നും ഒക്കെയുള്ള നാഗനഷ്ടത്തിന്റെ കണക്കുകളായിരുന്നു ഗോപുവിന്റെ പ്രധാന വിശേഷങ്ങൾ. ഇല്ലത്തെ കാര്യങ്ങൾ വാസു തീരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നറിഞ്ഞിരുന്നു. അതിൽ കുറുപ്പെടുത്താനാവില്ലെന്നും അറിയാമായിരുന്നു. ഒക്കെ വിധിയാണ്. ആർക്കും ഒന്നും തീരുത്തിക്കൊന്നാവില്ല. ചെത്തിയെടുത്ത പരുക്കൻ വെട്ടുകളെക്കുറിച്ച് പാകിയ ഇല്ലത്തെ പടിക്കെട്ടുകൾ. പടിപ്പുറവാതിലിനു ഇരുവശവുമുള്ള എണ്ണ കിനിയുന്ന കൽവിളക്കുകൾ- സാക്ഷ്യം നിൽക്കുമ്പോൾ മുരൾച്ചയോടെ ഇരുഭാഗത്തേയ്ക്കും തുറക്കുന്ന കുറ്റൻ തടിവാതിലുകൾ...! തുറന്ന വാതിലിലൂടെ കാണുന്ന നെടുങ്കൻ വരാന്തയുടെ ദൃശ്യം, കറുത്തുമിനുസമുള്ള അരമതിൽ, ഉരുണ്ട കൽത്തൂണുകൾ, അവയ്ക്കു പിന്നിലായി ചിത്രപ്പണികളും പിച്ച്കുമ്പിളുകളുംകൊണ്ട് മോടിപിടിപ്പിച്ച അറയുടെ അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വാതിൽ. അറയുടെ ഒരുവശത്തായി പൂമുഖം, മറുവശത്തു തെക്കിനിയിലേയ്ക്കുള്ള ഇടനാഴി- ഒക്കെ വീണ്ടും പഴയ മോടിയിലേക്ക് കണ്മുൻപിൽ തെളിഞ്ഞു. മനസ്സ് ആ ദൃശ്യത്തിന്റെ പുറകെ എവിടെയൊക്കെയോ ചുറ്റിത്തീർത്തത്! കൂടുങ്ങിക്കിടന്നത്! വിടുവിച്ചെടുത്തത്! അങ്ങനെ തങ്ങിയും തളർന്നും പണിപ്പെട്ട് പിൻതിരിഞ്ഞു മാറിയും എത്രനേരം?

'എന്താ മായേ ഉറക്കമാണോ?'

മുറുകെ ചാരിയിട്ടിരുന്ന കതക് തുറക്കുന്നത് കേട്ടില്ലെങ്കിലും ശബ്ദംകൊണ്ടുതന്നെ ആളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ബോധാബോധങ്ങളുടെ ഒളിച്ചു കളികളിൽനിന്നും ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള തിരിച്ചുവരവിൽ താൻ ആദ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഊഷ്മളസ്വപ്നം- ഡോക്ടർ സദാനന്ദ!

പെട്ടെന്ന് മുറി നിറഞ്ഞൊഴുകിയ പ്രകാശം. അദ്ദേഹം ലൈറ്റ് തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എപ്പോഴുമെന്നപോലെ പലതിലും കൂഴങ്ങിക്കിടന്ന മനസ്സിലും വെളിച്ചത്തിന്റെ സപ്രകാശം. കനത്തു കിടന്ന ഹൃദയത്തിന് ഭാരക്കുറവ്. കൈമടക്കിൽ ചായ്ച്ചിരുന്ന തലയുയർത്തിനോക്കി. അപ്പോഴേയ്ക്കും അദ്ദേഹം തന്റെ നേരെ അടുത്ത് മുഖം കുനിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കണ്ണുകളിൽ ഉത്കണ്ഠ. തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്കണ്ഠ ഒരിക്കലും ആ മനസ്സിൽ മാറില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. തന്റെ മുഖം ഒന്ന് വാടിക്കണ്ടാൽ തിരക്കിയിരിക്കും.

'എന്താ മായേ വല്ലാതെ- എന്താണ്ടായി? മനസ്സിനെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും?'

ഇതാ, ഇപ്പോഴും ആ പതിവുചോദ്യംതന്നെ. 'ഇല്ല- ഒന്നുമില്ല.'

ആദ്യവോടെ വേൾ എണീറ്റ് ആവുവിധം പ്രസന്നത ഭാവിച്ചുപറഞ്ഞു.

'ഉം.' വിശ്വാസം വരാത്തതുപോലെ ഒരു മുളൽ.

'മായ ഇപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യുകയായിരു

ന്നു എന്ന് എനിക്കറിയാം-'

മനസ്സു വായിച്ചതുപോലെ പറഞ്ഞു.

'വേണ്ട. അതുവേണ്ട. അസുഖകരമായ ഒന്നും ഓർക്കരുത്. ഓർമ്മയിൽ വന്നുചാടിയിൽ പോലും തങ്ങിനിൽക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്.'

എപ്പോഴുമെന്നപോലെ ഉപദേശിച്ചു. ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

ഒരു നെടുവിർപ്പ് തന്നിൽനിന്നു ഉയർന്നോ? അറിയില്ല. വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ഉള്ളിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്നത് മറയിട്ടു ഒളിപ്പിക്കാനും, ഇല്ലാത്തതു പുറമെ പ്രകടിപ്പിക്കാനും തനിക്ക് ഇനിയും കഴിയണമല്ലോ! ജീവിക്കാൻ അതൊക്കെ അനിവാര്യമാണെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടും! എന്തേ താൻ ഈവിധമായിപ്പോയത്?

'മായേ, എനിക്ക് ഒന്നേ പറയാനുള്ളൂ. മായ ചെറുപ്പമാണ്. ജീവിതം വളരെ ബാക്കി കിടപ്പുണ്ടെന്ന് മറക്കേണ്ട. അത് ഭൂതത്തിൽ തളച്ചിട്ടുന്ന് വിധിപ്പിത്തമാണ്- ക്രൂരതയാണ്. ആർക്കും ജീവിതം എന്നും ഒന്നുപോലെയല്ല. നമ്മുടെ ഈ ആശുപത്രിയിലെ പല രോഗികളുടെ അനുഭവങ്ങളും വച്ചുനോക്കിയാൽ മതി. ചിലപ്പോഴെങ്കിലും ജീവിതത്തിൽ തെളിച്ചം വരാത്ത വരുണ്ടോ? ഒരു നല്ല നാളെ, അങ്ങനെ ഒരു ശുഭപ്രതീക്ഷ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാവണം- ഇല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കണം.'

ജീവിതം എത്രതന്നെ നിണ്ടാലും തന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ എത്തിപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീക്ക് എന്തു സുഖമാണ് പ്രതീക്ഷിക്കാനുണ്ടാവുക? ഒക്കെയും തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിരസമായ ഈ ജീവിതം സഹിച്ചുനിൽക്കുകയല്ലാതെ ഇനി...

'ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കാത്തതാണോ? മായയ്ക്ക് ഒന്നും പറയാനില്ലേ എന്നോട്?'

ആ സമരത്തിലെ നോവ്വം പരിവേവും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ജീവിതത്തിൽ സന്തതമെന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ ഒന്നുമില്ലാത്ത താൻ എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ് സംസാരിക്കുക? തന്റെ ഭൂതവും വർത്തമാനവും ഉള്ളിന്റെ അകവും പുറവും അറിവുള്ള സദുപോലും ഇങ്ങനെ... തന്നെ തന്റെ തായ വെളിച്ചം മങ്ങിയ ലോകത്ത് വിടില്ലെന്നാണോ?

'എല്ലാം അറിവുണ്ടായിട്ടും ഇപ്പോഴും എന്ന് മനസ്സിലാക്കാത്തതുപോലെ...'

പതറിത്തുടങ്ങിയ ശബ്ദം വേഗം നിർത്തി.

'അരുത് അങ്ങനെ പറയരുത്- അത് പുർണ്ണമായും ശരിയല്ല. മായയെക്കുറിച്ച് എല്ലാം അറിവുള്ളതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഇത്രയും പറയാനുള്ള സാതന്ത്ര്യമെടുത്തത്. എല്ലാം ജീവിതത്തിലെ നല്ല അംശങ്ങൾ പലതും മായസ്വയം വേണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ടല്ല! മനസ്സുതുറന്ന് ഒന്ന് ചിരിച്ചുകാണാനുള്ള ഭാഗ്യംപോലും ബുദ്ധിമുട്ടൊക്കെ നിഷേധിക്കയല്ലേ- ഉം, തൽക്കാലം നമുക്ക് ആ വിഷയത്തിലേയ്ക്കു കടക്കേണ്ട. -പക്ഷേ, ഒരിക്കൽ അതിനൊരവസരം ഉണ്ടാകുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്- ആ ദിവസം വരെ കാക്കാനും... ഞാൻ... വേണ്ട. നമുക്ക് ഈ വർത്തമാനം ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ട... അപ്പോൾ അപകടമേലേയിൽ കടന്നുചെല്ലുന്നതു ഞാനാകും തീർച്ച.'

പിന്നെ ഡോക്ടറുടെ ഗൗരവത്തോടെ

തന്നെ പറഞ്ഞു.

“ആ, ഞാനിപ്പോൾ വന്നത്- മായയെ ഒരു ഡ്യൂട്ടി ഏല്പിക്കാനാണ്. സ്വന്തം എന്ന പോലെ ചെയ്യാൻ. കേട്ടോളൂ. ഇന്നു രാവിലെ നമ്മുടെ ജൈനമന്ത്രിയുടെ അന്തേവാസികൾ ഒരു റോഡിലെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അബോധാവസ്ഥയിൽ ഊട്ടുപുരയുടെ നടയിൽ കിടക്കുന്നതായാണ് കണ്ടത്. ആളെപ്പറ്റി ആർക്കും ഒരു വിവരവുമില്ല. കണ്ടറിവുപോലുമില്ല- ഇവിടെ പൂതാണെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഭിക്ഷുവാണെന്ന് തോന്നുന്നു. കാവിവേഷവും രൂഢാക്ഷമാലയും ചാരത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ ഇടയുമൊക്കെയായി- മാൽ ന്യൂട്രീഷണാണ് കാരണം എന്ന് ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. അത്രയ്ക്ക് എല്ലാംതോലുമാണ്. രണ്ട് ഗ്ലാക്കോസ് ഡ്രിപ്പ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾതന്നെ കുറച്ചു വ്യത്യാസമുണ്ട്. അയാളെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ബോധം തെളിഞ്ഞ് ആളാണെന്നറിഞ്ഞാൽ വിട്ടുകാര്യങ്ങളിൽ അറിയിക്കാമല്ലോ? രക്ഷപ്പെടുന്ന കാര്യം സംശയം. ബ്ലഡ് യൂറിയ അത്രയ്ക്ക് ഉയർന്നാണ്. ഹാർട്ട് കണ്ടിഷനും മോശം.

ഉണ്ണിമായ എല്ലാം ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടുനിന്നു.

“നേരത്തെ മായ പറഞ്ഞില്ലെ... ആരും സ്വന്തമില്ലെന്ന്. എന്നെയും മായയേയുംപോലെയുള്ളവർക്ക് ഇവരാണ് സ്വന്തക്കാർ. നമുക്ക് ഈ പാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കാം.”

“അപ്പോൾ വേണ്ടാത്ത വിചാരങ്ങളൊക്കെ തൽക്കാലം മാറ്റിവയ്ക്കാം- എന്താ അങ്ങനെയല്ലെ-”

LENDING THESE TOO.....

Title	Author
Lord Tony's Wife	Baroness Orczy
The Complete Novels	Jane Austen
Doctor's Daughters	Richard Gordon
The Flying Squad	Edgar Wallace
The Napoleon of Notting Hill	G.K. Chesterton
The Seven Seas	Rudyard Kipling
The Sea Hawk	Rafael Sabatini
The Final Count	Sapper
Flyaway	Desmond Bagley
The Lost World	Sir Arthur Conan Doyle
Death in the Stocks	Georgette Heyer
Alibi for a Judge	Henry Cecil
The Vorpall Blade	Colin Forbes
Valhalla Rising	Clive Cussler
The Paris Option	Robert Ludlum

FLOOR

LENDING LIBRARIES

Kiliparamba Lane, Off Link Road, Kozhikode, Ph:703472; Press Club Road, Emakulam, Ph : 363539; Spencer-Vanrose Road, Thiruvananthapuram, Ph: 326926; Bangalore Ph: 5591408; Chennai, Ph : 8282876, Calcutta Ph: 4402842

OPEN ON ALL DAYS NOW

സദാനന്ദാ ചിരിച്ചു- മായയും.

പകുതി ചാരിക്കഴിഞ്ഞ വാതിലിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഡോക്ടർ പിന്നെയും നിന്നു- ഉണ്ണി മായയെ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കിക്കൊണ്ട്- മറ്റേതോ പായാൻ ഓർമ്മിച്ചിട്ടാണോ? ഒരു നിമിഷം സംശയിച്ചു. പിന്നെ തിരിച്ചു.

“ഞാൻ വേറെനെങ്കിലും കൂടെ ചെല്ലേണ്ട തുങ്ങോ ഡോക്ടർ?”

“ഇല്ല- ഒന്നുമില്ല. പക്ഷേ ഒരു കാര്യംകൂടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഡോക്ടർ വിളി ഇനിയെങ്കിലും ഒഴിവാക്കിക്കൂടെ-”

“ഒഫീഷ്യൽ ഡ്യൂട്ടിക്കപ്പോൾ. ഇപ്പോഴും എന്നോട് ഇത്രയ്ക്ക് അകൽച്ച പാലിക്കണോ മായേ- മായയ്ക്ക് ഞാൻ സദാ മാത്രമാണ്- എപ്പോഴും.”

ആ സ്വരം വ്രണിതമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ആളെ തീരെ പിടികിട്ടുന്നില്ല. ആശ്വാസവചനങ്ങളിൽ ദേവസ്വർഗം ഉണ്ടെന്ന് രോഗികൾ വാഴ്ത്തുന്ന ആളിൽ ഒരു നിസാരവാക്കിൽപോലും ഇങ്ങനെ ഭാവമാറ്റം സംഭവിക്കുന്നത്?

ഇപ്പോൾ കതക് പൂർണ്ണമായും അടച്ചു നടന്നുകഴിഞ്ഞു.

ഉണ്ണിമായ ഒരു നെടുവീർപ്പോടെ കസേരയിൽ അമർന്നുപോയി. ഒരു ജീവിതം മുഴുവൻ അടുത്തിറങ്ങാൻപോലും ആളെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാനാകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മറ്റുള്ളവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു വ്രതമായി കണക്കാക്കുന്ന പ്രകൃതമാണ് ഡോ. സദാനന്ദയുടേത്. എന്നിരുന്നാലും വാസുവിന്റെ വീട്ടിൽ തങ്ങൾ നാലുപേരും പങ്കിടുന്ന സന്തോഷമുള്ളതായ ഒഴിവുവേളകളിൽ തമാശകളുടെയും പൊട്ടിച്ചിരികളുടെയും ശബ്ദം ഹൃദയം അടർത്തിയിരിക്കാറുണ്ട്. ആളെ പെട്ടെന്ന് നിശ്ചിതമാക്കുന്നതും മനസ്സു മറ്റൊരിക്കലെയൊക്കെയോ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞ് ഒടുവിൽ... ആ മിഴികൾ തന്നിൽ തങ്ങുന്നതും ഉള്ളുകൊണ്ട് അറിയാറുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെ ആ മുഖത്ത് വല്ലാത്തൊരു ഏകാന്തത പ്രതിഫലിക്കാറുണ്ട്. വാസുവും നീലിമയും അത് ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ടോ എന്നറിയില്ല. ഒരുപക്ഷേ, പ്രസന്നത തുളുമ്പിനിൽക്കുന്ന ഡോ. സദാനന്ദന്റെ മനസ്സിലെ ഏകാന്തതയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കുന്നത് തന്റെ വിവരമില്ലായ്മ കൊണ്ടായിരിക്കും. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം അവഗണിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. സദാവിടെ ഭാവമാറ്റം തന്നെ അസന്മാദമാക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ആ സമസ്യയുടെ ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ ഒരിക്കലും ഒരുമ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്തോ? അകാരണമായ ഒരു ശങ്ക, ഭയം, ഉത്കണ്ഠ ഒക്കെ കൂടിയ വികാരം, വിചാരത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിന് തടയിടും.

അല്ലെങ്കിൽതന്നെ പ്രായോഗികമായി ചിന്തിച്ചാൽ സദാ തനിക്കാരാണ്? താളംപിഴച്ച തന്റെ സ്വത്വത്തെ വീണ്ടെടുത്തു. ഒരു പുനർജന്മം തന്നെ ഡോക്ടർ- ഏറിയാൽ ഈ ഭൂമുഖത്ത് വ്യക്തിയായി ഒരു നിലനില്പുള്ള വഴിയൊരുക്കിയ മനുഷ്യസ്നേഹി- പക്ഷേ, അതു മാത്രമാണോ? ഒരു ഉറ്റ സുഹൃത്തും? ഇല്ല, അത്രയും കഴിഞ്ഞാലും അവസാനിക്കാത്ത-

അതെ നേർത്ത മുട്ടുപടത്തിലെന്നപോലെ സദാവിന്റെ മറ്റൊരു ഭാവം. തന്നെ മുഴുവനായി ആവഹിച്ച സന്തോഷാർത്ഥം വികാരപഞ്ചം മിന്നിമറയുന്ന ആ മിഴികൾ! തനിക്ക് ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കാൻ ആകാത്ത ഒരു സത്യം. ഇല്ല തനിക്കിത് നേരിട്ടുനോക്കിക്കൊണ്ടാൻ ശക്തിയില്ല- തങ്ങൾ താമസിച്ചപ്പോൾ. സദാവിന് അതിരായാ. അതിർവരമ്പുകൾ ലംഘിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും സദാ മുതിർന്നിട്ടില്ല.

ഒരിക്കലും ഓർമ്മിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത, കാലവും നേരവുംപോലും തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത, മരണത്തോളം എത്തിനിന്ന മഹാശൂന്യത- ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും ജഡതം ബാധിച്ച തന്റെ സ്വത്വത്തിൽനിന്നും ഒരു പുതുജന്മം ഉരുത്തിരികാൻ വാസുവും നീലിമയും ഡോക്ടർ സദാനന്ദയും എടുത്ത നിരന്തരമായ ശ്രമത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടറിവുമാത്രം. ആ നാട്ടിൻപുറം മുഴുവൻ ഗാഢനിദ്രയിലാണ്ടുകിടന്ന ആ നടുപാതിരാമനേരത്തു നീലിമ വെള്ളം കുടിക്കാൻ തളത്തിൽ വന്നതും പുറത്തേക്കുള്ള വാതിൽ സാക്ഷ്യമിട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് തിട്ടംവരുത്താൻ നോക്കിയപ്പോൾ തുറന്നിരിക്കുന്നതായി കണ്ടതും അങ്ങനെ ഗേറ്റുനടയിൽ അബോധാവസ്ഥയിൽ കിടന്ന തന്നെ കണ്ടെത്താനായതും- വേണ്ടിയായിരുന്നോ? ഈ ജീവിതത്തിൽനിന്നൊരു വിടുതൽ മാത്രമാണല്ലോ താൻ ആഗിച്ചത്. ആ, തന്നെ നേരംകളയാതെ അവർ ഇങ്ങനെ കൊല്ലാൻ, അവർ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഈ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചിലായിരുന്നെങ്കിൽ തനിക്ക് എന്തു സംഭവിക്കുമായിരുന്നു? അറിയില്ല- സംഭവിച്ചത്- തനിക്ക് വിധിച്ചതാണ്- അത് ആർക്കും തിരുത്തിക്കുറിക്കാനാവില്ല. അത്രമാത്രം നിശ്ചയമുണ്ട്.

ചത്തത്തരഞ്ഞ തന്റെ മനസ്സിലെ മുറിവുകൾ ഉണക്കി പൂർവ്വരൂപം നേടിയെടുക്കാൻ അവർ അനുഷ്ഠിച്ച ത്യാഗത്തിന്റെയും കരുതലിന്റെയും പിന്നിലെ പ്രേരകശക്തി? അപ്പോഴും തന്നെ കൂഴക്കുന്ന സമസ്യ? വാസുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന് ഒരു കാരണം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞെക്കാം. അച്ഛന്റെ രണ്ടാം വേളി- അച്ഛൻ ലൗകികബന്ധങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ച് സന്യാസം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ധാർമ്മികമായി മകന്റെ സ്ഥാനത്ത് തന്റെ ചുമതല ഏൽക്കേണ്ടതു വാസുവാണല്ലോ. നീലിമയും ഭർത്താവിനോടു സഹകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉത്തമയായ ഒരു ഭാര്യയുടെ കടമ നിർവഹിച്ചതും ആവാം- ഭർത്താവിന്റെ ചുമതല പങ്കുവയ്ക്കൽ! പക്ഷേ, ഡോക്ടർ സദാനന്ദ! ഒരു മനോരോഗ വിദഗ്ദ്ധനായി തന്നെ ചികിത്സിക്കുക മാത്രമായിരുന്നോ? ഒന്നും പൂർണ്ണ വ്യക്തിത്വയോടെ ഓർക്കുന്നില്ലെങ്കിലും മാറിമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തന്റെ മനോനില, ആത്മഹത്യശ്രമങ്ങൾ, നിങ്ങളാണവർ, ആഹ്വാനിഷ്ടങ്ങൾ, കടുപ്പിടത്തങ്ങൾ, നിങ്ങളുപോകുന്ന വിലാപങ്ങൾ- ഒക്കെത്തന്നെ നിസ്പീമമായ ആർദ്രതയിൽ മയപ്പെടുത്തി, കരുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നുൽക്കെട്ടിനെ എന്നപോലെ ഒന്നു പൊട്ടാതെ, വീണ്ടും കെട്ടുപിടിക്കാതെ വിട്ടു

വിച്ച് എടുത്തത്- എത്ര രാത്രികൾ ഒരുപോള കണ്ണടയ്ക്കാതെ തന്നെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മുറിയിൽ തങ്ങിയത്? എന്തെങ്കിലും അബദ്ധം കണ്ടിട്ടാലോ എന്ന ഉത്കണ്ഠയായിരുന്നല്ലോ ആ ദിവസങ്ങളിൽ തന്നെപ്പറ്റി എല്ലാവർക്കും.

തീയാകുമ്പോൾ വാസുവിനെയും നീലിമയെയും നിർബന്ധിച്ച് വീട്ടിൽ പറഞ്ഞയയ്ക്കും- “നിങ്ങൾ വീട്ടിൽ പൊയ്ക്കൊള്ളൂ ഉറക്കം എളയ്ക്കേണ്ട- ഞാൻ ഒറ്റക്കിട്ടല്ലെ! വീട്ടിൽ പോയിട്ടും കാര്യമില്ല. ഇവിടെ മായയെ ഞാൻ

നോക്കിക്കൊള്ളാം.”

മേശപ്പുറത്ത് കാൽകയറ്റിവച്ച് കസേരയിൽ തല പുറകോട്ട് ചായ്ച്ച് ആ ഇരുപ്പ് ഇപ്പോഴും ഓർമ്മയുണ്ട്- ഇടയ്ക്ക് മരുണിന്റെ മയക്കത്തിൽനിന്നും താൻ ഞെടിയുന്നതുപോലെ ആ സാന്നിദ്ധ്യം എത്ര സാന്ത്വനം പകർന്നിരുന്നു എന്ന് ഒരിക്കലും മറക്കാനാവില്ല. തന്റെ നേരിയ ചലനംപോലും സുശ്രദ്ധം നിക്ഷിപ്തമായി ഉറക്കമില്ലാത്ത മിഴികൾ- താൻ ഒന്ന് വിശ്വസിച്ചാൽ അടുത്ത നിമിഷം അടുത്തൊത്തുകയായി.

“എന്താ മായേ- ഒന്നിനെപ്പറ്റിയും വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല- ഞാൻ അടുത്തുതന്നെയുണ്ട്.”

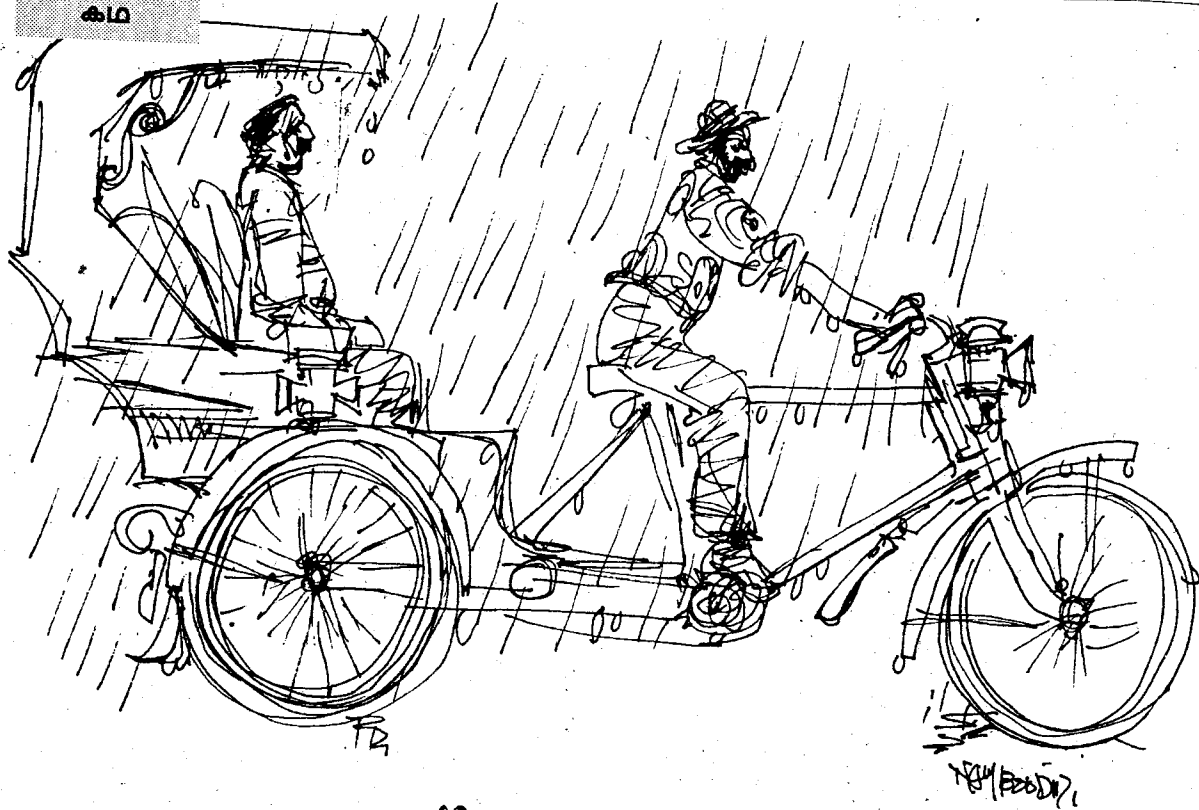
പാറിപ്പറന്നു കിടക്കുന്ന തലമുടിയിൽ വിരലുകളുടെ മൃദുചലനം.

“ഉറങ്ങിക്കൊള്ളൂ- സുഖമായി.”

ഒരു പാട്ടിന്റെ ഈണംപോലെ ആ ശബ്ദം കാര്യകളിൽ എവിടെയോ ഇപ്പോഴും മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്.

അങ്ങനെ സ്വന്തം സ്വത്വം തന്നിലേയ്ക്ക് ആവാഹിക്കുന്നതുപോലെ, നിർജ്ജീവതയിൽ ആണ്ടുപോയ തന്റെ മനസ്സിൽ വിചാരമായി, വികാരമായി, മെല്ലെ മെല്ലെ ഇടംകണ്ടെത്തി, സ്വന്തമായ സർവ്വചൈതന്യമെങ്കിലും നിറംപിടിപ്പിച്ച് പൂർണ്ണമനുഷ്യത്വത്തിലേയ്ക്ക് ചുവടു പിടയ്ക്കാതെ എത്തിക്കുന്നതു അമ്മയായ ആ ത്യാഗം! അതിന്റെ പിന്നിലെ ചേതോവികാരം? അതിനു പകരവയ്ക്കാൻ ഉൾക്കെട്ടിയുള്ള ഒരു വാക്ക്? എന്തോ ഒന്നും വ്യക്തമായി തനിക്ക് ഇന്നോളം കണ്ടെത്താനായില്ല. ഒന്നുമാത്രം നിശ്ചയമുണ്ട്. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഏറ്റവും സുന്ദരവും അന്ത്യമുള്ളതായി തെളിയുന്നത് ആ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലാണ്. താൻ പൂർണ്ണസൗഖ്യം പ്രാപിച്ചിട്ടും തന്നോടുള്ള പ്രത്യേക കരുതലിനും അടുപ്പത്തിനും ഒരു മാറ്റവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

താൻ വാസുവിന്റെയും നീലിമയുടെയും കൂടെ എക്കാലവും കഴിയണമെന്നുള്ള വാസുവിന്റെ തീരുമാനത്തിൽ തന്റെ വൈകാരിക വൈഷമ്യങ്ങൾ പറയാതെ തന്നെ തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു. വാസുവിനെ വ്രണപ്പെടുത്താതെ, ക്ഷീണം സംഭവിച്ച തന്റെ മനസ്സിന് ഒരുവിധമായ പ്രശ്നങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കാതെ മറ്റൊരുവഴി തുറന്നുതന്നപ്പോൾ തനിക്ക് സ്വയം വരുത്തിവച്ച നഷ്ടം വളരെ കഴിഞ്ഞാണ് താൻ അറിഞ്ഞത്! സ്ഥലത്തെ ഒരു പ്രമുഖ വ്യക്തിയുടെ സുന്ദരിയായ മകളുമായുള്ള വിവാഹവും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉപരിപഠനവും. ഈ ത്യാഗം ഒരു ജീവിതാന്ത്യംപോലെ എടുത്ത് പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസംപോലുമില്ലാത്ത തന്റെ അജ്ഞതയും മൗഢ്യവുമൊക്കെ ഒടുങ്ങാത്ത ക്ഷമയോടെ മാറ്റിയെടുത്ത് ദീർഘകാല പരിശീലനം നൽകി. ഒടുവിൽ അശരണരും അനാഥരുമായുള്ള ഈ വാർഡിൽ കാൺസിൾ എന്ന പേരിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമനം സ്വപ്നംപോലും കണ്ടതല്ല-

പെയ്തൊഴിയാത്ത മഴ

എം. ചന്ദ്രശേഖരൻ

മഴ കൂടുതൽ ശക്തമാവുകയാണ്. ഒപ്പം ആഞ്ഞുവീശുന്ന കാറ്റും. മഴയുടെ തോരാത്ത സ്വരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കേൾക്കാനില്ല. മഴയുടെ കരുത്തിരുണ്ട തിരശ്ശീലയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണാനില്ല. വരൾച്ചയുടെ ഈ ഭൂവിഭാഗങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയും മഴ പെയ്യുമോ?

സൈക്കിൾ റിക്ഷയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും പ്ലാസ്റ്റിക് ഷീറ്റുകൾ മറയായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മഴയുടെ ആഞ്ഞുവീശലിൽ അതെല്ലാം വേറിട്ടു പോകുന്നു. പാൻസും ഷർട്ടും നനഞ്ഞു കൂതിർന്നു കഴിഞ്ഞു. പുറത്തുള്ള കട്ടികൂടിയ ഇരുട്ടിൽ ഒന്നും തിരിച്ചറിയാനാവാറില്ല. റെയിൽ വേസ്റ്റേഷൻ ഇനിയും വളരെ അകലെയാണോ? മഴ കോരിയൊഴിച്ച ഇരുട്ടിന്റെ സുഷിരങ്ങൾക്കിടയിൽ രാത്രിയുടെ പൂജ്ഞിക്കുത്തുകൾ പോലെ അങ്ങിങ്ങായി വെളിച്ചം മിനുങ്ങുന്നുണ്ട്. മഴയിൽ മുഴുവൻ നനഞ്ഞൊലിച്ചാണ് റിക്ഷാവാല ചവിട്ടുന്നത്. ഉണങ്ങി ശോഷിച്ച ദേഹത്തുടെ മഴവെള്ളം ഒഴുകി.....

മഹാനദി എക്സ്പ്രസ്സാണ് ലക്ഷ്യം. കൺഫേം ആയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ടിക്കറ്റാണ് കൈയി

ലുള്ളത്. ചിലപ്പോൾ ആർ.എ.സി.യെങ്കിലും ആയേക്കും. അല്ലായെങ്കിൽ ജനറൽ കാമ്പർ ട്വമെന്റിൽ... ഉറക്കമില്ലെങ്കിലും ചുരുങ്ങുകയുണ്ട്...

വണ്ടിയിൽ നിന്നും പുറപ്പെടാൻ വൈകി. വനാന്തർഭാഗത്തുള്ള ആയുധനിർമ്മാണ ശാലയുടെ ഹൗസിങ് കോളനിയുടെ നടപ്പാതകളിലൂടെ നടന്നിട്ടും നടന്നിട്ടും മതിവന്നില്ല. നമ്പുകളിലൂടെ മാത്രം അറിയപ്പെടുന്ന അവസ്ഥകളും സ്വീറ്റുകളും എങ്ങും പച്ചപ്പ്. എവിടെയും പ്രകൃതിയുടെ പൊതനും. പച്ചിലക്കുട്ടങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ മാത്രം കാണാവുന്ന ആകാശത്തിന്റെ നീലച്ചിന്തുകൾ!

രണ്ടാം നമ്പർ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിനു മുന്നിൽ ബസ് കാത്തുനിന്നു. കോളനി നിരത്തുകളിലൂടെ സ്വീറ്റുകളും കുട്ടികളും കൈകോർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പുരുഷന്മാർ അവർക്കു പിന്നിൽ ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് നിന്നി. രാത്രിയെ കനംവെച്ചു തുടങ്ങുന്നത് അവർ അറിയുന്നേയില്ല.

സുധാകരൻ മുഖത്തേയ്ക്ക് ഊന്നി നോ

ക്കി. ചുണ്ടിന്റെ കോണിൽ ഒരു ചിരി ഒളിച്ചു നിന്നതുപോലെ....

തനിച്ചായിത്തീരുന്നതും ഒരു രസമാണ് അല്ലേ?

അതെ, എല്ലാവർക്കുമിടയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവനായി. എല്ലാവരും ഉണ്ടായിരിക്കെ ആരും ഇല്ലാത്തവനായി, സമൂഹത്തിനു മുമ്പിൽ ഒരു മുഖമുടിയില്ലാത്ത കഥാപാത്രമായി....

അവൻ പുറത്തു തട്ടി.

ഞാൻ വെറുതെ വന്നു. ബി.എസ്.പിയിലെ കോൺ എനിക്ക് പോകേണ്ടത്. വണ്ടി നാൾപൂരിലെത്തിയപ്പോൾ തോന്നി, നിന്നെ കാണണമെന്ന്. പഴയകാല സുഹൃത്തുക്കളിലൊരെയെങ്കിലും കണ്ടിട്ട് വർഷങ്ങളായി...

ഒരു ദിവസം കൂടി നിനക്കിവിടെ തങ്ങാമായിരുന്നു. വെറുതെ...

മുൻകൂട്ടി പ്ലാൻ ചെയ്യാത്ത ഒരു വരവാണ്. നാളെ രാവിലെ ബി.എസ്.പിയിൽ എത്തിയേ പറ്റൂ. സർക്കാർ ശമ്പളം പറ്റുന്ന നിനക്കു സ്വകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ കർശനവ്യവസ്ഥകൾ അറിയില്ല. പിന്നെ, ഈ ഒറ്റപ്പെടൽ

സഹിക്കാൻ വയറ് പട്ടിണിയാക്കരുതല്ലോ....

ഉച്ചത്തിൽ ഒന്നു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു!

മഴ നിൽക്കുന്നില്ല; ആർത്തലച്ചു പെയ്യുകയാണ്. റിക്ഷാവാല ആഞ്ഞുചവിട്ടുന്നു. മഴയ്ക്കുള്ളിൽ മുഖം മറച്ച് ഉറക്കം തുടങ്ങിയ നഗരം.

മുറ്റത്തെ ചെടിപ്പട്ടികളിൽ മഴവെള്ളം നിറഞ്ഞുകുവിയുന്നതു നോക്കിയിരിക്കേയായിരിക്കും അച്ഛൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഹസീറയിലെ ഉപ്പുകാറ്റും പൊടിപടലങ്ങളും ഏറ്റുവാങ്ങി വികൃതമായ രൂപത്തിൽ, വാടകമുറിയെ നേരത്തേ അഭയം പ്രാപിച്ച ഒരു വൈകുന്നേരം. ഓഫീസിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവിട്ട കത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ...

ഈ മഴയത്ത് എനിക്ക് എങ്ങും പോകാനാവില്ല. ബസ്സിൽ യാത്ര ചെയ്തും ചുരങ്ങൾ കയറിയിറങ്ങിയും അറിയാത്ത ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർക്കിടയിൽ വഴി കണ്ടെത്താനാവാതെ പരിഭ്രമിച്ചു നിൽക്കുക! ഈ വയ്യാത്ത പ്രായത്തിൽ എന്തെങ്കിലും നി അതും ചെയ്യിക്കുമോ? രേഖയുടെ കത്ത് കഴിഞ്ഞയാഴ്ചയും വന്നു. അവളുടെ ജീവിതം ചെന്നെത്തിയ ഈ ട്രവലിങ്ങുകൾക്കിടയിൽ വേവലാതികൾ ഞാൻ സഹിച്ചു പോകുന്നത് ചിലപ്പോൾ, എന്റെ മനസ്സിന്റെ കാഠിന്യം കൊണ്ടായിരിക്കാം. മകളുടെ ഇംഗിതങ്ങളെ മാനിക്കാതെ വിവാഹമെന്ന കൂരുക്കുകയർ വലിച്ചുനീട്ടിക്കൊടുത്ത ഒരാൾക്കാണ് ഞാൻ! നിന്റെ യാത്രകൾക്കിടയിൽ ഈ വഴി ഒന്നു വന്നുകൂടേ? അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെയടുത്തേക്ക് ഒന്നു പോയിക്കൂടേ?

ആ രാത്രി മനസ്സിനെ കൂടു തുറന്നുവിട്ട പക്ഷിയാക്കി മാറ്റി. ശാന്തം. സന്ധ്യ. പക്ഷേ, ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം രേഖയുടെ വിതുമ്പുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ തേടിവന്നു.

ഏറ്റുനേക്കിലും എന്തെങ്കിലും തിരക്കി വരുമെന്നു വിചാരിച്ചു. അച്ഛനെക്കൊണ്ട് ഈ പ്രായത്തിൽ അതൊന്നും സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. നിങ്ങൾക്കൊക്കെ എന്നെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ നല്ല നിറുത്തു വാക്കുകൾ, ഉദ്ധരണികൾ ധാരാളമുണ്ട്. എന്റെ ജീവിതം പാഴായിപ്പോകുന്നത് നിങ്ങളറിയുന്നില്ല. എന്റെ ജീവിതം നിങ്ങളുടേതാകുന്നില്ലല്ലോ! മറ്റൊരു സ്ത്രീയുടെ വിയർപ്പമണവുമായി രാത്രി അസമയങ്ങളിൽ വന്നെത്താറുള്ള ഭർത്താവെന്ന മനുഷ്യനു വീണ്ടും ചുട്ടുപകർന്നുകൊടുക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണമായി ഞാൻ മാറേണോ? ഭാര്യ എന്ന പദത്തിനർത്ഥം എനിക്കൊരേക്കിലും പറഞ്ഞുതരുമോ? എന്റെ ആത്മസന്തതയെ ഒരു രക്ഷാകവചമാക്കി ഉപയോഗിക്കാൻ എനിക്കറിയാം. ഞാനതു ചെയ്യും. പക്ഷേ, നമ്മളൊക്കെ ഗൃഹശാലയെങ്കിലും ഭയപ്പെടുന്ന ഒന്നുണ്ടല്ലോ. സമൂഹം...

നിറുത്തു!

റിക്ഷാവാല പകച്ചുനോക്കി. മഴ ശാന്തമായിരിക്കുന്നു. നനഞ്ഞ ഇരുട്ട് വാഹനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മഴച്ചിലകൾ ഉതിർന്നു വീഴുന്നു.

എന്തുപറ്റി സാബുജി... റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്കൊന്നല്ലോ പോകേണ്ടത്...

റോഡിൽ മഴവെള്ളം കുത്തിയൊഴുകുന്നു

ണ്ടായിരുന്നു. മഞ്ഞയിൽ കറുത്ത അക്ഷരങ്ങൾ തിളങ്ങുന്ന ടെലഫോൺ ബുക്ക് പരതി നടന്നു.

രേഖയാണ് ഫോണെടുത്തത്. ഓടിക്കിട്ടു വന്നതുപോലെ നിറുത്താതെയുള്ള ശ്വാസോച്ഛവാസം. രമേശൻ വീടണഞ്ഞു കാണില്ല. പെൻഷൻകാരുടെ നഗരത്തിൽ രാത്രി നേരത്തെ വന്നെത്താറുണ്ടെങ്കിൽക്കൂടിയും.

അനുമായ ഒരു നഗരത്തിലെ ഏതോ തെരുവീഥികളിലൊന്നിൽ വച്ച്, ഫോണിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തേക്ക് നിന്നും ഏറ്റാ എന്ന വിളി കേട്ടപ്പോൾ താൻ ഒറ്റയ്ക്കല്ല എന്ന തോന്നലാണോ ഉണ്ടായത് അതോ, ഒരു ജീവിതത്തിനുനേരെ കൈനിട്ടി പിടിച്ചുയർത്തുന്ന സാന്തനമോ?

തൊണ്ടയിടിയിരിക്കാം. അതവൾക്കു മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്യും.

ഏറ്റൻ വിഷമിക്കരുത്. ഞാൻ അവിവേകമൊന്നും ചെയ്യില്ല. ഒരു പുരുഷൻ കാരണം ഹോമിക്കാത്തതല്ല എന്റെ ജീവിതമെന്ന് എനിക്കു നന്നായിട്ടറിയാം...

ഈ യാത്രകഴിഞ്ഞു കുറച്ചു ദിവസത്തെ അവധി. ജോലിയുടെ ഭാഗമായ ഈ അലഞ്ഞു തിരിയലിൽനിന്നും അറിയപ്പെടാത്ത പട്ടണങ്ങളിലെ വാടകമുറികളിൽ നിന്നും മോചനം. മനസ്സിൽ തീരുമാനിച്ചു. രേഖയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരണം. ഉടഞ്ഞുപോയ ഒരു ദാമ്പത്യബന്ധം.

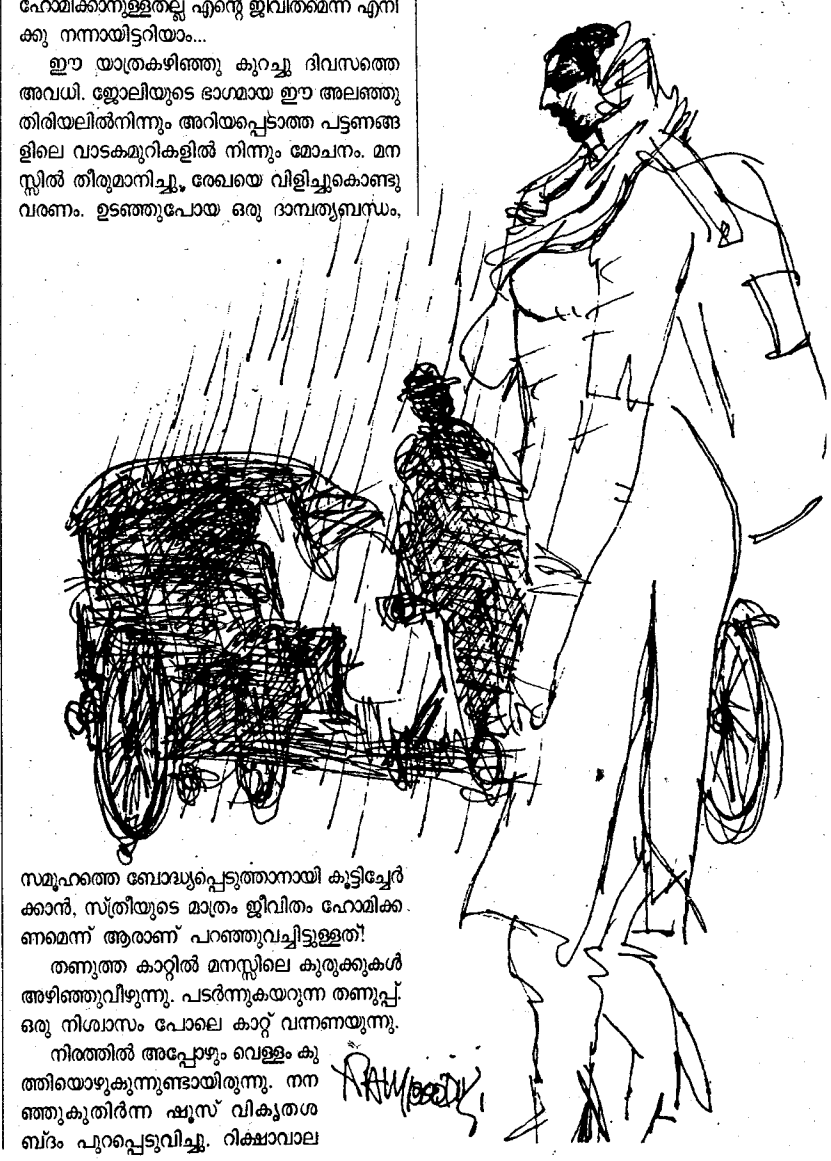
ദൂരനിന്നും കൈ കാണിച്ചു. നനഞ്ഞ ഇരുട്ടിൽ അവനെ കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

സാബു, ഒരു സവാരിയെക്കൂടി കയറ്റുന്നതിൽ വിരോധമില്ലല്ലോ! താങ്കളെപ്പോലെ അവർക്കും അടുത്ത ട്രെയിൻ പിടിക്കാനുള്ളതാണ്. ഈ മഴയത്ത് മറ്റൊരു റിക്ഷ വരുമ്പോൾ വരെ കാത്തിരിക്കുക-

ഫുട്പാത്തിലെ കൈവരികളിൽ പിടിച്ചു നിന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കുറുപ്പൻ ഇറങ്ങിവന്നു. നനഞ്ഞുകുതിർന്ന ചുരിദാരിൽ നിന്നും മഴത്തുള്ളികൾ ഉരുണ്ടിറങ്ങുന്നു. തല മുടിയ രൂപ്പട്ട കാറ്റിൽ പാറുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പ്ലീസ്... ഈ ട്രെയിൻ മിസ്സായാൽ... ഞാൻ... ഞാൻ...

അവൾ ആകെ വേവലാതിപ്പെടുന്നതുപോലെ തോന്നി. വാക്കുകൾ അർത്ഥരഹിതമായി മുറിഞ്ഞുവീഴുന്നു. തോളിലെ ബാഗ് നേരെയൊക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ ഇടയ്ക്കിടെ പിന്നിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

സീറ്റിന്റെ ഒരു വശത്തേക്കു നിങ്ങളിരുന്നു. ബാഗ് മടിയിൽ വച്ച് ചെറുപ്പക്കാരി മുഖം തിരിച്ചു. നനവിൽ മാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന. സിമന്തരേഖയിലെ കുങ്കുമമാണ് കണ്ണിൽ തറച്ചത്. വെട്ടിയൊതുക്കിയ അളക്കങ്ങൾ നെറ്റിയിലേക്കു പുക്കളായി വിടർന്നിറങ്ങിയിരുന്നു. പക്ഷേ, കണ്ണിലെ പരിമേവും മുഖത്തെ വിഷാദപരമായും അരോചകമായി തോന്നി.

ഹാറൂ... ആശ്വാസമായി. രക്ഷപ്പെട്ടു. അടുത്ത നിമിഷം, ഒരോർമ്മത്തെയെന്നോണം അവൾ പിന്നിലേക്ക് പാളിനോക്കി. ഇമകൾ വിടർന്ന കണ്ണുകളിൽ ആശങ്ക പടർന്നു കയറി. വീണ്ടും ദീർഘനിശ്വാസം.

നിങ്ങൾക്കും മഹാനദി എക്സ്പ്രസ്സിലാണോ പോകേണ്ടത്?

മറുപടി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവെന്ന ധ്വനി.

അതെ. ദുർഗ്ഗിലാണ് എനിക്കിറങ്ങേണ്ടത്.

ഹാ! ഇതെന്ത് അതിശയമായിരിക്കുന്നു. ഞാനും അവിടേയ്ക്കാണ്. ബി.എസ്.പി കോളനിയിൽ... എന്റെ പാർട്ടിസിന്റെയടുത്തേക്ക്... ഒരു പുതിയ ജീവിതം തുടങ്ങാനായി... പുതിയ ജീവിതം?

ഓ! അതൊക്കെ വിടു. നിങ്ങളുടെ മുഖം നിങ്ങൾ ഏതു നാട്ടുകാരനാണെന്ന് വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. കോളനിയിലെ എന്റെ കുട്ടുകാരി.

MODERN BOOK CENTRE

THE WORLD BANK
WORLD DEVELOPMENT
REPORT 2003
Rs 450.00

Sustainable Development in a Dynamic
World: Transforming Institutions,
Growth, and Quality of Life

K.N. PANIKKAR
AGAINST LORD
AND STATE
Rs 275.00

Religion and Peasant
Uprisings in Malabar 1836-1921

RADHIKA DESAI
SLOUCHING TOWARDS
AYODHYA:
THREE ESSAYS
Rs 150.00

MODERN BOOK CENTRE
M.G. ROAD, G.P.O. Jn. TRIVANDRUM-1
Tel: 331826/16, 333987
Fax: 0471-333186
Email: modern@techpark.net

കൾ കൂടുതലും നിങ്ങളുടെ സ്റ്റേറ്റുകാരാണ്. എവിടെ നിന്നാണ് നിങ്ങൾ... വിരോധമില്ലേങ്കിൽ?

ആ ഉൾനാടൻ പട്ടണത്തെയെപ്പറ്റി ഇവൾ കേട്ടുകാണില്ല. പകരം, ജില്ലയുടെ പേരുപറഞ്ഞു.

ആഹാ... ഇതും വളരെ അതിശയകരമാണല്ലോ! മുദ്രയുടെ വീടും അവിടെയെവിടെയോ ആയിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ആ മുഖം വാടി. ദുഷ്ട കൊണ്ട് മുഖം അമർത്തി തുടച്ചു. തല താഴ്ത്തിയിരുന്നു. ദീർഘമായി നിശ്വാസിച്ചു. രക്ഷയുടെ ഇരു വശങ്ങളിൽ നിന്നും പ്ലാസ്റ്റിക് ഷീറ്റുകൾ ആടിയുലഞ്ഞു. തണുത്ത കാറ്റ് ചീറിയിടിച്ചു. മഴയുടെ ആരംഭമാണോ വീണ്ടും? ഏതോ ഉൾത്തടങ്ങളിൽ നിന്നെന്നോണമാണ് പിന്നീട് അവളുടെ വാക്കുകൾ തേങ്ങലുകളായി അന്തരീക്ഷത്തിൽ. മഴയുടെ ആർപ്പുവിളികൾക്കിടയിൽ വിലയം പ്രാപിച്ചത്.

മുദ്രയെ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടുകാരിയായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കാർട്ടറിന്റെ തൊട്ടുമുന്നിൽ D 43 ലായിരുന്നു അവൾ. എന്റെ ഡാഡിയെപ്പോലെ മുദ്രയുടെ ഡാഡിയും ബി.എസ്.പിയിൽ ബോയ്ലർ സെക്ഷനിലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു വളർന്നു; ഒന്നിച്ചു പഠിച്ചു. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ. ഞങ്ങൾ സൈക്കിളിൽ കോളനി നിരത്തുകളിലൂടെ കറങ്ങാറുണ്ടായിരുന്നു. കലവറയില്ലാതെ നല്ല സൗഹൃദങ്ങൾ പങ്കിടാറുള്ള ധാരാളം ആൺ-പെൺ സുഹൃത്തുക്കൾ. ഞങ്ങളുടെ വൈകുന്നേരങ്ങൾ മനോഹരങ്ങളായിരുന്നു. ഗാന്ധിപാർക്കിലെ മേപ്പുവർ മരങ്ങൾക്കിടയിൽ അതു പുത്തുലഞ്ഞു നിന്നു. ജീവിതം എഴുന്നേൽക്കുന്ന ആനന്ദമായിരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ അന്നു വിശ്വസിച്ചു. ഞങ്ങൾ എത്ര വിഡ്ഢികൾ... മാധികൾ...

നിമിഷങ്ങളോളം നീണ്ടുനിന്ന മൗനം. മുദ്രയെ ഇന്നില്ല. അവൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തു.

കാറ്റിന്റെ ഇരമ്പം കേട്ടു. മഴച്ചിലുകൾ തുളഞ്ഞുകയറി. റിക്ഷാവാല തിരിഞ്ഞുനോക്കി എന്തോ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മുകളിലേക്ക്, ഇരുട്ടിന്റെ കമാനങ്ങളെ നോക്കി, എന്തോ ആഗ്രഹങ്ങൾ കാണിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നും കേട്ടില്ല. കണ്ടതുമില്ല. കാതുകളിൽ മഴയുടെ ആരവമായിരുന്നു. പെയ്തൊടുങ്ങിയ ഒരുപാടു മഴക്കാലങ്ങൾ. വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്തുനിന്നും ചിരിപ്പാഞ്ഞുവന്നു മനസ്സിൽ തിമർത്തു പെയ്തു. നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം കൂടുതലാണോ?

മനഃപാമാക്കാനാവാത്ത സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ! എണ്ണങ്ങളിൽ തളയ്ക്കപ്പെടുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ നിരർത്ഥകതകൾ! മൗനം ഭജിച്ചു. മുദ്രയെ ഇന്നും കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ നാട്ടുകാരിയായിരുന്നു. അച്ഛനമ്മമാരുടെ റാട്ടിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെക്കൊണ്ട് അവളെ നിർബന്ധിച്ചു വിവാഹം ചെയ്യിക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ സ്വപ്നം കണ്ട ജീവിതം മറ്റൊന്നായിരിക്കണം...

പ്ലാസ്റ്റിക് ഷീറ്റ് വകഞ്ഞുമാറ്റി. അവൾ പൂ

റഞ്ഞ ആടിത്തീർത്തു പെയ്യുന്ന മഴയെ നോക്കിയിരുന്നു. മഴച്ചിലുകൾ ആഞ്ഞുപതിക്കുന്നതും അവ ദേഹം മുഴുവൻ നനച്ചു കുതിർക്കുന്നതും അവൾ അറിയുന്നേയില്ലായിരിക്കാം. കണ്ണുകൾ എങ്ങോ കൊളുത്തിയിട്ടുപോലെ. ചുണ്ടുകൾ പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ഒരിക്കലും ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയില്ല... ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയില്ല... ഇല്ല...

ദുര സർഗ്ഗേഷൻ പരിസരത്തിന്റെ സാമീപ്യം വിളിച്ചോതുന്ന ആരവം കേട്ടുതുടങ്ങി. ആകാശത്തിന്റെയൊരു കോണിൽ നിയോൺ വെളിച്ചം! സൈക്കിൾ റിക്ഷകളും ടാക്സികളും തിങ്ങിനിറഞ്ഞ തെരുവീഥികൾ. മഴയിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറാനായി ബദ്ധപ്പെടുന്ന യാത്രക്കാർ. സർഗ്ഗേഷൻ വരാന്തയോടുചിട്ട് റിക്ഷ നിന്നു.

ബാഗ് തോളിലേയ്ക്കിട്ടു മഴ നനയാതെ വരാത്തയിലെ ആൾത്തീരക്കിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുന്നതിനിടയിൽ അവൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അന്തരശങ്ങളിലെ വ്യഥകൾ ഒളിപ്പിക്കുന്ന മുഖം. കണ്ണുകളിൽ പാറിവീഴുന്ന ഒരു തിളക്കം.

ദുർഗ്ഗിലേക്കൊന്നെന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്? ഞാനുമുണ്ട്. കരസ്ഥം ടിക്കറ്റുകളിലും വണ്ടി വരുന്നതിനു മുമ്പ് കിട്ടുമോയെന്നു നോക്കട്ടെ...

ചാർട്ടുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച കണ്ണാടിക്കുടിന കത്തേയ്ക്ക് ഏന്തി നോക്കി. ഭാഗ്യം. ടിക്കറ്റ് കൺഫേം ആയിരിക്കുന്നു. 47 എസ്.എൽ. ബർത്ത!

പെട്ടെന്നാണതുണ്ടായത്.

സർഗ്ഗേഷൻ റോഡിൽ നിന്നും ചിരിപ്പാഞ്ഞുവന്ന ഒരു ബൈക്കിന്റെ ശബ്ദം കാതുകളടപ്പിച്ചു. രണ്ടു ചെറുപ്പക്കാർ അരിൽ നിന്നും ചാടിയിറങ്ങി സർഗ്ഗേഷൻ വരാന്തയിൽ കുടിനിന്ന വരെ തള്ളിമാറ്റിക്കൊണ്ട് ആരെയോ പരതി നടന്നു.

എവിടെ അവൾ? ആ മരയാകെട്ടവൾ എവിടെയാണ് ഒളിച്ചിരിക്കുന്നത്? നീ എന്നെ അപമാനിച്ചുകൊണ്ട് സ്ഥലം വിടുമെന്നോ! നാട്ടുകാരുടെ മുന്നിൽ എന്റെ വില കുറച്ചു കളഞ്ഞ നാണക്കേടുകൾ എവിടെ?

ചെറുപ്പക്കാരിൽ തടിയും പൊക്കവുമുള്ള ഒരുവൻ ആക്രോശിച്ചു നടന്നു. യാത്രക്കാർ പകച്ചുനിന്നു. ആളിപ്പടർന്ന നിശ്ശബ്ദത നീണ്ടു പോകവെ, പെട്ടെന്ന് കാണുകകളിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയവർക്കിടയിൽ നിന്നും ഒരു സ്ത്രീയെ കൈക്കൂപ്പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുവൻ പുറത്തേയ്ക്കു വന്നു. സ്ത്രീയെ മറ്റൊരാളിന്റെ മുന്നിലേക്ക് തള്ളിയിട്ടു. കുടിനിന്ന ആൾത്തീരക്കണ്ണുലഞ്ഞപ്പോൾ... വിശ്വാസിക്കാനായില്ല... അത് അവളായിരുന്നു. ദുർഗ്ഗിലേക്കുള്ള ടിക്കറ്റ് എടുക്കാൻ പോയ...

സമന്തരേഖയിലെ മാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുങ്കുമം അപ്പോഴും കണ്ണിൽ തറച്ചു.

ഇരുക്കുകളും കുട്ടിപ്പിടിച്ച് അവളെ. റിക്ഷകൾ നിന്നിരയായി നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന വഴിയരികിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ട് ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ അലറി: ആരും ഇടപെടരുത്. ഇതന്റെ കുടുംബകാര്യം മാത്രമാണ്... വഴിമാറൂ...

തോളിലെ ബാഗിന്റെ ഭാരവും ഉറലും തള്ളലും കാരണം അവൾ ഇപ്പോൾ വീഴുമെന്നു തോ

ന്നി. പക്ഷേ അങ്ങനെയുണ്ടായില്ല; പകരം എങ്ങനെയോ സംഭവിച്ച ശക്തിയോടെ അവൾ അയാളെ തള്ളിമാറ്റി. റിക്ഷകളുടെ ചക്രങ്ങളിലേക്ക് അയാൾ ചെന്നുവീണു.

സ്ഥാനം തെറ്റിയ ബാഗ് തിരിച്ച് തോളിലേക്കിട്ടുകൊണ്ട് അവൾ നിവർന്നു നിന്നു; ചുണ്ടുവിരൽ അയാളുടെ നേരെ ഒരു വാൾമുന പോലെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് ശബ്ദമുയർത്തി: എന്നെ തൊട്ടുപോകരുത് മനുഷ്യം, ഇനി എന്റെ ദേഹത്തു തൊട്ടാൽ ഈ കൈ നിങ്ങളുടെ ചെകിട്ടത്തു പതിയും. കടന്നുപോകൂ...

ആ രംഗങ്ങൾ മങ്ങലേറ്റ അവ്യക്ത ചിത്രങ്ങളായി മനസ്സിന്റെ ഒരിടനാഴിയിൽ ശിഥിലങ്ങളായി കിടന്നു. അനേകം ചുണ്ടുവിരലുകൾ വാൾമുനകളായി സ്വന്തം നെഞ്ചിലേക്കു തുള

ഞ്ഞുകയറുന്നു... ഞെട്ടിയുണർന്നു. യാത്രക്കാർ ദീർഘനിശ്വാസം കിടക്കുന്ന കംപാർട്ട്മെന്റ് നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു. ട്രെയിൻ എവിടെയോ നിന്നിരിക്കുന്നു.

പുറത്തിറങ്ങി. രജ്ജൻഗാവിലെ പ്ലാറ്റ്ഫോം ആ അന്ത്യയാമങ്ങളിലും ഉണർന്നു കിടന്നിരുന്നു; കാറ്റിൽ മഴച്ചിലുകൾ വന്നുവീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചായ വില്ലനക്കാർക്കു മുമ്പിൽ കൂട്ടം കൂടി നിൽക്കുന്ന യാത്രക്കാർ.

ഓ... ഭായിസാബ് നിൽക്കൂ.

ലേഡിസ് കംപാർട്ട്മെന്റിന്റെ വാതിൽക്കൽ അവൾ നിൽക്കുന്നു! പാറിപ്പറന്ന തലമുടിയിലും കരഞ്ഞുകലങ്ങിയെന്നു തോന്നിക്കുന്ന കണ്ണുകളും പ്രസാദരഹിതമായ മുഖവും അവളെ തി

രിച്ചറിയാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവർക്കി. ദുഷ്ട മാറി ലേക്ക് വകഞ്ഞിട്ടുകൊണ്ട് അവൾ പ്ലാറ്റ്ഫോമിലേക്കു ഇറങ്ങിനിന്നു. എന്തോ പറയാനായി വെമ്പുന്നതുപോലെ ചുണ്ടുകൾ വിറച്ചു. ഒരു ചിരിവരുത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട്. ക്ഷണിച്ച സ്വരത്തിൽ അവൾ പറഞ്ഞു:

കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലെ രംഗം രസകരമായിരുന്നു. അല്ലേ? എന്റെ ഭർത്താവായിരുന്നു ആ മനുഷ്യൻ! "ഭർതാവായി ജീവിക്കാൻ എന്നെ കൊണ്ടാവില്ല. ആ ജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ച് ഓടിപ്പോകുന്നതാണ് ഞാൻ. ബി.എഡ്സിന്റെ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൈയിലുണ്ട്. ദുർഗ്ഗിലോ റായിപുരിലോ ഒരു ജോലി...

സാന്തനം പകരുന്ന വാക്കുകളൊന്നും അറിയില്ല. എങ്കിലും ആ കണ്ണുകളിൽ അനുകമ്പയോടെ നോക്കി. നനഞ്ഞുതുടങ്ങിയ കൃഷ്ണ മണികൾക്കപ്പുറത്തുനിന്നും മറ്റൊരു മുഖം ഇമ വെട്ടാതെ നോക്കുന്നു. അത് രേഖയായിരുന്നു.

അപ്പോഴേയ്ക്കും വിസിൽ മുഴങ്ങി. പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ നിന്നും യാത്രക്കാർ തിരക്കിട്ടോടി. ട്രെയിൻ പതുക്കെ നിങ്ങളിറങ്ങി. വാതിൽപ്പടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അവൾ ഒച്ചയുയർത്തി പറഞ്ഞു: നമ്മൾ വിടപറയുന്നതു ദുർഗ്ഗിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടാകാം. എന്താ?

ചാറൽ മഴയ്ക്കു ശക്തി കൂടിത്തുടങ്ങി. ശബ്ദാവരണങ്ങളോടെ അതു ഇനലിനു പുറത്ത് ആഞ്ഞുപതിക്കുന്നത് ഇരുട്ടിലും കാണാം. ഉറക്കം അപ്രാപ്യമായ ഒരു തുരുത്തായി മാറി.

ഒരു ഉൾനാടൻ പട്ടണത്തിന്റെ മുഖച്ഛായയുള്ള ദുർഗ്ഗ്. രാത്രികളിലും പകലുകളിലും അനേകം തവണ വന്നിറങ്ങിയിട്ടുള്ള പട്ടണം. ഇളം പ്രഭാതത്തിൽ. ചാറൽമഴയിൽ കുളിച്ചു നിൽക്കുന്ന ദുർഗ്ഗ് കണ്ണിനെലിപ്പിച്ചു കരയുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയെപ്പോലെ നിന്നു. ആകാശ ചെരുവിൽ നിന്നും മങ്ങിയ പ്രകാശനൂളങ്ങൾ ഒലിച്ചിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

ധൂതിപ്പിടിച്ച് പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങുന്ന യാത്രക്കാരുടെ ഉന്തിലും തള്ളിലും പെട്ട് എവിടെയോ ചെന്നെത്തി. ലേഡിസ് കംപാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്നും തോളിലിട്ട ബാഗുമായി അവൾ ഇപ്പോൾ ഇറങ്ങുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും നിരനിരയായി ഇറങ്ങിപ്പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിലൊന്നും ആ മുഖം കണ്ടില്ല. മിക്കവാറും ഒഴിഞ്ഞുകിടന്ന കംപാർട്ട്മെന്റിലൂടെ കണ്ണുകൾ പായിച്ചു. "ഓ, ഭായിസാബ്" എന്ന വിളി ഏതെങ്കിലും കോണിൽ നിന്നും കേൾക്കാനുണ്ടോ എന്ന് ചെവി കുർപ്പിച്ചു നിന്നു. ഇല്ല. ഒന്നുമില്ല.

വിജനമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ ഒരു നോക്കുകുത്തിയെന്നോണം നിന്നു. ചുളുപ്പിളയോടെ ട്രെയിൻ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. പതുക്കെപ്പതുക്കെ വേഗം കൂടി അത് ദൂരങ്ങളുടെ ഗുഹാമുഖങ്ങളിലേക്കു ലയിച്ചു ചേർന്നു. ചാറൽ മഴ അപ്പോഴേയ്ക്കും ശക്തിപ്രാപിച്ചു തിമർത്തു പെയ്യാൻ തുടങ്ങി. മഴയിൽ നനഞ്ഞൊലിച്ചു റെയിൽവേസർഗ്ഗേഷൻ പിന്നിടും ബോൾ. പുറകിൽ നിന്നും ആരോ വിളിക്കുന്ന തുപോലെ- ഇല്ല. അതു വെറും തോന്നലായിരുന്നു.

അത്ഭുതസംഭവങ്ങൾ

ടി.ഗോപിനാഥ്

പരകായപ്രവേശം: സർവ്വജ്ഞപിംഗളം കയറുവാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന ശങ്കരാചാര്യർക്ക് താൻ ബ്രഹ്മചാരിയായിരുന്നതിനാൽ ലൗകിക ജീവിതത്തിലെ ഇന്ദ്രിയപരമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയാൻ കഴിയാതെ വന്നുവെന്നും, തന്റെ സിദ്ധികളുപയോഗിച്ച് ആസന്നമരണനായി കിടന്നിരുന്ന കാശി രാജാവിന്റെ ദേഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് രാജപത്നിമാരോടുകൂടി രതിക്രിഡകളിലാണ് അറിയേണ്ടവ പഠിച്ചുവെന്നും കഥകൾ പറയുന്നു. ഇതിനെ പരകായപ്രവേശമെന്നു പറയുന്നു.

ഇത്തരം സിദ്ധികളുള്ള യോഗികളും സന്ന്യാസിമാരും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന കഥകൾ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. റിഷികേശിനടുത്ത് ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ച അഭോജനസന്ദമികൾ അത്തരത്തിലുള്ള സിദ്ധികൾക്കുടമയായിരുന്നുവത്രെ.

ഒരു ഫ്രഞ്ചുകാരി പത്രപ്രവർത്തക ഒരു അഭിമുഖത്തിനെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അതുവശം ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്ന ആ സ്ത്രീയോട് സാമിജി കറകളെന്തെ ഇംഗ്ലീഷിൽത്തന്നെയാണ് സംഭാഷണം നടത്തിയിരുന്നത്. പക്ഷേ, സാമിജിയിൽനിന്നും ഒഴുകുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക തത്ത്വശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർക്കറിയാമായിരുന്ന പരിമിത ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനം മതിയാവുന്നില്ല എന്നൊരു തോന്നൽ അവർക്കുണ്ടായി.

അവർ ചോദിച്ചു: ഫ്രഞ്ചിൽ സംസാരിക്കാമോ?

സാമിജി: 'പറ്റുമല്ലോ.'

സാമിജി കണ്ണടച്ച് ധ്യാനത്തിലെന്നപോലെ യായി. അഭോജനജീവിതത്തിൽനിന്നു ഫ്രഞ്ച് ഭാഷ അനർഗ്ഗമായി പ്രവഹിക്കുന്നു. അഭിമുഖം ഒരു മണിക്കൂറിലധികം നീണ്ടുനിന്നു. ഫ്രഞ്ചുകാരി എല്ലാം ടേപ്പ് ചെയ്തു. അവസാനം സാമിജി ചോദിച്ചു: 'എന്താ തൃപ്തിയായില്ലേ, സംശയങ്ങളൊക്കെ തീർന്നില്ലേ?'

അവർ 'ഉവ്വ്' എന്നുപറഞ്ഞപ്പോൾ സാമിജി: 'ഞാൻ ആ ടേപ്പൊന്നു കേൾക്കട്ടെ. തെറ്റുകളുണ്ടെങ്കിൽ തിരുത്താമല്ലോ.' ഒന്നു രണ്ടു തെറ്റുകൾ കണ്ടുപിടിച്ച് സാമിജിതന്നെ തിരുത്തി. പിന്നീട് കണ്ണുതുറന്നു.

എല്ലാംകഴിഞ്ഞ് മടക്കയാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങുമ്പോൾ ആ പത്രപ്രവർത്തക ചോദിച്ചു: 'ഫ്രഞ്ച് ഭാഷ അറിയില്ലെന്നല്ലോ നേരത്തെ പറഞ്ഞ

ത്. പിന്നെ എങ്ങനെയാണിത് സാധിച്ചത്?' സാമിജി: 'ഞാൻ എനിക്ക് വളരെക്കാലമായി പഠിച്ചതുള്ള ഒരു ഫ്രഞ്ചുകാരന്റെ ദേഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതു വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന പരിശീലനത്തിലൂടെമാത്രം ലഭിച്ച ഒരു കഴിവാണു്. ഒരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അയാൾ എന്റെ ഒരു അനുചരനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽക്കൂടെ ഞാൻ സംസാരിച്ചു. ആ സ്ത്രീ മിഴിച്ചു നിന്നു.

പെട്ടെന്നു അഭോജനജി പറഞ്ഞു: 'ഏതാണ്ട് മൂന്നു കിലോമീറ്റർ അകലെ, ഈ ആശ്രമത്തിലേയ്ക്ക് തിരിയുന്ന കവലയിൽ ഇപ്പോ ഒരു വാഹനാപകടമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവിടേയ്ക്ക് വരുന്നവരാ. വലിയ മുറിവുകളൊന്നും പറ്റിയിട്ടില്ല. ഇവിടത്തെ കാറു കൊണ്ടുപോയി അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരൂ. ശൃശൃംഗങ്ങളൊക്കെ ഇവിടെയാവാം. ആശ്രമത്തിൽനിന്നുള്ളവർ ആ കവലയിലെത്തിയപ്പോൾ അന്തർപക്ഷസ്സുകൊണ്ട് സാമിജി പറഞ്ഞത് ശരിയാണെന്നു മനസ്സിലായി.

ലാമമാർ

ആറുപേരടങ്ങുന്ന ഒരു തീർത്ഥാടക സംഘം ഗംഗോത്രിയിലേയ്ക്ക് കാൽനടയായി പോകുകയാണ് പലരോടും പലയിടത്തുമായി വഴിചോദിച്ചുകൊണ്ടാണ് യാത്ര. വളരെ പതുക്കെയാണ് നടന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുവർ നിങ്ങളുന്ത. അവരിലൊരാൾക്ക് പെട്ടെന്ന് വയറിനൊരു അസുഖം. മലവിസർജ്ജനത്തിനായി അയാൾ വഴിയോരത്തുള്ള ഒരു പൊന്തക്കാട്ടിലേയ്ക്ക് നിശ്ചിതപ്പോൾ ബാക്കിയുള്ളവർ ഒരു പാറക്കല്ലിന്മേൽ വിശ്രമിച്ചു. കുറേനേരം കാത്തിരുന്ന് അയാൾ തിരിച്ചുവന്നില്ല. ഇരുട്ട് പടർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ വഴിയേവന്ന വേറൊരു തീർത്ഥാടകസംഘത്തോടൊപ്പം ഈ അഞ്ചുപേർ യാത്ര തുടർന്നു.

കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ച് തിരിച്ചെത്തിയ അയാൾ അവരന്നു. വഴി ശുന്യം. അയാളുടെ ഉള്ളിൽ ഭയം. ഇരുവശത്തും കാട്. വിശ്രമിക്കുവാൻ ഒരു സ്ഥലവുമില്ല. തണുപ്പുകാരണം അയാൾ വിറയ്ക്കുന്നു. കൂടെ കണ്ണുനീരും ഒഴുകുവാൻ തുടങ്ങി.

പെട്ടെന്നാണ് അയാളുടെ മുൻപിൽ ഒരു ബുദ്ധസന്ന്യാസി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. 'എനി

ക്ക് വഴിയറിയില്ല. കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർ എന്നെ തനിച്ചാക്കിപ്പോയി എന്നു വിലപിച്ച അയാളോട് ആ 'ലാമ' പറഞ്ഞു: 'പേടി കേണ്ട. എന്റെ കൂടെ വരൂ.' രണ്ടുപേരുംകൂടി കാട്ടിൽക്കൂടെ കുറച്ചുനേരം നടന്നപ്പോൾ അവർ എത്തിയത് മലയോരത്തുള്ള ഒരു ആശ്രമത്തിലാണ്. ഗുഹകളിൽ ചെത്തിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു ആശ്രമം. അയാൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയതിനു ശേഷം ലാമ പറഞ്ഞു: 'വിശ്രമിച്ചോളൂ. രാവിലെത്തന്നെ ഞാൻ ഗംഗോത്രിയിൽ കൊണ്ടുവിടാം.'

പിറ്റേന്നാൾ അതിരാവിലെത്തന്നെ ആ ലാമ തീർത്ഥാടകനെ ഗംഗോത്രിയിൽ കൊണ്ടാക്കി. യാത്രയ്ക്ക് അമ്മണിക്കൂർ സമയമേ എടുത്തുള്ളൂ. തന്നെ വഴിയിൽ ഇട്ടേച്ചുപോയവർ അതിനുശേഷമാണ് ഗംഗോത്രിയിലെത്തിയത്. അത് രുത്രിമുഴുവനും കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ച്. അവശരായിട്ട്. ഇയാളെക്കണ്ട് അവർ അവരന്നു. ഉണ്ടായ കാര്യമെല്ലാം അയാൾ വിസ്മയിച്ചു. പക്ഷേ, ഗംഗോത്രിയിലുണ്ടായിരുന്ന ചില പട്ടാളക്കാർ ഈ സംഭാഷണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ സംശയങ്ങളുണ്ടാകുന്നു.

അവിടെനിന്ന് വളരെ അകലത്തല്ലായിരുന്നു ചൈനയുമായുള്ള അതിർത്തി. ചൈനീസ് ചാരന്മാർ കാട്ടിനകത്ത് വല്ല രഹസ്യതാവളങ്ങളും സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം എന്നു സംശയിച്ച പട്ടാളക്കാർ ആ തീർത്ഥാടകനെയുംകൂടി അയാൾ വിവരിച്ച താവളം തേടിപ്പോയി. കുറേദൂരം സഞ്ചരിച്ചെങ്കിലും ഇയാളുടെ വിവരണ പ്രകാരമുള്ള ഒരാശ്രമവും ആ കാട്ടുപ്രദേശത്ത് കണ്ടുപിടിക്കാനായില്ല. ഒരു ആശ്രമമെന്നല്ല ഒരു ചെറിയ പാർപ്പിടംപോലും അവിടെയെങ്ങുമില്ലായിരുന്നു.

തിരിച്ച് ഗംഗോത്രിയിലെത്തി ഈ തീർത്ഥാടകനെ പരസ്യമായി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ഒരു വ്യഭാസസ്സാസി ഇടപെട്ടു പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു പറഞ്ഞു: 'വെറുതെ ആസാധുവിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ട. വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നവരെ രക്ഷിക്കുന്ന ഒരാൾ വർഷങ്ങളായി ആ പ്രദേശത്തുണ്ട്. സമാധിയായ ഒരു ലാമയുടെ ആത്മാവ് മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ആ പ്രദേശത്ത് റോന്തു ചുറ്റുന്നുണ്ട്. ഇതേ അനുഭവമുണ്ടായിട്ടുള്ള പലരേയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.'

എം. എ. മലയാളം

തപാൽപരിശീലനം

പഠനക്കുറിപ്പുകളും ക്ലാസ്സുകളും

രണ്ടാംവർഷം എം.എ. കോൺടാക്ട് ക്ലാസ്സുകൾ
ഒന്നാം അദ്ധ്യായവും, ഒന്നാംവർഷം എം.എ.
ക്ലാസ്സുകൾ ക്രിസ്തസ് അദ്ധ്യായവും ആരംഭം.

മലയാളപഠനഗവേഷണകേന്ദ്രം

കുന്നത്തുമന ലെയ്ൻ, നായ്ക്കനാൽ
തൃശ്ശൂർ - 680 001. ടെ: 0487 - 339468

മലയാളം

മൃഗ്യതതിന്റെ തീർത്ഥാടകന്മാർ

ഗുന്തർഹോർട്ട്സിന്റെ കാല

കലാകാരനും ആസ്വാദകനും തമ്മിൽ മാനസികമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതാവണം യഥാർത്ഥ ഇംപ്രഷനിസം എന്നാണ് ഗുന്തർ എറിക് ഹോർട്ട്സിന്റെ മതം. യൂറോപ്യൻ ചിത്രകാരന്മാരിൽ ഇന്ന് ഏറെ പരിചിതനായ ഗുന്തർ ഹോർട്ട് 1944-ൽ സിറസ്റ്റലണ്ടിൽ ജനിച്ചു. ബേസൽ ഫൈൻ ആർട്ട്സ്‌ൽനിന്നും മൂന്നിപ്പിലെ കലാ അക്കാദമിയിൽനിന്നും ചിത്രകലയിൽ പഠനം നടത്തിയ അദ്ദേഹം അറുപതുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഗ്രാഫിക് ഡിസൈനറായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തമായ 'ലേഡി വിത്ത് ഫാൻസ്' എന്ന ചിത്രമാണ് ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

സാഹിത്യവാരഫലം: എം. കൃഷ്ണൻനായർ

പുസ്തകം ദൂരദർശനം

പാണ്ഡിത്യത്തെ
ക്കുറിച്ച്
വികലമായ
സങ്കല്പമാണ്
നമുക്കുള്ളത്.
അഷ്ടാധ്യായി
സൂത്രങ്ങൾ
അടിക്കടി
ചൊല്ലുന്നവൻ
നമുക്കു
പണ്ഡിതനാണ്.
വിശ്വവിജ്ഞാന
മാർജ്ജിച്ചവൻ
പണ്ഡിതനല്ലതാനും.

അരുന്ധതിറോയ്

ത്തിൽ അത്യന്ത വരാൻ പാടില്ല. ശങ്കരന്റെ പ്രബന്ധം വായിച്ചാൽ കെ.പി. നാരായണപ്പിഷാരടിയെ അതിശയിച്ച ഒരാളും ഈ ലോകത്തില്ലെന്നു തോന്നും.

“അഥവാ രൂപപ്പെട്ടാതിരുന്നാൽ പോലും നിരാശയ്ക്കു വകയില്ല” എന്നു ശങ്കരൻ. (പുറം 39) നിരാശൻ ആശയറവൻ, നിരാശാ ആശയറവൻ. അവരുടെ ഭാവം നിരാശത. അതിനാൽ ‘നിരാശയ്ക്കു’ എന്ന പ്രയോഗം തെറ്റു്.

വിമർശനം, നിരൂപണം ഈ പദങ്ങൾക്ക് ഒരേ അർത്ഥമാണുള്ളതെന്ന രീതിയിൽ ശങ്കരൻ അവ ലേഖനത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു. ഒരേ അർത്ഥമല്ല അവയുള്ളത്. വിമർശനമെന്നതിൽ ‘വി’ ഉപസർഗ്ഗം. മൂല്യം യാതും അതിന്റെ അർത്ഥം നശിപ്പിക്കുക എന്നത്. നിരൂപണത്തിൽ ‘നി’ ഉപസർഗ്ഗം. രൂപം യാതും. ആ യാതവിന്റെ അർത്ഥം മോടിപിടിപ്പിക്കുക എന്നത്. വിമർശനം അതിനാൽ പ്രതികൂലമായി പറയുക എന്നത്. നിരൂപണം എന്നത് മോടിപിടിപ്പിച്ചു പറയുക എന്നതും.

ലേഖനം തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് ഒരു പ്രമാണം (അമരകോശത്തിലെ അർത്ഥപ്രദർശനം ഓർമ്മിച്ച് പ്രമാണമെന്ന പ്രയോഗം) വലിയ അക്ഷരത്തിൽ കാണാം. “സംഭാവനയത്രേ” എന്നതാണ് ആ പ്രമാണം. Contribution എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സംഭാവനയെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. അത്രേ എന്നു പറയുന്നതും തെറ്റു്. അത്രേ എന്നു വേണം.

ദേവിയസിനെപ്പോലെയാവണം

കവി വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ് എന്നോടു പറഞ്ഞതാണിത്. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് പതിനഞ്ചു മൈൽ അകലെയുള്ള മലയിൻകീഴ് എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു സമ്മേളനത്തിനു പോകാമെന്ന് ഈ.വി. കൃഷ്ണപിള്ള സമ്മതിച്ചു. സമ്മേളനദിവസം ആയി. സമ്മേളനസംഘാടകരുടെ പ്രതിനിധി എത്തി. ഈ.വി. കൃഷ്ണപിള്ള പ്രസംഗത്തിനു പോകാൻ അയാളോടൊത്ത് ചിലു്. റോഡിലേക്ക് കാർ കാണാതെ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. “കാറിവിടെ?” സംഘാടകൻ പറഞ്ഞു. - “കാറില്ല. ജഡ്ക കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്.” ഹാസ്യസമൃദ്ധ് അറിയിച്ചു. - “കതിരവണ്ടി വേണ്ട. ചെലവു കൂടും. വളരെ കൊണ്ടുവരു” ഈ.വി. കൃഷ്ണപിള്ള വിട്ടിറങ്ങുകയെന്നു കയറിപ്പോയി. അദ്ദേഹം മീറ്റിങ്ങിന് പോയതുമില്ല. എനിക്കും ഈ.വി. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നേരമ്പോക്കു കടംമേടിക്കാൻ സന്ദർഭം വന്നു. ആലപ്പുഴ മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ ഒരു സമ്മേളനത്തിനു പോകാൻ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. സമ്മേളനദിവസം ആഗതമായി. ഡോക്ടർ പരീക്ഷയ്ക്കു പഠിക്കുന്ന ഒരു നമ്പൂതിരിയെക്കൊണ്ട് വാണമായി വന്നു. വാൻ കണ്ടു് ഞാൻ ചോദിച്ചു. “എന്താ കാരിയല്ലേ? വാണെന്നിരിക്കൊണ്ടുവന്നു? വളരെ മതിയായിരുന്നല്ലോ?” എന്റെ പരിഹാസം പരകീയമാണെന്നതു് അറിയാതെ അയാൾ പറഞ്ഞു. “റ്റാക്സിക്കാർ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാം സാർ. എ.സി.ക്കാർ വേണമെങ്കിലും വിളിക്കാം.” ഞാൻ മറുപടിയൊന്നും പറയാതെ വാനിൽ കയറി. ആലപ്പുഴ ചെന്നു. പ്രഭാഷണമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. കൂടെ പ്രസംഗിക്കാൻ വടക്കുന്നിറവന്ന വിദ്യാതനായ തോറാസിക് സർജൻ പി.കെ.ആർ. വാരിയർ ഇംഗ്ലീഷിൽ അതിമനോഹരമായി പ്രസംഗിച്ചു. എന്റെ പ്രഭാഷണം കട്ടികൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഞാൻ പരീക്ഷാബോർഡിന്റെ ചെയർമാനായി വരുന്ന ആളല്ലല്ലോ. മീറ്റിങ്ങിനുശേഷം ആ നമ്പൂതിരിയെക്കൊണ്ട് എന്നെ ആ വാനിൽത്തന്നെ കയ

റ്റി അയച്ചു. മീറ്റിങ് കഴിയുന്നതുവരെ വിനയപൂർവ്വം പെരുമാറിയിരുന്ന ആ പയ്യൻ ഞാൻ മറ്റൊരുകാരെ പോലെയല്ലെന്നൊന്നും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. വളരെ മതിയല്ലോ എന്നു ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചതിനുള്ള പ്രതികാരമായിരുന്നു ആ കട്ടിയുടെ മൗനം. മൗനം രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു് വാചാലതയിലേക്കു ചെന്നുവെന്ന് പിന്നീടു് പത്രങ്ങളിൽനിന്ന് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. എന്നെക്കുറിച്ച് ആ പയ്യൻ അതാത്തതൊക്കെപ്പറഞ്ഞു. പിന്നീടു് അയാളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. വല്ല സ്ഥലത്തും പ്രാക്റ്റീസ് നടത്തി കാണാനെന്നു ജലദോഷം പിടിച്ചവർക്ക് നാലുമണയും ആന്റിബയോട്ടിക്സ് എഴുതിക്കൊടുക്കുകയായും. ഈ മൗനമുണ്ടല്ലോ ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ. അതു് അസഭ്യം പറയുന്നതിനെക്കാൾ ആഭാസമാണ്. നമ്മളോടു ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അനുകൂലമായിട്ടോ പ്രതികൂലമായിട്ടോ റീയാക്ട് ചെയ്യണം. മിണ്ടാതിരിക്കുന്നതു് കടുത്ത അപമാനമാണ്. ഇതു് സാഹിത്യത്തിനും ചേരും. ഉള്ളെഴുത്തു മാസികയിൽ യു.കെ. കുമാരൻ എഴുതിയ ‘നഷ്ടസുഖം’ എന്ന കഥ വായിച്ചിട്ടു് എനിക്കൊരു റീയാക്ഷനും ഉണ്ടായില്ല. അച്ഛന്റെ ഛായയുള്ള മകൾ. അവൾക്കു തനയെ ജീവനാണ്. പക്ഷേ അവളുടെ വിവാഹത്തിനുശേഷം അയാൾ അകന്നു പെരുമാറി. മകൾ ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ കഥ തീരുന്നു. പേർഷൻ ചക്രവർത്തി ദേശിയസിനെ ഏതർസിപ്പുള്ളവർ അപമാനിച്ചു. പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ദേശിയസ് ഏതർസിലേക്കു പോയപ്പോൾ ഒരു ദൃത്യൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാതിൽ ‘പ്രഭോ ഏതർസിപ്പുള്ളവരെ ഓർമ്മിക്കു’ എന്നു നിരന്തരം പറഞ്ഞു. യു.കെ. കുമാരൻ കഥയെഴുതാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഒരു കൂട്ടുകാരനെക്കൊണ്ടു് ‘വായനക്കാരുടെ റീയാക്ഷൻ ഉണ്ടാകണം’ എന്നു പറയിക്കണം ഇടവിടാതെ. അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഉള്ളെഴുത്തു മാസികയിൽ ഉള്ളതുപോലെ പാട്ടക്കഥകൾ അദ്ദേഹം എഴുതിയെന്നു വരും.

ദഹനപ്രക്രിയ

Identity എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കിന് തർജ്ജമ പലതാകാം. അനന്യത, താദാത്മ്യം, അഭേദം, സാരൂപ്യം ഇങ്ങനെ പലതും. ഞാൻ ഈ കോളത്തിൽ അനന്യത എന്നേ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. നമ്മൾ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് വിഭിന്നരാണെന്നും സവിശേഷമായ സംഘത്തിൽ പെട്ടവരാണെന്നും തോന്നലുണ്ടാക്കുന്ന ധർമ്മങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ആശയങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്നതാണ് identity അല്ലെങ്കിൽ അനന്യത. ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഒരു ഐഡന്റിറ്റി. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മറ്റൊരു ഐഡന്റിറ്റി. ദളിത വിഭാഗത്തിന് അവരുടേതായ ഐഡന്റിറ്റി. വളർച്ചയുണ്ടായാലും ക്ഷതം സംഭവിച്ചാലും ഐഡന്റിറ്റി മാറുകില്ല.

സാഹിത്യത്തിലും ഇതുണ്ടാകുന്നു. പുരോഗമന സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഐഡന്റിറ്റിക്കു മാറ്റമില്ല. വളരത്തോൾ, കമാരനാശാൻ, ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയ്യർ ഇവരുടെ കവിതകൾക്കു വൈവിധ്യമുണ്ടെങ്കിലും ഒരു ഐഡന്റിറ്റിയാണ് അവർക്കുള്ളതു്. അത്യന്താധുനികർക്കു ഒരു ഐഡന്റിറ്റി.

പടിഞ്ഞാറൻ സാഹിത്യത്തിലെ ചില നൂതന സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് ഒറ്റ ഐഡന്റിറ്റി. അതു അവിടെ നിന്ന് കടം വാങ്ങിയാൽ നമ്മുടേതല്ല എന്നു തോന്നലുണ്ടാകും. ഒരുത്തൻ തീവണ്ടിയാപിസിയിൽ പെട്ടിയുമായി ഇറങ്ങുന്നു. കൂലിക്കാരൻ ഓടിയെത്തി പെട്ടി വാങ്ങി ത

ലയിൽ വയ്ക്കുന്നു. അയാൾ (പോർട്ടർ) ക്രമേണ യാത്രക്കാരന്റെ ട്രൗസേഴ്സ്, ഷേർട്, കോട്ട് ഇവ വാങ്ങി ധരിക്കുന്നു. പെട്ടി യാത്രക്കാരന്റെ തലയിൽ വച്ചുകൊടുത്തിട്ടു് യാത്രക്കാരന്റെ ഗമയോടുകൂടി നടക്കുന്നു. പണ്ടു് ഏതോ വാരികയിൽ വന്ന കഥയുടെ ചുരുക്കമാണിതു്. ഇതു് നമ്മുടെ ജീവരക്തത്തിൽ നിന്നു വരുന്നതല്ല. വൈദേശിക സ്വഭാവമാണ് ഇതിനുള്ളതു്. എം. മുക്കുന്റെ “രായ രായ മാത്രം” (പേരു ശരിയോ?) എന്ന കഥയിലും വൈദേശിക സ്വഭാവമേയുള്ളൂ. ഈ കടംകൊള്ളൽ ശരിയല്ല എന്ന് വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു് ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അതു് ആവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാജൻ സി.എച്ച്. ദേശാഭിമാനി വാരികയിൽ എഴുതിയ ‘നോക്കുക’ എന്ന കഥ വായിച്ചു നോക്കുക. വീടിന് ദുഃഖിദോഷം വരാതിരിക്കാൻ ഉടമസ്ഥൻ നോക്കുകത്തിനു വയ്ക്കുന്നു മുറ്റത്തു്. ക്രമേണ ഉടമസ്ഥൻ നോക്കുകത്തിനുവക. നോക്കുകത്തിൽ ഉടമസ്ഥനാകുന്നു. ഈ ഐഡന്റിറ്റിയുടെ മാറ്റം കേരളീയമായ ആശയമല്ല. ലക്ഷക്കണക്കിന് സായുധാർ പ്രതിപാദിച്ചതാണിതു്. അതു് നമ്മുടെ ഈസ്തെറ്റിക് ദഹനത്തിനുവേണ്ടി ദേശാഭിമാനി വാരികയുടെ പ്ലെയ്റ്റിൽ വച്ചുതരേണ്ടിയിരുന്നില്ല രാജൻ സി.എച്ച്.

ത്യാജപിതകനായ നീചേക്കു eternal recurrence എന്നൊരു സിദ്ധാന്തമുണ്ടായിരുന്നു. സനാതന പ്രാദുർഭാവം എന്നു അതു തർജ്ജമ ചെയ്യട്ടെ. വിശ്വം പരിമിതമാണെങ്കിലും (finite) ശാശ്വതമാണെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിനാൽ ചാക്രികമായി ഏതും ആവർത്തിക്കും എന്നും. നേരെ മറിച്ചാണ് ക്രൈസ്തവ സങ്കല്പം. St. Augustine പ്രഖ്യാപിച്ചതു് ക്രിസ്തു ഒരിക്കലേ അവതരിക്കൂ, ഒരിക്കലേ അദ്ദേഹം കരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നാണ്. ഇതു രേഖാറൂപമായ കാലസങ്കല്പം. നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർ ചാക്രിക കാലസങ്കല്പത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ കൃതികൾ ആവർത്തനസ്വഭാവം കാണിക്കുന്നതു്.

റേലിഫോൺ, റേഡിയോ, റി.വി സെറ്റ് ഇവ യന്ത്രങ്ങളാണ്. പക്ഷേ അവ നല്ലപോലെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവ യന്ത്രങ്ങളാണെന്നു നമ്മൾ അറിയുകയില്ല. റേലിഫോണിൽ ആരെയെങ്കിലും വിളിക്കാൻ റിസീവറടുത്തു കാതിൽച്ചേർക്കുമ്പോൾ ഡയൽ റോണിപ്പെങ്കിൽ നമുക്കു ദേഷ്യം വരും. അപ്പോഴാണ് അതിന്റെ യാന്ത്രികസ്വഭാവം നമ്മുനിയുന്നതു്. ന്യൂസ് കേൾക്കാനായി സിച്ച്ചോൺ ചെയ്യുമ്പോൾ റേഡിയോയും റി.വിയും പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ നമ്മൾ കോപിക്കുമെന്നല്ല അവ തന്നെ കടയുടമസ്ഥനെ മനസ്സിലെങ്കിലും അസഭ്യം പറയും. തിടുക്കത്തിൽ പോകാൻ ഭാവികസ്ഥാൾ കാർ സ്റ്റാർട്ടായില്ലെങ്കിൽ എന്തൊരു നിരാശ തയ്യാറും നമുക്കുണ്ടാവുക! യന്ത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാതെ യാകുമ്പോഴേ നമുക്കു യാന്ത്രിക സ്വഭാവത്തിന്റെ ബോധം ജനിക്കും.

സാഹിത്യവും ഇതുപോലെയാണ്. “ഈ കഥ നടന്നതു് ഒരു വനപ്രദേശത്താണ്. വനപ്രദേശമെന്നാൽ...” എന്ന് “മാർത്താണ്ഡവർമ്മ” വായിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ അതു നോവലാണെന്നു നമ്മൾക്കു തോന്നുകില്ല. വെട്ടുകൊണ്ടു് ഒരു യുവാവു് തകർന്നുകിടക്കുന്നതും ചിലർ അവിടെയെത്തി അയാളെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നതും മറ്റും നാം കാണുകയേയുള്ളൂ. നമ്മൾ വായിക്കുന്ന പുസ്തകം സി.വി. രാമൻപിള്ള എന്നൊരാൾ എഴുതിയതാണെന്നോ അതു കഥാലയ പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതാണെന്നോ

നമ്മൾ അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ കോവിലന്റെ ‘തട്ടകം’ വായിക്കാനെടുത്താൽ നമ്മളെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആരു? എന്നു നോക്കും. എത്ര പുറം വായിക്കേണ്ടതുണ്ടു് എന്നും നോക്കും.

ഉറുമ്പിന്റെ ബഷിറിന്റെ കഥകളെടുത്താൽ നമ്മൾ സ്വയം വിസ്മയിച്ചു് അവ വായിക്കും. അതേ അനുഭവം ഉണ്ടാകുമോ ‘ഭാഷാപോഷിണി’ മാസികയിൽ പി. സുരേന്ദ്രൻ എഴുതിയ “രവിയുടെ ഇതിഹാസാനന്തരജീവിതം” എന്ന കഥ വായിച്ചാൽ? ഈ രചന നമ്മളെ ഹേമിക്കുകയും പിഡിപ്പിക്കുകയും മർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (എല്ലാ ക്രിയകൾക്കും ഒരേ അർത്ഥം) വിജയന്റെ നോവലിലെ കഥാപാത്രമായ രവി പാമ്പുകടിത്തേറ്റ് മരിക്കുകയാണല്ലോ. സുരേന്ദ്രന്റെ ഇക്കഥയിൽ രവി അങ്ങനെ മരിക്കുന്നില്ല. ചികിത്സയാൽ വിഷമിറങ്ങി കരക്കാലം ജീവിക്കുന്നു. സ്റ്റുഡിഡാണ് ഇക്കഥ. ഇതിന്റെ രചന കൊണ്ടു് സുരേന്ദ്രൻ എന്തു നേടുന്നു, അനുവാചകർ എന്തു നേടുന്നു എന്നതു് വ്യക്തമല്ല. അസഹനീയമായ വിധത്തിൽ ബോറിങ്ങാണ് ഇക്കഥ.

സ്ത്രീയെ വശീകരിക്കൽ ഒരു തവണയേ നടക്കൂ. വശീകരണം ആവർത്തിച്ചാൽ അതിന്റെ ബോധം നമുക്കു ഉണ്ടാവുകില്ല. അതുപോലെതന്നെ വ്യക്തിചാരവും. ആദ്യത്തെ തവണ അതു് ഹർഷഭാവകരമായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെതവണ അതേ സ്ത്രീയെത്തന്നെ പ്രാപിച്ചാൽ awareness ഇല്ലാതെയൊക്കും. അതില്ലാതെയായാൽ വൈരരസ്യം ഫലം. സുരേന്ദ്രന്റെ രചന സാഹിത്യ വ്യക്തിചാരമാണ്. അതു് ഒരു തവണയേ പറ്റൂ. അത്രയും ആശ്വാസഭാവകം.

കട്ടിക്കുഷ്ഠമാരാതം നമ്പൂതിരിയും

മനുഷ്യനെ സ്പോഹിച്ചാൽ അതു ഈശ്വരനെ സ്പോഹിക്കുകയായും എന്ന് സ്വന്തം ജീവിതം കൊണ്ടു തെളിയിച്ച പുരുഷരത്നമായിരുന്നു കട്ടിക്കുഷ്ഠമാരാർ. നിരൂപകനും വിമർശകനുമായ അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ വാക്കുകൾകൊണ്ടു് എറ്റാറുണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ സ്പോഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളാണ് അദ്ദേഹം. ആ കട്ടിക്കുഷ്ഠമാരാർക്കെറിച്ച് ചിത്രകാരൻ നമ്പൂതിരി ഭാഷാപോഷിണിയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. അതു ഒന്നാത്തരം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ അനുഗ്രഹിതനായ നമ്പൂതിരി വരച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതും ഒന്നാത്തരം. എന്നെ ഏറ്റവും രസിപ്പിച്ച ഭാഗം എടുത്തഴുത്തു്:

“മാരാർ തനിക്കു രചിക്കാത്ത കവിത ആരുടെയാലും ഉപേക്ഷിക്കും. അതായത് വെയ്സ്റ്റ് കൊട്ടയിലിടും. മാരാർ ഓഫീസിൽ നിന്നിറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ സഞ്ചയന്റെ വരവായി. മുറിയിൽ മേശയ്ക്കു താഴെയുള്ള കൊട്ടയിൽ നിന്ന് മാരാരുപേക്ഷിച്ച രചനകൾ ഓരോന്നായി എടുക്കും. ചങ്ങമ്പുഴ, കണ്ണിരാമൻനായർ എന്നിങ്ങനെ പലരുടെയും രചനകൾ സഞ്ചയൻ അവിടെ നിന്നാണത്രേ വായിച്ചിരുന്നതു്.” കട്ടിക്കുഷ്ഠമാരാരിലുള്ള നിരൂപകൻ കവിയെ ആക്രമിക്കുന്നതിന്റെ ചിത്രം ഇതിലുണ്ടു്.

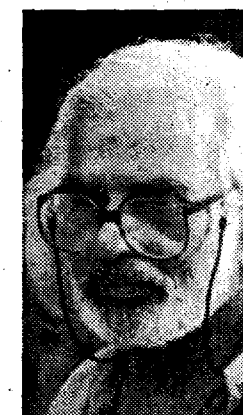
അദ്ദേഹം എന്നെക്കുറിച്ച് നല്ല വാക്കുകളേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. എൻ. ഗോപാലപിള്ള കൂടിയുള്ളപ്പോൾ “എന്നെ രാജാവാക്കിയ ആളാണ് ഈ ഇരിക്കുന്ന എം. കൃഷ്ണൻ നായർ” എന്നു പറയാൻ ദയയുണ്ടായി അദ്ദേഹത്തിന്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അക്കാലത്തെഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തെ അവലംബിച്ചായിരുന്നു ആ പ്രശംസ. മുണ്ടശ്ശേരിയുടെ ഷഷ്ടിപൂർത്തി ആലോഷിച്ചപ്പോൾ കൂ

നൂറാളുകൾ കൂടിയ
സമ്മേളനത്തെ
ക്കുറിച്ച് പത്രത്തിൽ
റിപോർട്ട്
വരുമ്പോൾ
‘മനുഷ്യ
മഹാസമുദ്രം’
എന്നാവും. ഇതു്
ദിനപത്രത്തിലെ
അത്യന്തം.
നിരൂപണത്തിൽ,
വിമർശത്തിൽ
അത്യന്തം
വരാൻ പാടില്ല.

നമ്പൂതിരി

ടിയ സമ്മേളനത്തിൽ കട്ടിക്കണ്ണുമാരാലായിരുന്ന അധ്യക്ഷൻ. പ്രഭാഷകനായ എന്നെച്ചുണ്ടി "നമ്മുടെ ഇടയിലേക്കു കടന്നുവന്ന ഒരു പുതിയ രത്നം" എന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം. സ്ഥായിഭാവം ശരി, സ്ഥായിഭാവം തെറ്റ് എന്നു ഞാൻ ജനയുഗം വാരികയിൽ എഴുതി. കാമ്പിഗ്നേരി കട്ടിക്കണ്ണുമാരാരുടെ അഭിപ്രായം തേടി. അദ്ദേഹം ഞാൻ പറഞ്ഞതു ശരിയെന്ന് വാരികയിൽ എഴുതി. അതിന് നന്ദി പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം "സ്ഥായിഭാവമല്ലേ ശരി" എന്ന് എന്നോടു ചോദിച്ചു. "മാഷേ ഇത് എന്നോടാണോ ആരായുന്നത്. മാഷേ എവിടെ? ഞാൻ

എവിടെ?" "അല്ല ചോദിച്ചെന്നേയുള്ളൂ" എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിനയം കലർന്ന മറുപടി. ശുദ്ധാത്മാവായിരുന്നു കട്ടിക്കണ്ണുമാരാർ. ഉദ്ധതനെപ്പോലെ എഴുതും. പക്ഷേ കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ നീഷ്കളങ്കൻ. ഒരു പ്രതിഭാശാലി വേറെ ഒരു ഡിഷണാശാലിയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ ഈ ലേഖനം അയസ്സാന്തം ഇരുമ്പിനെക്കൊണ്ടുവന്നു എന്നു ആകർഷിച്ചു.

* ഗ്രീസിന്റെ പടിഞ്ഞാറുള്ള ദ്വീപ്. ഓഡിസിയുടെ വനം അവിടെയാണ്

ക്കൻ നാടുകളിലെ ചില കഥനങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ ചുരുങ്ങുകയും അയഥാർത്ഥ്യമല്ല. വെള്ളക്കാരുടെ അടിമകഥനങ്ങളും (പ്രത്യേകിച്ച് സ്ത്രീകളുടെ) പാമ്പിനിഷയങ്ങളായിത്തീർന്നു. ആരുടെ കഥനങ്ങളിലാണ് നാം ജീവിതം ദർശിക്കുന്നതെന്ന ചോദ്യം വളരെ പ്രസക്തമാണ്. ലിംഗഭേദപരമായ വകതിരിവുകൾക്കുള്ളിൽനിന്നുമാത്രമേ ഈ ചോദ്യങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുവാൻ നമുക്കാവുകയുള്ളൂ.

ബ്രിട്ടീഷ് എഴുത്തുകാരൻ ഫ്രെഡ് ഓ അഗ്വെയർ (Fred D' Aguair)യുടെ The Longest Memory എന്ന നോവൽ, കാർൽ ഫിലിപ്പ്സിന്റെ നോവലുകളിൽനിന്നുള്ള ഒരടി മുന്നോട്ടുവെച്ചപ്പോൾ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ കൃതിയിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങൾ- സീനിയർ സാൻഡേഴ്സ്, വൈറ്റ് ചാപ്പൽ, ലിവിയ, പാപകക്കാരി- എന്നിവരുടെ ചിത്രീകരണത്തിൽ ഓർമ്മകളുടെ ഓടകളിലൂടെ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ബ്രിട്ടീഷ് വിർജീനിയ തോട്ടത്തിലേയ്ക്കാണ് ഈ അടിമകഥനം നമ്മെ കൊണ്ടുപോകുന്നത്. ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷതകളിലൊന്നായി, ജ്ഞാനോദയത്തിന് ശേഷമാരംഭിച്ച പുതിയ ക്രൈസ്തവ ചിന്താഗതിയെ സീനിയർ സാൻഡേഴ്സ് എന്ന തോട്ടമുടമയിലൂടെ അഗ്വെയർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. സമ്പൂർണ്ണ ജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും മറ്റ് മാനസിക വ്യാപാരങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ വെളുത്തവർ എതിർത്തിരുന്നതിനാൽ, ദൈവത്തെത്തുടങ്ങിയ വചനങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നില്ല ബ്രിട്ടീഷുകാർ. അധിനിവേശത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്തലവുമായി ജ്ഞാനോദയകാലങ്ങൾക്ക് ബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും, അധിനിവേശത്തിന്റെ ഓരോരോ ഘട്ടങ്ങളിലും പുതിയ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പ്രതിനിധികളായി പുറത്തിറങ്ങിയവരിൽ പലരും സ്നേഹസമ്മോഹിതരായിരുന്നുവെന്ന വാസ്തവമാണ് സീനിയർ സാൻഡേഴ്സിലൂടെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

വൈറ്റ് ചാപ്പൽ കറുത്തവരുടെ ശത്രുവായിരുന്നില്ല. ചാപ്പൽ എന്ന കറുത്ത അടിമയെ വിർജീനിയ തോട്ടത്തിൽ, അടിമകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കറുത്തവരുടെ പ്രതിനിധിയായി നിയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അക്രമാസക്തമായ ചില അടിമ മനോഭാവങ്ങളിൽ അയാൾ പരാജയപ്പെടുന്നു. വൈറ്റ് ചാപ്പലിന്റെ ചിന്തയിലുള്ള കറുത്തവരുടെ സ്വതന്ത്രത നിറഞ്ഞ ഒരു സാമ്രാജ്യം പൊങ്ങിവരുന്നില്ല. സാൻഡേഴ്സിന്റെ പുത്രൻ കറുത്ത അടിമസ്ത്രീയെ പ്രണയിക്കുന്നു. പിതാവായ സീനിയർ സാൻഡേഴ്സും അതുപോലെത്തന്നെയെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അത് പാപകക്കാരിയായിരുന്നു. (അവരുടെ വർണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് അഗ്വെയർ മൗനപാലിക്കുന്നു.) സീനിയർ സാൻഡേഴ്സിന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിൽനിന്നാണ് പിന്നീട് നാം പാപകക്കാരിയെക്കുറിച്ചറിയുന്നത്. അവർ വിവാഹിതരായാണ് വൈറ്റ് ചാപ്പലുമായിട്ടാണ്. സാൻഡേഴ്സ് വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് കരോളിൻ എന്ന യുവതിയെയാണ്. സാധാരണക്കാരനായിരുന്ന ചില പ്രസ്ഥാനകളാണ് വെളുപ്പ് കറുപ്പ് എന്ന ദമ്പതിലൂടെ അഗ്വെയർ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. സീനിയർ സാൻഡേഴ്സിന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിലാണ് നാം വിർജീനിയയുടെ ചരിത്രം അറിയുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നത്. പല ദിവസങ്ങളിലെയും കുറിപ്പുകളിൽ, അതത് ദിവസങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം നാം വായിക്കുന്നത്. പല ദിവസങ്ങളിലും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ്. ഈ ഭൂതകാലാവിഷ്കരണം ഡയറി എഴുതുന്ന ചിട്ടയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ തോട്ടത്തിൽ, ചിലപ്പോഴെല്ലാം വഴക്കുണ്ടാക്കുന്ന അടിമകളും ഒളിച്ചോടി രക്ഷപ്പെടുന്ന അടിമകളും ഒളിച്ചോട്ടത്തിൽനിന്നും പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട അടിമകൾക്ക് കിട്ടുന്ന ശിക്ഷകളുണ്ടെന്ന ഒരു വലിയ ഓർമ്മയുടെ കലവറയാണ് സീനിയർ സാൻഡേഴ്സ് തുറന്നുകൊടുക്കുന്നത്. അയാളുടെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾപോലെ ഈ ഓർമ്മകൾക്കും പലപ്പോഴും ചരിത്രപരത നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ പ്രധാന കാരണങ്ങളിലൊന്നായി ഗണിക്കാവുന്നത് സാൻഡേഴ്സിന്റെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആഫ്രിക്കയായിരിക്കണം. ഈ പാഠത്തിലെ ആഫ്രിക്കയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒളിനോട്ടങ്ങളെല്ലാം, കറുത്തവരുടെ അത്യന്താപേക്ഷിതത്വത്തെ (essentialism) പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. അധിനിവേശാനന്തര രാജ്യങ്ങളിൽ ഇത്തരം അത്യന്താപേക്ഷിതത്വങ്ങളുടെ ആവശ്യമുണ്ടോ? സാൻഡേഴ്സിന്റെ മകൻ പ്രണയിക്കുന്ന ലിവിയ അ വളരെ കഥനത്തിലൂടെ വീണ്ടും കറുപ്പിന്റെയും വെളുപ്പിന്റെയും മാംസബന്ധിതമായ രാഷ്ട്രീയത്തെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. ലിവിയയെ സം

ബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. സാൻഡേഴ്സ് ഒരു കറുത്തവനുമായി പങ്കുവെക്കുന്നതിൽ നാണക്കേടൊന്നുമില്ല. വൈറ്റ് ചാപ്പൽ ലിവിയയ്ക്ക് ചിലപ്പോഴെല്ലാം യജമാനൻകൂടിയായി.

വൈറ്റ് ചാപ്പലിന്റെ പുത്രൻ തന്റെ അമ്മയെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ഭാഗമുണ്ട് ഈ കൃതിയിൽ. ഈ കഥനത്തിൽ, ആഫ്രിക്ക എന്ന ജന്മനാടായുള്ള ബന്ധം മുറിഞ്ഞ ഒരു യുവാവിന്റെ തേങ്ങലുകൾ നാം കേൾക്കുന്നു. എത്ര ഓർത്തിട്ടും, ഓർമ്മയിൽ തെളിയാത്ത നാടാണ് ചാപ്പലിന്റെ മകൻ ആഫ്രിക്ക. സാൻഡേഴ്സിന്റെ മകൻ ജൂനിയർ സാൻഡേഴ്സ് തന്റെ അമ്മയായ കരോളിനെ ഇതുപോലെ ഓർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. വെള്ളക്കാരനായ സാൻഡേഴ്സിന്റെ ഓർമ്മകളിലധികം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന കരോളിൻ, യൂറോപ്പിൽ ജ്ഞാനോദയാനന്തര ദേശീയതയ്ക്ക് വളരെമുന്നിലായിരുന്ന മിഷണറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധി കൂടിയായിരുന്നു. രണ്ടു മക്കളുടെ (രണ്ടു വർഗക്കാരുടെ) ഈ ദമ്പതിൽനിന്നും പ്രതിഫലിക്കുന്നതും ലിംഗഭേദപരതയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില തീർപ്പുകളാണ്. ജൂനിയർ സാൻഡേഴ്സ് തന്റെ പിതാവായ സീനിയർ സാൻഡേഴ്സിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം എവിടെയാണ് പിതാവിന് താളപിഴച്ചതെന്ന് അന്വേഷിക്കുന്ന ഭാഗം ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ജ്ഞാനോദയത്തിലും നവമതധാരകളിലും കൈകോർത്തുകൊണ്ട് പുറത്തിറങ്ങിയ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒരു വിലഞ്ഞ വെള്ളക്കാരുടെ പുരോഗമന പദ്ധതിയും തകർന്നടിയുകയാണുവിടെ. ബ്രിട്ടന്റെ ദീപികൾ മുഴുവനും ഈ കാലയളവിൽ സമ്പന്നമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. രാഷ്ട്രനിർമ്മിതിയുടെ പല പടവുകളും (ഇന്ത്യയിലുൾപ്പെടെ) പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞു.

അഗ്വെയറുടെ കൃതി മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന മൂന്നു പ്രധാന ചോദ്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. ഒന്ന്: ബ്രിട്ടീഷ് വെളുത്ത എഴുത്തുകാരനെന്ന നിലയിൽ, അധിനിവേശത്തിനൊരുമ്പെടുന്ന ബ്രിട്ടന്റെ സുരക്ഷാപലയങ്ങൾ തീർത്തിരിക്കുന്ന കറുത്ത അടിമകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ, വെള്ളക്കാരായ സാൻഡേഴ്സിനെപ്പോലെ നവമതവിശ്വാസികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ പരോക്ഷമായി വൈറ്റ് ചാപ്പലിനെപ്പോലുള്ള അടിമകളെയും അവരുടെ സന്താനങ്ങളെയും പരിഹരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന്. രണ്ട്: വെളുത്ത യജമാനസ്ത്രീകളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന കറുത്ത വാല്യക്കാരികളുടെ ജീവിതം, കരോളിന്റെ ചരിത്രം അഗ്വെയർ പറയുന്നില്ല. മൂന്ന്: അടിമത്തം, നിറുത്തലാക്കിയതിനുശേഷമാണ് ബ്രിട്ടന്റെ രാഷ്ട്രനിർമ്മിതി പല നാടുകളിലും പൂർത്തിയാകുന്നത്. അധിനിവേശത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ അടിമകളുടെ ചരിത്രമെന്തായിരിക്കണം?

ഈ മൂന്നു ചോദ്യങ്ങളിലേറ്റവും പ്രസക്തമായത് അവസാനത്തെ ചോദ്യമാണ്. വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസിന്റെയും ആസ്ട്രേലിയയുടെയും കൊളോണിയൽ ചരിത്രവുമായി വളരെ ഇഴുകിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നതാണ് ചോദ്യം. അധിനിവേശത്തിന്റെ സമ്പന്നഘട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലങ്ങളിൽ വെറും ദമ്പതിളെ പുനരാവിഷ്കരിക്കുന്നതിലൂടെ കഥനങ്ങൾക്ക് വന്നുചേരാവുന്ന കുഴപ്പങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ, ഉത്തരം- അധിനിവേശ ചിന്തകൾക്കിടയിൽ പാമ്പിനിഷയങ്ങളാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അഗ്വെയറുടെ നോവൽ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പരിപ്രേക്ഷ്യമാകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതിലൂടെയും അംഗീകൃത ചരിത്രത്തെയും ഇതര പാഠാവലികളെയും എതിർക്കുന്ന നോവലിസ്റ്റ്, കൃതിയിലൂടെ അല്ലെങ്കിലും ചരിത്രനിദർശിയായ ഓർമ്മയാണ് വൈറ്റ് ചാപ്പലിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, ഒരുപക്ഷേ, ഈ നോവലിന്റെ ദിശതന്നെ മാറിപ്പോകുമായിരുന്നു. ഡെറക് വാൽകോട്ടിന്റെ 'ക്രിയോൾ വംശ'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുനരഴ്ചയുടെ ശക്തി നാമറിയാത്തതിലൂടെയാണ്. ഫ്രെഡ് ഓ അഗ്വെയറിന്റെ മാനസിക സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്നും ഒരടിപോലും മുന്നോട്ടു പോകാതെ, വർഗങ്ങളെ സമനയിപ്പിക്കാനുള്ള ഇത്തരം പ്രവണതകൾ കറുത്ത ഇതിഹാസങ്ങൾ രചിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന വെളുത്തവരുടെ ഉദാസീന മനോഭാവം തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഈ കഥനത്തിൽ അഗ്വെയർ തന്റെ ചില വെല്ലുവിളികൾ (സീനിയർ സാൻഡേഴ്സിന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ) സത്യതയ്ക്കുപോലുള്ള, വെള്ളക്കാരുടെ ഓർമ്മകൾ അധിനിവേശ കാലങ്ങൾക്കുശേഷവും പരിക്ഷണത്തിന് വിധേയമാകുന്നുവെന്നതിന്റെ സമയസൂചികളാണിവയെല്ലാം.

പുസ്തകം

അതികഥനങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന അടിമകൾ

പി.കൃഷ്ണനുണ്ണി

അടിമകളുടെ ചരിത്രം എങ്ങനെയാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നത്

ദ ലോങ്ങ്സ്റ്റ് മെമ്മറി
ഫ്രെഡ് ഓ അഗ്വെയർ
വിൻറേജ് പബ്ലി., ലണ്ടൻ
വില \$ 5.99

അടിമകളുടെ ചരിത്രം താവളങ്ങളില്ലാത്തവയാണ്. അവയെ കഥനങ്ങളിലാക്കുക വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യവുമാണ്. കഴിഞ്ഞ ദശകങ്ങളിൽ പുറത്തിറങ്ങിയിട്ടുള്ള നവകൊളോണിയൽ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഉത്തര അധിനിവേശ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഏറെക്കുറെ സൂക്ഷ്മവും സ്ഥൂലവുമായി വായിച്ചെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് അടിമകളുടെ കഥനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. ഇതിന്റെ ആവേശത്താലാണെന്ന് തോന്നുന്നു, ആഫ്രിക്കൻ നാടുകളിലെ അറിയപ്പെടുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ അടിമചരിത്രാവലിയെക്കുറിച്ചും അധിനിവേശാന്തരത്തോടെ ആഫ്രോ- അമേരിക്കൻ വംശജരുടെ ഇടയിൽനിന്നും പുറത്തിറങ്ങിയിട്ടുള്ള ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഇന്ന് നിലനിന്നുവരുന്നത്. ആഫ്രിക്കൻ എഴുത്തുകാരുടെയിടയിൽ, അടിമകളുടെ ചരിത്രം അവരുടെ ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെതന്നെ തർജ്ജമയാണ്. അമേരിക്കൻ വംശജരായ കറുത്തവരുടെയിടയിൽ, അടിമകളുടെ കഥകൾ വെറുമൊരു ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ മാത്രം കഥമല്ല. വെള്ളക്കാരുടെ രാഷ്ട്രനിർമ്മിതിയുടെയും അതിനോടനുബന്ധമായ ഇതര വ്യവഹാരങ്ങളുടെയും കഥനങ്ങളാണ് അവർക്ക് അടിമകളുടെ ചരിത്രം. അധിനിവേശത്തിന്റെ ചുടറിഞ്ഞ രാജ്യങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഈ ചരിത്രത്തിന് മറ്റൊരു കൂപ്പായംകൂടിയുണ്ട്.

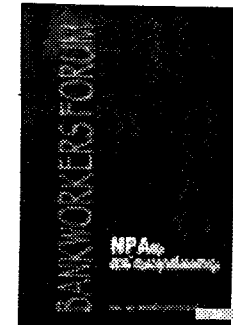
ഇനിയും പൂർത്തീകരിക്കാത്ത രാഷ്ട്രനിർമ്മിതിയുമായി ഭൂതകാലങ്ങൾക്കുള്ള ബന്ധത്തെയാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അടിമത്തം അവസാനിച്ചുവെങ്കിലും, ഇപ്പോഴും അധിനിവേശാധിഷ്ഠിതമായ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുള്ളിലെ ചില വർഗങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ചോദനകളുമായി ഇവ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുള്ളിലെ സങ്കര വർഗ്ഗങ്ങളിലാണ് ഇതിന്റെ ബീജേത ഏറ്റവുമധികം നാം കണ്ടറിയുന്നത്. ഒരിക്കൽ ശാരീരികവും മാനസികവുമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വർഗം ഇന്നത്തെ 'പാം'മാവുമ്പോൾ, അവരുടെ ഇതര തലമുറക്കാരും ഉപപാഠങ്ങളായി മാറുന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണിത് നാം കണ്ടുവരുന്നത്. ഈ കെട്ടുപിണഞ്ഞ ചരിത്രാവലി ദാർഭാഗ്യത്താൽ ഇന്ന് ആശോളവതകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. ഒരുവശത്ത്, ഈ പാഠങ്ങളെ ആശോളവതകൃതമാക്കാനുള്ള വിദേശമൂലധനത്തോടും അരാഷ്ട്രീയ വാദങ്ങളോടും കൂട്ടുപിടിക്കുന്ന സാംസ്കാരിക സംഘങ്ങളെയും പാഠശാലകളെയും നാം കാണുന്നു. മറുവശത്താണെങ്കിൽ, ഇനിയും ഓർമ്മകളിലൂടെയും വായ്മൊഴികളിലൂടെയും ചരിത്രമെഴുതുവാൻ തുനിയുന്ന ചില എഴുത്തുകാരെയും. ഫ്രെഡ് ഓ അഗ്വെയർ അധിനിവേശാധിഷ്ഠിതമായ മനസ്സുകളെക്കുറിച്ചും കറുത്തവരുടെ സ്വയം ആഗ്രഹം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള വിശ്വാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും എഴുതിയ 'കറുത്ത തൊലി, വെളുത്ത മുഖമുദികൾ' (Black Skin; White Masks) എന്ന കൃതി കണ്ണാറിന്റെയും ലെപോൾഡ് സെൻഗറിന്റെയും കൃതികളിൽനിന്നും മറ്റൊരു വളർച്ചയിലെത്തുന്നതിന്റെ നിദർശനം കൂടിയാണിത് നാം അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഫ്രെഡ് ഓ അഗ്വെയറിന്റെ മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഈ സമയത്ത് ലിംഗഭേദങ്ങളെയും വർണ്ണങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി പുറത്തുവരുന്ന കൃതികളാണ് ഏറ്റവുമധികം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകുന്നത്. Slavery and the Literary Imagination എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഈ പ്രവണതകൾ എഴുത്തുകാരെ എങ്ങനെ സാധിനിചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പഠനവിഷയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അധിനിവേശത്തിന്റെ കാര്യപോലും വിശാലത ചില നാടുകളിൽനിന്നും പുറത്തിറങ്ങുന്ന ചില അടിമകളുടെ കഥനങ്ങൾക്ക് ആഫ്രി

കിട്ടാക്കടത്തിനു പിന്നിൽ

പ്രൊഫ. കെ. അരവിന്ദാക്ഷൻ

ബാങ്കുകളുടെ കിട്ടാക്കടം സാമ്പത്തികമേഖലയെ കൃഷ്ണത്തിലാക്കുന്നു

എൻ.പി.എയും ബാങ്ക് സ്വകാര്യവൽക്കരണവും കെ.എ. അബ്ദുൾറസാക്ക് ബാങ്ക് വർക്കേഴ്സ് ഫോറം, തൃശ്ശൂർ-20 വില 20 രൂപ

എൻ.പി.എയും ബാങ്ക് സ്വകാര്യവൽക്കരണവും എന്ന ചെറു തെങ്കിലും സുന്ദരമായൊരു പുസ്തകമാണിത്. അതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയവും അതിന് നൽകിയിട്ടുള്ള പേരിനെയും അന്വർത്ഥമാക്കുന്ന ഒന്നാണ്. കാനറ ബാങ്കിലെ ഓഫീസറായ കെ.എ. അബ്ദുൾറസാക്ക് എഴുതി, ബാങ്ക് വർക്കേഴ്സ് ഫോറം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകം, സാധാരണ വായനക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പോന്ന ശൈലിയിലും ഭാഷയിലുമാണ് രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

ഏറ്റവുമൊടുവിൽ റിസർവ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ തന്നെ ഔദ്യോഗികമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച രേഖയിൽ കാണുന്നതുസരിച്ച് 2001 മാർച്ച് 31 വരെയുള്ള കാലയളവിൽ ഇന്ത്യൻ ധനകാര്യ- ബാങ്കിംഗ് മേഖലയിലെ നിഷ്ക്രിയാസ്തികൾ മൊത്തം 80,574 കോടി രൂപ വരുമെന്നു കാണുന്നു. ഈ വായ്പാതുകയുടെ പലിശയും കൂടി ചേരുമ്പോൾ മൊത്തം കിട്ടാക്കടം എത്രയോ കൂടും. പൊതുമേഖല- സ്വകാര്യമേഖലാ ബാങ്കുകൾ, വിദേശ ബാങ്കുകൾ, നവസ്വകാര്യ ബാങ്കുകൾ, പൊതുധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ചുമലിലാണ് കിട്ടാക്കട ബാധ്യത വന്നു പതിച്ചിട്ടുള്ളത്. കടം വാങ്ങിയശേഷം കോടികൾ തിരിച്ചടയ്ക്കാത്ത വ്യക്തികളിൽ ഒന്നാമൻ പദേതരനായ ഹർഷദ്മേത്ത എന്ന കാളക്കുറ്റൻതന്നെ- 812 കോടി രൂപ. കൂടാതെ, ഇന്ത്യയിലെ നിരവധി വൻകിട കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളും, വ്യവസായ-ബിസിനസ് കുടുംബങ്ങളുമുണ്ട്. ഇക്കൂട്ടരാണ് ബാങ്ക്-ധനകാര്യമേഖല സ്വകാര്യവൽക്കരണത്തിനുവേണ്ടി മുറവിളി കൂട്ടുന്നതും, റസാക്കിന്റെ പുസ്തകം പ്രസക്തമാകുന്നത് ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ്.

എൻ.പി.എ ഉയർത്തുന്ന ഭീഷണി പൊതു ചർച്ചയ്ക്കു വരുന്നതും പൊതുജനശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്നതും 2000 ജനുവരി 10 മുതലാണ്. അന്നാണ് സി.പി.എ ഇറാൻ സെക്രട്ടറി എ.ബി.ബർധൻ ന്യൂഡൽഹിയിൽ ഇറക്കിയ പത്രപ്രസതാവനയിലൂടെ വായ്പാതട്ടിപ്പുകാരായ 200 മുൻ നിര കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ കിട്ടാക്കട ഇടപാടുകളിലുള്ള പങ്ക് വെളിവാക്കുന്നത്. തുടർന്ന്, എ.ഐ.ബി.ഇ.എ ഒരു കോടിയിലേറെ വായ്പാ കൂടിശ്ശിക വരുത്തിയവരുടെ ഒരു നീണ്ട ലിസ്റ്റും പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ഈ രണ്ടു രേഖകളെയും ആധാരമാക്കി, ഈ ലേഖകൻ 'മലയാളം' വാരികയുടെ 2000

മേയ് 19 മുതൽ ജൂൺ 6 വരെയുള്ള ലക്കങ്ങളിൽ ഒരു നീണ്ട ലേഖനം എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. എ.കെ.ബി.ഇ.എഫ് ഈ ലേഖനം 'ബാങ്കിങ് മേഖലയിലെ കിട്ടാക്കടം- ഒരു അന്വേഷണം' എന്ന പേരിൽ ഒരു ചെറുപുസ്തകം പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണരൂപത്തിൽ ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എൻ.പി.എ പ്രശ്നം പൊതുചർച്ചയ്ക്കു വരാൻ കളമൊരുക്കിയതോ? കോർപ്പറേറ്റ് മേഖലയുടെ ദേശീയ സമിതിയായ സി.ഐ.ഐ. ദുർബ്ബലബാങ്കുകളെപേരിൽ യുക്കോ ബാങ്ക്, ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക്, യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ എന്നിവ ഉടനടി അടച്ചുപൂട്ടണമെന്നും, മറ്റു പൊതുമേഖലാ ബാങ്കുകൾ ഒന്നൊന്നായി സ്വകാര്യവൽക്കരിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടതോടെ, ബാങ്കിങ് നിയമത്തിലെ റഹസ്യവകുപ്പിനെ കാറ്റിൽ പറത്തിക്കൊണ്ട് ഇന്ത്യയിലെ ഇടതുപക്ഷകക്ഷികളും ട്രേഡ് യൂണിയൻ സംഘടനകളും സജീവമായി രംഗത്തുവരികയാണുണ്ടായത്. എ.ഐ.ബി.ഇ.എയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപീകൃതമായ ബാങ്കിങ് മേഖലയിലെ തൊഴിലാളി സംഘടനകളുടെ ഐക്യവേദി ഈ പ്രശ്നത്തിൽ ദേശീയശ്രദ്ധയാകർഷിക്കാൻവേണ്ടി നിരവധി പ്രക്ഷോഭങ്ങളും, പണിമുടക്കുകളും സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കിട്ടാക്കടം തിരിച്ചടിക്കുന്നതിന് പ്രതിബന്ധം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇന്ത്യയിലെ കോർപ്പറേറ്റ് മേഖല സ്വകാര്യവൽക്കരണവാദിയായി രംഗത്തുവന്നിട്ടുള്ളതെന്ന വസ്തുത ഇതിനകം വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യം ലളിതമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിൽ റസാക്കിന്റെ ശ്രമം വലിയൊരളവോളം വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

തികച്ചും അശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ ബാങ്കുകുടിശ്ശികകളുടെ തരം തിരിവ് നടത്തുക, വെറും നോക്കുകയ്ക്കായി തുടരുന്ന വായ്പ തിരിച്ചടിക്കൽ സമിതികൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുക, ഒറ്റത്തവണ പദ്ധതി എന്ന പേരിൽ കോടിക്കണക്കിന് രൂപ വരുന്ന കടം എഴുതിത്തള്ളുക, ആസ്തി പുനരുദ്ധാരണ കമ്പനി എന്ന സംവിധാനത്തിലൂടെ നരസിംഹം-വർമ്മാ കമ്മിറ്റികളുടെ നിർദ്ദേശം പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും കടം വാങ്ങിയ വ്യക്തികളെയും കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളെയും കടക്കെണിയിൽനിന്ന് യാതൊരുവിധ പോരലുമേൽക്കാതെ രക്ഷപ്പെടാൻ കളമൊരുക്കുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങനെ ഇന്ത്യയിലെ പാവപ്പെട്ടവന്റെ പിച്ചട്ടിയിൽനിന്ന് കൈയിട്ടുവാരി സമാഹരിച്ച ബാങ്കിംഗ് മൂലധനം സമ്പന്നവിഭാഗങ്ങളെ വഴിവിട്ടു സഹായിക്കുന്നതിനായി വിനിയോഗിക്കുകയും ഇന്ത്യൻ പൊതുമേഖലാ ബാങ്കിങ് സംവിധാനത്തിന്റെ തായ്വേരുതന്നെ അറുത്തുകളയുക- ഇത്തരം ഹീനകൃത്യങ്ങൾ, രണ്ടാംതലമുറ സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ മറവിൽ, കേന്ദ്ര സർക്കാർ നടത്തുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ വിശദമാക്കുന്നു. തന്റെ നിഗമനങ്ങൾക്കും, വിമർശനങ്ങൾക്കും ആധാരമായ വസ്തുതകളും, കണക്കുകളും ഔദ്യോഗികരേഖകളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അബ്ദുൾറസാക്ക് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

സായംപിരിഞ്ഞുപോകൽ പദ്ധതി (വി.ആർ. എസ്) നടപ്പാക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യം തൊഴിലാളി ദ്രോഹം മാത്രമല്ല, ജീവനക്കാരുടെ എണ്ണം ചുരുക്കിയിരിക്കുകയും സ്വകാര്യവൽക്കരണം, സ്വകാര്യമേഖലയ്ക്ക് അനുകൂലമായവിധത്തിൽ

വായ്പാ തട്ടിപ്പുകാർക്കെതിരെ ബാങ്ക് ജീവനക്കാർ മുന്നോട്ടുവരികയാണ്

നടപ്പാക്കുക എന്നതുകൂടിയാണ്. മുൻധനമന്ത്രി യശ്വന്ത്സിൻഹയുടെ ബജറ്റ് നിർദ്ദേശത്തിന്റെ ഭാഗമായി പൊതുമേഖലാ ബാങ്കുകളിൽ സർക്കാർ ഇക്വിറ്റി പങ്കാളിത്തം 33 ശതമാനമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുകയാണ് സർക്കാർ നയമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒരു വികസനരജ്യമായി ഇന്നും തുടരുന്ന ഇന്ത്യയുടെ ധനകാര്യ വ്യവസ്ഥയിൽ വികസിത രാജ്യങ്ങളിൽമാത്രം പ്രാവർത്തികമാക്കാവുന്ന മൂലധന പര്യാപ്തതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ, ആസ്തി തരംതിരിവു മാനദണ്ഡങ്ങൾ, അക്കൗണ്ടിംഗ് രീതികൾ തുടങ്ങിയവ നടപ്പാക്കുന്നതിന്റെ അശാസ്ത്രീയതയും ഗ്രന്ഥകാരൻ വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഏതായാലും, കിട്ടാക്കടം തിരിച്ചടിക്കാനുള്ള എന്തെങ്കിലും സമ്പരനടപടികൾ അനിവാര്യമാണെന്ന വസ്തുത കേന്ദ്ര ധനകാര്യവകുപ്പിനും പുതിയ ധനമന്ത്രി ജസ്വന്ത് സിങ്ങിനും ചെറിയ തോതിലേങ്കിലും

ബോധ്യപ്പെടുവരുന്നതിന്റെ ലക്ഷണം കാണുന്നുണ്ട്. വായ്പ വാങ്ങിയതുക മനഃപൂർവ്വം തിരികെ നൽകാത്തവരെ കർശനമായി നേരിടാനുദ്ദേശിച്ച് ആദ്യം ഇറക്കിയ ഓർഡിനൻസിന്റെ കാലാവധി അവസാനിപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അത് പുതുക്കിയിരിക്കാൻ ഈയിടെ ധനകാര്യമന്ത്രാലയം എടുത്ത തീരുമാനം ശുഭോദർക്കാണ്. എൻ.പി.എ സംബന്ധമായ ചില പൊതുതാല്പര്യ ഹർജികൾ സുപ്രീംകോടതിയുടെയും ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെയും പരിഗണനയിലുണ്ടെന്ന വസ്തുതയും സർക്കാർ നടപടിക്ക് ഉപോൽബലകമായി വർത്തിച്ചിരിക്കാം.

ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിങ്- ധനകാര്യ മേഖലയിൽ പ്രകടമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള അനാരോഗ്യകരമായ പ്രവണതകൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഈ പുസ്തകം ഏറെ സഹായകമാകും. സംശയമില്ല.

കനകധാരാ പ്രവാഹവും മുതലയും

കഥാസാഹിത്യത്തിൽ സ്വന്തമായൊരു ഇടം തേടുന്ന കൃതി

ഈ കടവിലെ മുതല രാമചന്ദ്രൻ കറന്റ് ബുക്സ് വില 40 രൂപ

മലയാളത്തിൽ നല്ല കഥകൾ അപൂർവ്വങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. നല്ല കഥകൾ എന്നുപറയുമ്പോൾ, വായനാസുഖത്തെപ്പറ്റിയല്ല സുചിപ്പിക്കുന്നത്. വായനയ്ക്കുശേഷം, ചെറിയ തോതിലേങ്കിലും മനസ്സിനെ അലട്ടുക, അലസനിമിഷങ്ങളിൽ ആകഥയിലെ ചില സന്ദർഭങ്ങൾ കയറിവന്ന് ശബ്ദം കൂട്ടുകയോ സല്ലപിക്കുകയോ ചെയ്യുക. മനസ്സിനെ ദുഃഖിതപ്തമാക്കുന്ന ചില പ്രത്യേക അനുഭവങ്ങളിലേയ്ക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുക- അതെല്ലാം ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. എന്താണിതിനു കാരണം? ഹൃദയത്തെ തൊട്ട് എഴുതാനുള്ള സിദ്ധി ഇല്ലാത്തവരായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണോ കഥാകൃത്തുക്കൾ. അതോ വഴിവാണിക്കോരണപ്പെോലേ, വാചാലതയുടെ കൃത്രിമലോകം ഉണ്ടാക്കി അതിൽ അഭിരമിക്കുന്നവരായിരിക്കുകയാണോ അവർ. ഈ സംശയങ്ങളുമാണ് രാമചന്ദ്രന്റെ ആദ്യകഥ മുതൽ ഒടുവിലത്തെ കഥവരെ ഞാൻ വായിക്കുന്നത്. ആദ്യകഥ എന്നെ ഞെട്ടിച്ചെങ്കിൽ അവസാനത്തെ കഥ എന്നെ മുകനാക്കി. ഒരുപക്ഷേ, അടുത്തു വായിച്ച കഥകളിൽവെച്ചുവെറും എന്നെ ശാശ്വതമായി സ്പർശിച്ചത് (ശല്യപ്പെടുത്തിയതെന്ന് പറയുകയായിരിക്കും ശരി) 'ഈ കടവിലെ മുതല'യാണ്.

'അതുതായുന്നിടം'മാണ് ഈ കഥ. പഴയ രീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടു എന്നതല്ല ഇതിന്റെ പ്രത്യേകത. ആർഭാടങ്ങളില്ലാത്ത, ഒരു പത്രപ്രവർത്തകന്റെ കൈയൊതുക്കത്തോടെ എഴുതപ്പെട്ട ഈ കഥയെ ശ്രദ്ധേയമാക്കുന്നത്, ആ വരികളിലെ കണ്ണിന്റെ നനവാണ്.

അംഗം ഹരേ പുളകുലുഷണമാശ്രയന്തി ഭുംഗംഗനേവ മുകുളാരേണം തമാലം അംഗീകൃതാഖില വിഭൂതിപാംഗലീലാ മംഗല്യദാസന്തു മമ മംഗദേവതായാ: എന്ന് ലക്ഷ്മി ഈണത്തിൽ, കനകധാരാസ്തോത്രം ചൊല്ലുമ്പോൾ, രാഘവന്റെ ഇൻസുലിൻസുചി അവളുടെ ഞരമ്പുകളെ ചുറ്റിക്കുറുമ്പോൾ- രാമചന്ദ്രൻ എന്ന കഥാകാരൻ മലയാള കഥാസാഹിത്യത്തിന് നഷ്ടപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ സന്തോഷത്തിന്റെ വിരാട്രൂപം കാണിച്ചുതരികയായിരുന്നു. ഒരല്പംപോലും അതിശയോക്തിയുടെ നിറം കലരാതെ, അതിഭാവുകതയ്ക്കായി പണി അധിക്കാരതാണ് ഇത് നിർവഹിക്കുന്നത്. കഥാകാരന്റെ കയ്യടക്കത്തെയാണ് കാണിച്ചുതന്നത്. പുതുമയില്ലാത്തതാണ് കഥയുടെ ഇതിവൃത്തം. എന്നാൽ ഒരു പ്രതിഭാശാലിയുടെ കൈയിൽ 'പഴഞ്ചൻചരക്കു'പോലും വളസാന്ദ്രമാകുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ഈ കഥ നമ്മെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നു.

ഏഴു കഥകളാണ് ഈ സമാഹാരത്തിലുള്ളത്. പഞ്ചനക്ഷത്രങ്ങൾ, ഇതാണെന്റെ വേര്, അൽത്തൂസ്, ഗാഗൂൽത്ത, മരങ്ങാട്ടുപള്ളി വഴി, നെപ്പോളിയൻ തമ്പുരാൻ, കപ്പൽചേരം- ഈ ആറുകഥകളും ഇതിവൃത്ത വൈവിധ്യംകൊണ്ട് പ്രത്യേകതയുള്ളവയാണ്. ഒരുതരത്തിലുള്ള ബ്ലാക്ക് ഹ്യൂമറിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ, 'ഇടവഴിയിൽ കയറിനിന്ന് അതു വഴി സഞ്ചരിക്കുന്നവരെ നോക്കി മൗനമായി ചിരിക്കുന്ന' കഥാകാരനെ ഈ കഥകളിൽ കാണാം. ഈ കഥയിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന വിചിത്രമായ ലോകത്തെ അനുഭവസ്പർശ്യമാകുംവിധത്തിലാണ് കഥാകാരൻ കഥാസന്ദർഭങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്. സാധാരണമെന്നു തോന്നിക്കുമെങ്കിലും അവയ്ക്കപ്പുറമുള്ള കാഴ്ചകൾ, പലപ്പോഴും വിഭ്രാമകങ്ങളാണെന്ന് ആ കഥകൾ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഈ കടവിലെ മുതല അവയിൽനിന്നെല്ലാം മാറിനിൽക്കുന്നു. മലയാള കഥാസാഹിത്യത്തിൽ എക്കാലവും നിൽക്കുന്ന ചില കഥകളുണ്ട്. കാരൂരിന്റെ പുവൻപഴവും ബഷീറിന്റെ മതിലുകളും ഉറബിന്റെ രാച്ചിയമ്മയും എം.ടി.യുടെ വാനപ്രസ്ഥവും ടി.പത്മനാഭന്റെ കടലും എൻ.എസ്.മായവന്റെ നാലാം ലോകവും. ആ കഥകളോട് തോളുരുമ്മി നിൽക്കുന്നതാണ് ഈ കടവിലെ മുതല. ചവറുകൾക്കിടയിൽ തിളങ്ങുന്ന ഒരു പവിഴക്കല്ലാണ്.

എസ്.ജയചന്ദ്രൻ നായർ

ഫോക്ലോർ നിലണ്ടു
ഡോ. എം.വി.വിഷ്ണു
നമ്പൂതിരി
കേരള ഭാഷാ
ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്
വില 330 രൂപ

ഫോക്ലോർ പഠനത്തിൽ പ്രമുഖനായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന എം.വി. വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി തയ്യാറാക്കിയ ഫോക്ലോർ നിലണ്ടു, ഗ്രാമീണ വിശ്വാസങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ, ഉപാദേശങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനം, ആരാധന, പുരാണസങ്കല്പങ്ങൾ, ഐതിഹ്യങ്ങൾ, മിത്തുകൾ, ആഭിചാരം, കുടുംബം, മന്ത്രവാദം, ഉത്സവാരോഹങ്ങൾ, നാടൻകലകൾ, നാടൻപാട്ടുകൾ, നാടോടിക്രമഗാനങ്ങൾ, നാടോടിനാടകങ്ങൾ, നാടൻ കരവിരുതുകൾ, ഗാർഹിക കലകൾ, വാസ്തുവിദ്യ, കൊത്തുവേലകൾ, ചിത്രരചനാവിരുതുകൾ, ഉടയാടകൾ, കാർഷിക വൃത്തി, നായാട്ട്, നാടൻനൃത്തങ്ങൾ, നാടൻകഥകൾ, പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ, കടകഥകൾ, ഗ്രാമഭാഷ, നാടൻശൈലി, ശകുനം, ഭാവിഫലനിർണ്ണയം, നാടൻവേഷം തുടങ്ങി നാട്ടുവിന്റെ സമ്പന്നമേഖലകൾ മുഴുവൻ ഈ നിലണ്ടുവിൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

മിന്നാമിനുങ്ങ്
എൻ.മോഹനൻ
സങ്കീർത്തനം
പബ്ലിക്കേഷൻസ്.
കൊല്ലം
വില 25 രൂപ

എൻ.മോഹനന്റെ 'മിന്നാമിനുങ്ങ്' എന്ന കഥയും അതിന് അദ്ദേഹം എഴുതിയ തിരക്കഥയുമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ. തിരക്കഥ 'പൂർവ്വപട്ടം' എന്ന പേരിൽ ചലച്ചിത്രമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എൻ.മോഹനന്റെ സാഹിത്യത്തിന് സഹജമായ ആർദ്രത ഈ കൃതിയിലുമുണ്ട്.

സെപ്തംബർ 11
ആക്രമണത്തിനു പിന്നിൽ അമേരിക്ക
എൻ.എം.ഹുസൈൻ
ഇസ്ലാമിക്
പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്
വില 35 രൂപ

കഴിഞ്ഞവർഷം സെപ്തംബർ 11ന് അമേ

രിക്കായിലെ ഇരട്ടക്കെട്ടിടങ്ങൾക്കുനേർക്കുണ്ടായ ആക്രമണങ്ങൾ അമേരിക്കയുടെതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്ന് വാദിക്കുകയാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ. രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധത്തിൽ ഇടപെടുന്നതിന് കാരണമുണ്ടാക്കാൻവേണ്ടി പേൾ ഹാർബർ ആക്രമണം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിട്ടും അമേരിക്ക നടപടി എടുത്തില്ലെന്നും അതുപോലെ അഫ്ഘാൻ ആക്രമണത്തിനു കാരണമുണ്ടാക്കാൻവേണ്ടി അമേരിക്ക സായുധ തകർത്തതാണ് ന്യൂയോർക്കിലെ ഇരട്ടക്കെട്ടിടങ്ങളെന്നും ഗ്രന്ഥകാരൻ വാദിക്കുന്നു.

മുയൽനായാട്ടുകാർ
സി.ആർ.പരമേശ്വരൻ
കാറ്റ് ബുക്സ്, തൃശൂർ
വില 55 രൂപ

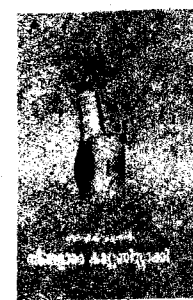
സാംസ്കാരിക ഗത്ത് ധർമ്മചുറ്റി ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ധർമ്മ സംസ്ഥാപനാർത്ഥം അവതരിക്കാറുള്ള എഴുത്തുകാരനാണ് സി.ആർ.പരമേശ്വരൻ. സാഹിത്യരംഗത്തെ ദൃഷ്ടശക്തികളെ നിഗ്രഹിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇത്തവണത്തെ അവതാരോദ്ദേശ്യം. അവസരവാദികളായ സാഹിത്യകാരന്മാർക്കുപുറമെ ബന്ധിതനായും ടി.ആറിനെയും കാൽനൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ കവിതയേയും മൊക്കെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം ചർച്ചയാക്കുന്നുണ്ട്. കാൽനൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ കവിത എന്ന ലേഖനം അതിലെ ശുപ്തപക്ഷപാതകൊണ്ടും സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ദുർബ്ബലതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ആവർത്തനവിരസത കൊണ്ടുമാണ് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നത്. 'പ്രൊഫസർ മാർ ഉറക്കം നടിച്ച ഒരു അടിയന്തരാവസ്ഥ' എന്ന ലേഖനത്തിന് അനുബന്ധമായി സാക്ഷാൽ അടിയന്തരാവസ്ഥക്കാലത്ത് താൻ എന്തു ചെയ്തു എന്നുകൂടി വിശദീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ലേഖകന്റെ അസ്സലും വെളിപ്പെട്ടേനെ.

ശ്രീചക്രം
കാക്കനാടൻ
ഹരിതം ബുക്സ്,
കോഴിക്കോട്
വില 45 രൂപ

ശ്രീചക്രം, നീലഗ്രഹണം, കാളിയമർദ്ദനം, മരണത്തിന്റെ ആകൃതി എന്നിങ്ങനെ പതിനൊന്നു കഥകൾ. ആധുനികതയുടെ സൗന്ദര്യം നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയ കഥകളാണ് ഈ സമാഹാരത്തിൽ പലതും. ചില കഥകളെങ്കിലും വീണ്ടും വായിക്കാൻ പ്രേരിപ്പി

ക്കുന്നവയാണ്.

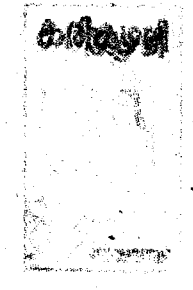
നിങ്ങളാരെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്കി
സിവിക് ചന്ദ്രൻ
ഹരിതം ബുക്സ്
വില 45 രൂപ

നിങ്ങളാരെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്കി, എഴുപതുകളിൽ സംഭവിച്ചത് എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു നാടകങ്ങൾ. തോപ്പിൽഭാസിയുടെ നാടകത്തിന്റെ പുരണമായി വേണമെങ്കിൽ ഇതിലെ ആദ്യനാടകത്തെ വായിക്കാം. എഴുപതുകളുടെ പ്രേത വിചാരണയാണ് രണ്ടാമത്തെ നാടകം. സാംസ്കാരികരംഗത്ത് വിവാദമാകാൻ പോന്നവയാണ് ഈ നാടകങ്ങളെങ്കിലും രചനാപരമായി പല പരാധീനതകളും ഇവയ്ക്കുണ്ട്.

സി. അച്യുത മേനോന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ
എഡിറ്റർ കെ.വി. സുരേന്ദ്രനാഥ്
കാറ്റ് ബുക്സ്, തൃശൂർ
വില 350 രൂപ

1976 ജനുവരി ഒന്നിന് തുടങ്ങി 1989 ജനുവരി രണ്ടുവരെയുള്ള ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ. അച്യുതമേനോന്റെ ലാളിത്യവും സാഹിത്യാഭിരുചിയുമൊക്കെ ഈ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാനാവും. എങ്കിലും അടിയന്തരാവസ്ഥയിലെ പൊലീസ് നരനായാട്ടുകാലത്തെ മുഖ്യമന്ത്രിയെന്ന നിലയിൽ വധിക്കപ്പെട്ട യുവാക്കളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉതകണകളോ അവരുടെ രക്ഷിതാക്കൾക്കുള്ള സാന്നിധ്യമോ ഈ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിൽ കാണുന്നില്ല. പുറംമോടികൾക്കുപിന്നിൽ കഠിനഹൃദയനായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ നേതാവിനെത്തന്നെയാണ് ഈ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്.

കരിങ്കുഴലി
ധനു എളക്കുന്നപ്പുഴ
ഭാരതീയ ദളിത്
സാഹിത്യ അക്കാദമി
കോ. സൊസൈറ്റി
വില 50 രൂപ

സഭാരാജ്, അംബേദ്കർ, അയ്യങ്കാളി തുടങ്ങി മൂപ്പത്തിമുന്നുകവിതകൾ. ദലിത് ജീവിതങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന സാമൂഹികാവസ്ഥയോടുള്ള പ്രതിഷേധമാണ് പൊതുവിൽ ഈ കവിതകളുടെ പ്രമേയം. താളബോധമുള്ള ഒരു കവിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഈ കവിതകൾ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നു.

ഓർമ്മ

നന്ദിയുടെ...

കലാമണ്ഡലം ശങ്കരൻ എമ്പ്രാന്തിരി

കഥകളിസംഗീതത്തെ ഉപാസിച്ച കലാനിലയത്തിൽ ചെലവിട്ട നാളുകൾ

3 എവിടെയെങ്കിലും തൊഴിൽ തരപ്പെട്ടേ പറ്റൂ. കലയ്ക്കുമപ്പുറം ജീവിതം നിങ്ങളുകിടക്കുകയാണ്. പാട്ടുകാരനാണെന്നുപറഞ്ഞ് വേഷക്കെട്ടി മുറുക്കിച്ചു വെച്ചിട്ട് പ്രതാപത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടെന്നും കാര്യമില്ല. ഗുരുനാഥനെ വേണ്ടവിധത്തിൽ സ്ഥിതിക്കാനെ വഴിമാറാനെന്നതിന്റെ ശിക്ഷകൾ കിട്ടിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒപ്പം പാടാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഇല്ലാതായി. സ്വജനം എന്ന നിലയ്ക്കുകൂടി തിരൂർ നമ്പീശനോടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് മമത. തിരൂർ നമ്പീശന് കലാനിലയത്തിൽ ജോലി കിട്ടുമെന്നതിന് കാരണക്കാരനും ഗുരുനാഥനാണ്. മറ്റൊരു സന്ദർഭത്തിൽ എനിക്കു കിട്ടാതിരിക്കാനും എന്നുകൂടി പറയാം. എന്റെ സമയഭാഷം എന്ന ലാളിത്യത്തെ എന്തുപറയാനാണ്. ഈ കാലത്ത് കലാമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് എനിക്ക് ഒരു എഴുത്തുവന്നു. ഡോ. കെ.എൻ.പിഷാരോടാണ് അന്ന് ചെയർമാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്ത് വട്ടിയൂർക്കാവിൽ ഗുരു ഗോപിനാഥ് നടത്തുന്ന വിശ്വകലാകേന്ദ്രമെന്ന കലാവിദ്യാലയത്തിൽ അദ്ധ്യാപകനായി ചേരുവാൻ പോയി. അവിടെ അസൗകര്യങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്തെങ്കിലും കഴിക്കണമെങ്കിൽ ഒന്നര കിലോമീറ്റർ നടക്കണം. മാത്രവുമല്ല, അവിടെ കഥകളിസംഗീതമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു ആവശ്യം. നൃത്തത്തിനു പാകത്തിൽ ചിലത്. എനിക്ക് അതിനോട് പൊരുത്തപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ വേഗം തന്നെ തിരിച്ചുപോന്നു.

കെ.എൻ.പിഷാരോടി, കെ.കെ. തമ്പാൻ, പനമ്പിള്ളി രാഘവമേനോൻ എന്നിവരാണ് ഭാരവാഹികൾ. (തമ്പാനാണ് കലാനിലയം സെക്രട്ടറി). ഇവിടെ തിരൂർ നമ്പീശന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. എമ്പ്രാന്തിരി എന്തായാലും തൃശൂരിൽചെന്ന് ഡോ. ഷാരോടിയെ ഒന്നു കണ്ടുപോയ്ക്കോളൂ എന്ന് അച്യുതമേനോൻ പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം ഞാൻ തൃശൂരിൽ ചെന്ന് ഡോ. കെ.എൻ.പിഷാരോടിയെ കണ്ടു. 'നോക്കട്ടെ' എന്ന് അദ്ദേഹം സ്വാധീനിച്ചപ്പോൾ, കലാമണ്ഡലത്തിലെ പൂർണ്ണ ബാലകൃഷ്ണൻനായർ ഈ സമയത്ത് ഡോ. ഷാരോടിയുടെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ വന്നതും സംസാരിച്ചതുമായ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം നമ്പീശനാശനെയറിപ്പിച്ചു.

തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെ നിൽക്കാത്ത ഒരാളെ എന്ത് ഉറപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിയമിക്കുക എന്ന് ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടും തി

ലേഖകൻ കലാമണ്ഡലം ഫൈനറലിയോടൊപ്പം

മടക്കയാത്രയിൽ തീവണ്ടിയിൽവെച്ച് ഇരിപ്പാലക്കൂട സന്ദേശിയായ മാധവമേനോനെ പരിചയപ്പെട്ടു. ഞാൻ എന്റെ ചരിത്രമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. എന്തായാലും ഇരിപ്പാലക്കൂട ഈങ്ങുക എന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. അവിടെച്ചെന്ന് കലാനിലയം ഭാരവാഹികളെ കാണണം. വർത്തമാനങ്ങൾ പറയണം. ഇരിപ്പാലക്കൂട എത്തി. പുതുർ അച്യുതമേനോനാണ് കലാനിലയത്തിന്റെ കാര്യദർശിമാരിൽ ഒരാൾ. അദ്ദേഹത്തെ നേരിയ പരിചയമുണ്ട്. തൃശൂരിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം എന്റെ പാട്ടുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. പുതുർ അച്യുതമേനോൻ, ഡോ.

രൂർ നമ്പിശനെ ഇരിങ്ങാലക്കുട എടുക്കണമെന്നും കാണിച്ച് ഒരു എഴുത്തുമായി നമ്പിശനാശാൻ തിരൂർ നമ്പിശനെ ഡോ. കെ.എൻ.പി. ഷാരോടിയുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് അയച്ചു. നമ്പിശൻ പിഷാരോടിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കുള്ള വഴിയിൽ വെച്ച് കാര്യസ്ഥനെ കണ്ടു. എനിക്ക് കലാനിലയത്തിൽ നിയമനം അറിയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എഴുത്ത് പോസ്റ്റ് ചെയ്ത് തിരിച്ചുവരികയായിരുന്നു കാര്യസ്ഥൻ. അഞ്ചുമിനിയുമുൻപ് നമ്പിശൻ അവിടെ എത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്താകുമായിരുന്നു എന്ന് ആലോചിക്കുമ്പോൾ കൗതുകം തോന്നുന്നു. നമ്പിശൻ തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്ക് പോയപ്പോൾ എന്ന് ഡോ. കെ.എൻ.പി.ഷാരോടി പറഞ്ഞതായും പിന്നീട് അറിഞ്ഞു.

ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ ചേരാൻ അറിയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിയമന എഴുത്ത് എനിക്ക് കിട്ടി. അപ്പോഴുണ്ടായ സന്തോഷത്തിന് അതിരില്ല. 'ആനന്ദതൂണിലനായ് വന്നിതാശുഭാൻ' എന്നു പറയാം. ജ്യേഷ്ഠൻ ആരോടൊക്കെയോ ഇരുപത്തിയഞ്ചുരൂപിക കടം വാങ്ങി എന്നെ എല്ലിച്ചു. യാത്രയ്ക്കും മറ്റു ചെലവുകൾക്കുമായി. ഞാൻ ഇരിങ്ങാലക്കുട എത്തി. അവിടെ വേഷവിഭാഗം മേധാവിയും പ്രിൻസിപ്പലും പള്ളിപ്പുറം ഗോപാലൻനായരാണ്. കോട്ടക്കൽ ശിവരാമനും അന്നവിടെ അദ്ധ്യാപകനാണ്. ചെമ്പിൽ വേലപ്പൻനായർ പാട്ടിന്. ചെണ്ടയ്ക്ക് അപ്പുമാരാർ. മട്ടുളത്തിന് ചാലക്കുടി നമ്പിശൻ. ഇവർക്കിടയിലേയ്ക്കാണ് ഞാൻ ചെല്ലുന്നത്.

എന്റെ ആത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടുവോ? എനിക്ക് കാര്യമായ അരങ്ങു പരിചയമില്ലെന്നും അബദ്ധങ്ങൾ വരാമെന്നും അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ തിരുത്തി ഉപദേശിക്കണമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. "താനൊന്നും പേടിക്കേണ്ട" എന്ന് ഗോപാലൻനായരാണ് ആശ്വസിപ്പിച്ചു. ഇന്റർവ്യൂ എന്ന നിലയിൽ കിരീമീരവയത്തിലെ ലളിത ചൊല്ലിയാടിക്കേണ്ടിവന്നു. പുതൂർ അച്യുതമ്മനോന്റെ മുന്നിൽ വെച്ചാണ്. വേലപ്പൻനായരും ഒപ്പമുണ്ട്. എനിക്ക് പിഴച്ചില്ല. ഞാൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു.

എനിക്ക് നല്ല വസ്ത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു നേര്യതുമരം ഉടുക്കുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം എന്റെ വസ്ത്രധാരണത്തിൽ കാണാമായിരുന്നു. അവിടെ സത്രത്തിൽ കോട്ടക്കൽ ശിവരാമന്റെ ഒപ്പമായിരുന്നു എന്റെ താമസം. എഴുപത്തി അഞ്ച് ഉറപ്പികയായിരുന്നു ശമ്പളം. ഇടയ്ക്ക് ചില കളികൾ കിട്ടും. ശിവരാമനാണ് കളി ഏൽക്കുക. ശിവരാമൻ എനിക്കുള്ള അഡ്വാൻസ്കൂടി വാങ്ങിയുണ്ടാകും. അങ്ങനെയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ സൗഹൃദം.

എന്നും രാവിലെ കൂടേമണിക്കുകുക്ഷേത്രത്തിൽ കുളിച്ചുതൊഴും. അവിടെ നമസ്കാരവും കളം വഴിപാടുമൊക്കെയുണ്ട്. അമ്പലത്തിൽ എന്നും എന്തെങ്കിലും വിശേഷമുണ്ടാകും. എന്റെ അകന്ന ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു എമ്പ്രാന്തിരിയായിരുന്നു അവിടെ പാട്ടാളി. അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ വലിയ കാര്യമായിരുന്നു. നേര്യച്ചോറ്, മോർ, ഉപ്പ്, സമ്മതിവട്ടമായി ഉച്ചയുണ് അങ്ങനെ കഴിയും. രാത്രിക്ഷേണവും

അവിടെനിന്ന് കിട്ടും. രാവിലെ അമ്പലത്തിനടുത്തുള്ള കാപ്പിക്കടയിൽനിന്ന് രണ്ട് ഇഡഡലി അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു റോൾ കഴിക്കും. ഇരിങ്ങാലക്കുട കുമ്മളത്തിൽമനയിലെ ചിലർ അതിനകം എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ പ്രാതൽ അവിടെനിന്നാകും. നിലകണ്ഠമുസിന് എന്നെ വലിയ കാര്യമായിരുന്നു. കലാനിലയത്തിൽ രാവിലെ അഞ്ചുമണിക്ക് സാധകം തുടങ്ങും. ബാക്കിയെല്ലാം കലാമണ്ഡലത്തിലെ ചിട്ടപ്രകാരവും സമയപ്രകാരവുമാണെന്നു. പാട്ടു പഠിക്കാൻ കലാനിലയം ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വൈകുന്നേരത്തെ ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ നടക്കാറിരുന്നു.

കലാനിലയത്തിലെ വേലപ്പൻനായരാണ് ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. എനോട് മകനോടെന്നപോലെ വാത്സല്യം കാണിച്ചിരുന്നു. എനിക്ക് വളരുന്നുള്ള എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം ഒരുക്കിത്തന്നു. കലാനിലയത്തിലെ ചൊല്ലിയാട്ടം ചേങ്ങിലയും ഇലത്താളവും പിടിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. മുട്ടിയിലല്ല എന്നർത്ഥം. ചേങ്ങില പിടിച്ചു ഒറ്റക്ലാസ് കിട്ടിയാൽ മതി മുട്ടിയിൽ പത്തു ക്ലാസിന്റെ ഫലം ചെയ്യും. വേലപ്പൻനായർ എനിക്ക് ചേങ്ങിലതന്നെ ഇലത്താളം പിടിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന് ചടങ്ങൊക്കെ അറിയാം. കണിശവുമാണ്. അദ്ദേഹം എന്റെ വളർച്ച ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് എനിക്ക് ചേങ്ങില തന്നത്. മറ്റ് അദ്ധ്യാപകരും എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഇരിങ്ങാലക്കുട തൃപ്പുത്തൂർക്ക് കളി പതിവുണ്ട്.

കലാനിലയത്തിലാവുമ്പോൾ എനിക്ക് കൂറേക്കൂടി അരങ്ങുകൾ കിട്ടിത്തുടങ്ങി. എനിക്ക് സ്വന്തം വഴിയിലൂടെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങണം എന്ന വാശി വർദ്ധിച്ചു. കലാനിലയത്തിൽ ചേരാൻ പോകുന്നതിനുമുൻപ് ഞാൻ ഗുരുനാഥനെ കണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ അലോഹനം അദ്ദേഹം മനസ്സിലിച്ചു നടന്നു. ചില കളികൾക്ക് ഒപ്പം പാടാൻ ഞാനാണെന്നു കേട്ടാൽ അദ്ദേഹത്തിന് തൃപ്തിയാവില്ല. ഗംഗാധരനാണ് യോജിപ്പ് എന്നുപറയും. ചില കളികൾക്കു കാണുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയുണ്ടാകാറില്ല. ആരെയും കൂട്ടാക്കാത്ത എന്റെ പ്രകൃതത്തിനും വളർച്ച വന്നിരുന്നു എന്നർത്ഥം. വിദ്യാഭ്യാസം നമ്പിശനാശാൻ മുണ്ടും ദക്ഷിണയും കൊടുത്തിരുന്നു. അന്ന് പരസ്പരം സംസാരിക്കും.

എന്റെ വഴി എന്നൊരു ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ എത്ര പ്രതിബന്ധങ്ങളും അതിജീവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'നളനു വേറെ കർമ്മം, നമുക്കു കർമ്മം വേറെ' എന്നായി എന്റെ സിദ്ധാന്തം. അപ്പോഴേയ്ക്കും പൊന്നാനിപ്പാട്ടുകാരനായി എനിക്ക് ധാരാളം അരങ്ങുകൾ കിട്ടിത്തുടങ്ങി. സുബ്രഹ്മണ്യനും ഉണ്ണികൃഷ്ണനുമൊക്കെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ശിക്ഷിപ്പി പാടിയിട്ടുണ്ട്.

എന്റെ ഗായകജീവിതത്തിലെ മറ്റൊരു ഘട്ടത്തിന് നാനിയായ ഒരു സംഭവം ഓർമ്മവരുന്നു. ആലുവ ശാസ്താക്ഷേത്രത്തിലെ കളി പ്രസിദ്ധമാണ്. തകഴി കുട്ടൻപിള്ളയാണ് അവിടുത്തെ സ്ഥിരം പാട്ടുകാരൻ. ഒരു കൊല്ലം കുട്ടൻപിള്ള എത്തില്ല എന്ന് തലേദിവസമാണ്

വിവരം കിട്ടിയത്. കമ്മിറ്റിക്കാർ അന്വേഷിച്ചുപിടിച്ച് കലാനിലയത്തിൽവന്ന് എന്നെ എല്ലിച്ചു. കൃഷ്ണൻനായരാണ്. രാമൻകുട്ടിനായരാണ്. ഒക്കെയുണ്ട്. കീചകവധത്തിനും രാവണവിജയത്തിനും പൊന്നാനി പാടി (അരങ്ങത്തുവന്നു). അത് എനിക്ക് പുതുബലം പകർന്നു.

ഒരിക്കൽ മാവേലിക്കര കളിക്കുമ്പോൾ. രാഘവൻപിള്ള എന്നൊരാളാണ് നടത്തിപ്പിൽ പ്രധാനി. ഗ്രഹിതക്കാരനാണ്. ആദ്യത്തെ ദിവസം നളചരിതം ഒന്നാം ദിവസം. മാങ്കുളം തിരുമേനിയാണ്. രണ്ടാം ദിവസം കാലകേയവർണ്ണമാണ്. കൃഷ്ണൻനായരാണ്. തെക്കൻദിക്കിൽ കുട്ടൻപിള്ള ആശാൻ കൊടികുത്തി വാഴുന്ന കാലമാണ്. രണ്ടാമത്തെ ദിവസം കളി പകുതി ആയപ്പോൾ രാഘവൻപിള്ള അണിയറയിൽവന്ന് ഒരു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു.

"ഇന്ന് അക്ഷരമൊന്നും കേൾക്കാൻ മേലല്ലോ."

"ഇന്നലെ കേട്ടില്ലേ?" ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"ഇന്നലെ നളചരിതമല്ലേ? അത് ആർക്കും ആവാമല്ലോ?"

ഇന്ന് കോട്ടയം കഥ. ഇന്നലെ നളചരിതം. ഇതാണ് വ്യത്യാസം.

എനിക്ക് നല്ല വസ്ത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു നേര്യതുമരം ഉടുക്കുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം എന്റെ വസ്ത്രധാരണത്തിൽ കാണാമായിരുന്നു.

ഇന്നലെ ആർക്കും പരാതിയില്ല. കോട്ടയം കഥകൾ അറിയുന്നവർ കുറവാകും. ഞാൻ ഇന്നലെയും ഇന്നും അക്ഷരം പറഞ്ഞുപാടിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് വിസ്മയിച്ചു മറുപടി പറഞ്ഞു. അക്ഷരം പെറുക്കിയെടുത്തു പറയുന്ന ആലാപനം കുട്ടൻപിള്ള ദീക്ഷിച്ചിരുന്നു. സംഗീതത്തിനു കോട്ടംതട്ടാതെ സാഹിത്യം കൃത്യമായി പാടാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയതും അങ്ങനെയൊരു ചിട്ട വാർന്നുവീണതും ആ സംസാരത്തെ ആസ്പദിച്ചാണെന്നും പറയാം. ഇതൊരു വഴിത്തിരിവുണ്ടായി എന്നർത്ഥം. സാഹിത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോഴാണ് പാങ്ങളുടെ ഭാവർത്ഥം കുടുതൽ വ്യക്തമാവുന്നത്. അപ്പോൾ ആ ഭാവത്തിനനുസരിച്ച് പാടാം. ദാനവാരി എന്നതിന് ദാനം വാരിക്കൊടുത്തവൻ എന്നൊക്കെ അർത്ഥംവിചാരിച്ച് പാ

ടിയാലോ? സാഹിത്യത്തിലൂന്നി പാടുമ്പോൾ ഭാവവും അർത്ഥവും പുഷ്കലമാവും. സംസർഗ്ഗാ ദോഷശൂണാഭവന്തി' എന്നത് ക്രമേണ ശരിയായി അനുഭവപ്പെടും.

കലാനിലയക്കാലത്ത് സാംസ്കാരികമായി ചിന്തിക്കാനും ഇതരകലാരൂപങ്ങളുമായി അടുത്തിടപഴകാനും അന്നുവധി അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഞാനത് ആവോളം വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ചാലക്കുടി നമ്പിശൻ അന്ന് പഞ്ചവാദ്യമുട്ടത്തിലും പ്രധാനിയായിരുന്നു. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ നമ്പിശനോടൊപ്പം ഞാനും പഞ്ചവാദ്യത്തിനു പോകും. ചിലപ്പോൾ രാവിലെയെ തിരിച്ചെത്തുകയുള്ളു. അന്നുമുതൽ അച്യുതമാരാർ, പീതാംബരന്മാർ, പരമേശ്വരന്മാർ, പുറത്തുവീട്ടിൽ നാണുമാരാർ തുടങ്ങിയ അതിപ്രശസ്തരുടെ തിരില. ചാലക്കുടി നമ്പിശൻ, കൊളമുത്ത് നാരായണൻനായർ, അലന്തൂർ കൃഷ്ണൻകുട്ടി നമ്പിശൻ തുടങ്ങി ഒന്നാംകിട മട്ടുളം. പട്ടാത്തു ശങ്കരമാരാരുടെയും പല്ലാവൂർ അപ്പുമാരാരുടെയും ഇടയ്ക്ക്. അങ്ങനെ ഹരംപകരുന്ന പഞ്ചവാദ്യം. പല്ലുശ്ശനയുടെയും ചിതലിയുടെയും ഒറ്റയ്ക്കും ഇരട്ടയായുള്ള തായമ്പക, പൂ

ക്കാട്ടിരി രാമപ്പെരുവാൾ, ചക്കംകുളം അപ്പുമാരാർ എന്നിവരുടെ മേളം... ഇതെല്ലാം ആ സമീപ്ത വാദ്യകല എന്നെ വല്ലാതെ സാധിനിച്ചു. ആ കലാകാരന്മാരെ പരിചയപ്പെടാനും കൂടിപ്പഴകാനും ഇടയായി. ഇത് എന്റെ മനസ്സിലെ കലാബോധത്തിന് വിവിധ ആസാദനമാകാൻ നൽകി.

ഇരിങ്ങാലക്കുട കുത്തിന്റെയും കുടിയാട്ടത്തിന്റെയും സമൃദ്ധിയുള്ള ഭൂമിയാണല്ലോ. വീല്ലുവട്ടത്ത് നമ്പ്യാന്മാർ. അമ്മന്നൂർ. മുഴിക്കുളം ചാക്യാർ കുടുംബത്തിലെ കലാകാരന്മാർ എന്നിവരുമായി എനിക്ക് ഗാഢപരിചയമുണ്ടായി. ഇരിങ്ങാലക്കുട കുടിയാട്ടമുള്ളപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ കാണാൻ പോകും. രാവിലെ അമ്പലത്തിൽ വച്ച് നിത്യവും മാധവചാക്യാരെയും പരമേശ്വര ചാക്യാരെയുമൊക്കെ കാണുമായിരുന്നു. അവരുമായി വർത്തമാനം പറയും. മുഴിക്കുളം കൊച്ചുക്കുട്ട ചാക്യാരുമായി കുടിയാട്ടത്തിലെ സംസാരിക്കും. എന്നാൽ കുടിയാട്ടത്തിലെ സംഗീതം എന്ന ആകർഷിച്ചതുമില്ല. ഇരിങ്ങാലക്കുടയിലെ സാംസ്കാരികാന്തരീക്ഷവും കലാകാരന്മാരുമായുള്ള നിത്യസമ്പർക്കവും എന്നെ ഏറെ സാധിനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1969 കാലത്ത് തൃശൂരിൽ നടന്ന ഒരു കളി

യെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്ലബ്ബ് കളിയാണ്. കഥ നളചരിതം നാലാം ദിവസം. കൃഷ്ണൻനായരാണ്. കരുണാകരൻ നായരാണ്. ശിവരാമൻ, പൊതുവാളാണ്. നമ്പിശനാശാൻ... ഇവർക്കൊപ്പം ഞാനുമുണ്ട്. കളി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സംഗീതത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള എൽ.എസ്.രാജഗോപാൽ എന്റെയടുത്തുവന്ന് 'പാട്ട് വളരെ നന്നായി' എന്നുപറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം എന്നെ സുഖിപ്പിക്കാൻ പാഞ്ഞതല്ല. ഞങ്ങൾ പരസ്പരം പരിചയവുമില്ല. വലിയൊരു സദസ്സിൽ വെച്ച് എന്റെ സാരം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം എന്നെ അഭിനന്ദിച്ചു. അന്ന് ഇന്നത്തെപ്പോലെ കലാനിരൂപകരോ ഗ്രഹിതം നടിച്ചുനടക്കുന്നവരോ ഒന്നും ഇല്ല. എന്റെ സംഗീതത്തെ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ആദ്യത്തെ വാചാനിരൂപണമാണ് രാജഗോപാൽ നടത്തിയത്. എന്റെ പാട്ട് പുറത്തുള്ളവർ ശ്രദ്ധിക്കാനും വിലയിരുത്താനും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു. ഇനി അതിനെ നിശ്ചലതടാകമാക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. അതിനെ വളർത്തുകതന്നെ വേണം. രാജഗോപാലിന്റെ വിലയിരുത്തലും എനിക്കൊരു പ്രചോദനമായി.

ഇക്കാലത്ത് നിരന്തരം കളികളായിരുന്നു.

കണ്ണൂർ രണ്ടു ദിവസത്തെ കളി. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഇടപെട്ടിട്ടില്ല. വീണ്ടും വടക്കൻ റിക്കൗണ്ടിൽ കളി. ഇങ്ങനെ ഓടിക്കൊണ്ടു പോയ കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ആയിടെ തുടർച്ചയായി നാലുത്തരയൊന്നു ദിവസം തുടർച്ചയായി കളിയുണ്ടായിരുന്നു. നാലുത്തരയൊന്നു ദിവസം ഇരിങ്ങാലക്കുട എത്തിയതും അവിടത്തെ പള്ളിപ്പൊന്നാളു കാണാൻ പോയതും ഓർമ്മ വരുന്നു. ഞാൻ കളിസ്ഥലത്തുചെന്നാൽ ഇടനേരങ്ങളിൽ ഉറങ്ങാറില്ല. എനിക്ക് ധാരാളം സുഹൃത്തുക്കളുണ്ട്. അവരുമായി വർത്തമാനം പറഞ്ഞിരിക്കും. ഇടയ്ക്ക് ചായപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യും. ചായ കുടിക്കും. മദ്യലോബിയുമായി എനിക്ക് സൗഹൃദമില്ല. അവരുടെ ഒരു സാധനത്തിനും പ്രേരണയ്ക്കും ഞാൻ ഇതുവരെ വഴങ്ങിയിട്ടില്ല. കലാകാരന്മാരെ വഴിതെറ്റിക്കുന്ന ഈ പ്രസ്ഥാനക്കാരെ എനിക്ക് ദേഷ്യവുമാണ്. ഒരു ദിവസം കളിക്കുന്തെന്ന് വന്ന് ഉറങ്ങി- ഉറക്കം അല്പം നീണ്ടുപോയി. എണീറ്റപ്പോൾ ഒരു ദിവസം പിന്നിട്ടിരുന്നു. ക്ഷണത്തിന്റെ ശക്തിതന്നെ.

നാലുദിവസം കലാനിലയത്തിൽ പ്രവൃത്തിയെടുത്തു. കലാനിലയത്തിലെ ഒന്നുരണ്ടു കളികൾക്ക് എനിക്ക് പങ്കെടുക്കാനായില്ല. ജ്യേഷ്ഠൻ മരിച്ചതിനാൽ നാട്ടിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. കളിക്ക് പങ്കെടുക്കാനാവാത്തതിന്റെ പേരിൽ എന്റെ പേരിൽ അച്ചടക്കനാപടികൾ നോട്ടീസ് വന്നു. കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടീസ്. ഞാൻ ഇല്ലാത്തതിനാൽ കലാനിലയത്തിനുവന്ന നഷ്ടത്തിന് സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കണം എന്നായി. ഞാൻ എന്റെ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യത്തിനായി പ്രിൻസിപ്പലിനോട് അനുവാദം വാങ്ങിയാണ് പോയതെന്ന് ബോധിപ്പിച്ചു.

അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇനി കലാനിലയത്തിൽ തുടരാൻ പ്രയാസമാണെന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ട് രാജിയിരുന്നില്ല. ഒപ്പം കൊടുത്തു. രാജിയുടെമേൽ ഒരു തീരുമാനവുമായില്ല. എന്തായിരുന്നെങ്കിൽ ഡിസ്മിസ് ചെയ്യണമെന്നായി ഭരണസമിതി. എന്നാൽ ഈ തീരുമാനത്തെ ഭരണസമിതിയിലെ തമ്പാൻ എതിർത്തു. അദ്ദേഹം തീരുമാനത്തിൽ ഒപ്പിടില്ല എന്നു ഉറപ്പു നന്നു. ഒടുവിൽ അവർ എന്റെ രാജി സ്വീകരിച്ചു. എനിക്കാണെങ്കിൽ തിരക്കു കൂടിവന്നിരുന്ന കാലം. കഥകളിപ്പാട്ടുകൊണ്ട് ജീവിക്കാമെന്ന, അല്ലെങ്കിൽ പട്ടിണി കിടക്കേണ്ടിവരില്ലെന്ന വിശ്വാസം എന്നിൽ പ്രബലപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ കലാനിലയത്തിന്റെ പടവുകളിറങ്ങി.

ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ വിലുവട്ടത്ത് മാത്തിലെ പടിപ്പുരയിൽ ഞാൻ വാടകയ്ക്ക് താമസിച്ചിരുന്നു. ആ കാലത്ത് എം.ആർ.പിതാബരമനോന്റെ കീഴിൽ കർണ്ണാടകസംഗീതം അഭ്യസിക്കുകയുണ്ടായി. നാലുമാസമേ നീണ്ടുനിന്നുള്ള എങ്കിലും പുതിയൊരു ശബ്ദസംസ്കാരം സൃഷ്ടിക്കാൻ ആ പാഠകാലത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഇരിങ്ങാലക്കുട താമസക്കാലത്ത് വിലുവട്ടത്ത് കൊച്ചുരാമോദൻ നമ്പ്യാർ. കുഞ്ഞപ്പിള്ളിക്കുട്ടി നമ്പ്യാരമ്മ എന്നിവരുടെ കുടുംബം എന്നിൽ ചൊരിഞ്ഞ വാത്സല്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

തുടരും

ഭൂമിശാസ്ത്രം ടി.വിയുടെ ചരിത്ര പ്രസക്തി ജാനകി ബുഷിന്റെ യു.എൻ. പ്രസംഗം ഉയർത്തുന്ന ആകുലതകൾ

സെപ്തംബർ 11-നെ തുടർന്ന് അന്താരാഷ്ട്ര ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ച സംഭവം ജോർജ് ബുഷ് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗം തന്നെയായിരുന്നു. ബി.ബി.സിയിലെ തത്സമയ സംപ്രേഷണത്തിൽ ക്യാമറ ബുഷിൽ നിന്നും ഇറക്കി പ്രതിനിധി കളിലേക്ക് ദ്രുതഗതിയിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയോട് ഒന്നുകിൽ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ സ്വയം അപ്രസക്തമെന്ന് അംഗീകരിക്കുക എന്ന് തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞ ബുഷിന്റെ പ്രസംഗം ഐതിഹാസിക പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നായി മാർച്ചുങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു. പക്ഷേ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ പ്രസക്തിക്ക് അമേരിക്കൻ ധാർഷ്ട്യം തന്നെയല്ല പലപ്പോഴും കോട്ടം തട്ടിയിട്ടുള്ളത് എന്ന ചോദ്യം അമേരിക്ക സൗകര്യപൂർവ്വം ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ആ ചോദ്യം അമേരിക്കയ്ക്കു പുറത്തും ഉള്ളിലും ഒരു പോലെ ശക്തമായി മുഴങ്ങുന്നുണ്ട് എന്ന് ബി.ബി.സിയിൽ തന്നെ കണ്ട കസ്റ്റൻ ടൈംസ് യൂറോക്ക് വ്യക്തമാക്കി. ആ ചർച്ച പലർക്കും ആശ്വാസവും ചിലർക്ക് ആവേശവുമായി. ഈ ചർച്ചയിൽ അമേരിക്കയ്ക്കുള്ളിലെ വിമോചിപ്പിക്കലുള്ള സന്ദേശങ്ങൾക്കായിരുന്നു മുൻ തൂക്കമെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഡിക്ചെനിയിൽ ജോർജ് ബുഷും ചേർന്ന് ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന ഭരണകൂടം അസാധുവാണെന്ന് തുറന്നു പറഞ്ഞ സംവിധാനവും എഴുത്തുകാരനുമായ മൈക്കിൾ മുറിനെയും ഇന്നത്തെ വ്യാപാരങ്ങളിൽ അമേരിക്കയുടെ നല്ല വശങ്ങൾ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെടാതെ പോകുന്നു എന്ന് വിമർശിച്ച ഷേഖ് ഹംസെയും ചർച്ചയിൽ പങ്കാളികളായിരുന്ന പരിപാടിയുടെ ആസൂത്രകരെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇറാക്കിന് ജൈവരാസ ആയുധങ്ങൾ നൽകിയ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിന്ന് സന്തം ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സോഷ്യാലിസ്റ്റികളെ തുണച്ചതിൽ നിന്ന് അമേരിക്കയ്ക്ക് ഒഴിഞ്ഞുമാറാനാവില്ലെന്ന മൈക്കിൾ മുറിന്റെ പ്രസ്താവനയെ സദസ്സ് സ്വീകരിച്ചത് നീണ്ട കരപോഷത്തോടെയാണ്. അമേരിക്കൻ ഭരണനയങ്ങളെ അവിശ്വസിക്കുമ്പോഴും അമേരിക്കൻ ജനതയിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. നേരം നെറിയുമുള്ള അമേരിക്കൻ സ്വപ്നത്തിന്റെ

ഉറവ ഇനിയും വറ്റിയിട്ടില്ലെന്ന് അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ ചർച്ച അവസാനിച്ചപ്പോൾ ഒരു പ്രതീക്ഷയുടെ തിരി കൊളുത്തിയിട്ടുണ്ടാവാം. മാർച്ചുങ്ങളിലെ ചർച്ചകൾ അമേരിക്കയെ സാധിനിപ്പിക്കുന്നതിൽ എന്ന പ്രതീക്ഷ. ടെലിവിഷൻ അമേരിക്കൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെ സാധിനിപ്പിച്ച ചരിത്രവും കെന്നഡിയെ അമേരിക്കൻ ജനതയുടെ അരുമയാക്കി മാറ്റിയതുമൊക്കെ നമ്മൾ ഒരുപാട് വായിച്ചു കണ്ടും അറിഞ്ഞതാണ്. കൂടുതൽ നിർണ്ണായകമായി, ശുഭകരമായി ടെലിവിഷൻ ചർച്ചകൾക്ക് ചരിത്രത്തിൽ ഇടപെടാൻ പറ്റുമോ?

ആ പ്രതീക്ഷയെ ഉടച്ചുകൊണ്ട് മറ്റൊരു രംഗവും ബി.ബി.സി സംപ്രേഷണം ചെയ്തു. ഡോണാൾഡ് റംസ്ഫീൽഡ് കോൺഗ്രസ്സിലെ മുനിൽ അവതരിപ്പിച്ച യുദ്ധപ്രസംഗത്തിനിടയ്ക്ക് രണ്ടു സ്ത്രീകൾ പ്രതിഷേധ മുദ്രാവാക്യങ്ങളുമായി ചെറിയൊരു പ്രകടനം നടത്തി. റംസ്ഫീൽഡിന്റെ മുഖത്തെ അക്ഷോഭവും പ്രസംഗവുമായ ഭാവി അമേരിക്കൻ ഭരണത്തിന്റെ ജനാധിപത്യബോധത്തെ തന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. തനിക്കു പിന്നിൽ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴങ്ങുമ്പോൾ റംസ്ഫീൽഡ് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ലോകത്തോട് (ക്യാമറയോട്) പറയുന്നു: "അഭിപ്രായ സാമന്തത്വമുള്ള നാടാണ് നമ്മുടെത്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇവർക്ക് പ്രതിഷേധിക്കാൻ പറ്റുന്നത്." എത്ര ശാന്തമായ, പരിഷ്കൃതമായ പ്രതിഷേധപ്രകടനം. എത്ര സൗമ്യമായ, ഹൃദയമായ മെരുക്കലുകൾ! പ്രതിഷേധങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാനും ഇത്ര ഭംഗിയായി ഒരുക്കാനും കഴിയുന്ന ഭരണകൂടം എത്ര ഭംഗിയായി യുദ്ധവാദങ്ങൾ നിർത്തുന്നു. റംസ്ഫീൽഡിന്റെ പരിഹാസം തുടർന്നു: ഇൻസ്പെക്ഷൻ നോട്ട് വാർ എന്ന പ്രതിഷേധവാക്യം കേട്ട് അദ്ദേഹം പ്രതികരിച്ചു. പുരിശോധന വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത് നമ്മളല്ല, അവരാണ്. പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് അവിടെപ്പോയി പ്രതിഷേധിക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ. ഇറാക്കിന്റെ മാർച്ചുവലി രോധത്തിന് നേരെയുള്ള ശരമാണത്.

ആദ്യം പരാമർശിച്ച കസ്റ്റൻ ടൈമിന്റെ തത്സമയ സംപ്രേഷണത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഇറാഖിന്റെ പ്രതികരണത്തിലേക്ക് ബി.ബി.സി കട്ട് ചെയ്തതും മറ്റൊരു കാരണം കൊണ്ടല്ല. മാർച്ചുങ്ങളോട് നിസ്സഹകരിക്കുന്ന ഭരണമാണ്

ഇറാക്കിന്റെത്. അവരിൽ നമ്മോട് സംവദിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. ബി.ബി.സി ഈ മുഹൂർത്തത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി ശ്രദ്ധ അതിലേക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ സുതാര്യതയുടെ സംരക്ഷകനായി അമേരിക്കൻ ഭരണകൂടം വീണ്ടും സ്വന്തം പ്രതിച്ഛായ മിനുക്കുകയാണ്. അന്താരാഷ്ട്ര ക്രിമിനൽ കോടതിയോട് സഹകരിക്കാത്തതിലെ ജനാധിപത്യവിഴ്ചകൾ അമേരിക്കയ്ക്ക് പ്രശ്നമല്ല. കോൺഗ്രസ് അംഗങ്ങൾ റംസ്ഫീൽഡിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് കേട്ടാൽ ലോകം മുഴുവൻ ഉറപ്പിക്കും- ഇറാക്കിനെ യു.എസ് ആക്രമിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരിപ്പോൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് യുദ്ധത്തിനു ശേഷമുള്ള ഇറാക്ക് ഭരണത്തെക്കുറിച്ചാണ്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ജപ്പാനിലും ജർമ്മനിയിലും ജനാധിപത്യം നാം ഉറപ്പിച്ചു എന്ന് അവർ അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ട്. ഇറാക്കിന്റെ ഭാവി നിർണ്ണയിക്കുന്നത് വലുതാണ്. ഇറാക്കി ജനതയല്ല അവിടെ ജനാധിപത്യം കൊണ്ടുവരുന്നത്. ജനാധിപത്യം ഉറപ്പിക്കുവാനുള്ള ഏറ്റവും ജനാധിപത്യവിരുദ്ധമായ നീക്കമല്ലേ ഇത്! റഷ്യയ്ക്കെതിരെ അപ്രാപ്തമാണെന്നു ഒരു കാലത്ത് തിരിച്ചറിച്ചത് അവിടെ താലിബാൻ നേതാക്കന്മാർക്ക് എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഒരുക്കിയ ചരിത്രം അമേരിക്ക തൽക്കാലം മറക്കുന്നു. മായ്ക്കുന്നു.

ഈ ചർച്ചകളെ, ഭരണമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംവാദങ്ങളെ ആവർത്തിച്ചു സംപ്രേഷണം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി ടെലിവിഷൻ അതിന്റെ റോളു കൂടി നിർവഹിക്കുന്നു. ഒരു യുദ്ധം നടന്നുകഴിഞ്ഞ പ്രതിതിയാണ് പ്രേക്ഷകർക്ക്. എതിരാളികളെ നിർവീര്യരാക്കുന്ന പുതിയ തന്ത്രങ്ങൾക്കാണ് നാം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

അമേരിക്കയെ പോലെതന്നെ സത്യന്തമായ അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിൽ ഊറും കൊള്ളുന്ന രാഷ്ട്രമാണ് ഇന്ത്യയും. സമ്പൂർണ്ണ സാക്ഷരതയുള്ള കേരളത്തിന്റെ കാര്യം പിന്നെ പറയാനുമില്ല. പക്ഷേ ഇവിടെ പ്രതിഷേധങ്ങളും അഭിപ്രായ പ്രകടനങ്ങളും കുറച്ചു കൂടിപ്പോയി എന്നു തോന്നിയാൽ റംസ്ഫീൽഡിനെപ്പോലെ ചിരിച്ചു തള്ളിക്കളയാൻ നമുക്ക് പ്രയാസമാണ്. പണ്ട് അമേരിക്കൻ പൊലീസ് വീണുകിടക്കുന്ന റോഡ് കിങ്ങിനെ തല്ലിച്ചതുപോലെ നമ്മുടെ പൊലീസും ചതച്ചെന്നിരിക്കും. ഇന്നത്തെ പൊലീസ് നയത്തിന്റെ നിഷ്ഠൂരരംഗങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് 'കണ്ണാടി' ഏഷ്യാനെറ്റിൽ സംപ്രേഷണം ചെയ്ത എപ്പിസോഡ് ഒരു ജനാധിപത്യഭരണത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തബോധത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. വൈദ്യുതി നിരക്കുവർദ്ധനയ്ക്കെതിരെ സമരവും ലാത്തിച്ചാർജ്ജവും മുകുന്ദപുരം മുഖ്യൻ ചാർജ്ജ് വർദ്ധന പിൻവലിക്കുകയായിരുന്നു. വീണുകിടക്കുന്നവരെ കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാതെ മർദ്ദിക്കുന്ന നിയമപാലകർ, കുറച്ചു വളകൾ കൈയിലണിഞ്ഞ് (എന്നാൽ മാത്രമേ അതു സാധിക്കൂ എങ്കിൽ) അല്പം മനുഷ്യതയുള്ളവരായി മാറിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാശിച്ചു പോകും!

ലേഖനം

സോഷ്യലിസവും ഇക്കോളജിയും

ഇയിംസ് ഒ കൊണോർ

പുനരാഖ്യാനം: ജി.മധുസൂദനൻ

പാരിസ്ഥിതികമായി സോഷ്യലിസത്തിന് തെറ്റുപറ്റിയതെവിടെയാണ്?

2 1970-കളുടെ മധ്യഭാഗത്ത് സാമ്പത്തികവളർച്ചയുടെ തോത് മന്ദീര്യം വിച്ഛേദം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. വിപണി വിപുലപ്പെടുത്താനായി മുതലാളിത്ത സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് പുതിയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ തേടേണ്ടിവന്നു. ചെലവു കുറയ്ക്കൽ, തൊഴിൽ ആനുകൂല്യങ്ങളിലും നിയമനങ്ങളിലുമുള്ള നിയന്ത്രണം, വർദ്ധിച്ച വിഭവചൂഷണം തുടങ്ങിയവയാണ് പുതിയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ. (ആഗോളീകരണം വ്യാപകമാക്കി പുതിയ വിപണികൾ കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമവും ഇതിൽപ്പെട്ടു- പരിഭാഷകൻ.) ഈ 'സാമ്പത്തിക പുനഃസംഘടന' രണ്ടു മുഖങ്ങളുള്ള ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. ചെലവു കുറയ്ക്കലിലെ ഒരു പ്രധാന ഇനം ഉല്പാദനത്തിന്റെ സാമൂഹിക- പാരിസ്ഥിതിക ആഘാതങ്ങളുടെ ബാഹ്യവൽക്കരണമാണ്. അസംസ്കൃതവസ്തുക്കളുടെയും ഊർജ്ജത്തിന്റെയും ഉപയോഗത്തിലെ കാര്യക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പരിസ്ഥിതിദുഷ്കരണത്തെയും വിഭവശരണത്തെയും തൊഴിലാളിയുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തെയും ആരോഗ്യത്തെയും ഉല്പന്നങ്ങളുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തെയും അപ്രധാനമായി കരുതാൻ ചെറുതും വലുതുമായ മൂലധന ഉടമകൾ മടിച്ചില്ല. മുതലാളിത്തം നേരിടുന്ന ഏറ്റവും പുതിയ പ്രതിസന്ധികളെ തരണം ചെയ്യാൻ അധുനിക പാരിസ്ഥിതിക പ്രതിസന്ധിക്ക് ആക്കുകയുണ്ടായി.

കൂടാതെ സമ്പത്തിന്റെയും വരുമാനത്തിന്റെയും വിതരണത്തിലുള്ള നവീനവും കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ളതുമായ അസമത്വങ്ങൾ നിലവിൽ വരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് 1980-കളിൽ അമേരിക്കയിൽ വസ്തുവകകളിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം, വേതന വരുമാനത്തേക്കാൾ മുന്നിട്ട് വർദ്ധിച്ചു. പാരിസ്ഥിതികനാശം ഏറ്റവും രൂക്ഷമായ പ്രദേശങ്ങളിലാണ്- ഉദാഹരണത്തിന് മധ്യ അമേരിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ- ദാരിദ്ര്യവും വർഗ്ഗസമരവും രൂക്ഷമായിരിക്കുന്നതെന്നു

വസ്തുത ഒരു ആകസ്മികതയല്ല. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ സ്ത്രൈണീകരണവും (Feminization of poverty) പാരിസ്ഥിതികനാശത്തിന്റെ ഭാഗമായ പ്രക്രിയയെന്നാണ് ആഗോളമായി സാമ്പത്തികവും പാരിസ്ഥിതികവുമായ ചൂഷണത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഇരകൾ തൊഴിലാളികളും. മർദ്ദിതരായ സ്ത്രീപക്ഷങ്ങളും സ്ത്രീകളും ഗ്രാമങ്ങളിലെയും നഗരങ്ങളിലെയും ദാരിദ്ര്യമാണ്. ഇവരാണ് പാരിസ്ഥിതികനാശത്തിന്റെ ഭാരം കൂടാതെ താങ്ങേണ്ടിയിരുന്ന ഈ പ്രതിസന്ധികൾ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പരമ്പരാഗത സമസ്തകളെയും ഇക്കോളജിയുടെ പുതിയ സമസ്തകളെയും രാഷ്ട്രീയ അളങ്ങളുടെ മുകളിലേയ്ക്കു തള്ളിവിടുന്നു. അങ്ങനെ സോഷ്യലിസവും ഇക്കോളജിയും തമ്മിലൊരു ബാധവത്തിനു പരികർമ്മിയായി അവതരിക്കുന്നത് മുതലാളിത്തം തന്നെയാണ്.

രണ്ടാമതായി, ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള മിക്ക സാമ്പത്തിക- സാമൂഹ്യ- പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളും പ്രാദേശികതലത്തിൽമാത്രം പരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നവയല്ല. പ്രാദേശിക ആവാസവ്യവസ്ഥകളുടെ നാശത്തിനെതിരെ പ്രാദേശികമായ പ്രതിവിധികൾ- പ്രതിരോധവും, മുഖ്യധാരയിൽനിന്നുള്ള വിച്ഛേദനവും- ഉണ്ടെന്ന് ശരിയാണ്. അതിനാൽ മുന്നിട്ടുപോയി-ഗ്രാമതല രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു പ്രസക്തിയുണ്ട്. എന്നാൽ മിക്ക പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളും അവയുടെ കാരണവും ഫലവുമായ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളും തദ്ദേശീയതലങ്ങളിൽമാത്രം പരിഹരിക്കാനാവില്ല. പ്രാദേശികവും ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ ആസൂത്രണം അതിനാവശ്യമാണ്. സ്ഥലസാമ്പ്രദായങ്ങളുടെ പരസ്പരശത്രിതവും തദ്ദേശീയ പ്രതികരണങ്ങളെ പ്രാദേശികവും ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ വെച്ചു കാണേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. 'തദ്ദേശീയത'യെയും 'കേ

നിത്യയെയും പുതിയ രാഷ്ട്രീയ രൂപങ്ങളിൽ ലയിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ് ഇക്കോളജിയുടെ കാതൽ.

നമുക്കും ഭാവിയെപ്പറ്റിയും വേണ്ട ഊർജ്ജവും പാരമ്പര്യത്തോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന് ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ മുൻഗണനകൾ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഇലപോലെയുള്ള ഇതര പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളുടെ ലഭ്യത തദ്ദേശീയ പ്രശ്നമാണെങ്കിലും, ലോകത്തിൽ പലയിടങ്ങളിലും അത് ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ സമസ്യയാണ്. വനനാശത്തിന്റെ കാര്യവും ഇങ്ങനെതന്നെ. സ്ഥലനിശ്ചിതവും തദ്ദേശീയവുമെന്നു തോന്നുന്ന മണ്ണൊലിപ്പിന്റെ പ്രശ്നംപോലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങനെ സമീപമല്ല. വ്യവസായികവും കാർഷികവുമായ പ്രവൃത്തിയുടെ പ്രശ്നങ്ങളാകട്ടെ തദ്ദേശീയവും പ്രാദേശികവും ദേശീയവുമായ സമീകരണ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. കടലിന്റെ പരിസ്ഥിതികനാശം, അമ്ല മഴ, ഓസോൺപാളിയുടെ നാശം, ആഗോള താപനം തുടങ്ങിയവയെന്ന നല്ല ഉദാഹരണങ്ങൾ.

കൂടാതെ, 'ഉല്പാദനത്തിന്റെ സാമാന്യവും സാമൂഹ്യവുമായ വ്യവസ്ഥകൾ' (General Communal conditions of production) എന്ന മാർക്സ് വിളിച്ച നഗരപരിസരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉൾപ്പെടുത്തി ഇക്കോളജി എന്ന സങ്കല്പം നാം വിപുലപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പ്രശ്നത്തിന്റെ ആഗോളസ്വഭാവം കൂടുതൽ വെളിവാകുന്നു. തദ്ദേശീയ പരിഹാരങ്ങൾ സാധ്യമാണെന്നു തോന്നുന്ന, നഗരഗതാഗതത്തിന്റെയും തിരക്കിന്റെയും സമസ്യകൾ, വാസസ്ഥലങ്ങളുടെയും ഉയർന്ന വാടകയുടെയും മയക്കുമരുന്നിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ യഥാർത്ഥത്തിൽ മൂലധനവിനിയോഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആഗോള സമസ്യകളാണ്. 'ഉല്പാദനത്തിന്റെ വ്യക്തിഗതമായ വ്യവസ്ഥകൾ' (Personal conditions of production) മാർക്സ് വിളിച്ച മനുഷ്യനായും ആരോഗ്യവും, പരിസ്ഥിതിക സുരക്ഷയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉൾപ്പെടുത്തി ഇക്കോളജി എന്ന സങ്കല്പത്തെ വീണ്ടും വിപുലപ്പെടുത്താം. സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയിൽനിന്നു കരകയറാനായി ലോകമുതലാളിത്തം നടത്തുന്ന മൂലധനത്തിന്റെ പുനർവിനിയോഗത്തിന്റെ ഫലമായി ദേശീയമായും ആഗോളമായും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂലധനവും തൊഴിലും സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ പരിഹാരങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്. അവ സാമ്പത്തിക, ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികളുടെ കയ്യാളായ സാങ്കേതികവിദ്യകളും അവയുടെ കൈമാറ്റവും അവയ്ക്ക് തദ്ദേശീയ- പ്രാദേശിക- ആഗോള പരിസ്ഥിതിയുമായുള്ള ബന്ധമെടുത്താലും അവയും ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ സമസ്യകളാണെന്നു കാണാം.

ചുരുക്കത്തിൽ നിരവധി പരിസ്ഥിതിക സമസ്യകളുടെ കാരണങ്ങളും ഫലങ്ങളും പരിഹാരങ്ങളും ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമാണ്. അതിനാൽത്തന്നെ സോഷ്യലിസവും ഇക്കോളജിയും തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, അവ അന്യോന്യം മുൻവിഭാവന ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. സ്ഥലസവിശേഷതയ്ക്കും പാരമ്പര്യത്തിനും പ്രകൃതിയിലെ കൈമാറ്റങ്ങൾക്കും പ്രകൃതിയും സമൂഹവുമായുള്ള കൈമാറ്റങ്ങൾക്കും ഇക്കോളജി കേന്ദ്രസ്ഥാനം നൽകുന്നതിനാൽ സോഷ്യലിസത്തിന് ഇക്കോളജിയെ വേണം. വികേന്ദ്രീകൃത ജനാധിപത്യ ആസൂത്രണത്തിനു പ്രാമുഖ്യം നൽകുകയും, മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള സാമൂഹ്യ കൈമാറ്റങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്ന സോഷ്യലിസത്തെ ഇക്കോളജിക്കും വേണം. ആഗോള മൂലധനത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും പരിസ്ഥിതികവുമായ നശീകരണശക്തിയെ ഫലപ്രദമായി ചെറുക്കാൻ തദ്ദേശീയ- ഗ്രാമതലങ്ങളിൽ സമീപത്തായ ചെറിയ ചെറിയ പരിസ്ഥിതിക കൂട്ടായ്മകൾക്കുമാത്രം കഴിയില്ല.

ഇക്കോളജിയും സോഷ്യലിസവും പരസ്പരം മുൻവിഭാവന ചെയ്യുന്നുവെന്നു നാം തീർപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇരുവരും അവ എന്തു കൊണ്ട് ഒത്തുചേർന്നില്ല എന്നൊരു ചോദ്യം ഉയരുന്നു. മാർക്സിസവും ഇക്കോളജിയും പരസ്പരം സൗഹൃദത്തിലല്ലെന്നു പലരും കരുതുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? മറ്റൊരുവിധത്തിൽ ചോദിച്ചാൽ, പരിസ്ഥിതികമായി സോഷ്യലിസത്തിന് എവിടെയാണ് തെറ്റുപറ്റിയത്? എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ട ചരിത്രാത്മകതയുടെ പൂർത്തീകരിക്കാനുള്ള മുന്നേറ്റമായി സോഷ്യലിസം സായം പുനർനിർവ്വചിച്ചുവെന്നതാണ് പ്രധാന പാളിച്ചം. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ പ്രസക്തമാകുന്നു. ഒന്ന്, സമത്വം സാമത്വവും സാഹോദര്യം എന്നീ മുതലാളിത്ത സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥ സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ മാനങ്ങൾ നൽകുകയെന്ന ദൗത്യം സോഷ്യലിസം ഏറ്റെടുത്തു. രണ്ടാമതായി പ്രതിസന്ധികളിൽപ്പെട്ട മുതലാളിത്തത്തിനു നൽകാൻ കഴിയാത്ത 'എല്ലാവർക്കും ഭൗതികസമൃദ്ധി' എന്ന വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാക്കുന്ന ചുമതലയും സോഷ്യലിസം ഏറ്റെടുത്തു. ആദ്യത്തേത് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സാമാന്യ-രാഷ്ട്രീയ അന്തസ്സത്തെ-യുമായും രണ്ടാമത്തേത് അതിന്റെ സാമ്പത്തികസത്തയുമായും ബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഈ ദൗത്യം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽ ഇന്നിതേവരെയുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണകൂടങ്ങൾ രണ്ടുവിധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് കാണാം. ഒന്ന്, സിവിൽ സമൂഹത്തിന് അധീനമായി നിൽക്കുന്ന സാമാന്യസാരിയായ രാഷ്ട്രീയ സമൂഹത്തിനുപകരം അവിടങ്ങളിൽ പാർട്ടിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവിത്വമാണ് നടപ്പിലായത്. രണ്ടാമതായി, അവിടങ്ങളിൽ ഭൗതികസമൃദ്ധിക്കുപകരം സോഷ്യലിസവും സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയെ നേരിട്ടു. അതാണ് 'മാർക്സിസാനന്തര' കാലത്തെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണകൂടങ്ങൾ സാമൂഹ്യനീതിയെയും ലിബറലിസത്തെയും രമ്യതയിലെത്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക മാത്രമല്ല, അവ രണ്ടിനെയും തുറന്ന വിപണിയും വിപണിയുടെ വ്യാപനത്തിനുവേണ്ട ആനുകൂല്യങ്ങളുമായും സമരപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ഈ രണ്ടു രംഗങ്ങളിലും പ്രായോഗിക സോഷ്യലിസത്തിനുള്ള പരാജയങ്ങളുടെ നിവാരണത്തിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദശകങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയ ചർച്ചകളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു കടന്നുവന്ന മറ്റു രണ്ടു സമകാലികസമസ്യകൾ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണകൂടങ്ങൾ മറന്നുപോയി. ഒന്ന്, ബുർഷ്വാ സമൂഹത്തിൽനിന്നു കടവാങ്ങിയ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സാമാന്യ-രാഷ്ട്രീയ നിർമ്മിതി മനുഷ്യകേന്ദ്രമല്ലാത്ത സാമാന്യ-രാഷ്ട്രീയ സമീപനങ്ങളെ നിരാകരിക്കുകയും, പരസ്പരം പുരകയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ട്, മുതലാളിത്തത്തിൽനിന്ന് ചെറിയ മാറ്റങ്ങളോടെ കടവാങ്ങിയ ഭൗതികസമൃദ്ധിയിലധിഷ്ഠിതമായ സാമ്പത്തിക നിർമ്മിതി, 'പ്രകൃതിയുടെ സമ്പന്നവസ്തു'യെ (Economy of Nature) തകർത്തു കൊണ്ടുപോലും അനിയന്ത്രിത ഉല്പാദനം അനിവാര്യമായ ഭൗതിക ജീവിതരീതികളെ പിന്തുണച്ചു. ഭാഗ്യവശാൽ നടപ്പിലാക്കാതെപോയ 'സൈബീരിയയുടെ ഹരിതീകരണം' എന്ന സ്റ്റാലിന്റെ പദ്ധതിയാണ് ഇതിന്റെ ഏറ്റവും വിലക്ഷണമായ ഉദാഹരണം. രാഷ്ട്രീയവും സാമാന്യവുമായും മനുഷ്യന്റെ സമ്പന്നവസ്തുവുമായ പ്രകൃതിയുടെ സമ്പന്നവസ്തുവുമായും തമ്മിലുള്ള പാരസ്പര്യവുമായും ബന്ധപ്പെട്ട ഈ രണ്ടു രംഗങ്ങളിലെ പരാജയം ചരിത്രപരമായ ഭൗതികവാദത്തിന്റെ പരാജയംതന്നെയാണ്. അതിനാൽ അവ രീതിശാസ്ത്രപരവും സൈദ്ധാന്തികവും പ്രായോഗികവുമായ തലങ്ങളിൽ വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

ചരിത്രപരമായ ഭൗതികവാദത്തിനു ചില പ്രധാന ന്യൂനതകളുണ്ട്. പ്രകൃതിയും സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താതെ അമൂർത്തമായാണ് മാർക്സ് സാമൂഹ്യ അധ്വാനത്തെക്കുറിച്ച് അഥവാ തൊഴിലിന്റെ വിഭജനത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തത്. സമൂഹത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെയും പ്രകൃതിയുടെ സമ്പന്നവസ്തുവുമായെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമൂഹമോയൊരു സാമൂഹ്യ അധ്വാനസങ്കല്പം മാർക്സിന്റെ ചിന്തയിലോ സാമ്പ്രദായിക മാർക്സിസ്റ്റ് പഠിതാക്കളുടെ സമീപനങ്ങളിലോ കാണാൻ കഴിയില്ല. ഉല്പാദകശക്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള സാമ്പ്രദായിക സങ്കല്പം അവയുടെ സഹകരണാത്മകമായ സാമൂഹ്യസ്വഭാവത്തെയോ ഓരോ സമൂഹത്തിന്റെയും സാംസ്കാരിക മാനദണ്ഡങ്ങളും മൂല്യങ്ങളും പ്രകൃതിയുടെ പ്രത്യേകതകളും അവയെ അഗാധമായി സ്വാധീനിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുതയും കണക്കിലെടുക്കുന്നില്ലെന്നതാണ് പ്രധാന ന്യൂനത.

മാർക്സിസം 'ചരിത്രത്തെ ഭൗതികമായി ഭാവന ചെയ്യുന്നു'വെന്ന് (Materialist conception of History) ഏംഗൽസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. "ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുകയും പുനരുല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു" (In material life social relations between people are produced and reproduced)വെന്ന്

വാചകം മാർക്സിസ്റ്റുകൾക്ക് മനപ്പാമാണ്. എന്നാൽ "സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യരും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ഭൗതികബന്ധങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുകയും പുനരുല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു." (In social life material relations between people and nature are produced and reproduced)വെന്ന് അവർക്ക് അത്ര അറിയാത്ത സങ്കല്പമാണ്. മനുഷ്യർ സകല ഏജൻഡായിരിക്കുന്ന വ്യവസായശാലകളിലെ ക്ഷീപ ഉല്പാദനത്തിലെ തൊഴിൽപ്രക്രിയയെക്കുറിച്ച് മാർക്സിസ്റ്റുകൾക്ക് നന്നായി അറിയാം. എന്നാൽ മനുഷ്യ അധ്വാനത്തിന്റെ ഇടപെടലിന്റെ തോത് താരതമ്യേന കുറഞ്ഞ കൃഷി, വനവൽക്കരണംപോലുള്ള സങ്കീർണ്ണവും പരസ്പര പ്രവർത്തനനിരവുമായ പ്രകൃതിധർമ്മ പ്രക്രിയകളിലെ 'ശ്രദ്ധ'യുടെയും 'കാത്തിരിപ്പി'ന്റെയും പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് അത്രയെ അറിയില്ല.

മനുഷ്യരുടെ ഭൗതികവൃത്തികൾക്ക് രണ്ടു തലമുണ്ടെന്ന് മാർക്സ് ആവർത്തിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്: സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളും, ഭൗതികബന്ധങ്ങളും. മുതലാളിത്ത ഉല്പാദനം സഹകരണത്തിന്റെയോ ചൂഷണത്തിന്റെയോ പ്രത്യേക മാതൃകകളെയും സമൂഹത്തിന്റെ ഭൗതിക അടിത്തറയെയും വർഗ്ഗശാലനയെയും നിരന്തരം ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും പുനരുല്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൗതികബന്ധങ്ങൾതന്നെയാണ് സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതെന്നു തെളിയിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ മാർക്സ് അതിനു നേർവിപരീതവും തുല്യപ്രാധാന്യമുള്ളതുമായ മറ്റൊരു വസ്തുത- സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങൾ ഭൗതികബന്ധങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നുവെന്നത്- അവഗണിച്ചു. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ "പ്രജ്ഞയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ഭൗതികജീവിതമാണ്" എന്ന തന്റെ കല്പനയിലൂടെ മാർക്സ് പറഞ്ഞത് ഭൗതികജീവിതം സാമൂഹ്യമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഉല്പാദനത്തിന്റെ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളാണ് പ്രജ്ഞയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതെന്നാണ്. ഈ വാദഗതികളെ പലരും പലവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചരിത്രപരമായ ഭൗതികവാദത്തിന് പുതിയ മാനങ്ങൾ നൽകാനുതകുന്നതരത്തിൽ സമശ്രദ്ധയോടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകയാണുണ്ടായത്. ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

മാർക്സ് ചരിത്രത്തിന് ഏറെ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും (സംസ്കാരത്തെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടാണെങ്കിലും), പ്രകൃതിക്ക് പ്രാമുഖ്യം നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതെന്താണെന്ന ചോദ്യവും ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. സമ്പത്തിന്റെ മുതലാളിത്തബന്ധങ്ങൾ ചരിത്രപരമാണ്, പ്രകൃതിപരമല്ല എന്നു തെളിയിക്കുകയായിരുന്നു മാർക്സിന്റെ കാലത്ത് അദ്ദേഹം നേരിട്ട പ്രധാന പ്രശ്നമെന്നായിരുന്നു അതിനുപുറകാണുന്നത്. മുതലാളിത്ത ഉല്പാദനബന്ധങ്ങളെയും കിടമത്സരത്തെയും ലോകവിപണിയുടെ കടന്നുകയറ്റത്തെയും സാദാവികമായും മേന്മയുള്ളതുമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നവരെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്നതിൽ മാർക്സ് ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി. അതിനിടയിൽ മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ രണ്ടാം പ്രകൃതിയുടെ (Second Nature) വികാസം യഥാർത്ഥ

പ്രകൃതിയെ ഒട്ടും അസാദാവികവും അപ്രസക്തവുമാക്കുന്നില്ലെന്ന സത്യം മാർക്സ് മറക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്തു. ഹ്യൂയർ ബാഹിന്റെ നിഷ്പ്രഭ ഭൗതികവാദവും ഹെഗലിന്റെ സകല ആദർശവാദവും തലകീഴായി നിർത്തി തന്റെതായ ഒരു സകല ഭൗതികവാദം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മാർക്സ് നൽകിയ വിലയാണത്. കേറ്റ് സോപെർ എഴുതിയതുപോലെ, "ബയോളജിക്കൽ വിപ്ലവനാമെന്ന ആരോപണത്തെ നിഷേധിക്കാനുള്ള തത്ത്വപ്പാടിൽ, പ്രകൃത സമസ്യകളെക്കാൾ സാമൂഹ്യ സമസ്യകൾക്കാണ് പ്രാമുഖ്യമെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് വിരോധാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു വിപ്ലവനാമം പ്രകൃതിയെ ഒട്ടും അസാദാവികവും അപ്രസക്തവുമാക്കുന്നില്ലെന്ന സത്യം മാർക്സ് മറക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്തു. ഹ്യൂയർ ബാഹിന്റെ നിഷ്പ്രഭ ഭൗതികവാദവും ഹെഗലിന്റെ സകല ആദർശവാദവും തലകീഴായി നിർത്തി തന്റെതായ ഒരു സകല ഭൗതികവാദം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മാർക്സ് നൽകിയ വിലയാണത്. കേറ്റ് സോപെർ എഴുതിയതുപോലെ, "ബയോളജിക്കൽ വിപ്ലവനാമെന്ന ആരോപണത്തെ നിഷേധിക്കാനുള്ള തത്ത്വപ്പാടിൽ, പ്രകൃത സമസ്യകളെക്കാൾ സാമൂഹ്യ സമസ്യകൾക്കാണ് പ്രാമുഖ്യമെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് വിരോധാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു വിപ്ലവനാമം

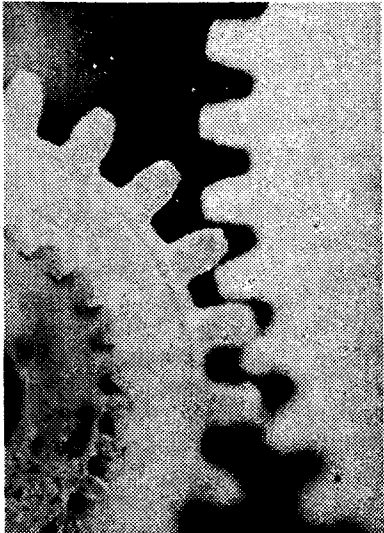
ലുള്ള വിഭവക്കൈമാറ്റങ്ങൾ നാം തിരിച്ചറിയണം. അതുപോലെ തൊഴിലാളികളുടെതടക്കമുള്ള ജൈവചൂഷണത്തിലേയ്ക്ക് നാം ശ്രദ്ധ തിരിക്കണം. പരിസ്ഥിതിവിനാശത്തിന്റെ മുതലാളിത്ത ഉല്പാദനബന്ധങ്ങൾക്കും കിടമത്സരത്തിനും ആഗോളവിപണിക്കുമുള്ള സ്ഥാനം തിരിച്ചറിയണം. തൊഴിലാളികളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതും സാമൂഹ്യ അധ്വാനവും മുതലാളിത്തം നേരിടുന്ന സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയും മനസ്സിലാക്കണം. പുനരുല്പാദനത്തെയും സ്ത്രീയുടെ വേതനമില്ലാത്ത അധ്വാനത്തെയുംകുറിച്ചുള്ള ഫെമിനിസ്റ്റ് ബോധ്യങ്ങൾ സാംശീകരിക്കണം.

മുൻപ് ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ, പ്രാദേശികതയ്ക്കുമാത്രം കാര്യക്ഷമമായി പരിസ്ഥിതിപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനാവില്ല; കേന്ദ്രീകരണം സായം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഇക്കോളജിയുടെ വികേന്ദ്രീകൃത പ്രാദേശികതയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകരണവാദനയയും സമന്വയിച്ച് പുതിയൊരു രാഷ്ട്രീയരൂപം ഉടലെടുക്കണം. ഭരണകൂടത്തെ റദ്ദാക്കുന്നതിൽ ഒരു മേന്മയുമില്ല; ലിബറൽ ജനാധിപത്യ ഭരണത്തെ ആശ്രയിക്കുകയെന്നതും ഗുണകരമല്ല. ഇക്കോളജിയുടെ പ്രാദേശിക സ്ഥലസവിശേഷതകൾക്കും ആഗോളസമസ്യകൾക്കും ഒന്നുപോലെ അനുയോജ്യമായ ഒരു യഥാർത്ഥ ജനാധിപത്യ ഭരണകൂടം മാത്രമേ- സാമൂഹ്യ അധ്വാനത്തിന്റെ വിഭജനവും നടത്തിപ്പും ജനാധിപത്യപരമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട രാഷ്ട്രം മാത്രമേ- പുതിയ സാഹചര്യത്തിൽ ഫലപ്രദമായ രാഷ്ട്രീയരൂപമാവുകയുള്ളൂ. തിരദേശത്തിന്റെയും പീഠഭൂമിയുടെയും പ്രാദേശിക ഉല്പന്നകരണത്തിന്റെയും 'സോഷ്യൽ ബയോളജി'യും ഭൗതികവാദത്തിന്റെ ഊർജ്ജ സമ്പർഗ്ഗശാസ്ത്രവും, പ്രാദേശികവും അന്തർദേശീയവുമായ സാമൂഹ്യ ശീതോഷ്ണ ശാസ്ത്രവും- അഥവാ പ്രാതീയവും പ്രാദേശികവും അന്തർദേശീയവുമായ തലങ്ങളിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെടുന്ന പ്രകൃതിയുടെ സമ്പന്നവസ്തു- ഒന്നിച്ചു വിലയനം ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ പുതിയ സാഹചര്യത്തിൽ ഫലപ്രദമായ പരിസ്ഥിതിക രൂപമാവുകയുള്ളൂ.

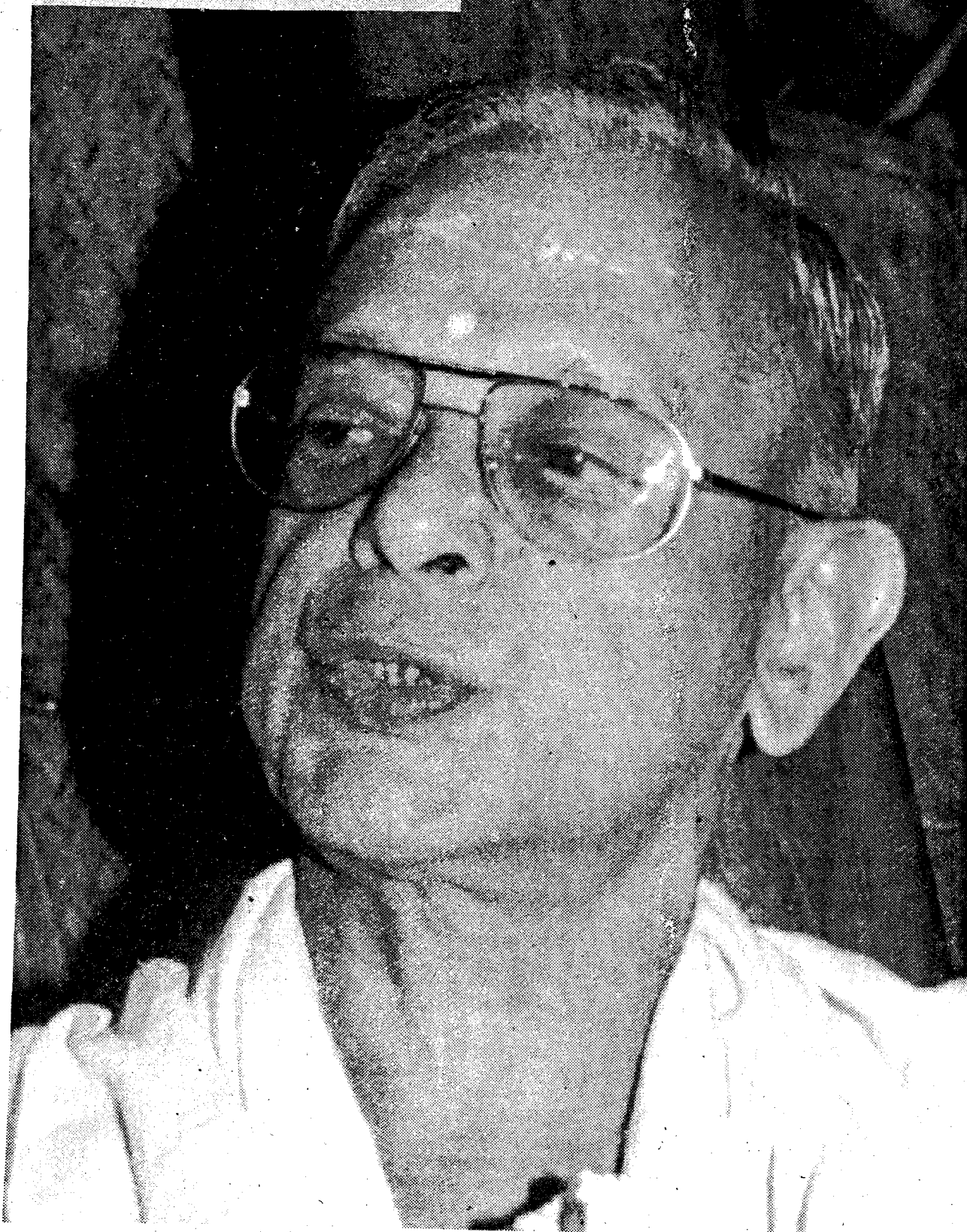
ഈ നിഗമനം മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഉല്പാദനത്തിന്റെ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളെ സുതാര്യമാക്കാനും വിപണിയുടെ മേൽക്കോയ്മയ്ക്കും ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിനും അനുതിവരുന്നതും മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത് നിർത്തലാക്കാനും നമുക്ക് സോഷ്യലിസം വേണം. സാമൂഹിക ഉല്പാദനശക്തികളെ സുതാര്യമാക്കാനും ഭൂമിയുടെ നാശവും അധഃപതനവും അവസാനിപ്പിക്കാനും നമുക്ക് ഇക്കോളജി വേണം. സോഷ്യലിസവും ഇക്കോളജിയും ഒന്നിക്കുമ്പോൾ രണ്ട് ഉൽകൃഷ്ടതകളുടെ വിലയനം സാധ്യമാണ്. എന്നാൽ അതിന്റെയർത്ഥം അവ രണ്ടിന്റെയും മേന്മകളടങ്ങുന്ന പുതിയതൊന്നു സൃഷ്ടിക്കുകയെന്നല്ല; അതു രണ്ടുമല്ലാത്ത പുതിയ ഒന്നു സൃഷ്ടിക്കുകയെന്നാണ്. അങ്ങനെ പരിസ്ഥിതിക സോഷ്യലിസം പുതിയൊരു ദർശനമായിത്തീരുന്നു.

രത്തിലേയ്ക്ക് വഴുതുക്കുവഴി ജൈവമായത് മാർക്സിസ്റ്റ് ദർശനത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു." തുടർന്ന് സോപെർ ഒരു 'സോഷ്യൽ ബയോളജി'യെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. അതുപോലെ നമുക്ക് 'സോഷ്യൽ കെമിസ്ട്രി', 'സോഷ്യൽ ഹൈഡ്രോളജി' ഇങ്ങനെ നീണ്ടുപോയ 'സോഷ്യൽ ഇക്കോളജി'യിലും 'സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഇക്കോളജി'യിലും എന്തെങ്ങതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചു പറയാം.

ഹരിതസോഷ്യലിസത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ അർത്ഥമെന്താണ്? മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മി

ഉല്പാദനത്തിന്റെ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളെ സുതാര്യമാക്കാനും വിപണിയുടെ മേൽക്കോയ്മയ്ക്കും ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിനും അനുതിവരുന്നതും മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത് നിർത്തലാക്കാനും നമുക്ക് സോഷ്യലിസം വേണം.

കൈപ്പുണ്യത്തിന്റെ കാതൽ

രാമദാസ്

അഞ്ചു പതിറ്റാണ്ടായി ആയുർവേദ ഗവേഷണത്തിന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ജീവിതം

ഡോ. എസ്.രാധാകൃഷ്ണൻ രാഷ്ട്രപതിയായിരിക്കുന്ന കാലം. രാത്രിയിലെ ഉറക്കക്കുറവിന് എട്ടുമണിക്കൂറോളം ഓയിൽ മസാജ് ചെയ്യാനാണ് ചികിത്സകൻ ഉപദേശിച്ചത്. എട്ടുമാസം തുടർച്ചയായി ചികിത്സ ചെയ്തപ്പോൾ സുഖപ്പെട്ടു. ഈയവസരത്തിലായിരുന്നു പ്രധാന ചികിത്സകന്റെ വിവാഹം. രാഷ്ട്രപതി അദ്ദേഹത്തെയും പത്നിയെയും വിരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചു. ഒരു നിലവിളക്ക് ഉപഹാരമായി നൽകി. പ്രസിഡന്റിനെ ചികിത്സിച്ച ആയുർവേദ വൈദ്യന്റെ പേര് ഡൽഹിയിൽ പ്രഖ്യാതമായി. മുതിർന്ന രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തി. അവർക്കെല്ലാം ഫലപ്രദമായ ചികിത്സ ലഭിച്ച ചാരിതാർത്ഥ്യം. ആര്യവൈദ്യൻ പി.വി.രാഘവവാരിയർ അവർക്ക് ആരോഗ്യരക്ഷയുടെ ആശ്വാസമന്ത്രമായി. മധുരയിലേയ്ക്ക് മാറാനായി ഡൽഹി വിട്ടുവോഴും രാഘവവാരിയർക്ക് ഡോ. എസ്.രാധാകൃഷ്ണന്റെ ആശിർവാദമുണ്ടായിരുന്നു.

ഔഷധങ്ങളുടെ നന്മയാണ് ഏറ്റവും വലിയ പരസ്യം എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന, ആയുർവ്വേദത്തെ അമിത വാണിജ്യവൽക്കരണത്തിന് ഉപയോഗിക്കാത്ത മധുര ആര്യവൈദ്യനിലയത്തിന്റെ ചെയർമാനും പ്രധാന വൈദ്യനുമായ പി.വി.രാഘവവാരിയരുടെ ജീവിതം ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ മഹാപാരമ്പര്യത്തിനുമുന്നിൽ സയം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ട് അഞ്ചു പതിറ്റാണ്ടാവുന്നു. ഈ എഴുപതാം വയസ്സിലും ആയുർവേദത്തിന്റെ അനാദിയും അനന്തവുമായ ഗവേഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് വാരിയർ. കേരളത്തിലെ വിപുലമായ ആയുർവേദ കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം വ്യതിരിക്തമായി അയൽനാട്ടിൽ ഒരു ചികിത്സാലയം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അതുമായി സഹകരിക്കാൻ രാഘവവാരിയർ തീരുമാനിച്ചു. വലിയമ്മയുടെ മകൻ ആര്യവൈദ്യൻ പി.വി.രാമവാരിയരുമായുള്ള സഹവാസമാണ് രാഘവവാരിയരിലെ ഭിഷഗ്വരന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു നിദാനമായത്.

1932 ഒക്ടോബർ രണ്ടിന് തിച്ച്ചൂർ മാധവവാരിയരുടെയും അയ്യപ്പൻകാവിൽ വാരിയത്ത് പാറുക്കുട്ടി വാരന്ധ്യരുടെയും എട്ടാമത്തെ മകനായി ജനിച്ച രാഘവവാരിയർ കരിമ്പുഴ ശിരോമണി നമ്പിശനിൽനിന്ന് സംസ്കൃതപഠനം

ചിട്ടയായി നിർവ്വഹിച്ചു. തുടർന്ന് കോട്ടക്കലിൽ ആര്യവൈദ്യൻ കോഴ്സിന് ചേർന്ന വാരിയർ അവിടെനിന്ന് മികച്ച വിജയം നേടി. 1953 മുതൽ ആറുവർഷക്കാലം എ.വി.പിയുടെ മദിരാശി ശാഖയിൽ പ്രധാന വൈദ്യനും മാനേജറുമായി. തുടർന്ന് മൂന്നുവർഷം ഡൽഹിയിൽ. 1963 മുതൽ മധുര എ.വി.എന്നിൽ. വിവിധ രോഗശാസ്ത്രക്കായി 16 പ്രത്യേക മരുന്നുകൾ ഇവിടെ നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ കഷായങ്ങളും ടാബ്ലറ്റിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഏക ആയുർവ്വേദശാല എ.വി.എന്നാകുന്നു. അതിന്റെ മുഴുവൻ

മേൽനോട്ടവും നിർദ്ദേശവും രാഘവവാരിയരുടേതുതന്നെ. വൈദ്യന്മാർക്ക് വ്യക്തിപരമായ പരസ്യം പാടില്ലെന്ന തത്ത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന രാഘവവാരിയർ തന്റെ പേരിനൊപ്പം ഡോക്ടർ എന്നു ചേർക്കാറില്ല. ആര്യവൈദ്യൻ എന്ന വിശേഷണമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് പഥ്യം. ആയുർവ്വേദം ട്വറിസത്തിന്റെ അനുബന്ധമാക്കുന്നതിനോട് രാഘവവാരിയർക്ക് കടുത്ത എതിർപ്പുണ്ട്. തന്റെ സ്ഥാപനത്തിലൂടെ ഈ വഴിക്ക് നല്ലൊരു ടേബിൾ ഉണ്ടാക്കാമെന്നും എന്നാൽ പാലിച്ചുപോരുന്ന വിശ്വാസസംഹിതകൾ അതിനെതിരായെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. വിദേശീയരുടെ കണ്ണിൽ ആയുർവേദം ഓയിൽ മസാജാണ്. സ്ത്രീബാത്നാണ് എന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. എല്ലാവർക്കും ഒരേ എണ്ണയിൽ ഒരേ ചികിത്സ എന്നു തന്നെ തെറ്റാണ്. ഒരേ രോഗത്തിനുതന്നെ

പലർക്കും പല ചികിത്സയാണ്. രുഷ്യം ദേശം ബലം കാലം അനലംപ്രകൃതിവയം സത്വം സാത്തം തഥാഹാരം അവസ്ഥാശ്വാപ്യഥകവിധാ: എന്ന പ്രമാണം കണക്കിലെടുത്തുവേണം ചികിത്സ നടത്താനെന്ന് വാരിയർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ആയുർവേദത്തിൽ നമ്മുടെ മഹത്തായ സംസ്കാരം നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉതകണാപ്പെടുന്നു. അമേരിക്കൻ നിർമ്മിതി എന്ന നിലയിൽ ച്യവനപ്രാശമാക്കെ വിപണിയിലെത്തുന്ന കാലം വിദൂരല്ല. മരുന്നുല്പാദനവും ചികിത്സയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. 'ചികിത്സ' കോപ്പി ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് ആയുർവേദത്തിന്റെ എക്കാലത്തെയും പ്രസക്തി എന്ന് രാഘവവാരിയർ പറയുന്നു. ആയുർവേദപഠനം കഴിഞ്ഞു വരുന്നവരുടെ സംസ്കൃതജ്ഞാനക്കുറവ് അവരുടെ ചിന്തയെയും ഗവേഷണബുദ്ധിയെയും പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. ഇവർ അലോപ്പാതി വിശ്വാസക്കാരായി ആ മട്ടിൽ ചികിത്സിക്കുന്നു. ഇത് ആയുർവേദത്തിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിയെ ചോദ്യം ചെയ്യലാണ്.

വിവിധ ആയുർവേദ കോൺഗ്രസുകളിൽ പങ്കെടുത്ത് പ്രബന്ധം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള രാഘവവാരിയർ ആയുർവേദ സംബന്ധിയായി നിരവധി പ്രബന്ധങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോട്ടയ്ക്കൽ വൈദ്യശാലയുടെ പ്രബന്ധമത്സരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത മൂന്നുതവണയും ഒന്നാം സമ്മാനം രാഘവവാരിയരുടെ പ്രബന്ധത്തിനായിരുന്നു. ആയുർവേദവും അലോപ്പാതിയും താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഗവേഷണത്തിലാണ് വാരിയരിപ്പോൾ. പ്ലോ ആയുർവേദ ഔഷധനിർമ്മാണരംഗത്തെ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ബോധവാനാണ്. ഇതിനെ തരണം ചെയ്യേണ്ട വിധവും ആ ചിന്തയിൽ വരുന്നുണ്ട്.

മീനാക്ഷി വാരന്ധ്യാരാണ് രാഘവവാരിയരുടെ പത്നി. രണ്ടു മക്കൾ. മകൻ രമേശ് മധുരയിൽ ഡോക്ടറാണ്. അച്ഛനോടൊപ്പം എ.ജി.എന്നിൽ. മകൾ ശ്രീദേവി ബോംബെയിൽ ആയുർവേദ ക്ലിനിക്കിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു.

കൈപ്പുണ്യമാണ് ഒരു ഭിഷഗ്വരന്റെ ധന്യത. അമ്പതിനായിരത്തോളം ചികിത്സകൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള രാഘവവാരിയർക്ക് കൈപ്പുണ്യമെന്ന അനുഗ്രഹം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൈദ്യമാവലിയ നാരായണൻ നമ്പൂതിരിക്ക് രാഘവവാരിയരുടെ ചികിത്സാരിതികളോട് പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. 'രാഘവന്റെ മരുന്നു വാങ്ങിയാൽ മതി' എന്നുവരെ ഒരു ചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിൽ വിസിറ്റിനു വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ. അതിനുവേണ്ടി എ.വി.എന്നിന്റെ ഏജൻസി തുറപ്പിക്കാനും വൈദ്യമാം രാഘവവാരിയരോടു പറയുകയുണ്ടായി. ഇത് വൈദ്യജീവിതത്തിലെ ഒളിമങ്ങാത്ത ഓർമ്മയായി രാഘവവാരിയർ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ചികിത്സാരംഗത്തെ അനുഗുണമാണ് സ്വപ്നത്തിലും ഒരുമിച്ച് ആഘോഷിക്കാനും രാഘവവാരിയർക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടാവുന്നു.

ജീവിതം എങ്ങനെ പഠിപ്പിച്ചു?

ശൈലൻ

പുതുപ്പറമ്പൻ ശൈലേന്ദ്രകുമാർ എന്നു മുഴുവൻ പേര്. 'അലമേലു', 'ശിവകാമി' എന്നീ പേരുകളിൽ കവിതയെഴുതിയിരുന്നു. പുൽപ്പറ്റയിൽനിന്നിറങ്ങിയിരുന്ന 'തകര' എന്ന ലിറ്റിൽ മാഗസിന്റെ പത്രാധിപരും പ്രസാധകനും. അവസാനലക്കം പതിനായിരം കോപ്പി സൗജന്യമായി വിതരണം ചെയ്തു. 'പ്രണയവും യാത്രകളും മുഖ്യതൊഴിൽ. ആരോഗ്യവകുപ്പിൽ ഉപതൊഴിൽ' എന്നു സന്ധി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. 'നിഷ്കാസി തന്റെ ഊറ്റുൾ' - കവിതാസമാഹാരം.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ജീവിക്കാതിരിക്കുന്നതാണു ദേവം.

ജന്മങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നികൃഷ്ടം മനുഷ്യജന്മംതന്നെ.

ഷോപ്പൻഹവറിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ നിർവചനത്തിന്റെ നേരെ വിപരീതമാണ് ജീവിതം- അതായത്, അപാരമായ രണ്ടു വെളിച്ചങ്ങൾക്കിടയിലെ ഒരു തുള്ളി ഇരുട്ടാണ് ഭൂമിയിലെ ജീവിതം.

മരണത്തിൽ എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ ജീവിക്കുക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു ലക്ഷ്യവും ജീവിതത്തിനുള്ളതായി ഇന്നേവരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

എത്രയോ കോടി ജീവജാലങ്ങൾക്കിടയിൽ 'ഞാൻ' എന്നൊരു സ്വന്തം ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഇല്ലാതിരുന്നാലും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചൊരു വിശേഷവുമില്ല. ആയതിനാൽ ഓരോ 'ഞാനും' ഓരോ മിഥ്യയാണ്.

മലപ്പുറത്തുനിന്നും തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു പോവുമ്പോൾ ഷൊർണ്ണൂർ ആദ്യവും ആലുവാ രണ്ടാമതും ആറ്റിങ്ങൽ മൂന്നാമതുമെന്നെങ്കിലും തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു മലപ്പുറത്തേയ്ക്കു വരുമ്പോൾ ആറ്റിങ്ങൽ കഴിഞ്ഞാണ് ആലുവയും ഷൊർണ്ണൂരും വരുന്നത്. കാലത്തിനെയും ലോകത്തിനെയും ബന്ധപ്പെടുത്തി വായിച്ചാൽ ഇതിൽ വലിയൊരു പാഠമുണ്ട്.

പൂജ്യമെന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒന്നിനേക്കാളോ രണ്ടിനേക്കാളോ ചെറുതാവണമെന്നില്ല. (Nothing is better than something)

പരിസ്ഥിതികൾക്കിണങ്ങുംവിധം നിറം മാറാൻ കഴിവുള്ള ഓന്തിന്റെ ശ്രേണിയിൽപ്പെട്ട ഏറ്റവും ഉയർന്ന ശ്രേണിയിലുള്ള സ്പീഷിസ് മനുഷ്യസ്ത്രീയാണ്.

സമുദ്രത്തിന്റെയും തിരമാലകളുടെയും ശക്തി അപാരമാണെങ്കിലും ഒരു പരിധിക്കപ്പുറം നമ്മൾ മണൽപ്പുരപ്പിൽ വന്നിരുന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അവയുടെ നിസ്സഹായത ധന്യമായി. തിരിച്ച് അവയിലേയ്ക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലണമോ എന്നത് നമ്മുടെ വൈയക്തികമായ താല്പര്യം മാത്രമാണ്.

നാം ജീവിതത്തിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും പഠിക്കുന്നുണ്ടോ? സംസ്കാര സമ്പന്നമായ ഒരു പൈതൃകം അവകാശപ്പെടാൻ നമുക്ക് എന്താണ് യോഗ്യത? ഏതൊരു സമൂഹത്തെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് ആ സമൂഹത്തിന്റെ കണ്ണിർ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നവരാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം മറക്കുകയാണോ? യാത്രയ്ക്കിടയിൽ എന്ന ഈ പംക്തിക്ക് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് സദാ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ചോദ്യങ്ങളാണ്. കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ പുകൾപെറ്റ പല രുമായും കത്തിടപാടു നടത്തി. പ്രതികരണം തികച്ചും ആശാജനകമായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രതികരണമാണ് ഈ പംക്തി

സമ്പാദകൻ: ടി. എൻ. ജയചന്ദ്രൻ